HOWKHAMBÂ SANSKRIT SERIES:

Collection of Rark & Extraordinary Sanskrit Works

NO. 297.

सा म प्रा ति शा

पुष्पर्षिप्रणीतम्

श्रीपदेजातशञ्चकतभाष्यसहितम् ।

काशीस्थद्राविडोपाह्न म॰ म॰ पण्डितश्रीलक्ष्मणशास्त्रिणा संशोधितं विजयते।

FASCICULUS I-1

PUBLISHED & SOLD BY THE SECRETARY

CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES OFFICE, BENARES. AGENTS:-OTTO HARRASSOWITZ, LEIPZIG: PANDITA JYESHTHARAM MUKUNDAJI, BOMBAY: PROBSTHAIN & CO; BOOKSELLERS LONDON. Printed by Jai Krishna Das Gupta.

at the Vidya Vilas Press, Benarcs,

॥ श्रीः॥
-#
बानन्द्वनिवद्योतिसुमनोभिः सुसंस्कृता ॥
सुवणाऽङ्कितभव्याभशतपत्त्रपरिष्कृता ॥ १॥
चौखम्बा—संस्कृतग्रन्थमाला मञ्जुलदर्शना॥
रिसकालिकुलं कुर्यादमन्दाऽऽमोदमोहितम ॥ २॥

सामप्रातिशाख्यम्।

पुष्पर्षिप्रणीतम् । अजातशत्रुकृतभाष्यसहितम् (१) ।

ॐ उच्चामही पुनारवजये आत्वीशनं कयादेव्यं तंवो घसं तरोलेयणं स्वादिहितं पवस्वेन्द्रमच्छसफष्क-ले पुरःश्यावागवेऽभिप्रिकावणं स्वासु ज्ञीय मेत्र्साकं वयं भरमधामेंधं पान्तणं हव्यं प्रवः शास्यं वयङ्काण्वे प्रथमः॥१॥

इन्द्राकचनयन्दासौद्धसद्मनमातूपारमभित्वाषेभ-मिदझारमिदं घृतइचुन्निधनमात्वे तिथं योगे मेधमि-न्द्रस्रोतकौत्समाइनन्द्रोणास्रतासोमैकचींप्रसोजयंतृचेप्र-सोहितमयासफमाक्षार एहर्यप्रसुन्वागौरीगौतममेक-चीवृषायौक्ताचं पुनायास्यमैडे व्रितीयः॥२॥

एतास्वेच त्रिणिधनं रुषाद्योशिष्ठमभिप्रव इयैतं त्वा-

⁽१) अस्य पुष्पसूत्रमितिप्रसिद्धस्य सामवेदप्रातिशाख्यस्य अजा-तश्चकृतभाष्यस्य त्रीणि पुरातनानि पुस्तकानि लब्धानि तेषु पञ्च-मप्रपाठकमारभ्य समाप्तिपर्यन्तं प्रन्थो दश्यते । पञ्चमप्रपाठकारम्य एव मङ्गलाचरणदर्शनात् पुष्पिकायां 'पञ्चमप्रपाठके' अस्य स्थाने ''प्रथमप्रपाठके'' इति लेखदर्शनाश्चात्रैव कदाचिद्भाष्यप्रन्थारम्भ इत्यनुमीयते ॥

मिदाछन्दसं यस्तेष्मतम्पवस्वमच्छपूषासुशंकुसुज्ञानरीः वितान्येकचीः पूषा तृचेकौञ्चं वृषायाममेवामहीविद्दवा-द्ण्ष्ट्रम्पूर्वमुचाञ्चष्टम्भमभिसोमद्गतमेप्रहिन्वाष्कारान्त-न्तिस्रः संकोद्योघत्वाष्टम्भभन्तरणिरवन्तिस्रः ष्टौहे तृतीयः ॥ ३॥

आसोसखावाचः शौक्त एकचौं सुतावितन्तवाष्ट्री अन्ते स्वासु हिष्ठीयवर्णरइच्यानिदक्षसाकामन्तवद्णं— ष्ट्रोत्तराभीश्वोवस्वः पृष्ठश्वपुनासत्राविश्वाः शोकंयोरा-पृश्वन्यौर्णोत्तरणं स्वासुत्वणं हिह्न्कमातीषासोमः पु-रोनानदंवात्सप्रणं सोमः सैन्धुचितमप्रिं वश्चतुर्थः ॥४॥

प्रियमिमंबितंजुषस्वाषीशाकलवाशे उद्याणमा-नवानूपवाष्ट्राग्नेयानियत्सोशावन्तिन्वणं शुद्धेपस्रप्राणा-वनकोशोजसावितपार्थेस्पत्यमिन्दुराते सञ्जयमिन्द्रा-मित्रमसामहामित्रमिन्द्राष्ट्रधीयकोश्चे पञ्चमः ॥ ५॥

एतास्वेववयंमुज्योक्ष्णोरन्ध्रेस्वारैडेजजिद्वरूणसाम-गोष्ठमुत्यर्थहवदेश्यर्थरेवन्तीयम्परिस्वावैदन्वतानितृती-याद्यचतुर्थानि सस्रतंवो दीर्घकाण्णं सोमागौरीमधु-रचुन्निधने तथाक्रौश्चे वाङ्निधनमैडेश्रौष्टमयापवाग्ने-गुर्दः प्रवोचीपाद्यर्थशपुत्रे षष्ठः॥६॥

हषातिषण्णेंडक्लीयानिपुणाकण्वतरगौक्षवया— स्यानिस्वासुप्रवदिभिनिधनं वैखानसानि यस्ते मौच-मेषस्य शार्करंष्ठवः सखापुरीवितकार्त्तेज्यक्षाहिवषये-सोजरावात्समातेत्वन्नः सौश्रवसं यदि बीङ्कमध्वय्यों-रूपे सप्तमः॥ ७॥

एतास्वेवाशुमार्गीमित्रटतसाकलम्बान्यंभिसोबि-

हिङ्कपाद्येहन्मगतहाराच्छिद्राणिप्रहिन्मन्वादुक्थमुद्-दक्तीयदिनैपातिथसुभयंवैयद्वंयुषक्सुरूपाद्यभासका-क्षीवतासितान्यष्टमः॥८॥

गुम्नमैषिरं प्राणात्रैतमभीनोवितकौत्सशुद्धाक्रीञ्च-रियष्ठौदलानिस्वासुधर्महिन्बविद्यीयण्स्वासुद्यानसांव-र्तमारुतानिजिघतइत्यदारसुद्भगोत्तरण्हरिश्रीनिधनसै-न्धुबाभ्रवेडानाण् संक्षारऋषमश्चेति नवमः॥ ९॥

तोयि पृष्ठकौलमपुष्पदैर्घवैयद्वाद्याभीदावानिश्री-णन्तोवासिष्ठमसोसामराज्यस्वासुश्रायन्तीयं यतः-सम्मतंत्वयंसोमाद्वसूक्तशाम्मदावचीनेडविष्कृतानि-त्वम्पण्णपवस्वमनसंपरित्यंवितनिह्वहिष्ठीःयानि द्श-मः॥ १०॥

एतास्वेवासितसाध्रपाराशिस्वासुविधर्मीपोषुश्रु-ध्यथंस्वास्वैध्मवाहककुमोद्वथंशीयान्युच्चाजिगाभीके-पुनोत्सेषज्ञीयनिषेषान्याजावितंमाचिषसुदुत्येवर्त्तो-च्छकुलीयं पर्यूषुद्यावागवेधन्वह्विषं वाङ्निधनमेका-दशसूर्यस्याग्निवाजजिहेन्ये दशरात्रः॥ ११॥

वृषामहीषुनामन्तमुत्सः स्वःप्रतः वैर्षेषकाषार्थं चिद्-वर्त्तां यस्ते जराच्छसुज्ञानं पुरः क्रीं खंप्रोकावमरिन वःमा— सन्नापसोमाश्वंपसोमदेषज्ञ ऐस्वासुवर्त्तः पवते ज्ञानकाः श्रीतेषसुवितमाजाम्योकोनिधन ऐसवीरौदलं प्रसुन्वा-साधे प्रथमः ॥ १२ ॥

वृषादमतयै।कोत्तरेतोषिञ्छन्दसमृच्येडमायास्यंतु-चेश्रीणन्तुस्त्रिणिधंनवृषाशोपिथमीभवर्तःशंकुवितेप-वस्वायम्पूषाश्रामहीविद्याद्णं द्रोत्तरमुचाह्रपमभिस्रो- रीरवंप्रहिन्वाग्नेयमात्वावर्त्तःस्वासुक्षुत्रुक्तवाचेसलाज्ञा-नदासेसुतान्धी ब्रितीयः॥१३॥

पविराजंपवस्वादारतोषिपृद्यन्येकस्यांतृचेभीद्यावो-त्तरयौधाश्रीणमुद्धवाअस्यसिष्टंयोरावर्त्तःस्वाम्बौण्णी-द्यसुज्ञानेपुरस्त्वाष्ट्रचर्द्धेड ७ स्वासुलोद्याचेड द्युडीयेअर्षा-सन्तन्यभिसोमानावानूपवाम्राण्यभित्रसम्पायद्याय-त्तीसागौषूक्तंप्राणज्ञाने तृतीयः ॥ १४॥

एतास्वेव दासंपवस्ववारिष्ठिमसालौत्तरंयजिष्ठिं-साध्यमिन्द्राइवस्कंमुज्यमतिन्त्रिणिधनायास्येसाक्णं-सिष्ठिपिबावर्तःपरिस्वैध्मवाहन्तंवर्धिज्ञानकाशीतस्वा-सुरुतान्धेनुप्रसोर्चिवर्त्तोत्सःप्रत्नंवर्त्तलेयेतथाभिसोम-रसपरिधीन्दुहेति च चतुर्धः॥ १५॥

हाउनित्रं प्रतेलीशाद्यंमन्ददुग्धावर्त्तलेयेइन्दुःसन् म्पापबस्वत्वाष्ट्रीद्विरभ्यस्तङ्गोविल्लोशोत्तरम्पवमादृषोन् वर्त्तलेयेअयापवासिष्ठंज्योतिर्मकृतामुज्ज्वास्त्रापुनाव— र्जोभिवायुम्प्यार्थपुरोमधुरुजुज्ञीर्यबृहद्।प्रयमाभिसोगौन ङ्गवंप्रहिन्वायोधास्वादिश्चष्टम्भं पश्चमः॥ १६॥

ग्राजातममभ्येडङ्कावन्तोषिमतंयओसितंरषाया-ममैडङ्कत्वावर्त्तस्तिस्रोहितऐसहत्वाष्ट्रयस्यसत्रातवोत्से-धोदुहापृदिनशिशुम्पार्थम्युम्नम्प्राणासफ श्रुध्येकचीवि-न्दुनिषेधोधर्ताकावंकतुऐष्टम्भऐसखापौष्कलंकतुऐर्ये-तपच्छश्रध्ये षष्ठम् ॥ १७॥

कतुन्धसंपवतेपौष्कलमस्यामहीतोषिलेयमृच्यय-७सोपार्थे७स्वानोहितम्पवसत्रापर्यूदेव्यमिन्दुर्येद्वाप-रिवधवार्थस्यर्थस्यकावंतृचेपवमापौक्षमीहम्मन्द्रन- वाद्यम्परिधीनित्रमभिसोद्वाजमुत्सःसिष्ठंयद्वापमेनमि-तिप्रसोगवद्युद्धीयएकच्ची कतुम्मीढन्तवर्विश्रुध्ये सप्त-मः॥ १८॥

क्रतुम्मानवाचंप्राणापौष्कलकतुञ्जनित्र ऐसोमःश्रुध्यं क्रतुंद्राजमाभिसोतिथंतोषिदुक्षंयस्तेसोमसोमाध्यर्धेड-मद्द्यःसुमाण्डवमस्यजरातोषिरवइवेदेवानिहवः सं-वत्सरः॥ १९॥

प्रतिनानद्मानोविश्वाइयैतम्पुरोदल्णं स्वादोःइयै तम्पवस्वेडानांकचः व्रवयौधाशिशुन्दे व्यङ्क्ष्यास्वारम्परि-प्रधन्वसफ्रमेकस्यामुच्चास्पारसौपण्णणाकेरपुनाष्टम्भले येश्रायभरन्तरोवारमच्छैकस्यांपुरस्तृचेयास्यमेडणंस्वा-नोजरावण्णीमेषंपुनावषद्कचे प्रथमः ॥ २०॥

तृचेमच्छौपगवानिषेधःश्रायमयापाद्द्वीमन्द्रामही-कच्चीःपवस्वमलेयंतृचेखेसोयौधादैवेंघाद्यौतानमेन्दुमा-क्तण्रवादिजज्ञानद्वश्रुध्यन्देवोदार्दीज्ञीयमुत्तेमहीम-न्द्रजरापाहिरंवतृचेंदैर्घविद्दवस्मात्समन्तन्तास्वेवजय-मिन औदाने ब्रितीयः ॥ २१॥

कयातेदेव्यमग्रआयाधसमच्छलेयमदास्पेहितंभे द्रोग्नेवाजसफष्कलेकचौतृचेश्रुध्यविद्योवाद्वमृचितृचे-न्धीगवज्ञीयेसामिदंभीयेकावमुपत्वावारमुषेषन्तो कज-रास्वासुवषद्प्रसोतृचेगौङ्गव्यश्चारस्वङ्कौल्मला-द्यासवच्युतःकचें तृतीयः ॥ २२ ॥

प्रधमत्राप्रस्वाद्यंक्षचिविद्यंतृचेप्रदैज्ञीयण्स्वासु-दैर्घण्डाम्यूवर्तःस्वादिष्कृतमस्यष्मतंयस्तेहितमयंपूर्वी-श्वंविपश्चितोभागेवणस्यासुयौक्तसुचंप्रसुन्वागौतमंतृ- चेवृषाजिगस्वारपर्णेपुनादैर्घेयस्तेसुरूपोत्तरंत्र हिशंकुः सुज्ञापवस्वदेवासितमयंपृषेति चतुर्थम् ॥ २३ ॥

वचाषेभषूक्तेभिसोमोत्सेधःस्वानोवारंप्राणाश्रुध्यं पुरोनिषेधःपधन्ववप्योंजिष्टनमहीसाकम्पार्थमिमाउ-त्वाइयैतंयस्यलेयंपवमास्पंहितमासोगोमन्नःस्पत्रश्रुध्ये-भीनोवाइयावागवेञ्जतेकावन्तोषिद्पंष्ट्रोत्तरमभित्वा-कण्वरमानोदोविद्यीयं पञ्चमः॥ २४॥

परित्यण्ड्यवागवेपवित्रंकावण्स्वादिमौत्तं ज्ञीय-र्श्वविद्यीयंत्वत्रश्चिवारमुचास्वारसैन्धुत्तितंतोर्षिवरूण-सामयस्तेकाश्यच्छादासंषुरोवाध्यवैतह्य्यसामेत्रासा-न्यग्नेत्वेणसत्राभिसोदोविद्यीयण्स्वासुवारंप्रतूर्तिषुव-स्तत्रामुषभस्तोष्युत्सेधे षष्ठः॥ २५॥

0

उत्सेषएवश्रीणमच्छविशीयमयंपूनिषेषइन्दुपुष्पं-च्यावनमेकस्याम्पवस्वतंवःपुरोजनिन्नेपुनातिथंतंवशुद्धा-पदान्तण्स्वादिनमगौषूक्ताश्वसूक्तएकचौंयज्ञैद्यपुतन्ते-श्रुधीतिचवाराणिषिबोत्सेषानिषेषाबूद्यापण्णेमैडन्दु-हासमन्तंपङ्क्तयांपुनावरूसाम्नि सप्तमः॥ २६॥

तवाहम्मतजयेरेवतीर्दैन्य ऐस्वासुसर्त्राभरन्त वसत्यु रोजागत ऐसोमसामयदिभिसमितिमत्रन्महीद्रम्पण्योमे-डंवसुरुचः सत्राधयदोविद्यीयं प्रत्रमुत्सेषस्तदिदो इयैत-एरक्षः सुरूपोत्तर ऐसुमन्मावारं पुनावैय इवङ्कर्चीवषड-न्तमुत्सोयस्ते सत्रापवस्वकाचीने डमेकाहाः॥ २०॥

इति प्रथमः प्रपाठकः।

पन्यङ्कक्षमात्वाविद्णेष्ट्रम्पूर्वम्परिस्वासुरूपोत्तरणे-स्वासुरूपोत्तरणे स्वासुद्दाविषजरामार्गीयवाणीदंवाम्प-वस्वसाकस्रुच्यभिसोतवोजनित्रैच्छजराप्रसोजरासो-जरासोमसामरोद्दितकूबीयानिप्रसोक्षारान्तंजयमुद्दे-स्वारम्पर्णमच्छाक्षारमभिष्रिखानसमस्यप्रवाद्यमा-र्गीयवे प्रथमः ॥ १॥

ø

एतांस्वेवमित्रदतसाकलम्बान्यभिसोदैर्घपाबिहि-क्कादेन्यमेवनेवतिनहन्मेमोष्ठत्वापार्श्वमस्वासन्तनियस्ते-सुरूपाद्यभासासितान्यभिद्यवाचासखातृचेशौक्तमि-न्द्रासितकौरसञ्जदाकौश्वरियष्ठा निवितीयः॥२॥

इन्द्रापिवज्ञायेस्वासुविज्ञीयमुचासुरूपोत्तराद्। र-संक्षारास्तोपि पृद्धिनतथाश्रीणि सानोहाविष्मज्ञाम्म-दावचीनेडाविष्कृतान्ययंपूज्ञीयहिष्टयिधताज्ञीयम्प्रसु-पारमयंपूक्रौश्रायङ्कस्तन्देव्यन्तिस्रसैधुक्षिते तृतीयः॥३॥

सुतात्वाष्ट्रीस्वारेषुनाष्ट्रनयाभीशवोत्तरेसिष्ठमय-मेदुदेव्यं पंस्वानोगौषूक्तं प्राणावारन्दसासत्रापरिविद्धा-जमूमिणाकोशनन्तोषिवास्रमानवनानूपानिश्रीणाग्नेय-पंसोमाः इयावागवागवनिषेधाः पवस्वश्रयावागवे च-तुर्थः ॥ ४॥

एतास्वेवाक्त्पार्णसोमाःक्षौश्वाद्यपंसुनात्वाष्ट्यः द्वेंडणंपुरःशुद्धापदान्तमसाक्षितमेडन्तोषियौधाद्देगते-श्रीहन्मनेपुरःपारसाधेपवस्ववात्रेयंपरिप्रिषूक्तमेकस्यां-प्रत्यस्सैवितमिन्द्राच्युतम्प्रसुदानोत्तरमृच्याभिषिज्ञीय-त्रमस्तेजराष्ट्रषाज्ञीयणंस्वासुभरमनामित्रेपश्चमः॥ ५॥ पवस्वद्रवाष्ट्रीपदीङ्कयन्त्यामभिसोद्धं ष्ट्रोत्तरमृवि-तृचेभीदावोत्तरधंस्वःष्टष्ठधंहिन्वावयमेसिष्ठम्पुरःक्षुल्ल-लेयन्त्विमन्द्रद्विहिङ्कादेव्यम्प्राणावाद्यम्पवस्वद्विधंबृह्-दाग्नेयन्नरस्तोदः श्रीणम्पिबाष्ट्रप्रभव्वय्योपण्गेडक्लीये तवहन्म गतगौङ्गवयास्यातितासुधाराहवाद्योः षष्ठ॥६॥

13

पवस्वदेक्षिततमैडक्कोमस्रक्षेतम्पुरः कौश्वाद्यगौतमे प्रोसारथ्यानेस्रीग्मत्णं हाडहुवाइशिशुंसिष्ठम्परित्य-मूर्द्धडत्वाष्ट्रीज्ञीयेपुनामद्गकाण्वेभीनोनिषेधसाप्रज्ञी— यानिस्तोमम्मन्तपुनासोमसामात्रेयम्पुरः शिशुमुहुवा-यिसिष्ठंकौत्समभीनःस्वारंधतीशार्गे सप्तमः॥ ७॥

हाउहुवाअकावासिष्ठंपरित्यमासितोत्तरिमन्द्रा-पारमभ्यस्तक्कचीवसायासैमडमाजागृशानम्परिप्रधन्व-वाजजिदहीनाः ॥ ८ ॥

विशोवितस्चितं वस्तृचेश्रध्य यजिष्ठमैध्मजिञ्चपर्णे-डक्लीयसन्तनिनिषुनादुक्थम्पवपानोजराश्रवसेभीनः कार्त्रप्रसोमार्गीप्रसोमदेगतहन्महारायणानिस्वादिका-श्लीभासेप्रसुद्धापदान्तंवृषासुरूपोत्तर्थभेषुनावृष्ठेप्र-थमः॥ ९॥

एतास्वेवकौल्मलैषस्यशं कुकाण्यमाष्कृतमभिसो-पुनावाशमौशान ऐसाकिमिमाधसङ्गोमत्पौष्कलम्भय-वाशान्त्वामिमानवोत्तरङ्गईङ्काण्यमाष्कुतमभिश्चारिध-मानवाश्यमात्वाद्वाजंयोरानिश्चंयशस्त्यमिन्द्राग्निर्मूस-श्रापिवाजमवर्त्तः काण्यमामन्द्वेरभिनिधनयथाननान्ध-तस्वमङ्गमीढे द्वितीयः॥ १०॥ आत्वेन्द्रस्ततोद्वर्णकीयंप्रतिष्येषोजराश्वध्यमुषस्ता-विवप्रतुष्योतिषंयत्प्रगायतेत्यवोइदमाभाइत्योकाना-न्याश्चात्वर्णसत्राश्वध्यम्पवस्वाभिपिसिष्ठंयदेषप्रको-चा इति जनस्यैताषोकावानितोषिङ्कण्वरन्तन्तेमभरम्यु-नाच्छन्दस मेकस्यां तृतीयः ॥ ११ ॥

तवाहं पृद्यन्येकस्यामप्सामागींगोमानाग्नेयं प्रक्ष्यां प्रस्तान्तिन्द्रोगोष्ठः पुनापङ्स्यान्तन्त्वामगींवय-ङ्वसन्तिनपिहन्वाच्छिद्रमभीनस्त्वाष्ट्रयेकस्यां स्वयन्त-एंहिन्वन्तीडानामुपोचीनेडमुत्सो वितङ्ग्रविज्ञीयं प्रवमाकण्वस्प्रसोमाभीकपण्णेंडेप्रसोद्विहिङ्कादेव्यएं खा-दिद्यावं प्रसुवैद्वामित्रस्वारकौत्से चतुर्थः॥ १२॥

एतास्वेवोदक्षयं वृषाहरिश्रीयस्तेशाम्मदावाद्य-स्रक्तान्ययं पुकीत्समेडमुबामित्रटतसाकलम्बान्यौश नवैद्धपेतिस्रस्रतासाधवाद्येतवाहम्पुष्पदुक्थमाण्ड-बानिविदावस्वितियस्यनिधनं परिप्रियामार्गीयवमी-निधनम्पुरः शुद्धीयमेडमुष्यावैदणवाद्ये पश्चमः॥ १३॥

उद्यावैद्णवं हितीयमेकस्यां तृचेस्रुचमसासामसामाध्यदेंडं पवललासद्स्यवं परित्यंवाङ्निधनं
क्रीअन्पर्यूवितमृच्याकोद्दिणहमजीमृज्यकण्वरमेकस्यां
तृचेपुद्योत्तरं दृषापूक्तकलेपुनोभयतस्तोभङ्गीतमं पुरस्ताष्ट्रीस्वारान्तमाकारान्तश्रोचामार्गीपुनाहिहिङ्कादेव्यगतपुद्याण्ययन्पूमधुरुचुच ओजि पुद्योत्तरे षष्टः
स्वाचाद्दस्क्तमेकस्याणंसञ्चाणि॥१४॥

प्रवसुद्रदुपशिमासफिमन्द्रिविश्वालेयन्तं वोभर-न्रवमङ्गककुभंवरिवः साहीयसुरसोभिनिधनंकाण्य-

R

मेषब्रह्मालेयमाष्क्रतत्वोवयमुत्वालेयमुपद्विपवश्चीया-निससुशिक्षासफष्कलेकचौमत्स्यलेयंतृचेस्वामुधसमुत्त-रयोः कञ्जबात्वालेयंपरिप्रधन्वपौष्कलमेकस्यार्थस्वा-दिकौत्समेडे प्रथमः ॥ १५॥

सखाक्रीश्च मयम्पूषेतियद्वितीयमेवाभरमिन्द्रंवि-इवार्मेधधमिन्द्रायाहिधियेगायन्तिलेयमायः पुरमभे-तक्षमञ्चमेनाप्रत्युइमाउवामितिचैकैकस्मिन्वारदेग्यश्च-ध्यानिसन्धावग्नेविवस्वेतिचतानि यज्ञामहावैद्वा-मित्रे द्वितीयः॥ १६॥

एतास्वेवदैर्घमचिक्राहितम्पवस्ववषद्कर्चः पुरोज्ञी-यमुत्तेरगायभ्यांविधुंवषद्वण्मिकिमित्तेवितेश्रायन्ती-यंपवस्वान्धीपवस्वसोमोत्सोयौतानमेकर्चाः प्राय-श्चित्तानि ॥ १७ ॥

ú.

अभित्वाकण्वरनुत्तरेककुभाविन्दुन्नौधसः इयैतेस-नः कौत्समैडमुत्सोधसम्पुरस्तृचेपारमभ्यस्तंयत्पुरउत्सः इयैतेपुरोधसंकर्चास्तंवो नौधसः इयैतमिभपवः इयै-तनौधसमभित्वात्वामिद्धिवारेतंवोदाभिप्रवः कौंचे-भित्वापूर्वकण्वरंत्वामित्वणं स्रोहिकण्वबृह्ययायदिमहा बैष्टमभे प्रथमः ॥ १८ ॥

पिवाश्रुधीतिचतमसमेतास्वेवमराय एरेवा एइद्रा-बारं प्रसोपसुकण्वतरं पुना पूषाकण्ववृहद् भिसोसुता-सो छम्मेतवपुर इतितमसमेतास्वेवमरायमिन्द्रायेन्दो-बारमिममासितमसात्वाष्ट्रीयदिन्द्रविषियं पुराम्भिन्दु मे-हावैश्वामित्रे द्वितीयः ॥ १९ ॥

गायितसाम्यासंत्वाष्ट्रेयन्द्रयात्रौँचायमिमसागाः

यमेन्द्रयाचितानिदेवः कण्वरंयज्ञाकण्वबृहत्पुरोबाः त्सप्रञ्जनिताज्ञीयणंस्वासुमरायन्त्वंचाणंशुद्धासुष्वापा-रङ्कंच्चीसोमाः पवन्तज्ञीयणंस्वासुवाराघजनिता-रंयावार्श्वपतेशैस्वण्डिनङ्गोविच्छचेनस्तन्त्वाह्वद्देच्य-णंरसं मार्गीयवे तृतीयः॥ २०॥

南

A

अयापवावातितरञ्जयोतिर्जागतंवरूणसामवत्प्रका चिद्यमुद्धद्कांत्सामराजंप्रकारथीय्ंचिद्यञ्जयोतिषम काञ्जयोतिषवात्सपेशृङ्गमाजापुनायामेत्रैवगोरााङ्गरस्ं सोमीयमेतमुलमितिप्रोवाराहमुहुवायिषत्ताहाउहुवा-असाविसिष्ठेपोपामीवधर्त्ताक्रन्देसाविसिमानान्निषेधे चतुर्थः॥ २१॥

प्रवाजिबोधीयद्इयोत्वाभिनिधनङ्काण्वमग्न आ-इन्द्रवण्मनैपातिथान्याच्छाश्रायन्तीयं श्रुद्राः श्रायन्ती-यं श्रुद्राः श्रायन्तीयं श्रुद्राः॥ २२॥

इति बृहदस्तोत्रियाधिकारः।

स्वासुतरमेनाप्रत्युइमा उवामितिचत्वामित्बृहद् भिसोन्तरिक्षयचावै रूपम्पवित्रमरिष्ठपवस्वदाथर्वणं-पिवामहावैराजमर्षायएवमिन्द्रोबृहद्गिररइमेस्वादो-वीजीयंपवस्ववार्षभाष्टेडाविद्वायेन्द्रोरेवत्यः सुरूपऋ-षभडभेयच्छेयमहमानुभद्रंयस्तेग्नेरर्कः पवस्वदेशिरा-मर्कस्तोषिस्थानसङ्कृतिभर्गयशार्थसे सुषासाविस्रोत-मसोक्कः कयातरंदशरात्रः॥ २३॥

पुनातरमभिसोओरूपन्तोष्यांवणमर्षापत्यशाहरे-यज्ञायज्ञाचतरम्मत्स्यवृहत्प्रत्यस्सैतरंयज्ञापसुखरश्चतुर्धे-मत्स्ययं पूषाद्वितीयमेतास्वेवतृतीयंप्रत्यस्मैसुतासः प्र- थमस्यप्रत्नांभ्राजिवभ्राद्तववण्मेन्द्रमिद्ग्रायन्तः की-स्योमिन्द्रकपुरः श्रायविकर्णेपरिस्वान आभ्राजमुः बाग्नेवतंमुद्धीपुरोभासेतवाहन्तम्पुरोजिष्टृहत्परीतस्तर-७रेवतीरेवत्यस्वमग्नेष्टृहद्भिसोपरीतोवाक्करम्भाद्योत्त-रेतदिदात्रिकराजनदेव्येपरिस्वानः शिरामक्कींग्नेतत षड्टवेलान्द्र संवत्सरः॥ २४॥

पुरोवण्णस्वादिशिरामक्क्षेषियस्तेवाषिहरेभित्वा-त्वामित्तरबृहबिपदोत्तरेपर्यूषुनद्णस्पर्धतोभःपुनासप्त हमे कत्यांधत्तीदीर्घतमसोकोंयपूर्भाः स्वास्त्रवत्सामाभेम-बृहद्यस्तस्वाशिरामर्कः किमिबृहत्पवतेयस्तेबलभिदे-कर्चीत्विमिन्द्रयद्याः पुरोजिभगः पुनास्थान्णस्वासुस-सहल्येसामनीपुरइन्दुरेकर्च एकाहाः ॥ २५ ॥

4)

ग्राज्यदोहानिप्रतिलोमानिप्रसुन्वाय्णंसोतिल्लो-वाचइतिश्रायकृतिःस्वासुरइममइवन्नतमभिवाजीव्या-हृतिसामानिपश्चभूभेवःस्वः सत्यंपुरुषइतिस्वर्णिणधने-चायंपूतमसः कर्चःश्रीणास्वानित्ल्लोग्नेरकःपरिप्रध-न्वदीर्घतमसोक्कोभित्वादषभतरंयज्ञाबृहद्भिप्रिवृषा-पवित्रधत्तीइतिस्तोभाद्विरिडचतुरिडषडिदाष्टेडानिपु-नावणम्परिप्रियास्वाशिरामकःस्रुताबृहत्पुरोवार्कज-म्भाचामासोमान्तरिक्षमभिसोवणमग्निवोवाजीयण्-स्वायग्नेरक्कोद्विर्यदीर्घतमसोकः परिस्वापयोहीनाः॥२६॥

माभेमतरमग्निम्महेनःप्रतिवाजीयान्यभिप्रिया-दीर्घतमसोर्केडन्सोभर्गःपरिधीनाथर्वेग्रुण्भीणन्तस्तम-सः परित्यर्थसंकृत्येककचीः पुनायद्याः पुरोजम्भो त्तरमुत्सः संपेसर्पेडत्तमोभित्रवाद्यंपुरोद्वितीयथंसः त्राणि ॥ २७ ॥

तंबीवणमभिप्रवणंवृषाचैकर्यंचपुनाश्विनोर्वनम्पु-रउत्तमेतास्वेवापांवतेपुनागवांव्रत ऐस्वाद्युत्तरमेनाप्रत्यु-इमाद्यामग्नेविवस्वत्तिकृतु केषुबृहद्ग्नेविवस्वत्तरंप्रवर्ध-सखा तौरश्रवसे प्रतिलोमे याममापङ्गीः प्रायश्चि-त्तानि ॥ २८ ॥

H.

यज्ञेन्दुरेकर्चः सखायोधावृहद्दिः सखात्रः परितन्दुर्योधाद्दीद्देशिस्यस्येत्युनातरम्रत्सः प्रतंद्दिरभ्यस्तमभित्वातरवृहत्त्वामिद्वृहत्तरन्त्वामित्वण्होहिजम्भण्स्वासुहस्वायदिन्द्रयेतिचयचायदिन्द्रवान्तरिक्षेत्वासुषभः श्रुधीहवमितिचित्रिकप्रोष्ठवत्सातीषद्गोयदिन्द्रेद्रायाहिपुनाप्षाजम्भाद्यमभिसोहस्वासुतासोहस्वान्तरिचेतवपुरहतिवैराजऋषभण्सोमज्ज्वापवस्ववत्सास्तयोरेवातीषद्गः प्रसोपसुतरपुनाप्षावृहद्भिस्ततासोरूपेतवपुरहतिमहावैराजम्परिस्वारेवत्योभिसोस्रतातरन्तववृहत्सोमज्ञ्वापवस्ततरंमुञ्यसोमातद्यवस्वश्रेयःसुतासोरिष्टमग्नआयाद्यन्तरिक्षण्होतारंवत्साअकान्तमसःसोमज्ञ्वापवस्वसिमाःस्रुद्रा हित
स्नुद्रा हित ॥ २९ ॥

इति छघु—स्तोत्रियाधिकारः।

इति द्वितीयः प्रपाठकः।

तालव्यमायि चत्रद्भारखं प्रकृत्येहऐईत्येतान्या-

विप्राप्तमोधिभवति हिश्रब्द एवाहि सौभरामहीयवन् योरेहीमिहबहैवोदासे त्व एहिकोल्मएकारस्र प्रकृति-प्राप्त ऐ भवती हवहैवोदासे पुनस्रावृद्धमप्यायि भव-तीशानं प्वतरेस्तावे पवन्ते कौश्चे वसोनिरेकेभिनि-धने यद्वद्धं प्रकृतिभवति तस्य ग्रहणं निधने हीषी-स्थ ए सर्वत्र न जिनं वृषातनिनिशिशुं तिस्रोहितेच-विप्रत्नेपीजयेभिनत्वेसोमजयेनिमायस्तेहितेममद्रिम-रीतायां मानजययोर्विषीन्द्रद्वोमसन्तनिनि ॥ १॥

1

यौधादेवस्तावेद्यानेषीद इन्दुः ऋषिः येना देव्ये-खीनां धसोभ षुधे रिन्न स्म्णं हितयोनिं द्रोणे सर्वन्न पर्षि सफेपीतास्तावे कमीत नाए क्कलेताइसइ विदे इन्द्रः अप्सुजित्सर्वन्ननान्सोद्धणंशीयशुध्यजरावोधी-येषु वाद्वेजि तीश्रिथि घाजि योवृद्धाद्दीसर्वन्ननकार्तय-शोपद्रवयास्यवेध सोमसामसाधेषु श्वाघी धीगचे वजिनस्तावे आमि कावोधिर तार्सी अधितृतीयायां शीयेपप्रीणं सर्वत्र सिषं दाशे जेषु नार्मेमइ दिभिः व्याभिः तिश्च स्नाणिकाण्वे तवेत यन्ति प्रथमः॥२॥

कचेसुते रात्रिदासेषि रात्रिपारेक्सम् आर्षभे मार्की गारेभयिन् निन गोभिः त्वास्मिन् सौमेषेतये-हुवेनिधनयोः कौत्सेमेषु मिन यौषादेव सफेषि ऐड-यास्यपिस दसि नोद्गीथादौ देवो द्वितीयः॥ ३॥

सिष्ठेषिपृथिवीं षिम एषि इयैतेत्राणि छन्दसे-गहिनान्त्येति वे ष्मतेवेपूर्व स्थाभिः नघे शकुतिमहि क्रौश्वेभि यामेपूर्वी द्ंष्ष्ट्रेपतिद्वितीयं अभि छम्भे द्दे बोबित्सर्वत्रनामरूपमित्रविलम्बेषु मद्गेमनी संक्रो- शेचई विह्नः तित्र मनी धेन विस्ति मदे छम्भे स्वब्दी रवेसाति छोहेतिक यन्तीस्तृतीयः ॥ ४ ॥

शौक्तेश्रियं त्वाष्ट्रीसस्व प्रमतान्वे शुन्नी भवी भिः हारिवणे सिंह दिथ पत्नीः रश्चेपूषिं आसि प्युषीं द्रुष्ट्रेवे धनि शवेवेपुर्वे पिर तेदि साहीयेविप्रध्नुवं शो-केसुरीं ओजि कण्णें स्विनः यदि एहिननिस्यविस्तावे औण्णायवेयाती माहि हत्केव एही निवस्तावे षदी-येवाती अग्ने आभि वात्सप्रे तन्ते द्वीः एति राणि सैन्धुश्चितेन प्ने चतुर्थः॥ ५॥

पियइद्रा ज्येष्ठं हरी ब्रवी त्सुरिन्द वितेहेश श्रय-इवतृभिः येव पेगो वाम्रेमन्दी यानिध्यहवेतान्यग्ने-स्त्रिणिधनेमन्दीच होश्ययुं षिपतीपूर्व नापि वनेइयतिः क्रोशेप्रिया श्रीणि तेसर्वत्रविवृत्तमङ्कारप्रत्ययं नमर्मु-ज्यन्ते हितेपवतेदाशस्पत्ये पार्थेजभ्रिसर्वत्र दाशस्प-त्येराति साखी सञ्जयेद्यवि मित्रेकृवृत चिते स्यवे श्रसिपूर्व महामित्रेगहि हरी क्रौबे चौविसर्वत्र पश्चमः॥ ६॥

रियण्रं वे न्वसिरियण्डणसामि भिर्वन्तीये वि-स्वे असिनिधनेदन्वतेषधमे पिर त्रेसोस्वत्र तुवे सः पीद्वितीये कविः तुवे द्वेस सः पी असितृतीये दीर्घ-इन्द्रः आये निम कार्णश्रवसहव वितेरेसर्वत्रकोश्रेधी-याः श्रौष्ठे सुनि जुन्ति सुनि गुर्दे छदी षष्ठः॥ ७॥

तनिपर्णकुरुथिषुन्वेवा ण्वतरेषसिपूर्व यास्ये ष् सि दासि प्रियं षासि अभ्यं तवणे सुते रेके स्वब्दी कणेव दार्षे खानसेसहिमभ्यासे माने मौक्षेस्थाभिः शाक्करेहवोद्गीथे वर्मा हवेनी थी समीः आभि यवी कार्च यशेतीवो यित्नवे हविषेयाहि बात्सेत्रा-हि वीक्के स्ति वी थीं क्वेपवि तवे इन्दो पीयूसर्व-स्र सप्तमः॥८॥

हीन्द्रा तयवे पिबठते तवेपणे पाइवेभि हन्मगतः योमेनी हदुक्थेभिये उबद्धार्गवेभ्र वैहेन्द्रभिः नवे वेशे-नस्तावेष्टमः ॥ ९ ॥

ऐषिरेदीद्वितीयं देपूर्व इयितः स्वरी धर्मणिता-द धर्त्तासि विशोवीन्दु मही नीया छितं शनेथि ती ये मारुतेकविः यसीः भ्रवेस्तेति संक्षारेनावी नवमः॥१०॥

भीशवसुते सामराजेषि षिमा यासि श्रायन्तीः येनदीपरिकृष्टंप्रतिप्रथमायां मन्तेषोविनोद्गीथेस्यसि काशतेताजित् निह्वेरेणसर्वत्र दशमः॥११॥

सितेयोदेसर्वत्र मदे नरे सर्वत्र, विधर्मणिजन्ति त्रै-ककु नेविवापामी वर्ण्शीयमीरे शामा जिगेतेजा आ-भीकेददे शीयेषसिपूर्ववर्त्त त्यम धीतं रोहितपूर्वसाई स्यचे वाइवेनाई गाजी जिये अभिधीगवे पारि नाई महे अभिसीहपर्याभ्यासे देव्येप्रेडो दशरात्रिः॥१२॥

पार्थे वक्ति ति तिसा जूर्ति मते गोधीयेस्थाभिः कावेभिः धसाहीयेनष्ठे इवे महि वर्तेभिन्ने दलेन्नेसर्वत्र-विष्टत्तमकारमस्ययम्बधमः॥ १३ ॥

हिन्वे ष्मते हविर्दसे खिनसिष्टे तानिपार्थे वर्ते हस्रे स्तावेणे शडकुतुनिमहि द्श्य्ट्रेपति रूपेतेजा अग्ने स्त्रिणिधनेभिर्य येष्ठीहेतेष्टम्मे दासेसमी धीगने वेपूर्व हितीयः ॥ १४ ॥

तृतीयः प्रपाठकः ।

सामराजेसइत् वन्ति पवि धिरोमी रे भीशवेसुते उद्ववाविसिष्ठेहेम भिः सं पर्ये तिरे मन्ति क्षेतः पूर्व-और्णायवेकविः शुचिः येचोत्तरे लौशेनाति शुद्धीयेखेन शीर्वान् गहिरपिं मखि रिं प्रयम्बेभि ब्रष्टपे सम्पा-यांवाणीः वारी नानि व्यूतिः चीने रंधीतृतीयः ॥१५॥

दासेत्रीणि रियष्टोर्मणिपूर्व द्यभ्यालोशेराजे साध्ये-श्रेष्ठ मन्तेवारे सिष्ठेनुत्रीः नक्षे धन्वे स्त्रिया भिःस चते सुमे णंति वर्त्तेदिये मस्तांधेनौमनि यदि नुषी वर्त्तेदेव गृविः सर्वत्रनाजावितश्चीययोजनकावेप्रसोत्तरयोश्च उन्हसवर्ते देवश्चतुर्थः ॥ ४ ॥

हाउनिश्चेत्रते तीनां द्वीः कवी ति मनी राणि लौदोयन्ति यन्ति संपायांवाजी राति तानि वते वांत्स्वे रसे माणि सिष्ठेनएस्तेह श्रोष्टेचयानि मङ्गा-मद्रि वर्त्तेदेवस्तावे पार्थे युवीं धीज रथे सुनि षयं ज्ञीये त्तवे पञ्चमः ॥ ५ ॥

ऐडकावेबृहन्नधि सितेरिं ऐडयामेमती सखी वर्त्तस्वब्दी कण्वे स्टिंहितेहिरः पार्थेणेन ति द्वीः क-वी स्फेदिदी कावेदभ्रे माहि छंभेमनि सर्वत्रनमीं दे दक्तेतिषी श्रिये यवी षष्ठः॥ ६॥

धसेत्रे भी दक्तलेवते पार्थेयाहि योजि रूणि सूनि धाविद् संपंहिते सःपी वन्तीयइन्द्रा महे स्पपे कावेने-न्द्रात् निक्तं मीढंज्योतिः सप्तमः॥ ७॥

दक्तलेषि ति पत्रि त्रित हदुत्थेसुते संवत्सरः ॥८॥ इयैते सि ईशा यौधादसीसर्वत्रपूषायां चनस्तोभे प्रत्यये यूथे स्वारेपर्णेलीनां सफहन्द्रा पूर्वे बोधीयेसः पी प्रथमः॥१॥

पाइवेंकभिः पूर्व सीये लेये पीत्वास्तावे नए यौधातुवे महे तीया यौतानेमई यवी याभिः ह्याणि दिवेपूर्व युगे मारूत एदु धाएंसि महि श्रुधि आइबी जज्ञे बोधीयेयोनिं ज्ञीयेसिचं प्रचे वाह्वें अद्दिश्चीये तानि त्यानि मन्तेद्वि यौधामहे ज्ञाते द्द्शि तीह्यातीं सुभिः एवणै द्वितीयः॥ २॥

देव्येग्ने धसेष्मती बाईं: रांति केशं आग्नि स् हितेग्निः तृणिः आग्नः बाइवेदूरी ज्ञीयेप्रियं दुरी परे ज्ञीयेकविं जसी समी यत्ते कावेकविं जसी वन्ती-येभिः हारायणे नहि कौल्मेस्नाणि तृतीयः॥ ३॥

दलेत्के ज्ञीयेप्रदे त्यानि तानि वर्चेदेवस्तावे ज्मते-दुहेसर्वत्र सर्भहतेस्थाभिः वाइवेप्रियाः र्षणीः स्रचेद्रे-ह द्रेहस्वा जिगेहिन्वे सितेरिं चतुर्थः॥४॥

षभेददे वंतीये किनः यानि वारे तानि वरीष्ठ कत्वे च यानिसिष्ठेतानिपार्थे लेयेये तुभ्येत ज्यते अ-स्मे स्पंहिते ज्योतिः ज्योतिः सफेदेवा कावेनकी ज्योतिः ण्वतरहन्द्रा नोद्गीथे पश्चमः॥ ५॥

काबेसइत् मौक्षेयोनि विशीयेवाजे वन्तीयेत्व-भिरन्त्ये रुगसाम्रिसुते दासेस्येत् वन्तीयेमोभिः व-र्त्तेयादी पष्टः॥६॥

वेधेरियम् उत्तरेऽनित्रेभि एत् वारेद्वाभिः तन्ते वारेषि पत्तीः श्रुधीहवारेनवी प्युषीं वेधेभि रुणसा-जिल्लाभिः सप्तमः ॥ ७ ॥ यौघापव्युद्धीथे देव्येरेव चित्यर्णे वारेरन्ती गहि अभि साहीयेयस्ते काशी तेनाए एकाहाः॥ ८॥

इति तृतीयः प्रपाठकः ॥

अथ चतुर्थः प्रपाठकः।

कचेमादी, नारे जितः, स्वर्वन्निधनेपरि, पूष्णे महे पेवात् कत्वे इवेच, बोधीयेशेय धिये मार्गीयवेकिने जयेचारान्ते देव वैखानसेपिया प्रथमः ॥ १ ॥

तनिन्यभि पाइवेंगहि वाचः साम्नि दीहितीयं देव विहः स्तावे स्वरी शौक्ते श्रिये सिते सने मदे द्वितीयः ॥ २ ॥

ज्ञीयेपरि नन्ति परेज्ञीयेषि सहत् विश्विपियं सन्ति संक्षारेभूमि इवानि ष्मतेसः पी धर्लोज्ञीये त्वीयो मादी देव्येयेद प्रिया मृतीयः॥ ३॥

भीशवे सीद दिभः यानिपार्थेतानिसिष्ठे देव्यएदु साहीयेसन्दे बृहद्गारेमाही क्रोशेषीभिः श्रथइवेसुते धीगवेषेषयोद्धीयाश्चतुर्थः॥४॥

त्रेयदेवे ज्ञीयेभितृतीयायां बोधीयेदेव संवे ज्ञीये-दीया पञ्चमः ॥ ५ ॥

त्वाष्ट्रीयवे भीशवेमनी सिष्ठेमथिः गहि वार्शे पि-या ज्ञीयेचातीसर्वत्रनवादवान्धीगवयोः हदारनेयदूरे गतेतेदि गौगवेदिवेपूर्वे परि यास्येपर्युद्गिथे दिवा यानिपार्थे तानिराहे वाशेशीप्राषष्ठः ॥ ६ ॥

सार्थिनियासीत् प्रमि इव वति धियो धेन तंथि तेन्त्रिः सौरमतेपनी यसी मिही यानिपार्थे तानि हाउ- हुवाइसिष्ठे ज्ञीयेतिवा द्रिस परि आक्तारणिधने नृभिः षेधज्ञीययोर्ने मन्तेदित्यान् दस्येसोमसाम्निषासि दसि सिष्ठं पूर्वेणोक्तं ज्ञागेंहरिः सप्तमः॥ ७॥

अकान्वासिष्ठेथमे सेनः देवान् णीत देवान् द्रेप ज्योतिः सितेमदे यामएषि एषि शनेमती सुरे वीषः जती षावीदहीनाः ॥ ८॥

गतहन्मनयोरत्के प्रथमः॥ १॥

श्रुतिवर्मी यानिपार्थे तान्यौशनेष्कलेनेमि वा-शेषणे मानवेवेध आष्कारणिधनेवेद नेन्द्रो निश्चेस्यद्वी इन्द्रस्ययशसित्राणि एकः जमवर्त्तेतुते अभ्यन्तेमन्द्रैः याहि चित् येमुः इत् अति । धन्वे हारी गम्भी सन्धे मनाज्येगहि कण्ठे देया मीढे ब्रवी द्वितीयः॥ २॥

4

बोधी येच्छन्ती दर्शि परे बोधीयेच्छिति श्रुध्येचेह वैद्यव्योतिषे षीद येना वेद ज्ञाने यदीं यन्ती परेद्या-नेश्चेति चीचा देव सुमे भाज्ञाने देव रथ्ये तेह तमे शुभागीवे म्नानि वैधृतिसिष्ठे याणि धियः एताः कावे द्वेद परे कावे वीत् दे भरे पत्नीः वे पूर्व तृतीयः॥ १॥

अग्नेिस्त्रिणिधने मन्दी सङ्कारे दे वे दे वे जीये सी वी तीसा ज्योती पानीत् स्त्रारं कौत्सेत्के चतुर्थः ॥४॥

श्रीनिधते हिन्ते कौत्से प्रियाः रियं एटते म्नानि शने यन्तीः रूपे धेन ब्रह्मीः साम्रे दिवे पूर्वे वाइवे तीरा वे पूर्वे मार्गीयवे मही पश्चनः॥ ५॥

ा सुचे मन्दी कौश्चे मदे शाकलेन्वेवा आष्काराणि धनेतिन पुर्व मार्गीयवे तेजा द्वेगते सीद सत्राणि॥६॥ सफे शिक्षा हिशा विदाः त्रैककुभे ब्रवी मिगीधे काण्वे रिन्न उपास्मैजीयेते दिन जीयेतीया हेतृ कमीत् पवज्ञीये वारे नधे सफे सुन्वे सुक्षिष्कले शिक्षा हिशा रियं लेये नस्ते हिशा नौधसं पूर्वेणोक्तं लेये स्पते ब्कल इन्द्रा प्रथमः ॥ १॥

भरे ब्रह्मे नार्मेधे पितं चतुर्थे स्वरे अभि लेयेण्वी परे लेये यूथे दिणरे कमइवेर्मिणीन्माज्ञी वारे दि स्त्रि तवेत् देव्ये दर्शि परे देव्ये चोदे श्रुध्ये दिवस्यां ब्रि-तीयः ॥ २ ॥

संपंहितेरी ये याभिः कृत्नुमी शीये त्रवे श्राय-त्तीये देवे प्रायश्चित्तानि ॥ ३ ॥

ण्वतरहन्द्र धसे त्नवे इयैतधसेरित स्रेणे नीकेरेः कौश्चे भि परे कौश्चे जरि हस्रे तानी गिरेः ण्वतरे भिः स्रास्येत एम्भे तासी प्रथमः ॥ १॥

N

सही दैग्वें इवादिः परे सही दैवें नीषा सचे व-क्मि उत्तरेमराये नीषी मारे वारे भिः ण्वतरे थे छ-म्भे स्येशा सखे तव मयेराये परि वारेणीसं त्वाष्ट्रीमहि हरी सिष्ठप्रिये स्ति तेदि महामित्रे कविः वज्री स्तोभैः यसीर्द्वितीयः ॥ २॥

कौश्चे घोषे वितेत्सुरी ग्रसा वित इन्द्रि सुते दहुर तीः गायवितेचेत एवतरे सिचं देवः ज्ञीये सूरी मराये-ग्निदीधि प्रेडो वारे पूर्वे तीयं वाइवेताग्नेः शैखण्डिन आदिव यदि द्येनईया मार्गीयवेसन्ते तृतीयः॥ ३॥ वार्त्रतुरेस्नेह इनौष्टे च यानि प्रवद्धार्गवे तिरे ति-

सा जूति मते उद्वद्गार्भवे येना येति ऋषिकृत् साम-

राजे थमे विध मित्स देव वृणी त्सुरी ज्योतिः कुत्स-स्याधिरथीयेवक्ति एति रेभन्जूित मते अकाञ्ज्योति-षे प्रथमे देव वृणी त्सप्रेसेनः देवान् पूर्व । यामे क्रमीत् अभि गोराङ्गिरसे विच अयासोमीयेन्द्रेण हाउद्भुवा-यि सिष्ठे राजे इन्द्रस्यापामीवे नाति चतुर्थः॥ ४॥

अभ्यते शीगा रीया रेज घी भिः प्रदेशि वीं आत्वाभ्यन्तरइन्द्रा हरी रसी नैपतिथेन्द्रे स्वा श्रायन्ती ये वारी श्रुद्राः॥ ५॥

इस्ये दितीये सन्धितरे णोति तृतीयेश हिसीन मी अरिष्टे पि त्राणि तिसु वैराजे त्राणि वाई दिने हिवी हरी रइमइन्द्रः तिमत् रसे वाजीये वरीः अष्ठे डेमीण वतीष्वीन्द्रा रैवतर्षभइन्द्रे इयेने दीर्घ शिक्तं पूर्वे दे वी भद्रे रुद्धिः सकृतिनि परि भगें हिवा तम् सोर्केराजे कविः। तरे भीषु वासी दशरात्रः॥ १॥

- 1/2

यज्ञा तरे तेय मत्स्य बृहति षाते प्रत्य र एनं यज्ञा स्वरे तत्ते प्रसु स्वरे सावी मूर्द्धा भासेप्रिं तीषु-रेव बृहति हिवे परिजम्मे हविः राजने स्वादी योधीः स्वाज्ञिरामर्केकविः विश्वे इलान्दप्रथमाया मीया षिभा णाची बितीयाया मग्नेणाक्षी तृतीयाया महि अप्ति रेषु दैवा संवत्सरः ॥ २॥

यस्ते हरे वरे वेपूर्व नधे संपंतोमे धारे अभिषरे संपंत्तोभे तीनां तीनां तमसोर्के नृभिः हरिः त्विभिः वत्सायांग्वभिर्द्धितीयं हरिः कभिः प्राचीं बृहति सा-खीशिस्वासमर्के दिवे पूर्व बृहत्यिसमं ब्रह्मिदिराधंस्ये काहाः ॥ ३॥ यानि पार्थे तानि क्रितीये दोहे यानि संकोशे ता-नि तृतीये रदमेयाइ वस्वीः अश्वत्रते इमितः अयंपू तमसोके पितः स्वर्शनिधने यानि ताानि परिप्र तम-सोके तेसो च तरेबीषां बृहतिथिवीं स्वाशिरामकें कविः शुचिः मही बृहति दिवे पूर्वे वाजीये पि पय-सि विद्वे तिमाहीनाः ॥ ४॥

षाजीये प्रथमे ग्निं अग्निः द्वितीये महे तृतीये प्रति वार्षीः तनी तनी तमसोर्के भि प्रि निय रीय भिः ये अभि अधि अध्यास्यायान्तमसोर्के परि संकृति-नि परिसन्नाणि ॥ ५ ॥

हितीये सन्धि बृहति मही तवे अग्ने बृहति शु-षे दिवभ्यां त्रिक बृह सई । यामे क्रमीत् यधी प्रा चिश्चत्तानि ॥ ६॥

रिक्षि वह वैराजर्षभे द्रिः ग्रस्ति त्राणि हुएंसि ष-उत्तरे भे विन्म नी षी वामीत्।वत्सायाणं साई प्रोषु— वत्सायाणं सङ्गे अतीषङ्गेण्वी हृस्वायाणं संखे वत्सा-यामवी येव येगो वाज बत्सायां न्ने घा वीश्व। एता-न्येवातीषङ्गयोवी वर्ज । सुता तरे वे तव बृहति दिवे पूर्व अरिष्टे सखे वे पूर्व वत्सायामग्निं यजि प-रि णीनां सिंह तमसोर्केमित्स इन्द्रवज्ञी आद्याया-मिन्द्रो द्वितीयायां पूर्णिस्तृतीयायाञ्छान्द्सीषुसि-माखतीषङ्गेन व्याख्यातः प्रकृतिभावः प्रकृतिभावः॥२९॥

इति चतुर्थः प्रपाठकः।

सौभराभीवर्तजबानां रुद्धं तुरीयमपीयूवाजेती १९व्यति(१)मधुदस्ममनाचं जये इयावाइवे चायावास्वा

> अजातशत्रुकृतम् पुष्पसूत्रभाष्यम् ।

श्रीसामवेदाय नमः।

जितं भगवता तेन इरिणा लोकघारिणा । अजेन विश्वरूपेण निर्गुणेन गुणात्मना ॥ १ ॥

*सौभराभीवर्तजयानां दृद्धं तुरीयम् *सौभराभीवर्तयौ-धाजयानां साम्नां चतुर्थमक्षरं दीर्घ यत्तदृद्धं भवति। तुरीयश-ब्देन चतुर्थमुच्यते। दीर्घ-द्विमात्रं दृद्धं-त्रिमात्रम्। उदाहरणानि-सौभरे-वयमु त्वा-आद्यान्त्ययोः, (१) अभीवर्ते-पुनानः सोमा-घयोः, यौधाजये तवाह ऐसोमा-आद्यायाम् । अस्यापत्रादमाह *अपीयुवाजेती ऐषि *अकारः मतिषेधार्थः। मत्नं पीयू यौधाजये, प्रस्मवाजे इति च, येन ज्योती ऐषि सौभरे एतेषु दृद्धिमतिषेधः। हृस्वानामि दृद्धिमापणार्थमाह *अतिमधुदस्मम् *एतानि ह-स्वान्यपि वर्द्धन्ते । ह्रस्वोदाहरणानि परिधीरति, उदुत्ये मधु तंबोदस्ममभीवर्ते । अस्यापवादमाह *अनाद्यं *अकारः मतिषधार्थः। एतेषां त्रयाणामुदाहरणानां यदाद्यमुद्दाहरणं प-रिधीराति तस्य दृद्धने भवति इति यौधाजये व्यावाक्ष्वे च यद्धिकृतं न तद्भवतीति। कि चाधिकृतं १दीर्घ चतुर्थमक्षरं-। दृद्धं भवतीति । उदाहरणं यथा पुरोजिती व इत्येवमादि *अयावा-

⁽१) अभीपीयुवाजेती ऐषि-शति २ पु०पा०। (१) ऋवोरिति शेषः।

सोमधाम सफ्पौष्कलयोर्वे ही ध्यामूने ब्रिपदायाण सखा तुरीयण स्ये महि ब्रितीयमन्वयिक्याम चमीङ्क इङ्गि-

स्वासोमधाम अञकारः प्रतिषेधार्थः पूर्वलक्षणपाप्तानां द्वाद्धिपति-षेधः । एकाक्षराणि उदाहरणानि । यथा (यावास्वासोमधा) सम्रुप्रियाया। अभीनोवा । पवस्ववा । परिस्यस्वा । इन्द्राय सोम (सहस्रधा) द्यक्षरग्रुदाहरणं गृह्यते । सोमशब्दस्यैव प्रतिषेधा-र्थम् । तेन किं ? ते पूतासोसुष्वाणा सोप्रभृतीनां दृद्धिर्भवति । सहस्रथा । सोमञ्जद्य ग्रहणादृद्धेते । हस्वोपि सन् सुतासीप । **≉सफपौष्कलयोर्वे हीष्याम् ≉सफपौष्कलयोः साम्नोः**(वे) पस्ता-वविषये हीष्यां प्रत्ययभूतायां दीर्घाक्षरस्य द्वद्धिः इत्यधिकारः अनुवर्तते, तुरीयमिति निष्टतं अर्थादिह पष्टाक्षरस्य दृद्धिः। उदा-हरणानि-सफे-पवस्व मधुमध्यायां, पौष्कले-इन्द्रमछसुतातृचे एवमादीनि *ऊने *ऊने च पादे स्वस्मादश्वरपरिमाणात् इस्व-स्यापि दृद्धिः । सफपौष्कलयोरेव । ससुन्वेयः । प्राणा शिशु-रिति च (द्वितीयायाम्) । श्रद्विपदायां श्रद्विपदायां च सफपौ-ष्कलयोईस्वं वर्द्धते परिप्रधन्वेत्यत्र । हाष्यां प्रत्ययभूताया-मित्यनुवर्तते । *सखा तुरीयम् *सखाय आ पौष्कले ्प्रस्तावे चतुर्थमक्षरं वर्द्धते अस्ये महि द्वितीयमन्वियक्या-म् । रहस्य विषये महित्रीणां द्वितीयं दीर्घमित्यधिकारात् द्वि-तीयमक्षरं वर्दते अअन्वयिक्यामिति असा चेन्महित्रीणां प्रति-पादमन्विता अनुगता भवति नैकस्मिन् पादे इत्यर्थः । उदाह-रणानि-स्वाशिरामर्के पवस्व देवते यस्तेमदो स्वादिष्ठयेत्यादिषु अरिष्टे सुतासोमायाम् । आज्यदोहे पसुन्वानायाम् । वैरा-जर्भे तवाह एसोनपुरोजित्यादिषु अअचमीङ्खं अअकार: म-

र्थमिमदिमघोपारिष्टेरयीभृथि त्रिष्टुभे चोताया ७ हाने च द्वितीयचतुर्थस्थमयतीं युघातेदे स्ये चातये वकः

तिषेषार्थः । समुद्रो वाचमीं खय इत्यरिष्ठे महित्रीणां द्वितीय-स्य दीर्घस्य दृद्धिमाप्तस्य दृद्धिमतिषेधः अहंगिर्ये मिमदिमघो-पारिष्टेरियभृथि *इस्वं माहित्रीणां द्वितीयं वर्द्धते—वक्ष्यमाणेषु उदाहरणेषु । गिर्य मिनदिमघोपारिष्टे रयीभृथि । परिस्वानोगि-रिष्ठा इति स्वाशिरामर्के । घृणातपंतमतिसूर्यमिति वैराजर्षभे । जिञ्चित्रमि । स्वादिष्ठया मदिष्ठया मदि । पर्षिराधो मघो त्रीण्यपि स्वाज्ञिरामर्के । इन्दुरिन्द्राय पवते सहस्रधारः । प-अरिष्टग्रहणाद्वेराजर्षभे शक्तुना इव पित्तमेतिपशब्दस्याद्वद्धिः। सोमस्यतीरायि अरिष्टे । इनामखं नभू आज्यदोहे । अपश्वा-न १ अथि वैराजर्षभे यथासंख्येनोदाहरणानि * त्रिष्टुभे चोता-या श्र शने च द्वितीयचतुर्थस्थम् श्रिष्टुभि चोतायां वर्द्धते।पार्थ-वासिष्ठवाराहकुत्सरथीयादिषु द्वितीयस्वरस्थं चतुर्थस्वरस्थं च दीर्घमक्षरं वर्द्धते। अधिकारात्रिष्टुभि द्याशोणादिषु । अशनस्य . पृथग्ग्रहणम्-पृथक्पादमन्वयिक्यामित्यधिकारात् अशने न प्राप्तो-ति एकत्वात्त्तायाः (त्रिष्टुभि उतायां) कृतं पृथग्रहणम् । अअ-यतीं युधातेदे अअकारः प्रतिवेधार्थः । द्वितीयचतुर्थस्य दीर्घस्य च जतायां द्वादिमाप्तस्य प्रतिषेधः । प्रतिषेनुमिवायतीं । गोविन्दु-र्दुप्तः । आयुधास्त्रायुधः पवते । देवइन्दुः । अज्ञनवासिष्ठवैश्वज्यो-तिषेषु *स्ये च * रहस्ये च यद्धिकृतं तद्भवति । किं चाधि-कृतं ? प्रतिषेधः । तेन रहस्ये च ऊतायां द्वितीयचतुर्थस्थस्य सर्वत्र वृद्धिमतिषेधः अञ्जतये सोऽयमपवादः । महः पुरूणि सातय इत्यन्नवे शब्दस्य दृद्धिरेव अवकः सर्वत्र अधिवन्धः पावक

सर्वत्रान्त्यमपुरन्धि प्रशस्तिमान्धादि इमेऽधृष्णास्मान्मधोर्वष्णावस्वीश्चरवे घण्षष्ठमनो वाऽभरादियौधान्त्रयं सर्व,मरारणस्ताबोपान्स्यं देव्ये दाखीसो होहव्ये

तायां सर्वत्रान्त्यमक्षरं वर्द्धते । हस्वं च दीर्घ च सर्वशब्दात ***अपुरिंध प्रशस्ति* अकारः प्रतिषेधार्थः । ऊतायामन्त्य-**स्याक्षरस्य दृद्धिपतिषेधः । वर्द्धयावाचं जनया पुरन्धिम्-आ-ज्यदोहे। यान्ते वसिष्ठो अर्चति पशस्ति वैराजर्षभे अञान्धादि इमे पार्थुरवमे आन्धाया आदिर्वर्द्धते । इन्द्रोमदास्वादोरित्थ-योः । दीर्घमित्यधिकारो निवृत्तः अअधृष्णास्मान्मधोर्द्धेष्णावस्वी-श्रक्ष अकारः प्रतिवेधार्थः । पार्थुरक्म आन्धादेर्द्वेद्धिप्रतिवेधः । वक्ष्यमाणेषूदाहरणेषु-धृष्णवे, अस्मार्इन्द्र, मघोः पिवन्ति, हु-ष्णामदन्ति, वस्वीरनु *स्वे घं षष्ठं * रौरवे पस्तावे दीर्घ षष्ठम-क्षरं वर्द्धते-पुनानः सोमादिषु अअनोवाअ परमवाजेषुनोवेतिरौरवे (एष) षष्ठाक्षरस्य दृद्धिमतिषेधः अअभरादियौधाजये सर्वम् सो-Sयमपत्रादपूर्वकोविधिः भकाररेफौ मुक्त्वा यौधाजये अन्यतः सर्वे इस्वं दीर्घं वा षष्ठमक्षरं वर्द्धते । अदब्धः सुरिभम् । पाहि चतस्र-भिः । उत्सो देवो हिर, एतान्युदाहरणानि । एतेषु दृद्धिमतिषेधः भकाररेफादित्वात अअरारणे (सोयमपनादपूर्वकोविधिः भका-ररेफौ मुक्त्वा) अरारणरकारादित्वात प्रतिषेधस्य प्रतिप्रसवः। ****स्तावोपान्सं देव्ये दाखीसो** * मस्तावोपान्समक्षरं वामदेव्ये वर्द्धते दा ली सोएतछक्षणं यावदुक्तमेव कस्त्वा सस्रो मदा। अभीषुणः सली। अनुदित्वास्तर सो। श्रही हन्येश्र वैतहन्ये प्रस्तावीपान्त्यो

णी जनित्रे शृगे लेये दिपदासु ज्ञीये दांत्ये सनादितीयं वैरूपे प्राह्वाङ्वण्हश्रासंयोगेऽवक्तया भिः सुज्ञात्रवे घृष्णु सोम वारानिहोतयोश्च नासाइधीन्मुद्रं नद्रस्वब्दी-

होवाब्द एव वर्द्धते । इन्द्र इन्नो महो । ऋणीजिनित्रे अपूर्वे जिनेत्रे णीवाब्दस्य पस्तावापान्यस्य दृद्धिस्त्रिष्वप्येतेषु योनिवद्भावात द्यदिपाप्तानां द्यदिरुच्यते अश्वङ्गे अभीश्वङ्गे पस्तावीपान्सं वर्द्धते *****लेपे द्विपदासु* कालेंगे एष ब्रह्मायां स्तावोपान्त्यद्यद्धिः *** जीये दान्त्ये * यज्ञायज्ञीये पदान्त्यमक्षरे प्रत्यये प्रस्ताबोपान्त्य-**मक्षरं वर्द्धते। यथा यज्ञा यज्ञावः । परित्यं हर्यतः । अयं पूषादिषु, पादमध्ये तु प्रत्यये न वर्द्धते यथाभिप्रियाणि द्वापती। आजाग्र-त्रिरित्येत्रपादिषु अपनादितीय वैद्धपेअ गायत्रीसाम्नि वैद्धपे सन इन्द्रेसत्र द्वितीयस्याक्षरस्य दृद्धिः योनिवद्भावात् अदृद्धिमाप्तेर्वच-नम अनाहांवर हे चासंयोगेअ महूयसायां द्वितीयमक्षरं वर्द्धते । दीर्घ हस्तं च यत्तदसंयोगपरम्-इस्तस्यैतद्विशेषणम् असंयोग इति बदुदाहरणानि बृहत्याग्नेय एडसौपर्णपौष्कळादिषु । क्येतनौधसेच । अक्षरव्याख्यानमेतत्। अअवकयाः उत्तर्गपाप्तस्य हस्वस्यासंयो-गपरत्वातः दृद्धिनाप्तस्यापवादः अभिः सुवात्रवे धृष्णुस्रोमॐ पहूय-सायामिदमेव हस्वस्य संयोगपरत्वात अद्यद्धिमाप्तस्य दृद्धिरूच्यते। अध्वर्यो अद्रिभिः। भियसमाधेहि शत्रवे पौष्कले धृष्णुदयैतनीधसे। इन्द्राय सोम पौष्कले परिवधन्वायाम् अवारानिहोतयोश्रक्ष यद-धिकृतं तद्धति । किञ्चाधिकृतं ? दीर्घमक्षरं वर्द्धते । इस्वं चा-संयोगपरमिति । उदाहरणानि—वारवन्तीयाभिनिधनकाण्याग्ने-सिणियनकाण्यादिषु । अनासाद्यीन् अत्सर्गप्राप्तस्यापवादः । सती दुराचासादववारतन्तीये । गम्भीराम उद्धीन, अभिनिधने

PARTY OF THE PARTY

चकुत्यानिष्यतेनिमृद्वं निहोताणः सोयंमघज्ञैः परि-कतुरिमान्गोदन्वते चागिरिप्रभृतितिस्रस्नैद्योके चाद्या-न्त्ययोरैटतसारिथनोरिवगीता वैश्वामित्रे च सर्वासु नेवे च विकल्पे नैकर्चे यवेमद्यामरसंदोषं प्रथेचाद्ययोर-

काण्वे अमुद्रंन इस्वब्दीचक्रुसानिष्यते निमृद्वम् अमाप्तमाप-णार्थं हस्त्रत्वासंयोगपरत्त्राच्चाद्यद्विपाप्ता निपात्यन्ते । सुद्रं न इस्बब्दीचक्रत्या निष्यते जनिष्यते निमृद्वप् अग्नेस्त्रिणिधना-भिनिधनकाण्यवारवन्तीयेषु यथासङ्क्षेन, *निहोताणः सोयं मधिक्षैः परिक्रतुरिमानुगो * वारोदाहरणान्युक्तानि । इदानीं निहोतोदाहरणान्युच्यन्ते सोम उष्ट्याणः (सो) अग्नेस्त्रिणि धने पिशङ्गरूपं मद्य अभिनिधने । शिशुं न यहैः परिष्ठते, क्रतुरिन्दुः अनूपेगोपान् गो अग्नेस्निणिधने क्षदन्वते चक्ष ऐड वैदन्वते च निहोता भवति *अगिरिप्रभृति तिस्नः अकारः मतिषेषार्थः । गिरिष्ठामभृतवस्तिस्र एव भवन्ति । श्रेषा निहोताः अत्रैशोके चाद्यान्त्ययोः अत्रेशोके चाद्यान्त्ययोः स्तो-त्रीययोनिहोते भवतः अष्टतसार्थायनोर्रावगीता अष्टते च यज्ञसा-रिथिनि चाविगानेन ते मितिपन्ना सर्वेनिहोता भवन्ति । अवै-क्वाभित्रे च सर्वाष्ठ अनिहोता भवति प्रसुन्वानायाम् । अने-वेचविकरुपे । पूर्वे मानवे विकरुपविषये निहोता भवन्ति-काग्ध्यू-ष्ट्रादिषु । अनैकर्चेअ पूर्वे एकर्चमानवे मन्द्रयायेति निहोताम-तिषधः ।

*निहोताः समाप्तुः *ा

क्ष्यवेमहाप् मार्गीयवे महित्रीणां द्वितीयं हस्वं दीर्घ च सर्व पद्धते ॥ अस्य मत्रादिषु । अअरसं दोषं म अकारः प्रतिष्धार्थः। नद्व घंवैधृते वि सर्वे जिनत्रसंचाररथिराजेषु धौताने । तृचमध्ये चतुरक्षर एकचें चोत्तरयोर्घयामे ॥ १ ॥ पृक्षिन्यपादादिभोदनोविभिरप्सुकताभन्नश्राद्याः

रसं दोषं प रसं ते, तत्रत्यइन्दो पहित्रजंदिवः पीयृषं कुर्वेत्सस्यायां महिशब्दः एतेषु महित्रीणां द्वितीयस्य दृद्धिपतिषेधः । अथेचाध-योः अपर्थेचाद्ययोः स्तोत्रीययोर्महित्रीणां द्वितीयस्य दुद्धिः पवस्व बाजेत्वेतासु। अअनदु अस्वापनादः हरि पवित्रे अदुह इत्वत्र। *****घं वैधृते* । वैधृतवासिष्ठे अभिषियाणीत्यत्र महित्रीणां द्वितीयं दीर्घ बर्द्धते *चि अवद्युतानः कलशां अचि । अत्र चिशव्दोह-स्वोपि वर्द्धते अप्तर्वजनित्रपंक्षाररथिराजेषु अपतेषु सामसु महित्रीणां द्वितीयं सर्वं वर्द्धते । हस्वं दीर्घं चवर्द्धते पूर्वेजनित्रे आभसोमादिषु इडानाः संक्षारेपवमानस्याजिञ्चतादिषु यज्ञसाराधिनि पा अयास्यां। आद्यान्तीमुक्ता त्चमध्ये माहेत्रीणां द्वितीयस्य दृद्धिः । अअचतुं-रक्षर#अचतुरक्षरं वैकृतं गानमुका समृगहे वाहध्यार्थस-#एकर्चेचोत्तरयोः# एकर्चेद्यौताने उत्सोदेवायां उत्तरयोः पादयोः महित्रीणां द्वितीयस्य द्वाद्धः *घंयामे *यामे दींधे महित्रीणां द्वितीयं वर्द्धते आयं गौरित्यत्र ॥ १ ॥

i git

पृक्षिनन्यपादादिर्भात् पृक्षिनिन अपादादिः स्तोभात्परं वर्द्धते परीतोष्यादिषु *अनोविभिरप्सुरुताभजः अः प्रतिषे-षे । नोविभिः अप्सुरुताभजं नृनं पूनानोविभिः स्रतेवित्वाप्सु विक्वासान्तरुता इन्द्रत्र ग्रं अभहस्तेनवज्ञः एतेषु अपदादेः स्तो-भौत्परस्याद्यद्धः । अथायाद अाद्यादक्षरात् परस्याक्षरस्य द्रमुत्सोयस्याऽऽभीशवेभिगीतादद्रिनोअर्षण्यंतस्माचा-विर्यदंतोरो नौषस आइद्रांतादतन्नपुणो विछन्दसि च पूर्वाञ्चेयप्रस्तावसदक्तुरीयशंशिप्रमतिस्रुताचयोस्था-देख्य परं नोत्तरयोर्वात्ये ष्कले योनौ इन्ये चोपशिष-

दृद्धिः अजुत्सोयस्य अजुत्सः अजुत्सोदेवः यस्य दितेति च आद्यात्परस्य प्रतिषेधः अआभीशवेऽभिगीतात् अआभीशवे-त-वाह ऐसोमादिषु अभिगीतात्परस्य द्यद्धिः । अअद्रिनो अर्षण्यं *सुषावसोममीद्रन्नं पुनानोअपोवसानो अर्ध उत्सेदेवोहिरण्य-एतेषु अभिगीतात्परस्पापि दृद्धिः श्रतस्माच श्रतस्माचाभि-गीतात्परं वर्द्धते अअविर्यदन्तोरः अअपतिषेधे । विः यं.दं. तं रः । सोमोयज्तम ९ हविः । मधुप्रियं. मद्यं मदं मद्युतं, सूर्य परः एतेषु अभिगीतात्परस्य मतिषेधः अनौधसआ इन्द्रा-न्तान् अनौधस आ इन्द्रान्तान् नौधसे आइन्द्रात्परस्य दृद्धिप-तिषेधः । *अतं न पुणः *अपतिषेधे । तं. नपु. णः । स्नुमन्तं गिरिनपु, शिक्षाणः। एषु आ इन्द्रात्परस्य दृद्धि प्रतिषेधः ऋविछं-दिसचपूर्वात् अच्याब्दात्मतिषेधाधिकारोऽनुवर्तते । विछन्दिसच पूर्वादा इन्द्रात्परस्य द्राद्धिमतिषेधः क्ष्लेयमस्तावसद्दक्तुरीयण्शिय-मातेसुताचयोः *कालेपमस्तावसद्देशेषु च सामस्र चतुर्थमक्षरं वर्द्ध-ते । मदेषु शिमकालेये परिधीरात,गौङ्गवेने पौरुहन्मनेद्वैगातेषुसुता-सोमाद्ययोः सार्वात्रेकं लक्षणं नैतत् ?एतेष्वेव अथादेश्चापरंअ।का-छेयसाम्नि उद्गीथात्परस्य द्यंदः। उद्गीथद्वितीयं वर्द्धते इति अर्थः। *नोत्तरयोत्रीत्येत्रात्यस्तोमकाळेये-प्यस्वमधुमत्तमायामुत्तरयोः स्तोत्रीययोरुद्गीथादेः परस्य दृद्धिमतिषेधः *****ष्कले यांनौ*****। पौष्कलेयोनावेव अहन्येच अवैतहन्ये च योनावेव उद्गीथादेः रिप्रधन्वसखाप्राणातृचयोः शने च स्वास्विनोराचायां च विकल्पे हिष्ठीये चाम प्रतृजाप्लुतो वलोपश्च दितृ-तनीचः फे हतिकृष्टादृबद्ध एंश्येने जिग्युय मवोवृप्रत्य-वरोहे च शास्ये च नयजयेहाराद्विताषभोरिया च

परस्य रुद्धिः *उपिशपरिमधन्त्रसः सामाणातृचयोः * रुद्धिमसङ्गाद्धै-तहन्यस्य ग्रहणं योन्यधिकारार्थे। पौष्कले-उपिकाशदिषु उद्गीथ-आद्यायां स्तोत्रीयायां विकल्पविषये उद्गीयादेः परस्य दृद्धिः * हिष्ठीयेच * प्रमा हिष्ठीये च उद्गीयादेः परस्य हिद्धः * अप *अ-कारः प्रतिषेघार्थः। प्रमण्हिष्ठीये च मध्यमायां स्तोत्रीयायां उद्गीः थद्वितीयस्य रुद्धिमतिषेधः । क्ष्मतृजाप्छुतोवलोपश्चद्वितृतनीचः फे * भियं देवायामृतेनयऋगजातोविवान्धे इत्यत्र सफे प्रथमतृती-ययोविकल्पयोः जाशब्दः प्छतोभवति चकारछोपश्च तयोरेवावि-द्वितीयतृतीययोः विकल्पयोस्त्र ब्दोनीचोभवति कलपयोः **# हहित कुष्टात्परस्य हिद्धः प्रतिहारस्ये सर्थः %हतिकृष्टात्** श्येनेजिग्यु । इयेनेटहतिकुष्टात्पर्स्य अगृद्ध^र ब्दस्य द्यद्भिपतिषेधः अयमनोद्यः यमनोद्यसिधस्तोत्रे च बृहाते-पिवतंसोम्यं मधु, अस्पेघेहि श्रवोबृहदनयोः क्रष्टात्परस्य दृद्धिप्र-तिषेधः अपस्वतरोहे च अबृहतिस्तोत्रीयोत्तमायां प्रत्यवरोहिवषये कुष्टात्परस्य वृद्धिमतिषेधः अशास्त्रयेच अशास्त्रये च कुष्टात्परस्य व्-िद्धिमतिषेधः अनयक्ष न मतिषेधे सलाय सो चक्रमास इतिच, अर्नु-जापायां कृष्टात्परस्य वृद्धिरेव भवति अ जयेहारात अ। यौधाजये मतिहारात्परस्य दृद्धिः अभिनताषभौरियाचताअ अः मतिषेषे-

ता वने हारादिरनेकचं दादी भावेसे च नी रश्चये च निश्चे च न्यन्ते च त्वाष्ट्रीसाम्नि इच्ये चायोनी मत्सिरि शब्दाः स्वासुत्तरयोर्दैच्ये त्सोदे हारे थे च धी च हारे यास्ये देवो जयसाप्तमिकत्रिणिधनायास्येषु च थे सा-वीदिर्यवाख्ययोर्द्धितांतः इवतःपाष्टीहे ष्टु प्रिये सोमो

विता, षभो, रिया, चता, दियोनवार स्मविता, युथेननिष्ठा दृषभो, सत्वंनोवीरंवीर्याय, पाहिचिता #वने हारादिः # च्यावने प्रतिहारा-दिर्वर्द्धत अभिद्युम्नायामित्यत्र *अनेकर्चे दादौ* अःप्रतिषेधे एकर्चे च्यावने यः मितहारः पादादौ तस्य द्याद्धिमतिषेधः।मितहाराद्वित्वा-त्पादादिग्रहणम् * दादौ भावे से च नौ * दादावितियोगविभागः। गायत्रीभासे च योनावेव पादादिस्थस्य प्रतिहारस्य दृद्धिरुच्यते । अस्यापि प्रतिहारद्वित्वम् *रश्रेच* तैरश्रे च योनावेव प्रतिहा-रादेर्द्धेद्धिः चशब्दानुकर्षात् । श्रनित्रे च श्रूर्वे जनित्रे च यो-नावेव पतिहारादेर्द्धद्धिः। * त्र्यन्ते च त्वाष्ट्रीसाम्नि श्योनावेव प्रातिहारादेर्हेद्धिः *हन्ये चायोनौ * वैतहन्ये च योनिवर्ज प्रतिहारादेर्द्वाद्धः अपत्सिरिशब्दाः स्वास्चरयोदैंव्ये अप तस रि-एतेशब्दाः स्वासु वामदेव्ये उत्तरयोः स्तोत्रीययोः वर्द्धन्ते । क-थे च घौ च हारेऽयास्ये अनानः सोमधारयेत्यत्र पती-हारोद्गीथयोः त्सोदेशब्दोवर्द्धते । मतिहारे घौशब्दश्च । साध्य एतेषु उद्गीय सार्वाया आदेर्देवशैब्दस्य रुद्धिः श्रयवाख्ययो-हितान्तः अर्णायवारुययोः साम्नोः सहितान्तो वर्द्धते श्रद्यतः पाष्ठीहें अस्पभ्यंसीमविश्वत इति शब्दः पाष्टीहे वर्द्धते बार्शे सोमो दन्वते तुरे ध्माखादिरयोनौ पुत्रेईडोपाय आद्यमाद्यायां उद्वर्णशीये चाभ्य आंधागवे च द्वितीय-मसंतु स्वारे च पर्णयोनौ एष्ट्ये चाजिगसुरूपाणां च मीढे व्यमशी गीथाद्यंकावे ते ज्ञीये स्वासु पुनादेव

सहितान्तो वर्द्धते *ण्डुपिये वसिष्ठपिये न किञ्चानुमप्मनेति-ष्टुशब्दोवर्द्धते असोमो वार्शे अस्मा इन्द्राय । सो मा अर्षन्त्वितमाशब्दस्य द्वाद्धः असोमो दन्वते अवैदन्वते सोमो तृतीये शब्दो वर्द्धते *तुरे ध्माखादिः वात्रीतुरे ध्माखादिर्वर्द्धते ध्माललजकृत् । एतेषां ध्मालाधा श्रिक्त स्यार्क स्धू ३ एताध्मा-खाः *अयोनौक्ष योनौ अकारः प्रतिषेधार्थः वार्त्रेतुरे ध्माखा-देर्द्वेद्धिपतिषेधः भिभेयमा३ना३ #पुत्रेर्द्धेडोपाय आद्यमाद्या-याम् अद्वर्भशपुत्रे अर्द्धेडोपाये आद्यमक्षरं वर्द्धते । आद्यायां डोपाये आद्यमक्षरं वर्द्धते सर्वत्र ऋअभ्यः अकारः प्रतिषे-धार्थः । अरन्धामभ्य इन्दव इत्यर्द्धेडोपायेभ्यशब्दस्य द्वद्धिप-तिषेधः अान्धीगवे च द्वितीयम् अआन्धीगवे चोपाये द्वितीयं वर्द्धते अअसन्तु यज्ञायसान्त्वित प्रतिषेधः अस्वारे च पर्णे योनी * स्वारे सौपर्णे च योनावेवोपायद्वितीयं वर्द्धते । अन्यत्र मतिषेधः अपृष्ठे चाजिगग्रुरूपाणाश्च अपतेषु चोपायद्वितीयं व-र्द्धते योनावेव अमीढेव्यं अपीरुमीढे उपायद्वितीयं तालव्यं वर्द्ध-ते । त्वमङ्गपश्च स्सादिषु अअशीक जीवाज्योतिरशीमहि इति म-तिषेधः अगीथाद्यं कावेते अक्षतं वर्द्धते । अञ्जत इत्यत्र * इीये स्वासु पुनादेवः * यज्ञायज्ञीये उद्रीथाद्य-मक्षरं वर्द्धते स्वासु तृचे पुनानः सो । देवोवः तृचयोश्च अआ-

आद्यावामन्यत्र प्रमण्ह्याचयोभीद्विष्टाः शांमे ते वै-श्वामित्रे कृते थे तुरीयणं सर्वत्र षष्ठं ध्वचयोः पाजे थे भे दैध्ये परे सर्वत्राककुभि इन्ये त्सिवायामयादौ घृतनिधनसांवर्त्तयोराचायाम् ॥ २॥

द्यायामन्यत्र । अन्यत्र यज्ञायज्ञीये आद्यायामेनोद्गीथाद्यस्य हृद्धः-अयं पूषादिषु अपमं ह्याद्ययोभीत् अपशहिष्ठीये आ-चयोः स्तोत्रीययोः स्तोभात्परं वर्द्धते *रिष्ठाः शांमे मदेशां-परिस्वानोगिरिष्ठा इति ष्ठा शब्दस्य दृद्धिः अत्रे वैश्वामित्रे स-वीरायांहरिः पवित्रे इति त्रेशब्दस्य द्याद्धः श्रुकते थे तुरीय स-र्वत्र षष्ठंध्वक्षयोः 🗱 हो विष्कृते उद्गीयचतुर्थमक्षरं वर्द्धते सर्वत्र ध्वशब्दे अक्षशब्दे च मत्यये उद्गीथषष्ठस्य द्वाद्धः। मन्द्र। ओ-जिष्टो । अध्वपवित्रे । सोमो अक्ष । अपाजे थे भे दैर्ह्ये । पादशब्दजेशब्दौ उद्गीथे स्तोभे प्रत्यये वर्द्धेते । दैर्घश्रवसे। कर्ज्जीनपा । भुवद्वाजे अपरे सर्वत्र । परे स्तोभे प्रत्यये पूर्वस्याक्षरस्य द्वद्धिः *अककुभि * ककुष्सु परे स्तोभे प्रत्यये पूर्वस्याक्षरस्य दृद्धिर्न भवति । तृचे उत्तरयोः स्तोत्रीययोः दैर्घश्रवसे शहन्येत्सिवायाम् वैत-सवायां पत्ययभूतायां पूर्वस्याक्षरस्याद्यद्धिः (वर्द्धते ऽपीह्वायामित्येव) #अयादौक्ष अकारः प्रतिषेधे हव्येत्सिवायां यकारादौ यात्सिवायां पत्ययभूतायां दृद्धिपतिषेधः । मा३हाः अभिज्ञु । अधृतनियनसावर्त्तयोराद्यायाम् अधृतनिधने सावर्ते च आद्यायां स्तोत्रीयायां त्सिवामत्यये पूर्वस्य दृद्धिः इद ५ हानु । एन्द्रनोगधिपिय ॥

इति उपाध्यायाऽजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य (पश्चमस्य) द्वितीया कण्डिका समाप्ता । घमुगाचन्तमसे यश्च परात्सर्वत्र नाहं पादतुरीयं वात्सप्रे त्रिष्टुभि पाष्टे च दीर्घे स्यत्र एषाणीदांते क्षी-द्रेति चतुर्थे तीच धीगवे स्तावषष्ठं प्रत्युत्कामतिसर्वत्र च मं योनौ पर्यूषु विशस्त्वा एरित्त्वं चांच ब्रिपदास्वा-चमाइंद्रासोमाभिधा ब्रे तृतीये वार्डस्यतन्वाराताश-

*घमृगाद्यन्तमसे * सहोदैर्घतमसे ऋगाद्यन्दीर्घमक्षरं ऋगाद्यो हस्वोपि वर्द्धते । यस्तेमदोयुजात् *परात्सर्वत्र* ऋगाद्यपरात्परं वर्द्धते । तृतीयमित्यर्थः । पिवासोमेति सो-म्बाब्दस्य द्वद्धिः । एवं सर्वत्र *नाहं* तवाह सोमायां अकारस्य तृतीयस्य द्वाद्धिपतिषेधः अपादतुरीयं वात्सपे त्रिष्टु-भि अविद्धाभि वात्सपे सोमः पवतायां पादे पादे चतुर्थमक्षरं वर्द्धते अपाष्टेच दीर्वे अपश्चमाष्ट्रमे चाक्षरे दीर्घे पाद पादे वर्द्धते वात्समे *स्यत्रं * स्यशब्दत्रशब्दौ हस्वाविप वर्द्धेते पश्चमं जिनतेन्द्रस्य सोमं पवित्रम् अवाणीदान्ते चाणी इत्येती शब्दी पादान्तौ वर्द्धेते अशौद्रेति चतुर्थम् श्लौद्रे वात्समे पुरोजि-त्यां अतीत्य चतुर्थे वर्द्धते पश्चमित्यर्थः श्रतीचश्च ती शब्दः चतुर्थो वर्द्धते पुरोजिति अधीगवे स्तावषष्ठं पत्युत्क्रामित सर्वत्र # आन्धीगवे पस्तावषष्ठमक्षरं पत्युक्रामित सर्वर्धु। परित्यः हर्यता-मिति *च मं योनौपर्यूषु विशस्तवा १ रिन्वं द्याश्व अनिधीगवे पश्चममक्षरं प्रत्युक्रामित योनौ। पुरोजित्यां पर्यूष्वादिषु च पूर्वी-क्तान्युदाहरणानि श्रद्विपदास्वाद्यम् श्रद्विपदास्वानधीगवे आद्यम-क्षरं त्रत्युक्तामति।पवस्वसोमायाम् अञाइन्द्रासोमाभिधा असोमद्ग-•दोऽभिधाशब्दश्र आइन्द्रा भवति । पवस्वसोमायामेव ऋम्रे तृतीये

तादब्धार्यां त्वांधामध्ये मान्गोचमागायतोपहिततुवि-शुद्धीयौदलयोंधी(ड्री)रंवाचः साम्नि सिते थे द्वितीय-मायास्यआंधीतोसंयोगे द्वेगतेभिगीताद्वमाचप्रसोम प्रान्त्ययोऽस्तवमध्यमायां च तृतीये बृहत्यौ होवायाः प-

वार्द्धस्वतन्वाराताशता अवाम्रे तृतीयेपादे पर्वाणि भवन्ति। वाम्रे तृतीय एता भवन्ति । अभिसोमादिषु साश्मुद्रस्याधिवा ३ ईष्ट-मायेनाऊवा ३ इत्येवम् अञ्बद्धायान्त्वान्धामध्ये अव्बधायान्तु वाम्र आन्धामध्येभवति । आश्वतायाः स्थाने । सुतेचित्वाप्सु-मामदा आ रेखवेत्येवम् अमान् गोचमागायतो पहिता अनूपे गोमान् गोभिरित्यत्र आन्धा च मध्ये भवति। अञ्चतया स्थाने-मान् गोमागावते एहित्वामान् गोशब्दश्रान्धाभवति । मागायता-चास्य पूर्वी भवति । वार्द्धे स्वतन्वास्थाने अनूपे गोपानोशिइत्ये-वम् *तुविशुद्धी यौदलयोः * तुविद्युम्नं इत्यत्र शुद्धीयपद्गिधने-अदलेच विश्वब्देओर्राद्धः । योनिवद्भावादरृद्धिः अधारंवाचः साम्नि सहस्रधारमितिधा शब्दस्य द्वाद्धः असिते थे द्विती-यम् गायत्री सामाश्रिते उद्गीथे द्वितीयमक्षरं वर्द्धते पवस्व-देवादिषु *आयास्य आन्धान्ताः* त्रिणिधने आयास्ये आन्धा या अन्तो वर्द्धते। अरा३ इया३ आ३ यो३ एषा आन्धा अअ-संयोगे संयोगे तु पत्यये आन्धाया दृद्धिप्रतिषेधः साद-त्मात्नाम् अद्वैगतेऽभिगीतात् द्वैगते अभिगीतात्परं वर्द्धते प रीतोष्यादिषु अवमाच मसोमपान्त्ययोस्तवमध्यमायां च तृती-ये इति एव तृतीये पादे न वमादेश्वरात्परं वर्द्धते प्रसोमदेव मथमान्त्ययोः। तृतीयायांतु विकर्षे कृत्वा तवाहं सोमध्यमायाञ्च शब्दात् तृत्यिपादे नवमादश्वरात्परं वर्द्धते अबृहत्यौहोवायाः परं

र अवष्ठमक्षरं कृष्यते त्वमग्रआयायामायं मध्यमायां तृतीयमुत्तमायां चतुर्थमनुष्ठुष्प्रथमायां च इये-नोत्तरयोर्द्धितीय असप्तमंकि मित्पृर्वयोस्तवमध्यमायां च गोश्रंगेष्टाददावि अशेष्ट्रभिज्ञीय तृतीयें समायिन्द्रादिः

षष्ठमक्षरं कुष्यते अबहोता औहोवायाः परं षष्ठमक्षरं कुष्यते । त्वामिध्यादिषु श्रत्वमम् आद्यायामाद्यम् स्वमम् बृहति ओहो-वायाः परं प्रथममेवाक्षरं कृष्यते अमध्यमायां तृतीयम् म-ध्यमायां स्तोत्रीयायां औहोवायाः परं तृतायमक्षरं कृष्यते ***उत्तमायां चतुर्थम्* त्वमग्रेबृहत्येव उत्तमायां स्तोत्रीयायां** औहोवायाः परं चतुर्थमक्षरं कृष्यते अअनुष्टुप्पथयायां च अनुष्टुप्पथमायां च बृहति औहोवायाः परं चतुर्थमक्षरं कृष्य-द्विपदोत्तरासु गीतं तत्र उत्तरयोः स्तोत्रीययोरौहोवायाः परं द्वितीयमक्षरं कुष्यते अस्ममं किमित्पूर्वयोः अकिमित्ते बृहति-स्तोत्रीययोरौहोवायाः परं सप्तममक्षरं कुष्यते कतवमध्यमायां चक तवाह इसोम बृहति मध्यमायामौहोवायाः परं सप्तमं कृष्यते अगोश्वङ्गेष्टादश्चिश्शे त्रिष्टुभिक गोश्वङ्गे त्रिष्टुभि आजागृविरित्यत्र उद्गीथे अष्टादशविशेऽक्षरे कृष्य-ते * दुभिज्ञीय तृतीयेन्त्यमाइन्द्रादिः ***तिष्दुभियज्ञायज्ञीये** आजागृविरित्यत्र तृतीये पादे अन्त्यमक्षरमा इन्द्राया आदि-भैवति । सम्पा३तिषं मिथुनासोनि कामा३आ३ एवमाइ-न्द्राकर्त्तव्या श्रसोमः प्राष्ट्रमम् सोमः पवतायां ज्ञीये प्रथमायां स्तोत्रीयायां तृतीये पादे अष्टममक्षरं आइन्द्राया आदिभेवति ।

सोमः प्राष्ट्रममिवपीचयज्ञरन्धपूर्वस्रोग्मतेषु न योनी इव उतिह्वषा ऽयोनी हिन्वविशीयेतायिथ्यामादियों-नी च स्वासु शने हितियपादहितीयमन्त्यायां चांत्य-स्य गीथो पांत्यत्रीषु बोधीये न योनी प्रवाज्याद्यायां चोपायहितीयं काण्वे योनी सिष्ठे च हारहितीयं न-

जना ३इता ३ अग्नेर्जनिता ३ सू ३ री ३ ७ इव मीचय जरन्ध्रपूर्वस्त्रीग्मतेषु *यज्ञस्त्रीग्मतयोः तृतीये पादे द्वितीये पर्वणि मथमं औक्ष्णोर-तृतीय एव पादे तृतीये पर्वणि एतेषु सामसु इवमी भवति । प्रेष्ठं वोद्वितीये इव प्रीययोनिवद्भावादाद्यस्याक्षरस्य द्वद्धिपाप्तस्य पातिषेधः अन योनौ अयोनौ तु वर्द्धते-एवाद्य-मक्षरम् *डव उताद्विषा * माण्डवे तवाह ए सोमायां पुरूणिव भ्र-विति उतिद्वाभवति अअयोनी अयोनी तु प्रतिषेधः अहिन्ववि-क्षीयता इथ्यामादिः * हिन्वयिथिविशीये द्वितीये पादे द्वितीयं चतुर्थे अञ्जता यिथिं तस्या आदिवेद्धते। मेष्ठं वः प्रथमे अतियिथिं यां २ अन्यत्र सर्वत्र प्रतिषेधः *स्वासु शने द्वितीयपाद द्वितीयम् * स्वासु तृचे औशने द्वितीयपादस्य द्वितीयमक्षरं वर्द्धते अअ-न्त्यायां चान्त्यस्य * स्वास्वेव अन्त्यायां स्तोत्रीयायां अन्त्य-स्य पादस्य द्वितीयमक्षरं वर्द्धते । अगीथोपान्त्यत्रीषु बोधीये अ बोधीये गायत्रीषु **उचातादि**षु **उद्गीथस्योपान्त्यमक्षरं** वर्द्धते अन योनौ अयोनौ तु बोधीये उद्गीथोपान्त्यस्य द्वाद्धि-***प्रवाज्याद्यायां च* प्रवाज्याद्यायां** प्रातिषेध: उद्गीथोपान्त्यस्य दृद्धिः । अउपायद्वितीयं काण्वे योनीक काण्वे उपायद्वितीयमक्षरं योनावेव वर्द्धते। ऊ ३ क्या ३ उत्त-

दे पुरो जित्या एं हिविषे च सवाज्यक्षाया एं शुध्ये चन् नौ रन्ध्रे चोत्तमायामाचं ध्यमायां तृतीयमाचायां वो-धीये प्रवाज्याचयोगीथे तृतीयं द्विः कृष्टं चतुर्थमंत्या-यां वाशेध्यमपादयोरन्त्यानित्रीणि चत्वारिपिबंतम-यंत एं हिवे छन्दसंक मह्येवीन हो जितस्मेह शंथीस्यग्ने भिः

रयोः प्रतिषेधः । असिष्ठे चक्ष वयमेनायां वासिष्ठे च योनावेव खपायस्य द्वितीयस्य द्वद्धिः वता३ । श्रहार द्वितीयं नदे पुरोजि-त्याम् नानदे पुरोजित्यां तुचे प्रतिहारद्वितीयं वर्द्धते अहविषे च सवाज्यक्षायाम् सौहविषेसवाज्यक्षायां प्रतिहारद्वितीयं वर्द्धते । गोभाइ। अशुध्ये च नौ अशुध्ये च योनावेव प्रतिहारद्वितीयस्य हृद्धिः । अस्मा ३ अव उत्तरयोरन्यत्र प्रतिषेधः । करन्ध्रे चोत्तमायाम् ॥ द्वितीयमौक्ष्णोरंभ्रे उत्तमायां स्तोत्रीयायां प्रतिहार-द्वितीयं वर्दते। अथायं ध्वमायाम् अध्यमायां स्तोत्रीयायां प्रति-हाराद्यमक्षरं वर्द्धते । *तृतीयमाद्यायाम् श्रवायां तु स्तो-त्रीयायां प्रतिहारतृतीयं वर्द्धते । अबोधीये प्रवाज्याद्ययोगींथे तृतीयं द्विःकृष्टम् * जरावोधीये प्रवाड्याद्ययोरुद्रीयतृतीयमक्षरं द्विष्कुष्टं भवति । क्षाः सहा२३ । क्षचतुर्थमन्त्यायाम् * । अत्रैवां-त्यायां स्तोत्रीयायां उद्गीथचतुर्थे द्विःकृष्टं भवति । हा ३ ई न्द्रास्या ३कू । अवाशेध्यमपाद्योरन्त्यानि त्रीणि ॥ वाशे उ धुनानः सोमादिषुमध्यमेषु पादेषु अन्त्यानि त्रीण्यक्षराणि वर्द्धते यंयः । पुरोतंहिस्वराजं । एतेषु त्रिषु पादान्तेषु अन्त्यानि चत्वा-रि चत्वार्यक्षराणि वर्द्धन्ते *। वैछन्दसेकमध्वेर्द्यानहोनितस्मैद्गु-श्रंयीस्ययोभिः कृष्टानि अवाछन्दसे साक्षमध्वे अथायः पुरम्ये

कुष्टानि दैवें बात्पाग्निष्टुतोर्गीथिबतीयसप्तमे कुष्टे स्वा-सु बितीयषष्टे पस्तो तृतीयमर्चे चतुर्थे थमोच बितीयं ज्ञीये सर्वत्र ककुभि चतुर्थे योनौ वैयद्वे सप्तमं पञ्चममुत्तरयोरेकचेंष्टमं गीथचतुर्थे च ॥ ३॥

तमद्यत्चयोर्वानहो जितमस्मैदशंथीस्यग्नेभिः एतानि द्वाद-बाक्षराणि क्रष्टानि भवन्ति । नभन्योनार्वासुरोन । अस्थाद्धो यजि । मर्चीयो अस्मै । भद्र*हृदि । स्पृशं साथोरथी ज्योतिरमे विश्वेभिः अदैर्घ त्रात्यामिष्टुतोर्गी-थद्वितीयसप्तमे कृष्टे दैर्घश्रवसे वात्याग्निष्टुतोस्द्वीयद्वि-तीय सप्तमे अक्षरे कुष्टे भवतः । त्वेमोम पाहिनो अग्र इति च। #स्वासु द्वितीयषष्ठे# स्वासु योविङ्गायां उद्गीयद्वितीयषष्ठे क्रुष्टे भवतः । अपस्तो तृतीयं अपध्यमायां उद्गीयद्वितृतीयं कुष्यते ॥ क्रीये सर्वत्र अमधमोचद्वितीयमक्षरं ज्ञीये ज्ञीये सर्वत्र कुष्यते। तृतीयपादे मथमोचं भनति #ककुभि चतुर्थ #स्वासु यज्ञा-यद्गीये उत्तरयोः स्तोत्रीययोः ककुमौ भवतः । तयोः पथ-मोचचतुर्थ कुष्पते । ऊर्जीनपा ३३ भुबद्वाजे ३३ #योनी वैयक्ते सप्तमप्रक वैयक्ते योनावेत प्रथमोच्चे सप्तमं कुष्यते तृशीवपादे प्रथमोचं सत्राचियामध्वाना ***पञ्चममुत्तरयोः* उत्तरयोः स्तोत्रीययोः** मोचे पञ्चमं कृष्यते । तशह स्वराजं उतोपमानं %एकच्चेंच% वैयक्ते प्रथमोचाष्टमं कृष्यते । आरत्नयायोनिमृता थचतुर्थं च * तस्मिन्नेनैकर्चे वैपक्ते द्वीथचतुर्थं कृष्यते । चकारः

ø

तरे हारादि रनुत्तरयोः स्वासु नवेगीथादि रयोनी शोकेमान्त्ययो विंछन्दः स्वाग्नेये ककुभे च योनी सा-मराजे च पादान्ते कांपा पदादी च दीर्घे न जाग्रविर्देव-

समुचवार्थः । अपोवसा ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रमाव्ये प्रथमस्य तृतीया कण्डिका समाप्ता ॥

*तरे हारादिः * रथन्तरे मितहारादिः सर्वत्र वर्द्धते *अनु-त्तरयोः स्वासु स्वासु त्वे उत्तरयोः स्तोत्रीययोः मतिहा-'रादेर्दृद्धिपतिषेष: #नवेगीथादि: अ उत्तरे मानवे सोमउष्वा-दिषु उद्गीथादेविद्धः अअयोनी अयोनी नित्वामग्रायां दृद्धि मतिषेधः अशोके मांत्ययोः अत्रेत्रोके मध्यमां स्यो स्तोत्रीययो रुद्रीयादिर्वर्द्धते अविछन्दः स्वाग्नेयेअ विछन्दस्सुबृहदाग्नेये अ-प्रिनरायां उद्गाथादेहीदः । क्षककुमे च योनीक त्रैककुमे यो-नावेव मथमायामित्यर्थः । उद्गीर्थादिर्वर्द्धते उत्तरयोरन्यत्र च मितिषेषः असामराजे च सामराजे च योनावेव उद्गीथादेर्देद्धिः पवित्रायां प्रतिषेधः अपादांते कांपापदादौ चदीर्घे असम्बद्धिंगदं बह्यत्युपरिष्ठात् । इदं संघातिस्त्रष्टुप्सु भवति ।पार्थवाराहवासिष्ठ-कुत्सरथीयादिषु । इदं तए३ परा३उतए३का३य एव इदं संघातः अवयवद्वितीयं पूर्वसाकाङ्क्षितं विश्विष्यते। पदान्ते अक्षरे हस्वे दीर्घे च पदादी कांपा भवति । यथा न दयन्ना३ इधी है तथातिस्रो-वाच ईर्याते अन जाग्रविर्देनस्य कंचिद्वाष्ट्रमाहसूरिकारिदाश्यपी-ति # नकारः प्रतिषेधे । एतेषु पूर्वलक्षणपाप्तकांपापर्वपतिषि-ध्यते । स इरथोनः, शुष्भीवाद्धीन, अत्र न कारः पार्थवासि-

स्य कंचिद्रारमारुस्र्रिकारिदाशुपीति राजनेचाद्ययोऽ-रतृतीये जगतीषु च वाराहे परयोखान्तेषु श्येते गीध-षष्ठं त्रिष्टुप्सु द्शमं मध्यमायां बाद्शं नित्रे गीथषष्ठः रुपञ्चम रहस्वायाङ्गीथादिवीद्धी मागासोमस्पतिः ष्ठाज्यदोहेषु । विचक्षणो जाग्रविर्वासिष्ठे देवो देवस्य वासिष्ठे सफायां द्वसं न पकं वासिष्ठे । पुरुमेध्यश्चित्तबृहत्सोमो बाद्यधो-मित्सिशाद्धी नपारु । नयत्सूर्येसिष्ठेषु सतोधनं कारि मत्यवित्त-दाश्चनेदानींपीतिः । त्रीण्यप्यौदाने यथासंख्येनोढाहरणानि . #राजनेचाद्ययोः# चकारेणापवादाधिकारोऽनुकुष्यते राजने चाद्ययोः स्तोत्रीययोः कांपा न भवन्ति अञ्जततीये तृतीये पादे भवत्येवकांपा आद्ययोः स्तोत्रीययोः अजगतीषु च वा-राहे * पोअवास्यां वाराहे कांपाप्रतिषेधः चन्नव्दादपवादा-धिकारः । अपरयोश्रान्त्येषु अवाराहात्परयोवीसिष्ठयोर्द्धर्तासा-विसोमयोः अन्तेषु पादेषु कांपा न भवति चश्चन्दाद्पवादः #व्येते गीथषष्ठम् इयेते गीथषष्ठमक्षरं वर्द्धते । श्रीवष्टुप्सु द्वामंश्र इयेते त्रिष्टुप्सु तदिदासेत्यत्र उद्गीथदशपमक्षरं वर्द्धते । अपध्यमायां द्वादशमः अत्रेव पध्यपायां उद्गीये द्वादशपश्चरं वर्द्धते । अनित्रे गीथपष्ठं अपूर्वे जिनत्रे उद्गीथपष्ठमक्षरं वर्द्धते । अरु पञ्चपं अरू शब्दः पश्चमोवर्द्धते गिरिनपुरु । श्रहस्वायां गीथादिर्वाद्धांश्र हस्वायां बृहदोपज्ञायां उद्गीथादिवीर्द्धस्वतन्वा भवति अत्र द्विपात्प्रस्तावः । उद्गीथादौ मागायना सा ऊहगीतौ वार्द्धस्वत-न्वा पञ्चाक्षरा भवति । ना ३त्वावज्रिन् सा एवंविधा द्रष्टुन्या क्ष्मागा सोमस्पतिः सहस्रधारायां सोमस्पतिरित्यत्र मागायते व भवति वार्दस्वतन्वा । असेथेहाद्वितीये यथर्चे भवति अ उत्सेथे हाद्वितीये स्तौभिके हाबाब्दे प्रत्यये पूर्वमक्षरं यथर्च भवति ।

सेघेहादितीये यथर्च भवत्यिषणोदनः सर्वत्र पादत्-तीयतुरीयं रुद्धमन्त्यस्यारृद्धं वर्तेच तृतीयं विद्या-सां विद्यास्ते मराय आधानन्दे अनुपादं नन्दायाः स्थानेमागायता परिदुहाशकुपुरः सखातं न्दुदक्षा-दिषु च नंदापरमेकोचं द्व्युच्चमिन्द्रनावेकं नीचं

अपिणोदनः पिणः दनः समुद्रस्याधिविष्ट्रपेपनीिषणः । परिस्वानश्रक्षसेदेवमादनः एतयोने यथर्च भवति । असर्वत्र पाद-वृतीयतुरीयं दृदं * सर्वत्र उत्सेधे तृतीये पादे चतुर्थमक्षरं दृद्धं भंवति अअन्त्यस्याद्यद्मः अन्त्यस्य पादस्य चतुर्थमक्षरं सर्व-रुद्धम् **क्ष्वते चक्क अभावत्तें तृतीये पादे** चतुर्थमक्षरं च क्रुष्यते । ***तृतीयं विक्वासां विक्वास्ते** अभीवर्त्ते पुन विक्वासां तनुतां विक्तास्तेस्पृधः पतयोस्तृतीयमक्षरं क्रुष्यते अन्यत्र चतुर्थम् । वर्ते-चेत्यादिस्त्रद्वयं पकुशब्दरहितं आस्नायानुसारेण व्याख्यातिमदं-पुंस्तकान्तरे तद्यथा वर्ते च *मराय आंधानन्दे अनुपादं # मराये आंघा च नन्दा च आंघानन्दे ते अनुपादं भवतः पादे पादे अनुपादम् । आग्नीं ना ३हास्ता ३च्युतां ३ एवमादिषु । अनंदायाः स्थानेमागायतापरिदुहाशकुपुरः सलातंदुदशादिषु चक्ष मराय एव नन्दायाः स्थाने मागायता परिदद्यात्रकुपुरः सत्ता भवति बक्ष्य-माणेषूदाहरणेषु । परिधी देहुहानः शकुनाः पुरोजिती सलायः । तंदुरोषां दक्षाय्यः पेद्धोपुरो त्वाशक्तन्तः । अनन्दापरमेको-चम् नन्दापरं यत्पूर्वं तदेकोचं भवति । ताश्मा अग्निमाश-स्तेवसवः एवं सर्वत्र । ऋद्व्युचिमिद्रः विवासीमिमन्देत्यत्र नन्दा त्परं द्व्युचं भवति । अनोवेकं नीचपक्ष योनौ अधिननरा-यां एकं नीचं भवति नन्दापरं । अमासु सक्षं च अ म-

ऽमासुसक्षंच रांतश्हिमनाकारान्तश् स्तंव्युचैकेस्तं व्युच्चैके ॥ ४ ॥

अधस्तोभगतागतमगति स्तोभस्य स्वरे प्रत्यचे सन्धौ गतिर्विरतेक चिद्धिरतेष्यगति व्येजने प्रत्यचे ग-तिरगतिश्च तत्र स्वरव्यंजनयोः प्रत्यययोरगतिमंतः

असु सक्षं एतेषु नन्दापरमेकं नीचं भवति । बोधासुमेम नसुण्डुतिमसु । इमाब्रह्माससु मित चक्षं धीयितदुहानोधेच । अत्रनितवाह सोमरारण एवमादीनि । एपावाकास्थितानिचैतानि
अकारान्तपदान्तां स्थिरान्तं *रांत शहितं स्वरान्तं यत्पूर्वस्थितं सश्हितं भवति । स्थितसंहितं भवतीयर्थः । परिधीरित ता
श्रहि दुहानोबभ्रक्षधिन । *अनाकारान्तं अपदान्तावस्थितमेव यत्पर्व आकारान्तं भवति । तदस्थितसश्हितं न भवति स्थितसन्धिनभवतीत्यर्थः । तवाहं नक्तमुतसोमतेदिवा सोमंविक्वाच्याधिया पिवासोमिनद्र मन्दतुत्वा । नार्वा एवमादीनि ।
*स्तं व्युचैके स्तं व्युचैके एती शब्दी स्थितसश्हितं न भवति ।
वाधियापिन न स्वाध्यापे ।

इति उपाध्यायाऽजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य चतुर्थी कण्डिका समाप्ता ॥ * ॥

वृद्धारुद्धं सपाप्तम् अथय स्तोभगतागतं विज्ञान्यते ।
*अगित स्तोभस्य स्वरं प्रत्यये सन्धौ यथा हारायणे राजादेवीहो ३ ऋतं बृहात । तथा चार्क्कं जभे हा उत्सोदेवोहिरण्या ३पा ३ एवमादीनि । अगितिविरते अविरते तु गिर्भिवति हारायणादिषु ।
*किचिद्विरतेऽप्यगितिः अयथा मधुइच्युनिधने प्रागन्त्यातस्तोभा-

स्तोभा ये तान्वध्यामः कण्वबृहत्पाद्यान्त्यावगतौ पूर्व-कल्पश्चोदिन्द्रेत्यन्त्यचा दन्नेकाराभ्यासस्य विकल्पोन-गतागतस्य मध्यमयोश्चागतः सत्त्वन्नज्ञतः वृषस्वपुनान-द्वितीयायान्धर्दिपत्ययेयंपृषायां स्तर्वासु पूर्वजनिन्नेन्त्य-स्य स्तोभस्यागतिर्यस्य द्वितेत्यन्नान्त्यस्यापि गति षान्न-हो इस्तोभस्योत्तरस्या गतिरभिसोमाद्यायामाद्यास्तो-भः सगतिप्राप्तोत्त्रसगतिर्भवतिकौश्वयोः पर्याकूपारे चागतः स्तोभः पुरोजितीत्यस्मिन्च्छन्दे गतिर्भवति

त । अञ्चलाने मत्यये गतिरगतिश्रक्ष यथा वाजाजिति । अतत्र स्वरव्यंजनयोः प्रत्यययोरगितमंतः स्तोभा ये तान्वक्ष्यामः 🐲 बृहतिस्तोत्रीयाद्यान्त्यावगतौ स्तोभौ भवतः त्वापिष्यादिषु। ***पूर्वकल्पश्चोदिन्द्रेयन्त्यत्वात् * उदिन्द्रा**व्विष्ठ्य द्रत्यत्र पूर्व-कल्पश्चागतोभवाते । अन्त्यत्वाद्वैकल्पिकत्वादेतयोः । अअत्रे-काराभ्यासस्य विकल्पो न गतागतस्यक्ष अत्र इकाराभ्यान सो विकल्पते न गतागतं । अमध्यमयोश्चागतः **बद्वा**हषस्व पुनानद्वितीयायां घर्हिमत्ययेऽयंपूषायाश्सर्वासु* स्तोत्रीयाया मध्यमश्चागतोभवति सत्वंनादिषु । पुनाना-द्वितीयां धर्दिमसये अयं प्रवायाय सर्वास अपूर्वे त्रेऽन्त्यस्य स्ते।भस्यागतिर्यस्य द्वितेत्यत्रांत्यस्यापि गतिर्वाच्रेहो इस्तोभस्योत्तरस्यागातराभिक्षोषाद्यायायाद्यः स्तोभः स गति मा-मो छप्तगतिभेवति क्रींचयोः पर्याकृषारे चागतः स्तोभः कीं चयोरयंपूवाद्ययोः परिखहर्यतः इरिमिति यश्य योनिस्तस्मिन्ना-कूपारो एतेषु सर्वे स्तोमा अगना भवन्ति । अपुरोजितीसिस्प-

गतिमान्पूर्वस्तोमः सौभरे सनोयुवातवत्यदिन्द्रिया-याद सर्वास्त्र तंबोदस्माचायां बोत्तरस्त्वगतिमान् भद्राइन्द्रस्यमदस्यनुमादेवन्नाहन्यं प्रेमध्वराय॥ ६॥

अतः परमगितमन्तरतोभा ये तान्वक्ष्णामोव्यंजने प्रत्यये स्वरे तु गितभवित शास्ये प्रथमायाः सर्वेजनः रयोश्चकृमासत्यत्वः हिरण्ययुश्च कक्षे सर्वेनेंद्रः स्वत इः न्द्रक्रीभिराचागमित्रयमते चृतिनिधनेऽन्त्यः सर्वासु मधुनिधनेत्यवर्ज दैवोदाचारयो यौंकयोः स्वधाप्रत्यये माधुछन्दसर्वपस्वरन्त्वयाभूषन्ति सुषावसोपुनानाः

छन्दे गतिर्भवति एवं तेष्वेव क्रीआदिषु त्रिषु पुरोजितीत्पत्र गतिः । अगतिपान्पूर्वः स्तोभः सौभरे सनोयुवातवत्यदिन्द्रिया-यार्भर्वास्च तंवोदस्पाद्यायां चश्च पूर्वस्तोभोगतिमान् भवत्ये-तेषु । अजत्तरस्त्वगतिभान् भद्राइन्द्रस्य मदत्यनुपादेवत्राहन्यं प्रेमध्वराय अपतेषु उत्तरो ऽगतिमान् भवति ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य पञ्चमी कण्डिका समाप्ता ॥

*अतः परमगितमन्तः स्तोभा ये तान्वक्ष्यामोन्यञ्जने प्रत्यये स्वरे मितर्भवितः स्वरे तु प्रत्ययो गितर्भवित ।
उदाहरणानि यथाद्यषाहो ३३ अचा इहो ३ई । *बाक्त्ये
प्रथमाया स्तर्व उत्तरयोश्चक्रमासत्यत्व स्हिरण्ययुश्च उदाहरणानि यथा राजिनित द्यो ऽऽहो ३२ । अर्वाऽियहीयिर। गतौ। *अकक्षे सर्वे अगता भवीन्त। *नेन्द्र स्मुत इन्द्रंगीर्भि राद्यागमित्रयमते एतेषु गितर्भवित। हिर श्रीनिधने
सर्वा गितर्भविन्त । *घृतिभनेत्यः सर्वामु मधुनिधनेऽत्यवर्जी

स्साक्ष्यष्टम्भे स्वादिष्टाचयोरंत्यो मद्गोप्रतनं गौतमेंत्यो वैष्टंभे वयमन्त्यः सर्वास्त कण्वेभिः प्रवर्थ सप्यस्तोत्रीः यान्तेनजातमविद्यवाद्यविस्तोत्रीयान्ते यदिन्द्रयाः नपापत्वा देवान् गच्छेन्दुरिन्द्राय विद्यवस्येद्याः सहस्रघावाचः साम्न्यासोप्रियंदेवायाविकोद्याः हाः रिवर्ण उल्लोककृमन्दानास्तैरद्येप्रतनासृतस्या ऽभीः द्यावे पुरूणि गुणा श्रीणन्तः ससुद्रस्य पुनाः

दैवोदाक्षारयोर्योक्तयोः स्वधापत्यये माधुछन्दस उपस्वरं त्वया भूषन्ति सुवावसो पुनानाः सोक्षुष्टं भे स्वादिष्ठाद्ययोरन्त्योमद्गो-प्रतं गौतमें ऽत्योवैष्टम्भे वयमन्त्यः सर्वासु कण्वेभिः प्रतःसधस्तो-त्रीयान्ते न जामतविक्ताशवि स्तोत्रीयान्ते यदिन्द्रया नपायत्वा देवान्गच्छेन्दुरिन्द्राय विश्वस्येशा सहस्रघा वाचः साम्न्यासो-भियन्देवाय विकोशँहारिवर्णउल्लोकक्रमन्दानस्तैरक्च्ये पात्रमृत-स्याभीक्षवे पुरूणिगृणा श्रीणन्तः समुद्रस्य पुनानायामाद्यः सर्वासु स्वः पृष्ठे सर्वे नामिसोमाध्यास्यायां विचे प्रत्यये पृक्तिन-नि ज्वेष्ठं य इन्द्रं त एशहस्तेनसुवाद ज्यः सुघृणामत्तं पुद्धती-षादीये सर्वे रन्ध्रयोश्च सर्वे ने।त्तरे द्वषाश्रवि बाजजिति स-वेनरियमिक वरूणसाम्नि नयोप्सु मदाधरूणं वन्तीय इन्द्रे सन्तु दे दिवातीरनाषृष्टाभिर्मधुर्पाष पृथुमगामोर्ज्जोनभुनद्वादसं-द्धानुष्टिन्द्रीवध्वआविस्तुर्गोयतो व्रतानिहिन्दंनृतामक्तयत्सो-योजतउदुास्त्रिया अर्वाग्रथम्सजूरक्वायन्तोनागोरिय र्माक्यर्परिष्कु-. हुम्माहिन्दाविज्ञीयोत्तरयोरन्सोयोनौ मूई: पूर्वयो च(न्त्यः 🛊 📗 🛠 📗

इति पुष्वसूत्रभाष्ये पथमस्य पष्ठी कण्डिका समाप्ता।

नायामाद्यः सर्वासु स्वःपृष्ठे सर्वेनाभिसोमाध्यास्यायां विचेत्रत्यये पृश्चिनिज्येष्ठं य इन्द्रंते श्रुहस्तेनसुषाद-इषः सुवृणाप्रत्तंपुरूष्यातीषादीयेसर्वे रन्त्रयोश्च सर्वे नोत्तरे वृषा अचिवाजजिति सर्वेनरियमचिक्रवरूणसा-स्नि नयोष्सुमदाधरूणं वन्तीय इन्द्रसंतु देदिशतीर-नाषृष्टाभिर्मधुपर्षिपृथुप्रगामोजोनसुवद्वादक्षंद्धानुष्टि मौमध्य आविष्णुगीयतो वतानिहिन्वंचताभक्तं य-स्सोयोजतज्दुस्त्रियाअवीग्नथः सजूरश्वारन्तोनागोरिय-र्माशर्द्धपरिष्कृण्वंति गृईःपूर्वयोद्धमाहिन्वविशीयोत्त-रयोरन्त्योयोनौ चान्त्यः ॥ ६॥

दक्षणिधने गोषातिरिन्द्राय द्रोणे कार्त्तयशे सर्वे न तु विवसोः स्थामसुन्ने साकमद्दव उचायामाद्यः स-वीस्वन्यत्र प्रथमतृतीयपश्चमा नमधोस्तृतीयो लम्बे-सोममिन्द्राय शुक्रन्दुदुहे हरायणेन्द्रं पवमान्यस्य व-हणासामिद्रोर्जुनो वैयद्देपुनानायामंत्योभासेकतुः वित्तेनापवस्वमःहिष्ठः सितेऽन्त्यः कीत्सेभितृतीयाः

#दक्षणिधने गोषातिरिन्द्राय द्रोणे कार्चयवे सर्वे स्तोभा अगता भवन्ति । क्ष्म तु विवसोः स्याम सुम्ने क्ष तुवियुम्नेवसोः स्यामसुम्ने इत्यपवादः । क्ष्माकपद्य ज्ञायामाद्यः सर्वोस्त्रन्यत्र प्रथमतृतीयपञ्चमाः । ज्ञाया अन्यत्र मथमाद्यः स्तोभा अ-गता भवन्ति क्ष्म मधोस्तृतीयो लम्बे सोमिनिन्द्राय शुक्रं दु-दुहेहारायणेन्द्रं पवमानस्य वरुणासामिद्ररोज्ज्ञीनो वैयद्वे पुनाना-यामन्त्योभासे क्रतुवित्तेनापवस्य मशहिष्ठः सितेन्त्यः गाय-त्रीसामासिते अन्त्यः स्तोभोऽगतोभवति क्षत्तीत्मेऽभितृती- यामुभी स्तोभाविन्द्राय पूषाचयोः स्वादिमधमायाश्ची-सरस्तश्सलायः परित्यश्रक्षः सेंधुचिते तिस्नो-वाचोत्तमायामंत्यः पवस्वाचायाश्च मतेप्रसंपवमान-गोभिः सुषाद्ब्धोदुहानो दावसुनिधनेत्वः सोमान्त्यः सर्वासु मदेषु गोषातिहाविष्कृते त्वश्सोमाचान्ययोः स्वादिप्रथमायाश्चोद्वश्चीय इन्द्रसुतायामुत्तरयोभैंधे-त्थाप्रत्यये॥ ७॥

सामराजेपवित्रेयामनाकृष्टो गौषूकेर्य आमरुतां धेनौ सर्वे त्वाष्ट्रीसाम्नोश्च सर्वे न हरिवत्सपवमानवा-

यायासुभौ स्तौभाविन्द्रायपूषाद्ययोः स्वादिष्यमायां चोत्तरस्त-श्तरवायः परित्यश्रक्षः सैन्धुक्षिते तिस्रोवाचोत्तमायामन्यः प-वस्वाद्यायां च मन्तेष्रत्नं पत्रमानगोभिः सुषाद्वधादुहानोदात-सुनिष्ने त्वश्सोमान्त्यः सर्वासु मदेषु गोषातिहीविष्कृते त्व-श्लोमाद्यान्त्ययोः स्वादिष्यमायां चोद्रश्चीय इन्द्रसुतायासुत्त-रयोमेंधेत्थापत्यये ॥

इति इपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य सप्तमी कण्डिका समाप्ता ।

सामराजे पित्रत्रायामनाकृष्टीगीषूक्तेर्य आमरुतां धेनौ स-र्वे त्वाष्ट्रीसाम्नोश्च सर्वे * स्वर्योस्वरयोस्त्वाष्ट्रीसाम्नोः सर्वे स्तोभा अगना भवन्ति । नहरिवत्सम्पवमानमेत्रमादिष्वपवादः । श्रने हरिवत्सं पवमानवाचस्पतिः सोमस्यतिः सर्वेन्द्रस्य पुरः सम्बर्धाविचीनं यत्रं च ब्रह्मोद्वर्शं युक्ष्वास्थागिरां बृहदान्नेथें- चस्पतिः सोमस्यतिः सखेन्द्रस्य पुरः सखायोवीचीनं
यज्ञं च ब्रह्मोद्रवःशंयुंक्ष्वाद्यथागिरां बृहदाग्नेयेन्त्यो
यस्तेसामसाम्नि गोषातिरुत्तरे जनित्रे पुरजत्तरयोरंत्यः स्वविश्वधन इन्द्राय सञ्जत्त्रइन्द्रेरतेस्रुतस्येन्द्रस्यः
यज्ञास्यनुत्तो वैश्वामित्रेसरज्ञार आनिधने तु प्रत्यये
पूर्वयोश्वाभिगीते प्रत्यय उद्धत्पाजापत्ये सर्वे न नृभिः
शैखण्डिने सर्वे नयेन्वायदीपविनशीपतिः क्रन्देशुरइन्द्रस्या उवाभीके सर्वत्र न सुता इन्द्रायाछिद्रांजोरूपं सन्तिनपाश्वीनामा उवा सर्वत्र न तालव्याद्यारपरमितहारमेके विरते गतिलोपो न सन्धौ तृश्वाहरा १३९ उवा १२३ इणी १२३४ यातृश्वाहरा १३१

ऽन्त्योयस्ते सोमसाञ्चि गोषातिरुत्तरे जानेत्रे पुरुत्तरयोरन्त्यः स्वर्वित्रियन इन्द्रायसञ्ज्ञइन्द्रेस्ते सुत्तस्येद्रस्य यद्यस्यनुत्ते वैद्यामित्रे सरज्जार आनिधने तुप्रत्यये पूर्वयोश्चामिगीते प्रत्यय उद्धत्पा-जापत्ये सर्वे ननृभिः दौलिण्डने सर्वे नयेत्वायदीपविनद्यी-पितः क्रन्दे शुरइन्द्रस्या ज्ञतामिके सर्वत्र न सुता इन्द्रायाछिन्द्रां जोरूपसन्तिनपाद्यानामा उद्या सर्वत्र न ताल्याद् । ता-ल्यात्परं आज्ञा गतिरेव भवति । अछिद्रादिष्वेव मनीषिण इखत्र । क्ष्व्यात्परमित्तहारमेके विरते गतिलोपौ न सं-धौ तूर्द्या ३३१ ज्ञा ३२३ इणी ३२३४ याद ३ त्या-इरा ३३ ज्ञा ३२३णी ३२३४ या३% ताल्यात्परं गते-रितहारमेके मन्यन्ते । तत्र च विरते गतिलोपः सन्धावलोपः सन्धावलानः सन्धावलोपः सन्धावलेषः सन्धावलेषः सन्धावलेषाः स

डवा ३२३ णी ३२३४ या कृतिनिपरीतोत्तरयोः श्रायन्तः सर्वासु वत्सासु सप्तास्योभिज्योकाः पवस्वाचयोराजु-ह्यानस्यातीषक्ते पवस्वाचयोः सिमासु च छान्द्सी-ष्वाचायां यस्तेहरे संयोगे प्रत्यये षृष्टि सर्वेनविश प्रत्यये नविश प्रत्यये ॥ ८ ॥

बादौमन्तेनीचैः पुना प्रबं मुख्य सुषा पाहि प-रिधीं दुहे मध्दाके थे पुनानायां प्रान्त्ययोः छम्भे बयं प्रबद्ध राय आ सुता दृष्ट्रेचानिन्द्रं तवात्वारंपयी

*कृतिनिपरीतोत्तरयोः श्रायन्तः सर्वासु वत्सासु सप्तास्येभि-रूपीकाः पवस्वाद्ययोराजुह्वानस्यातीषङ्गे पवस्वाद्ययोः सि-मासु च छान्दसीष्वाद्यायां, यस्तेहरे संयोगे प्रत्यये द्विष्णसर्वे न विद्यापये न विद्यापत्यये ।

> इति उपाध्यायाजातज्ञात्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये मथमस्य अष्टमी कण्डिका समाप्ता ।

गतागतं समाप्तम् । अवादौ पन्ते नीचैः पुनामत्रंगृज्यसुषा-पाहि परिधीन्दुहेमश्राके समन्ते परतावादि नीचो भवाते । पुनानः सोममत्रश्मधमृज्यमानः सुषावसोपाहिविद्यस्माद्रक्षसः पस्थिश्रितिदुहानः । इमश्रतोमश्रकेमत्वा । अथे पुनानायां मान्त्ययोः अ। जद्गीये पुनानायां मथमात्ययोः स्तोत्री ययोः सन्मन्ते नीचीभवतः मसङ्गादेतदुक्तं । अष्टंभे वयंमत्रश्रायआसुता । महावैष्टंभे वयं मत्रश्मधरायाआकृहसुतासोम एतेषु मस्तावादिनीचैः । अद्रश्टे च अद्रश्टे चेतिजातिग्रहणम् अआदंष्ट्रश्ट्रथोः । प्रात्ययोः शीयेविव्ययुंक्ष्व क्षितेशुभ्रःरायः सः हिष्ठी-यासितयोरय मपाहरिश्री जीयेयाभि सुतादिवः पी विद्याक् शुद्धीयेभिद्धोगिरिं पुरोजिष्र त्वाष्ट्रयोश्च सुता-च प्रान्त्ययो राग्नेये पुरोज्यग्नि माशु नाध्वतवप्रसो-

प्रस्तावादिनीचो भवति एष उत्सर्गः । अथीनन्द्रन्तवात्वारंप-र्थीपांत्ययोः * अन प्रतिषेधे इन्द्रंविश्वा तवाह्र सो आत्वाविश्वंतु-अरन्तइन्द्रकुक्षये परीतोष्यां प्रथमात्ययोः एतेषुप्रतिषेषः । **क्ष्मायेविव्ययुंक्ष्यक उद्व**स्त्रीये विव्ययुंक्षाहिकोशिनापस्तावादि-नीचैः। अक्षितेश्वस्रश्रायः संअ सैन्ध्वित श्वस्रमंघोरायः समुद्रेति च नीचैर्भवति । अहिष्टीयासितयोरयम् यद्वाहिष्ठीयासितयो-.रयंपूरेति नीचीमावः । अअयाहरिश्रीः हरिश्रीनिघने अया-वित्त इति च नीचैः अलीये याभिम्रतादिवः पी अरोहितकू-. छीये अवाचित्तः अभिद्रोणानि स्नुता इन्द्राय दिवः पीपूर्व एते-षु प्रस्तावादि नीची भवति । अविद्या कू अराज्याकूपारे वि-द्याहित्वेति प्रस्तावादिनीचोभवति । ऋगुद्धीयेभिद्वेगिरिपुरोजि-प्र# शुद्धाशुद्धीयेSभीतोवाजसातमामिति द्वे आद्ये स्तोत्रीये गि-रिनपुरुपुरोजितीमथमायां च मस्तानादिनीचैः । *त्वाष्ट्रयोश्च* ऊर्द्धेडत्वाष्ट्रीसाम्नि आकारणिधने च पुरोजिमथमायां च म-स्तावादि नीचैः । असुता च मान्त्ययोः असुतासोमायां प्रथमा-न्त्ययोःस्तोत्रीययोद्धदेंडत्वाष्ट्रीसाम्नि मस्तावादि नीचं । #आ-मेये पुरोज्यमि इहद।मेये पुरोजि अमिनर इति च नीचीम-वति । *आध्र आध्रभार्गने च उचातादिषु मस्तानादि नी-चं । अध्वयीतवत्यसासनः अः मतिषेधे । अध्वयीतवत्यइन्दोम-

सनः पर्णेचाप्रसो पुक्ते शुभ्रमुचैनाया दक्षसः हिः तयोः स्वादिमान्त्ये सः ह्यदाभ्यस्तिस्त्र षडन्ते तः चयोर्द्वे पुनाच सेघे पुना परितवामंतवत् प्रतं प्रिपेबाः भिसोद्वेश्रीसद्मनेयं दासेचा ऽऽसितेपप्रं त्सुचे मः

र्णे च आशुभागंत्रत उत्सर्गापत्रादौ द्रष्टव्यौ एतान्येव पत्युदाह-रणानि । अञ्जनसोक्ष प्रसोमासोविपश्चित इसस्यापनादः । अपूर क्ते शुभ्रमुचैनायाः गौषूक्ते शुभ्र मन्धे उचातेपुरानावि-क्वाअयाचित्त इति नीचीभावः । **ऋद्श्वसःहितयोः स्वादिमांसे*** दक्षणिघनसःशहितयोः स्त्रादिष्ठयेतिमध्यमान्ते स्तोत्रीये नीचे प्रस्तावे भवतः । अप्तः ब्रदाभ्यस्तिस्रश्चक्षः सःहिते विशेषः । अदाभ्यः पुरः तिस्रोवाच उदीरत इति च तृचयोर्मध्यमां-सस्तोत्रीये नीचमस्तावे । अनडन्ते तृचयोर्द्वे वषद्कारणि-धने अभित्वापूर्वपीतयीवधुन्दद्राणिमति च तचयोर्द्वे द्वे आद्ये स्तो-वषडन्ते प्रस्तावादि नीचैः। असेघेपुनापरितवापन्तवत् अन त्सेघे पुनानः सौपरीतोषि च तत्राहरमोत्रिष्वेतेषु समन्तवतः **%**प्रत्नंपिचाभिसोद्वेश्री**%** प्रस्तावादिनीचीभावः । प्रत्नेपीपूर्व प्रथमायां विवासुतस्य अभिसोमासे इति च तृचर्यो-द्वेंद्रे आद्ये स्तोत्रीये श्रीणन्तइति च नीचीभावः । असदानेयं अ ऊर्द्धसद्यने अयं त इति नीचीभावः । श्रदासेच श्राविदै-वासे चायन्तइन्द्र इति नीचीभातः । अआसितेपप्रन् अगयत्रीसा-मासिते अपद्यन्यवसे इति नीचैः । अस्तुचेपन्द्रः यौक्तस्तुचेप-

न्द्रमन्तवदुक्थे महिन्दोचैः शंकुन्यस्यप्येषसर्वः स्वयवान् रवे पनकाएवं द्रयेतेब्रेयोनाविन्द्र कत्वायां च परमन् ज्याः स्वादोर्वावपुरोजीमा उत्वेति सर्वः पुरोजिगि-रिञ्जनित्र आर्षभर्यनयोः प्रान्त्येवायोर्ब्र्त्तेति वाम्नेभि-सोब्रे मान्यत्र लौदोगोविच्छयेनवद्साविमान्त्ये ऽस्यपी-स्वाकाशीते नवेमन्द्राभिमत्ससुषा महेचा नुत्सोराजा

न्द्रयायोतिनीचैः । क्षपन्तवदुदुच्छेक्षः बाईदुक्थेपुनानःसोपरीतोषि चतवाह श्सोतृ चेषुसमन्तवदु चनीचं । अमहिन्वो चैः अमहिन्वान इति बाईदुक्थेप्रस्तावादिरुचैः । अशंकुन्यस्यप्येषसर्वः शंकुनि अस्य-पीत्नाएषस्यधारयेतिसर्वस्तृचोनीचमस्तावादिः अस्वयवादवे अद्या-वाक्त्रे स्त्रेद्विर्यं पञ्चतिस्त्रयशब्दोमन्द्रेनीचो भवाते । अपनकाण्त्रेअ काण्वेपनशब्दोनीचोभवतिषन्द्रस्वरे । श्रुवतेद्वेयोनाविन्द्रकस्वायांच क्रत्वायाञ्च द्वेद्वे आद्ये स्तोत्रीये परमज्याः स्वादोरिच्छेतिप्रथमावाः पुरोजिमथमाइमाउत्नेतिसर्नस्तृचः एनेषु मस्तानादिनी-चै:। अपुरोजिगिरिजानित्रेक उत्तरेजनित्रे प्रपुराजिनीगिरिनपु-रुनीचमस्तावादिः। अञाषभाइयेनयोः मान्त्ये अञाषभे गोविच्छचे-ने च मथमांत्ये स्तोत्रीये नीचेमस्तावे भवतः । अवायोर्द्धर्तेतिअ वायोरभिक्रंदेधर्त्तेतिनीचैः। अवाम्रेभिसोद्वेशः। वाम्रे अभिसोमाद्वे स्तोत्रीये नीचमस्तावे भवतः। श्रमान्यत्रश्रः अन्यत्र मध्यमा नीचमः स्तावा। *छौबोगोविच्छचेनवत् * द्वभ्याघातलौबोगोविच्छ्येनवत्-। अअसाविमान्त्येक असाविसोमापालोशे मध्य-मथमान्सयोः मान्त्ये नीचप्रस्तावादिः । *अस्यपीत्वाकाशीते* स्वेतिनीत्त्रैः अनवेषन्द्राभिषस्तस्यवा अञ्जरे पानवे पन्द्रया या अन

रन्ध्रोत्तरवाजजितीर्योना वेत १ हव हे व्ये पुरोन दे पुना-यामे पुरोयज्ञाव अवीरापारे छे प्रयोनावयं पूपुरः क्रौश्चे साप्तमिक आयास्ये नुत्सस्तव कावंरथन्तयोः सर्व-श्रा शोस्वो ॥ ९ ॥

थेषूक्ते हे साव्यामपो वैयद्येजय उतोनः दाये नेन्द्रः कलेषी प्रान्त्ययो राक्त्हविषघृतनिधनाइयसाध्यानां हे

भिसोमामदसरासः सुवाबसो इति नीचैः । मद्गेच पौरुमद्गेच एतान्येवोदाहरणानि । अनुदसोराजा अन् उत्सोराजादेव इति
चात्रापवादः *रन्ध्रोत्तरवाजजिनोयोंनौ उत्तरे ऋको रन्ध्रेवाजाजिति च योनावेव मस्तावादिनीचौः । *एत द्वरेट्ये इहवद्वामदेट्ये एत मुत्योमित नीचैः *पुरोनदे * नानदे पुरोजितीनीचैः *
पुनायामे * उत्तरेयामे पुननो अक्रमीदभीनीचैः *पुरोयक्वाद्यवीः
रापारे *पर्याक्त्योरपरोजितीयक्वायसद्यक्त्रे वीराय सदना इति
एतेषु नीचैः मस्तावादिः *ष्ठे मयोनौ वयमेनवासिष्ठयोनावेव
मथमायां नीचीभावः *अयं पूपुरः क्रौंचे अयं पूषा पुराजितीतिनीचैः । साप्तीमक आयास्य सर्वमस्तावदिनीचैः *अनुत्सस्तव *
अनुमतिषेधं उत्सस्तवादं सोमेति च मतिषध्यते *कावरथन्तरयोः
सर्वत *कावेरथन्तरे च सर्वत्र मस्तावादिनीचैः । अमोस्वो मो
अयासीदिति कावेस्वीवारथन्तरे प्रातिषधः । मस्तावाधिकारः समाप्तः ।

इति उपाध्यायाजातशतुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य नवभी कण्डिका समाप्ता ।

थेपूक्ते द्वे साव्यम् अतः परं उद्गीयाधिकारः । उद्गीये असा-

सद्मनेयं दासे च कौल्मलान्धीकावाभीकसोमर्षभमक-तां योनौ प्रमक्तां चत्वारीन्द्रमलीये प्रवाहे स्तृणन्ति देवमणां न ककुभे त्वश् सर्वे उग्रं कदानत्वद्वहणात् सरियिमिन्द्रासर्वोभियो भरे स्थूरमेवासर्वो योनौ प्र-

शुर्भदायामाद्ययोरुद्रीयस्तोत्रीययोरुद्रीथादि नीचैः। *अपौत्रैयश्वे*। वैयञ्दे अपोवसानोनीचैः । ऋजयङतोनः । संजये ङतोनङत्पु-पूर्वा इति नीचैः । अतः परं सर्वत्रोद्गीथाधिकारोऽनुवर्त्तनीयः । *** शबै * । शैशबै उद्गीयादि नीचैः । * नेन्द्र * । सन इन्द्रः इन्द्रश्च-**सोमः । *कलेर्नानत्यन्योः * । शाकले अर्वा सोमायां प्रथ-मांत्ययोः स्तोत्रीययोरुद्गीथादि नीचैर्भवति । अञाक्कृहविषघृतनि-धनाश्चताध्यानां द्वे । अआकू पारे सौहीवषेघृगीनधन आक्वे सा-ध्यानां द्वेदे आद्ये नीचोद्गीये भवतः । असम्बनेयं । अर्द्धसद्यन अयंरणायते सुन इति नीचैः । श्रदासे चश्र रात्रिदैवोदासे च पूर्वशब्दोनीचै: । क्षकौल्मलांघीकावाभीकसोमवभमकतां योनौ प्रक्र कौल्पलं वर्हिष आंधीगवे कावे आभीके यस्ते सो-मसाम्त्र ऋषभे पात्रमाने महतांधेनौ एतेषां योनावेत प्रथमाः यां उद्रीथादि नीचैः । ऊहगीतौ प्रतिविध्यते । अमरुतां च चत्त्रारि # मरुतां धेनौ च चत्त्रार्थन्या अनुदृगीथादिरापे व-चनात्रीचैः *इन्द्रमलीये प्र* इन्द्रमच्छरोहितक्लीये प्रथमायामे-वोद्गीथादि नीचैः। अवाहे स्तृणन्ति देव मपां नअ। ऐध्मवाहे स्तृ-णन्ति वर्हिः देवं देवत्रा अपां न पातिमति नीचैः अक-कुभेत्व ऐसर्वः ॥ त्रैककुभे त्वमङ्गमक्षणीसप इति सर्वमेवोद्गी-थादिनीचैः । अउग्रंकदानस्त्रद्ग्रहणात् ॥ उग्रन्तत्यत्यतेकदानः शुश्रतनत्त्वद्रन्यो एतेषां ग्रहणात्रीचीभातः । असेर्यिमिन्द्रासर्वो-

रे व वृज्ञिगप्र पर्णे सोमवरुणा स्वारे योनावाद्ययो र्मरुदेवानामूतीदिविद्युमा मित्रे दिविद्युम्नाः स्यवे पूर्व श्चिन्येकर्चे पुनानायामन्तवत् पर्यामैतयोदैं चैवम-भिसोम योनौ मान्ये यज्ञासर्वः क्षितेचामदाय कण्व भियोकः। एडकौत्से रियमर्ष इन्द्राय सोमपातव इति सर्वस्तुचः अभियोनिमिति च नीचीभावः। अभरे स्थूरमेवासर्वः ॥ सी-भरे स्थूरं न कचित वाह्यसिवीरयूरिति एतेषूद्गीथादिनी-चै: । अयोनी मरे च । सौभरे योनी मथमायां उद्गीथादौ प्रतिहारे च नीचत्वं। श्रृष्टीजगे प्रश्न आजिगेष्ट्रषा च प्रथमायाँ उद्गीथादिनीचैः। अपर्णेअ विलम्बे सौपर्णे उद्गीथादिनीचैः। उच्चादिषु । असोप्तवरुणासोमं पवित्रे वरुणायेति चापवा-रे सीपर्णे नावाद्ययोः महत्वते च देवानां सुस्रे । जती दिसदा-दिविसद्भूमिद्युम्नानिमान् एतेषूद्रीथादि नीचैः। श्रमित्रे दिविद्युः म्नास्यद्वे *सौषित्रे दिविसद्भृषिद्यम्नानिमान् अस्य मत्नेति द्वेस्तों-त्रीये नीचादयः । अपृश्विन्येकचें ॥ पृश्विनाने एकचे दुहानायां एतवाहार्सोमेति च नीचैः। अपुनानायामन्तवत *। उद्गीधादे-नींचीभावः । अपर्यापः । परीतोष्यां पृत्रितनि मध्यपायां उ-दगीयादिनीचैं: । अएतयोर्देघें चैत्रं ॥ दैर्घश्रवसे च एतयोः युनापरीतोषित्वयोरेवमेव पृश्विनवदुद्गीथादिनींचीभावः । ***अभिसोम* । अभिसोमायां दैर्घश्रवसे योनौ मध्यमायां** उद्गीयदिनीचीभावः अयोनी मात्ये । दैर्घश्रवसे योनी मध्यमांसे स्तोत्रीये नीचोद्गीथे भनतः । * यज्ञा सर्वः * ॥ यज्ञायक्रेति तुचै देर्घश्रवसे सर्व उद्गीथादि नीचैः। असिते य 🛊 । सेन्धुक्षिते च उद्गीयादिनीचैः । अअमदायः । अः बृहत्युपोत्तमश्चारद्वाचपादाच १ रहस्ये च बृहत्य श्चिष्टु-बाति छन्दसोः साहीयेऽग्रेत्व १ सर्वो विच्छन्दःसु च व त्सासु घोनौ च प शनवार्शयोरनूनेऽस्मद्ग्रहणा द्वर्णेच न सोम ज्ञीयर्स्च विशीये प कोशौपगवोत्तरवैष्णवैक-

साव्यश्युपदायेति प्रतिवेधः । * कण्वबृहत्युपोत्तमं * सर्वे उद्गी-थादिनीचं भवति । च शब्दादुद्गीथे । अद्यादिकि ? एतदेव अपदादित्वं चाद्यदादि यदि भवति तदाप्युद्गीथे नीची भ-#अत्रिष्टुवतिछन्दसोः 🛊 त्रिष्टुभि अतिछन्दःसु बद्गीथादेनींचीभावमतिषेघः श्रमाहीयेग्नेत्व **असर्वः** स-त्रासाहीये अग्रेत्वं नो अन्तम इति तुचे सर्वत्र उद्गीथा-दिनींचैः । अविछन्दःसु च बत्सासु । नित्यवत्सासु वि-. छन्दःस्तु सोमउष्या । प्रवस्त्रवाजसातय इति च उद्गीथा-दिनीचैः। अयोनौ च पश्चनित्यवत्तासु प्रथमायामुद्गीथादि-र्जीचैः । अश्वनवार्शयोः । गायत्रीसामौशने वार्शे च उद्गी-थादिनींचैः । *अनुने* । ऊने पादे शनवार्शयोरेव मृतिषे-धः। प्रेष्ठंवः प्राणाधिशुरिति च । अअस्मद्रहणात् । वार्जे अस्प्रभ्यं सोपविश्वत इति ग्रहणान्नीचैः । अवर्णे च सरहस्य च शाकरवर्णे उद्गीर्थादिनीचैः । अन सोम् । अर्था सोमा-यां प्रतिवेधः। अज्ञीयर्श्वः विज्ञीये प्रअविज्ञोविज्ञीये यज्ञायज्ञी-वर्श्व प्रथमाया उद्गीथादिनीचैः । अक्रोशीयगवीत्तरवैष्णवै-क्वत्वहबद्देव्यवहणयवः वाजीयादारसञ्ज्वीपपद् निधनाचित्रवं-गयुण्यवापानां विपर्ययो यथा योनी 🗱 । क्रीशः अप-गवोत्तरे वैष्णव एकर्चे सोमउष्वायां त्वस्थे इहवद्वामदेव्ये

र्चतृचहवदैव्यवरुणयववाजीयादारसञ्जूहीय पदिनिधः निचत्रपङ्गयुण्वयामानां विपर्ययो यथा योनौ ॥ १०॥ प्रह्णानि रुवैते योनौ प्ररे वाहे शुङ्गे वत्सायां कम-रुवे च पूर्वे बृहतिचायोनौधः सन्तिनिन पूर्वेष्ठ-

एतमुत्यायां वरुणसाम्ति ज्योतिर्यक्षायां ईनिधने मार्गीयते परिपियायां रायो वाजीये स्त्रासु आदारस्रति पत्रमानस्य जिल्लगान्।
दिषु शुद्धाशुद्धीये अभिनोत्राजसादिषु । अतीषक्ते यदिन्द्र चित्रायां । यतरावे अर्थो सोमायां यामे आयङ्गीरिति एनेषु च
यत्र योनौ उद्गीथादिनीचैस्तत्र ऊहगीतौ उच्चैर्भत्रति यत्र
योनौ उद्गीथादिरुचैस्तत्रोहगीतौ नीचैर्भत्रति एवं निपर्ययः ।
इत्युद्गीथाधिकारः ॥ १० ॥

* ि इति उपाध्याचाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य दशमी कण्डिका ॥ ७ ॥

*ग्रहणानि । इदानीं संकरे एव ग्रहणं निवर्तते इदानीं संग्रहः ।
नैकवत उचावचग्रहणानि वार्त्तिष्यन्त इति वाक्यवेषः । अव्यते
योनी प्ररेश । व्यते योनी प्रथमायां प्रतिहारादि नीचैः सहस्रेणित ।
अवाहे श्रृंगे वत्सायाम् । ऐध्मवाहे गौश्रंगे च नित्यवत्सायां च
योनी प्रथमायां प्रतिहारादि नीचैः ऐध्मवाहे तु समानत्वात्पादस्पार्थात्तिस्टविष । अक्षमक्षे च पूर्वे अस्मक्षे च पूर्वे योनावेव प्रथमायां स्तोत्रीयायां प्रतिहारादि नीचैः । अब्रहति च ।

चहति च सर्वत्र प्रतिहारादि नीचैः । अप्रेग्न । योनौ तु प्रतिष्यः । अधः सन्ताने । श्रुत्रमण्य इति सन्तनिनि धः शब्दोनीचैः ऋक्षुवादितिषः शब्दस्य नीचीभावः प्राप्तः उदात्ताच्या

उद्वाइ ग्र्इंडतसम्मा रलीयेमर ह्विषयज्ञापस्वाम्-तेसु मार्गाद्वितीये प्रसोपास्य हे हेचरव एसर्वास्विन्द्र-कतुमध्यमायाश्व श्रीष्ट उत्तमास्त्रयः प्र होम शीये ब्र-ह्यायूथेगिरां मीडमानवयोस्तृतीयो दावसुनिधन

परमक्षरमुचीभवतीति उचीभावः प्राप्तः । न चतुर्थहकाराघो-षादयज्ञारवत्तीति नीचीभावः प्राप्त एव पुनर्श्वते परिसंख्या-नार्थ युक्तः सेंधुक्षितादिषु धः शब्दो न नीचैभवति अपूर्वे छु-बहुनाई* । पूर्वे वासिष्ठे बहुनाईशब्दो नीचैः सिद्धग्रहणात इहैंत सता तृतीयादि नीचै: अन्यव न भवति यथा एकाक्षर-णिघनेयौघानये 🐉 गृहेउतसुम्ना अगूर्दे उतञाता सुम्नायनूनामे-ति च नीचैः " #वलीये मरु वेषापतस्त्रायां रोहितकूली-वे महत्वते च मत्तर इति नीचैः अहविषयज्ञापस्वामृतेसु यज्ञायज्ञीयनिभने सौहित्रेषे एकाक्षराणि उदाहरणानि परिमधन्त्रा , स्वादुः अमृताया इन्द्रस्ते स्रुतस्य एतेषां नीचीभावोऽधिकारा-त । अमार्गी द्वितीये मसोमास्य द्वेश मार्गीयवे द्वितीयपादा-नीचैः पसोविपश्चित इति मथमायामस्यमन्नेति द्वयोः क्षेत्रे च त्वश्सर्वास्विद्रक्रतुमध्यमायां चक्र पौरुमीढे च त्वमङ्गमञा-श्सिष इति सर्वासु स्तोत्रीयासु इन्द्रक्रतुमध्यमायां द्वितीयपा-पादाः प्रथमार्या स्तोत्रीयायां नीचादयो भवन्ति । अद्वीप %मध्यमायां स्वोत्रीयायां उत्तमी द्वौ पादौ नीचादी भवतः। क्ष्र्यायि ब्रह्मा यूथेगिरां कडद्रश्याये ब्रह्माणस्त्वात्रातक्रतो यूथेन गिरासुपश्चति च एते नीचादयः। अमीदमानवयोस्तृतीयः अपी-हमीढे पूर्व मानवे च तृतीयापादादि नीचैः । अदावस्तिष-

पूर्वजिनित्रजंभ शुद्धीय विशिषण्यैक चौरक्षयोको नि-धनेषु च नौगोजीच नवेच तृतीये तृतीयं तुरीयमर्षा-पौदािचमानो गवे तृतीयोनतरदर्षाकरेभि प्ररेवैय-दवे नौ छश्चेकेनीचैः पृद्धिननिपृताच हविषेन्द्रि-भिरित्यभिगीतमेकद्ण्ष्ट्र उत्तराविकृतस्तावोचरेद्वेपार्थ

नपूर्वजिनत्रजम्भशुद्धीत्यविद्यायवैष्णकचौरुक्षयोकोनिधनेषु नौक दावसुनिधने पूर्वे जानित्रे बृहित्रवने वार्कतम्मे पदिनिधने शुद्धाशुद्धीये विश्वोविश्वीये एकचे बैद्याने औरक्षये औदिवाह औ-कौनिधने । एतेषु तृतीयपादादियोनावेत्रत्रीचैः अवगातौ मति-षिध्यते अगोजीच अ। औकोनिधने गाजीरयेतियानावेव गहणात्री-नै:। *नवे च तृतीये तृतीयं । पूर्वे मानवे तृतीय पादे तृतीयम-क्षरं नीचं भवति । अतुरीयमर्वापौक्षिक्षमानः । अववित्रस्यपौ-शिक्षमानः । अर्षामित्रस्य पौरो अञ्चस्यशिक्षाणो अस्मिन्म-नो अज्ञाता एतेषु मानवेतृतीयेपादे एव च तुर्थमक्षरं नीचं भवति। अगवेतृतीयः । अगौगवे तृतीयपादादिनीचैः । अनतरदर्षा । तरसमुद्रमर्शामित्रस्येति च गौगवे न नीचैः। अकरेभि । बार्क्करे-अभि व्रजन्तित्वं इति नीचादिः । अपरेवैयंद्रवेनौअ । वैयद्वेत प्रतिहारादौ योनावेव प्रथमायां नीचीभावः । अष्टश्चेके नीचैः । बैयक्वे द्वितीयायां स्तोत्रीयायां धियाशिविष्ठेतिष्ठशब्दं एके बीचैर्पन्यन्ते नतु ग्रन्थकारस्याभिमतं। अपृत्विनाने पृता च अयोरा-जायां पृक्षिति पृतनामिति एके नीचैर्मन्यन्ते रस्याभिमतम् । अहितेषे दिभिरियाभिगीत मेके सौहिविषेत्रभि र्यमाणी अदिभिरित्यभिगीतमेक मन्यन्ते ग्रन्थकार उद्धातमेव %द॰ष्ट्रजनरेविकृतस्तात्रःः अष्टाद॰ष्ट्रे उत्तरे अविकृतः मू-

एक एष्ट्रे नित्रे च जनितेति ब्रेज्ञीये वय मूर्जस्त एसिश्च मातधीति वारेचाचाव्यावसधमा सुर्थ सवनाजन गृहत्त्वम इवाईकाराद् बृद्धन्धानानाजायोरोषमग्निः मित्युत्तमाश्चत्वारस्त्रमसे योनौ ब्रौ बाबुत्तरा वहश्च

स्तावो भवति विकारवचनादविकारवचनात् अविक्रत वाच्यम् । तदुच्यते कथं नुचतुर्थोश्चस्य अभ्युद्रहस्य प्रथमोश्चध-म्भः स्यादिति । तेन कि सश्हिते स्वादिष्ठयेखत्र दिशब्दस्य ख्दात्ताच परमुच्चीभवतीति उच्चीभावः सिद्धोभवति यथा उद्वश्तीये गायन्तित्वेति यज्ञब्दस्योचचीमातः । अअक्षरे द्वे पार्थे-***पार्थे** रुपाशोणादिषु पादेषु द्वद्वे अक्षरे नीचे भनतः । ***एक** *छे *इहवद्वासिष्ठे दवाक्रीणादिषु पादेषु एकैकमादौ नीचं भवति । #नित्रे च अ जित्रे च पादादावेकैक पक्षरं नीचं भवति जिन्त्रें-ति है अजनितेन्द्रस्य जनितादिव जनितामेरिति च हे नीचे भवतः त्नीयेवयमुर्ज्ञस्तर् सिवमातधीति यज्ञा यज्ञीये श्वयममृतं ऊर्ज्ञीनपातं उद्वर्तिच अनुपातरं यत्तेथीति एते शब्दा नीचादयो भवन्ति। वारे-चाया अपूर्वे वारवंतीये चासाचिनमा चायोः पाहिसद्भिति च चा-बाब्दो नीचैः अकारस्योपारिष्टाञ्चोपं वक्ष्यति छोपाछोपप्रकरेण । च्यावसधमारमासुर्यसवनाजनग्रहक्षंमश्वापिकारात अच्यावने इमा-ब्रह्ममधमादे असुर्यस्य सवनागानुषेषु जनयत प्रशस्तं ग्रह्मतिमथन्युं प्रतिचक्षं मदाबद्धापिकारात् मधनन्माचीमां एते बाब्दा नीचादयो भवन्ति । दृदं धानोनाजावोरोषप्राप्तित्यत्र माश्चत्वारः दृद् भवति बक्ष्यमाणेषुदाहरणेषु धानो नाजापोरोषां परिधाई दुहानी नाईवयप्तिम जाइतीयो योदीर्घजितं दुरोषं अप्रिनर इतिनृचे-उत्तमाः पादाः श्रचारो दृदा भवन्ति दक्षाय्यो मेद्दो पूरोनो तुरांना

नैपोर्जोमहस्ते महाचान्त्या प्रयघृतविनश्रीरेभद्रादेवे पुरुदानामृतौग्रहणं प्रवित्पादादौ द्वेमध्ये चेदुर्युः वमन्द्रोदौकमन्यत्र सप्त हेन्वसंयुक्तपादादौ द्वे मध्ये योनित्रवर्थ्ये मेक्रमन्यत्र गाष्ठप्रतोद पुष्प धर्माविः धर्मपाद्दवसन्तन्यवाजणंसदाविनरे परमङ्याः पुत्र-स्य मत्सरासौमित्र संकृतिवात्सप्रद्णंष्ट्रोत्तरश्राजकीः स्थयाः सणंसप्तमद्र श्रेयोद्दवन्नतेकवृषांजोरूप हस्यानां पादानिदिवधचेक्रवाश्रोक्तरे ऽछिद्ररियष्ठ्योः

एते शब्दा रुदा भवन्ति ।तमसे योनी दौ द्वबुत्र रोसहोदैर्घतमासपो-नोखासुन्टचेपिवासोपापांपतिस्तोत्रीपंउ त्ररौ हौ दौ पादौ नीचादी भनतः। अहं च भहंशब्दस्य तनाहर्मोपोसत्रसहोदेर्चमस एनग्रहणम् अहं सोमरारणेति नीचैः क्रनैपोर्जीवहस्ते पहा चांसाक्षनैपातिथेऊ. जीनिपातं पहस्तेमतो पहाचांसा महादेवानम सूर्व शति एते नीचाद-यः अपयघृतवन्तिक्षशात्वामनकतु प्रयता ऊर्ज्जोनपातं घटतद्वंद्वरूप-मीकेवनिच एतेशब्दानीचैः क्ष्य्रीरेभद्रादेवेपुरुदानाक्ष्य्रायंतीये भद्रा इंद्रस्य देवेभ्यो मधुमत्तरः पुरुषशस्तस्रनययानापत्रारियाणी इतिमतिहारे नी चादयः अअमृतौ ग्रहणं अद्वितीयोऽभूदमृतवाबद्दय ग्रहणात्रीचीभावः अपनातिपादादौ द्वेअ पनद्भागेने पादादौ द्वे अक्षरे नीचे भवतः । अन्धये चेन्दुर्युत्रमन्द्रोशेक पादमध्ये च द्वे द्वे अक्षरे नीचे भवतः । इंदुरिन्द्रा हे युवति भा हे नुशनेद वा ह ***एकपन्यत्र* अन्यत्र पादमध्यादौ एकं नीचं भवति । *स-**प्रहेत्वसंयुक्तपादादौ द्रेक्ष सप्तहेतुसंयुक्तपादादौ मुक्त्वा यथा स्वामिद्धि त्वां छत्रेषु काष्टासु एतान्युक्त्वा अन्यत्र पादारी हे हे अक्षरं नीचे मधतः अमध्ये योनि त्रवर्थ्ये पादमध्यादौ च हे

आनः इयासनेम रीचाधानयोइचामीद्वां नहिरिक्षे

द्वे अक्षरे नीचे भवतः । यो२निर्मृतस्य२्त्रत्रज्ञशहा३रष्टिश्यमई । *एकपन्यत्र *अन्यत्र पादमध्यादौ एकपक्षरं नीचं भवति *गो-ष्ट्रपतोदपुष्पधर्मविधर्म्मपार्श्वतंतन्यवाजश्सदोधिनरेपरमज्याः त्रस्यमत्सरासौभित्रसंकृतिवात्समदः ष्ट्रोत्तरश्चाजकिर्वयशः सःस-मृज्यमानः प्रतोदे श्रीणंतः अर्क्कपुष्पे तवाहश्सोमादिषु म्मीविधम्मणोः (यवस्वसोममहांसमुद्रः महेदक्षाय) स्वासु गाय-त्रपाद्में मोषुत्वादिषु संतनिनि अस्ताविनमन्नादिषु । अवा-जं सन्तनिनि वाजंदषीतिप्रतिषयः सदे।विशीये श्वादिषु नरे सदोविशीये प्रतिषेधः न परमज्याः पुत्रस्य शवसोमत्सरासः एतेषु पादादेनींचीभाव-मतिषेषः । सौमित्र इन्द्राय सामसंक्रति निपरीतोष्यादिषु वा-पत्रतायां दभ्ष्ट्रोत्तरे तत्राहश्मोगादिषु सोमः त्सवे महादिवाकी। चर्ये भ्राजे अस्य प्रत्नायां श्रायन्तादिषु तृतीये संसर्पे उत्सोदेवायां भद्रे स्वासु श्रयसि पदस्वसोमम-न्दयन्तिति । अश्वव्रते अभिवाजी विश्वरूपः एक हवे अ-भिषवायां अजोवैद्धपे अभिसोमासः हस्वाबृहदोपशायां सु-तासोपादिषु एतेषु पादादि यथर्च भवाते अगवां चोत्त-रें अनां त्रते च उत्तरे स्वादिष्ठयायां यथर्चे पादादयः अछिद्ररिवष्ठयोश्च पादाादिर्यथर्च भव-अशिद्धर्शयष्ट्रयोश्च**%** ति अअनव्यासनेम अव्यामवाजसने मवाजइतिच न यथर्चावे-तौ *रीक्षस्थानयोश्च* अन्तरिक्षदेवस्थानयोश्च पादादिर्पथर्च भवति अभिसोमादिषु परीतोष्यादिषु अभीद्वान्नीहरिक्षे मी- नहारेत्समाराराय आकुदेवानग्निणं स्तोमानाश्वावका तिवमायाविन उक्षाचैके भासे चानासन्पुरः सुताप-रियज्ञोचैर्वरीयवे गांवत्तें सत्पर्णे सद्भ्यां वर्णे सघष्टम्भे नः सौमेघे हारिणं हिष्ठीये वने च रन्ध्रोत्तरे येमागौ-तमे ष्टम्भे च रुते च न किस्त्यगोष्ठाकपुर्वयोर्जवरुणा-

द्वान्त्सिः न हि खदन्यदिति च अन्तरिक्षे न यथर्च । क्षनहारेत्सरारा-य आकुरेवानाग्रेम् श्रवत्सरासः राय आकुर इति च देवानागच्छन्तु-अग्नि अग्निःयद्वेषु। एतेशब्दाः पतिहारे अंतरिक्षे न यथर्च *स्तोभा-नां च अपद्स्तोभानां च पादादिर्यथर्च अअवक्तान्तविमायाविनः अ वक्तापतिः तिवष्यवाणः मायाविन एते न यथर्च । अउक्षा चैके अ उक्षामिमेति एके न यथर्च मन्यन्ते । अभासे च अदशस्तेभे-भासे च पादादयो यथर्च *अनासन्पुरः सुतापरियज्ञा* अनुआ-सन्नः पात्रं पुरोजितीसुतायमादपरित्रतेयज्ञायसांन्विति च एतेषु न वर्ते अभीवर्त्ते गांन्वचर्षणीसहमित्युचैः । असत्पर्णेअ स्वार-सौपर्णे जनीसदादि विसद्भूमिसवशब्द उचैः असञ्चावर्णे अशा-क्करवर्णे दिविसत् अस्मभ्यं सोमासछब्दोभ्यंत्रब्दश्च उच्चैः । **%स्पष्टम्भे% प्रत्र**श्तषस्थिमिति सषशब्दोमहावैष्टम्भ उच्चैः । *नः सौमेधै *मैधातिथे पुनानः सोमेति नः सोमर्शब्द उच्चैः च रंत्रोत्तरे अक्ष्णोरंश्रेष्टवो अचिक्रदद्वन इत्युच्चैः अये मागौ-तमे अअयतः स्तोभे गौतमे समुद्रस्याधिविष्ठपेमनीषिण इति ये मा इत्युचै: अष्टम्भे च अपहात्रैष्टम्भे च येगा उचै: अरुते च निकः *मारुते च नकीराया इत्युचैः । *स्त्यगोष्ठाक्कंपुष्पयोः * मृज्य-

साम्नि ण्वन्तृस्यत्वे द्विपदासु च वाजजिति विकर्णेचा-तिछन्दःसु च देव्ये ऽपांवतयोर्गवाञ्च पूर्वे लेये योच्चा-दिर्यस्याछोत्तरयोःपरिपन्नायां च ॥ ११ ॥

नीचात्परःषःषेधमैधदैधवै यद्वष्टविनकौल्ममद्ग-

मानः सहरस्येतिस्यशब्द उत्तैः । क्ष्वंबरूणसाम्नि अवरूणसाम्निः रीयं पिराङ्गं बहुलं पुरुस्पृहीमतिलं वाब्द उच्चैः । ऋण्वन्दस्परोक्क दाशस्परोवारेवः कृवण्वन्तिवति उच्चैः । श्रद्विपदासु च वाजािज-द्विपदासु च परिप्रधन्त्रायां बाजजिति अविशेषो-पदेशात्सर्वे पादादय उचै:। अविकर्णेच अविकर्णे च श्रा-यन्तादिषु सर्ने पादादय उचैः । अअतिछन्दः सु च देव्ये अ पञ्चनिधने वामदेव्ये त्रिकद्रुकायां पादादयः उच्चैः । अअपां व्रतयोः अपुनानः पुरोजिसोः सर्वे पादादय उच्चैः । अगवां च पूर्वे अपुनानः सोमायां सर्वे पादादय उचै: । *हेवेयोचा-दि र्यस्याछे।त्तरयोः अपरिमत्नायां च अकालेये सर्वत्र तृती-ये पादे तृतीयं पर्व चतुर्थात्स्वरादारभ्यते एव उत्सर्गः । एतेषु तु उदाहरणेषु तृतीयायात्स्त्ररादारभ्यते यस्यायं विक्ता अया अछा-नः त्रीरशोचिषमिति च एनयोस्तृचयोः उत्तरयोः स्तोत्रीययोः उ-दाहरणानि मधुमन्तं घृतं पथे दृष्टियं सहसोजातमृतोमर्सेष्त्रपरीते।ष्यां-चरियोअप्तु च प्रत्रश्पनधायांदरुणंत्राजि य एते तृतीयस्वरारंभाः। इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्यै-

कादशी कण्डिका समाप्ता॥

#नीचात्परः षः षेधमैधदैर्घत्रैयक्तपृक्षिनकोल्ममद्गस्थानेषु # निषेधे मेधातिथे दैर्घश्रत्रसे वैयश्वे पृक्षिननि कौल्मले पौरुम-द्वे देवस्थाने एतेषु नीचात्परः षः शब्द उच्चीभवति । अपो स्थानेषु सिनिइतप्रसण्डितं पृचिनदैर्घयोजितिभि-या सिते स्वयातमापुरूसुतम्सदोविशीयाष्ट्रडूपे-षु कौध्यष्टम्भतमक्रन्दसवैयश्वन्त्वाष्ट्रीसामार्डेडश्येत साधाणां यथर्चस्तृतीयोदादिरशुष्ट्रआरत्नधानस्या-रत्नधावैयश्वे वाशेचा ऽपुनामान्त्ययोरुभयं प्रान्त्ययोः षूक्तेचापरिपिवृषामोच्चास्ययोवीदिर्शिथादिर्दनादिश्च

वसानाअर्षसीति एतेषु सामस्चीभवति । असिनिइतमनशहितं पृक्तितदैर्घयोः * अपोवसानो अर्षसीतिसिशब्दो निहन्यते सन्धौ तु उचीभवति पृत्तिनदैर्घयोः साम्नोः अजि-तिभिया अवाजीजाते पवमानभ्यषभीतिभियाशब्द उच्चैः। आसिनेद्विर्यपश्चस्वयायओजिष्ठस्तम-**%सिनेस्वयातमापुरुमुतं**% तस्पलायः पुरूमइमार्भेद्रमुनां एतेषु द्वे द्वे अक्षरे उच्चीभन-इन्द्रस्यमोगपवमानऊर्मिणअष्टेडेनरत्समुद्रं वैरूपे एतेषु ऊर्शन्द . उच्चैः। *क्रीध्यष्टंभनमछन्दसेत्रैयद्वरत्वाष्ट्रीपामार्द्धेडव्यैतसाश्चाणां य-थर्चस्तृतीयोदादिः * एनेषु मामसु यथर्चस्तृतीयः पादादिर्भनाते । ***अशुष्टुआरत्नधानहि *अः प्रतिषेधे शुष्टेजाताश्च**ुध्येआरत्नधा आ-रत्नधाशबदोपहावैष्टंभे छन्दसयोः नहि त्रदन्यन्मघत्रंनयते यथ-र्च । अभारत्नधात्रैयक्त्रे अनुपूर्वस्त्रत्रादयथर्चपाप्तौ वैय-क्ते आरत्नपा प्रतिस्वयते । अत्राक्षेच अत्राक्षे च तृनीयपादादि-र्यथर्चम् । अञ्चतामान्ययोरुभयंत्रांखयोः अष् । अपुनानः सोमा-यांवध्वमांत्वयोः (नयथर्च) उभयं स्तृणवधमान्त्ययोः यथर्चे तृतीयपादादिः । *षूक्ते च ॥ षूक्ते च तृतीयपादादि-द्यापत्र-

रूपे धसे वे कृष्टाद्विस्तोमुद्राऽजिष्ठश्रश्ववा ज्योरि-न्नरोजि नदे च दुरो ब्रग्नः षष्टिपयन्ति तुरे भारया दि-मन्द्रात्रासदे वक्तया च द्विनीचा सोम साम्नि च त्रेये रया नौसघरेवतीषु पयसिपारेनोगि षिवमन्तोत्थयो-धें द्विद्७ंष्ट्रे सासिते समीमस्रुचे हृद्येहारद्वितीय-

स्व मध्यमायां उच्चाद्ययोस्तृतीयपादादिनं यथर्चम् । अवादि-गीथादिर्धनादिश्च रूपे श्रगायत्रीसाम्न वैरूपे प्रस्तावादिरु-द्रीथादिनिधनादिश्च नीचादयः । अधसे नेकृष्टाद्भिस्तोमुद्रोजि-ष्ठं च क्व वाज्योरिनरोजि अनौधते प्रस्तावे कृष्टात्परप्रस्तावे च-तुर्थे परे द्वे द्वे अक्षरे उच्चे भवतः अभिस्तोपैः समुद्र इव यजि-ष्ठं स्त्रुचश्चरन्ति जीवाज्योतिः गिरित्र पुरोजिती एतान्युदा-हरणानि । अनदे च इरोनदे चतुर्थे स्वरे दुरोशब्द उच्चैः । *ब्रघः षष्टि पर्यतितुरे * वार्त्रतुरे ब्रध्नश्चित्रस्य पिष्ट सहस्रा अस्वापयात्रिगुन एते शब्दा नीचादयः । क्षत्रारया द्विमन्द्रा त्रा-सदे असर स्वत्स्यवेयोधारयेत्वत्र द्वे असरे मन्द्रे भवतः। अवक-याचद्विनीचा पात्रकयेति च द्वितीये स्वरे द्वे अक्षरे नीचे भवतः। असोमसाम्तिच अवक्या पूर्ववत्। अत्रेये रया अआ-त्रेये घारयेति द्वितीये नीचा तथैत्र पुराजिती तृतीयायाम् । ***नौसपरेवतीषु *योनौ रेवतीषु रेवतीर्कायांयोनौ लघक्यदोनी**-नै: । *पयसिपारेनोगि* पर्यास परिस्त्रान इति अत्र अ-भ्यासी द्वितीयः नोगिरिष्ठा इतिद्विनीचः । श्रीवत्रमन्तोकथयो-र्घे अपरीतोषिञ्च समन्तेवाईदुक्थे । चिषकादः प्रस्ताविष-य दुहानोइति चदुष् शब्दोनींचैः । अदिदः छे अष्टादः छे अधिकारात प्रस्तावे सुपावसोपपद्गिभारातेशब्दोनीचै:

A

मपुरोजिपान्त्ययोर्निन्ने पुरोजिमध्यमायार्थर्येते च थे त्रिष्टुप्पान्त्ययोर्नेयेगीथतृतीयं चतुंथेच छौहाचं नौचपश्चमं च साम्नि च तृतीयं नवृद्धे वर्णसङ्गति-यद्यसोर्वृण्यादिः कमद्दे नोत्तरयोः स्वासु छश्च दृंव्ये-

*पासिते *आसिते अयं पूर्वित पादाब्दो नीचैः । *समीम-स्त्रचे अयौक्तस्त्रचे इन्द्रश्समीशब्दो नीचैः इन्द्रे।महिति सशब्दो-नीचैः *हच्येहारद्वितीयम् । वैतहच्ये प्रतिहाराद्वितीयं सर्वत्र नीचैः । अअपुरोजिपान्त्ययोः अअपुरोजिपथमांत्ययोरपवादः । ***नित्रपुरोर्जिपध्यमायां *उत्तरे जिनत्रे पुरोजिपध्यमायां प्र-**तिहारद्वितीयं निचैः। अद्ये ते च थे त्रिष्टुप्पान्त्ययोः अद्येते च-त्रिष्टुभि उद्गीये पथमान्त्ययोः स्तोत्रीययोद्वितीयमक्षरं नीचैः तिददासभुवेत्वत्र । अनेवे गीयतृतीयं अनैयातिथे उद्गीयतृतीयं । अचतुर्थं अ चयजिष्ठं वहीतिचतुर्थमक्षरं सर्वत्र नीचैः वज्ञब्दो नीचैः। अष्ठौहार्चं अपाष्ठीहे उद्गीथाद्यपक्षरं नीचैः। क्षतीच पश्चमं अपाष्ठीहे योनी उद्गीयपश्चममक्षरं नीचैः अचः साम्नि च तृतीयं अवाचः साम्नि च उद्गीयतृतीयमक्षरं नीचैः। **%न हद्धे । %वाचः साम्नि च हद्धे अक्षरे प्रत्यये सहस्रघारं** द्यभं प्योदुइमिति उद्गीयतृनीयस्य नीचीभावमतिषेषः । अवश् संकृतियशासीः अअष्युवन्तरेति वंशब्दो नीचैः । अष्टण्यादिः कपक्वे असाकमक्वे दृण्यादि नीचैः एभिर्वर्दान्त । अनोत्तरयोः स्वासु *साक्तमक्त्रे एहाषुतृचे उत्तरयोर्हण्यादेः प्रतिषेधः तत्र योनि अथाद्वइति च। अष्ठश्रअ होतायाजिष्ठ इति साकमक्त्रे ष्ठकाब्दो नीचै:। #देव्येविष्ठ अवामदेव्ये सुम्यायिवष्ठेति विष्ठशब्दो नीः चैः अष्ठाभ्यासे अभ्यासे विषये सूर्म्यायविष्ठेति विष्ठशब्दो नी-

विष्ठ छा भ्यासे मनाज्येवादिरायि रानन्त्यं ज्येच हरे क्रितीयोदादि रवरुणा त्रिणिधनायास्ये स्वानोनित्र-वित्त्रिष्टुप्सुत्सपेदादयः पुरीजिबाचो वैराजेचाभ्या-सोहश्रनी च सर्वास्वहङ्गताभीशवयोरहंगताभी-श्रावयोः॥ १२॥

इति पश्चमः प्रपाठकः॥

चै। अपनाज्येवादिरायिः अगोतमस्य मनाज्ये प्रस्तावादि नीचैः। आपि *त्वेनामिचनीचादिः । क्षआनंत्यं *राधो आर्थदेया-इतिचनीचैः । अन्त्यवर्ज्जं च । अन्त्येच अमानज्येष्ठन्तद्धिषे-सह इति नीचादिः । अहरेद्वितीयोदादिः अअव्ये वार्षाहरे अ-र्षासोमत्चे द्वितीयपादादि नीचैः । *अवरुणा *वरुणा-य मरुद्ध इति द्वितीयपादादेरपवादः अत्रिणिधनायास्ये अस्त्रा-नः त्रिणिधनायास्ये श्रीणन्तायां परिस्वानश्रक्षस इति स्वा-नःशब्दोनीचादिः #नित्रवत्रिष्टुप्पुत्सपेदादयः इाउजनज्ज-नित्रवित्रष्टुप्सुवात्समेसोमःपत्रतायां पादादीनां नीचीभावः । #पुरोजिचाद्यः #पुरोजितीवात्समे वाऽद्य एव पादोनीचा-दि #वैरोजा चाभ्यासः अपहावैराजे च पुरोजियां अ-भ्यासी नीचै: । अअहं च त्वाह्णंसोमेति अहंशब्दी नी-चैर्महावैराजे । क्षनौचसर्वासु ऋयोनौ च पित्रासोमायां तृचे अभ्यासो नीचैः । अअहङ्गताभी वावयो रहङ्गताभी-शवयोः अत्वाहंनक्तेतिद्वैगताभीशवयोः अहंशब्दे।नीचैः । उच्चनी-चं समाप्तम् ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य द्वादशी कण्डिका समाप्ता । प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ अः कारोवृद्धः पद्गीतः पादांते घोषाकारयोः प्रत्यययोः पुरोदेदहाइतादेधवादेदादे दृवादे दृद्धाः त्यययोः पुरोदेदहाइतादेधवादेदादे दृव्धादे दृद्धाः याएवं जातीयानि संध्यागीतं वक्ष्यामो मदः द्यावदः प्रथमः स्वरः पवस्वदाङ्कृद्धितीयायां मत्स्यवृहतिच तम्मद्भवोयदिद्वचित्रायां वसिष्ठप्रिये र्थातरोनि किष्टु-द्रथमायामासिते हिषस्त्वेसोमयौधे पयोजीजनायां वाद्ये रसः स्वासु तमसोके पुरोनः प्रेडइत्यत्र मराये॥ १॥

#अ:कारोद्यदः पदगीतः पादान्तेवाषाकारयोः पत्ययोः पुः रो ३३ हाइता ३ धना ३ दा ३१ इना ३२ इदा ३२ हा ३ या २ एवंजातीयानि अअः कारोष्टदः सन्पा-दान्ते वर्त्तमानः पदगीतो भत्रति । घोषेषु च मत्ययेषु अकारं च । अत्र स्वयमेवोदाहृतं । अतन्ध्यगीतं वस्था-मः अपूर्वलक्षणपाप्तस्यापवादः मदः शब्दः प्रथमः स्वरः पनस्वशंकुद्वितीयायां अमहिद्यक्षनमोमद इति पूर्वछक्षणेन पद-गीतत्वे प्राप्ते सन्ध्यगीतत्वमुच्यते अमर्तस्यबृहति चक्ष एष एव शब्दः सन्ध्वगीतौ भवति श्रतपद्विवोयदिन्द्रीचत्रायां व-सिष्ठपिये अअस्तिचादातमद्रिव इति विसिष्ठपिये सन्ध्यगीतो सासिते सन्ध्यगीतः अहिषस्ते सोमयौषेअ त्रेसोमायां यौधा-जये रक्तवर्हिष इति सन्ध्यगीतः ऋषयोजीजनायां वादरेऋ अजीजनायां च विधारेशक्यनापय इति सन्ध्वगीतः अरसः स्वासु तमसोक्कें अधर्तादिवः पनतेकुखोरस इति स्वासु त-तमसोक्कें सन्ध्यगीतः अपुरोनः मेद्धइत्यत्र मराये अमेद्धो

भत्तयन्तः पदगीतः सर्वत्र संध्यगीतं वक्ष्यामः कौंचाष्टमिकेइवोविभाष्यत उपसोभिप्रिवैखानसे द्वे-गते पुनानायामुत्सो जिगन्नवस्तेपूतायांकौंचाष्टिमिके अप्ने दीदिहीति अत्र मराये पुरो न इति सन्ध्यमीतः। इति उपाध्यायाजातज्ञानुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य प्रथमा कण्डिका समाप्ता॥

भक्त्यन्तः पदगीतः सर्वत्र मस्तावाद्गीथमितहारोपद्रवनि-धनानि भक्तयः तासामन्ते अकारो दृद्धः पदगीतः यौधाजये उत्सः असन्ध्यगीतं वक्ष्यामः इहाप्युत्सर्गपा-प्तस्य भक्तयन्तस्यापवादः अक्रौंचाष्ट्रीमकेश्वो विभाष्यते अवा-ष्ट्रिमिके क्रौंचे अयंपूषाद्ये इंदुरश्व इति श्वोक्तब्दौ भक्तयन्ते विकल्प्यते । तत्र च भक्त्यन्त उत्तमपादादौ पर्वपतिहारः सनाय्य इति वचनात् पुष्पकारवचनाद्वा सूत्रकारवचनाद्वा अष्टाक्षरपदोत्तमानां चत्वार्यन्यत्र पक्किभ्य इति । इतरथा न प्रा-म्रोत्येष प्रतिहारः विभाग्यत्वात् अउषसोभिपिवैखानसे वै-खानसे अभित्रिपृष्ठउषसः प्रतिहारान्ते सन्ध्यगीतः अद्भै गते गीतः । यदापि दशाक्षरः प्रतिहारः तदापीदं सन्ध्यक्षरगी-त एव । भक्तिमध्यः पादमध्यश्चास्तोभे प्रस्रये सन्ध्य-गति इति वचनात् अजिगन्नवस्तेपूतायां क्रींचाष्ट्रमिके तेपू-तायां आष्ट्रिमके क्रोंचे जिगन्नवोध्रवाष्ट्रत इति सन्ध्यगीतः इहापि तदेव व्याख्यानं च । यद कौंचाष्ट्रमिके स्वोविभाष्यत इति उपग्रन्थकारवचनाच । तत्र पदसंख्यानामादेशे चतुरक्षरपाद्यं

मानदर्जीहरयेती दाब्दी नौषसे नेंद्रः कईवेदायामादकार-णिषने काण्वे महोदिवदाब्दी प्रवंपीयूषायां यौषे प्र-स्मवाजेषुनश्चा ऽध्वर्यवः सुवर्विद्हत्येती दाब्दावाजाग्र-विरित्यत्रीदान इन्द्रः श्रुरश्च महानाम्नीषु यद्वापंर-थोबोषीये वारेथादुवएग्रुतृतीयायां न्नुमद्रिवश्चव-हिंषश्च तंतेमदायापंसिषासंतः श्रुधीहवायां देवण्रा-

न्याय्यं प्रतीयादिति अपानऊर्ज्ज इसेतौ शब्दौ नौधसेअ पानोअ-हाता ऊर्जो नपातं घृतकेशिमित च सन्ध्यगीतौ मतिहारत्वमेतयोः अनेक गतिहाराणामुत्तमसाह्ययात्पूर्वसाह्ययाद्विमतिहारत्वं दः कईनेदायामाष्कारणिघनेकाण्ये अध्कारणिघने काण्ये क-ईवेदायां नेन्द्रोपोषतीति प्रतिहारभक्तयन्ते सन्ध्यगीतः। अप-होद्वि (इत्येतौ)श्रब्दौमत्नपीपृषायां यौधे अमहोगाहात् दिवोन-वारं एतौ बाब्दी सन्ध्यगीतौ निधनपरत्वादुपायान्तौ । अप-स्मवाजेषु नश्च * पाहिनो अग्नायां यौधाजये प्रस्मवाजेषु नो उपा-यान्तः सन्ध्यगीतः । अअर्ध्वयवः सुवर्विदइसेतौ भन्दावाजाग्रवि-रित्यत्रीदाने अजागृतायां अध्वर्यवोर्यायरास इति सुवर्विदो-अभिगा अद्रिपितिचपतिहारे सन्ध्यगीतौ । अइन्द्रः शुरश्च पहा-नाम्नीषु अ छान्दसीषु सिमासु इन्द्रोविदेतसुस्त्रीहशूरोयोगोषु-(गछतीति)सन्ध्यगीतौ एकः प्रतिहारे अन्यः प्रस्तावे अपद्वार्धः रथोबोधीये * वाच्यन्तेवायां यद्वा ७ रथो इति सन्ध्यमीतः प्रति-हारान्ते अनारेथादुनएह्यूतृतीयायाम् एह्यूतृतीयायां नारवन्तीये अथादुवीप्रतिहारान्ते सन्ध्यमीतः अन्तुमद्रिवश्च वर्हिषश्च तं ते मदायां 🗱 वारवंतीये तन्तेमदायां तुलोकन्तमुद्रिवामन्दानी अस्य बहिषो प्रतिहारान्ते सन्ध्यगीतौ । श्रसिषासन्तः श्रुधीहवायांश्र वा-

धः सदुद्रवायां ए रजः स्यांविते सहस्तवानोबृहद्र-शंतरे पवित्रंवतहातिदेवासश्च त्र्यंतत्वाष्ट्रीसाम्नि ॥ २ ॥ भक्तिमध्यः पादमध्यश्च स्तोभे प्रत्यये पदगीतः सर्वन्न संध्यगीतं वक्ष्यामोऽस्येदिदः क्षारे वसुरुचल-

रवन्तीये श्रुधीहवायां सिषासन्तोवना प्रतिहारान्ते सन्ध्यगीतः
कृदेव एराधः सदुद्रवायां वारवन्तीय सदुद्रवायां देव एराधो इति
सन्ध्यगीतः प्रतिहारान्ते अरजः सूर्योविते गौरीविते असाविते असाविसोपायां रजः सूर्यो इति सन्ध्यगीतः प्रतिहारान्ते
अमहस्तवानोबृहद्रथंतरे इति सन्ध्यगीतः प्रतिहारान्ते
अमहस्तवानोबृहद्रथंतरे इति पायां स्तोत्रीयायां महस्तवानो
इति सन्ध्यगीतः प्रतिहारान्ते अपावित्रवन्तइतिदेवास्थ्य व्यन्ते
त्वाष्ट्रीसान्ति पवित्रवन्तो देवास्थे इति च द्विप्रतिहारत्वाकुः
भाविष प्रतिहाराते सन्ध्यगीतौ ।।

इति उपाध्यायाजातसत्रुक्रते पुष्पस्चत्रभाष्ये द्वितीयस्य द्वितीया कण्डिका समाप्ता ॥

*भक्तिमध्यः पादमध्यश्च स्तोभे प्रसये पदगीतः सर्वत्र असित्तमध्यः पादमध्यश्च स्तोभे प्रत्यये आः कारो हृद्धः पदगीतो भवति यथा प्डकावे आह्मस्हिरियास्य बृहतः है अधित्रिय है ध्वउष है सोहे इति चतुषपेडे पामे अयंपूना है नहे उष्व है साहे हित चतुषपेडे पामे अयंपूना है नहे उष्व है साहे हित चतुषपेडे पामे अयंपूना है नहे उष्व है साहे हित चतुषपेडे पामे अयंपूना है नहे उष्व है साहे स्व प्रस्य पादमध्यस्य च स्तोभप्रत्ययस्य पदगीतत्वे प्राप्ते यत्र साहे स्व स्व स्व स्तोभप्रत्ययस्य पदगीतत्वे प्राप्ते यत्र सहस्य पादमध्यस्य च स्तोभप्रत्ययस्य पदगीतत्वे प्राप्ते अस्योदिन्द्रः साहे आसाहे अस्योदिन्द्रा पदि ब्रह्मिय स्व स्ताव पध्ये सन्ध्यगीतः अवस्य स्व स्ताव पध्ये सन्ध्यगीतः अवस्य स्व स्ताव स्ताव पद्य साहे स्ताव स्ताव स्ताव पद्य साहे स्ताव स

रसेधे तुवः सारयोस्त्वाष्ट्रीसाम्नो रजः सूर्यश्च पूर्वे दे-बोधौतोमत्सरासोद्दवद्दवजम्मे बृषामदः स्वरेबृहन्निध-धने क्यःस्वासु वत्सास्वभिष्ठच्यावनेपासास्थं पव-स्वमधुमायांचें द्रःइयेनःसंतनिनिसोमोवाम्ने चन्द्रो-

(उत्सेषे) *तुत्रः सारयोस्त्वाष्ट्रीसाम्नोः षष्ठसप्तमयोस्त्वाष्ट्रीसा-म्नोदेवान् गछन्तुवीमदाइति उपद्रवमध्ये सन्ध्यगीतः श्ररजः सूर्य-श्च पूर्वे * एतयोरेव पूर्वेत्वाष्टीसाम्नि रजः सूर्य इति उपद्रवमध्ये पादमध्ये च सन्ध्यगीतः श्रदेवोधोतोमत्तरासोक्वजम्भे बृहास-धने वार्क्कजम्भे उत्सोदेवो नृभिद्धीतोमत्तरसोइन्दुरक्त्रो इति च र्मातहारमध्ये पादमध्ये च सन्ध्यगीताः ऋष्ट्रपामदः स्वरे बृह-त्रिधने **बृहिन्निधने स्त्ररे हषामदोवरे**ण्य हाते उद्गीथमध्ये सन्ध्य-गीतः । अनयः स्वासु वत्तासुक्ष स्वासु निसवत्तासुश्रया-रोचमानोवयो इति प्रतिहारमध्ये पादमध्ये च संध्यगीतः क्ष्ञभिद्युच्यावने पासास्थं क्ष्र्ञभिद्युम्नायां च्या-वने पासास्वस्य उद्गीथमध्यद्यक्षरं प्रतिहारपक्षेपि सन्ध्यगीतम् स-मुवोर स ३ तो ३३ २ हा ३ इयासास्वर भ्डब्सेदमितृतीये तृष-भनर्याहा २३ हा ३३३ या ३३३२ सां ३ %पवस्त्रमधुमार्यां उ च्यावने पवस्वमधुमत्तमायां च पाशास्वरस्थं उद्गीयमध्ये सं-ध्यमीतं भवति । श्रहन्द्रः स्येनः सन्तनिनिश्च इन्द्रोमदायां स-न्तनिनि पादमध्ये सन्ध्यगीतः इन्द्रो३ हा३ज्ज्यो नोनयानिमि-ति च मतिहारमध्ये सन्ध्यगीतः असोमोवाम्रे वाम्रेसोमोयउत्त-मिनित सामज्ञाब्दः सन्ध्यगीतः उद्गीथमध्ये पादमध्ये च अचन्द्रो-बाभ्रे इबाभ्रेते हरिश्चन्द्रोमरुद्गण इति प्रतिहारमध्ये सन्ध्यगी-तः अराधः कौत्ते अपेडकौत्ते पर्विराधो द्वति प्रतिहारपध्ये सं-

d.

बाभ्रे राघःकौरसे मयोभरे स्तोतृभ्योवारे देवःपुनाभि-सोमयोमर्घेष्टंभयोस्तावे मत्सरासश्च ॥ ३॥

भक्तिमध्यःपादमध्यश्च स्तोभेप्रत्यये संध्यगीतः स-वेत्र पद्गीतं वक्ष्यामोदेवःप्रत्युक्षांतऐडयास्यद्वितीया-यां जिगन्नवस्तेपृतायां वाङ्गिधनेकौश्चे जारःप्रसुन्वानद्वि-

ध्यगीतः अनयोभरे सौभरे उग्रश्चक्रामयोघ्वदितिप्रतिहारमध्ये संध्यगीतः अस्तोत्रभ्योवारे वारवन्तीये स्तोत्रभ्योध्व्णुधीयान-इति प्रतिहारमध्ये संध्यगीतः । अदेवः पुनाभिसोमयोर्मेध्वष्टम्भ-योः स्तावेश उत्सोदेवोराजा देव इति च मैधातिथवैष्टमयोः प्रस्तावमध्यसम्ध्यगीतौ । अपत्सरासश्च मत्सरास इति च प्र-स्तावमध्ये पादमध्ये च मैपातिथमहाविष्टंभयोः संध्यगीतौ । (प्रध्यः पादमध्य इति सर्वोदाहरणेषु अधिकारो द्रष्ट्व्यः) ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य तृतीया कण्डिका समाप्ता ॥

*भक्तिमध्यः पादमध्यश्चास्तोभे मत्यये सन्ध्यगीतः सर्वत्र भक्तिमध्यः पादमध्यश्च अस्तोभे मत्ययेः अः कारोद्धः संध्यगीतः सर्वत्र भवति एव उत्सर्गः उदाहरणानि दुहानयीधाजयद्वेगतयोः पौरुहन्मनगौक्तवयोः मस्तावमध्ये पादमध्ये च संध्यगीतः एवमादीनि *पदगीतं वश्यामः पूर्वस्रक्षणेन सन्ध्यगीतमाप्तानामपत्रादः अदेवः मत्युक्तान्त ऐडयास्य द्वितीयायां अऐडयास्य उत्सोदेव इति उद्गीथपादमध्ये पदगीतः अजिगन्नवस्ते प्तायां वाङ्गिधने क्रौञ्चे वाङ्गियने क्रौञ्चे ते पूतायां जिगन्नव इति उप्दृत्वमध्ये पदगीतः अजारः मसुन्वानद्वितीयायां विते गौरीविते-

तीयायां विते हीषीस्वरतत्सिक्षिणधनायास्ये घृतवे तिक्षेशोके भरन्तःसीभरलेययोः पुरोजिनरइत्येती शब्दी मराये शुचयइमाउत्वायाण्ड्येते द्रवःकार्त्तयशीः
दलस्यवेषु द्रयेनःसंमिश्लायाण्यण्डिते जातोवाचः
साम्निप्रियंदेवायां द्रयन्त्वांयःसर्वत्र द्वश्ररावर्तेशाङ्गेच ब्रह्मयुजोभारद्याजे पुरांदर्मआमंद्रैरिस्रवाभिः

प्रमुन्त्राद्वितीयायां सरज्रार इति उद्गीयपध्ये पदगीतः । श्रदीषीस्त्र-रउत्सर्गीस्त्रणिधनायास्ये अत्रिणिधनायास्ये द्वितीयायां उत्सोदेवो हीषी स्वरस्य उद्गीथमध्ये पदगीतः अधृतव्रतस्त्रेशोके अ त्रेशोको-त्तपायां धृतवत इति उपद्रवमध्ये पदगीतः अभरन्तः सौभरछेय-योः * स्छूरंनकचिद्धरंतइति सौभरकाल्ठेययोः उद्गीयमध्ये पद-गीतः अपुरोजिनरइत्येतौ शब्दौ मराये अपाये पुरोजिती-वः । अग्निनर इति च मस्तावमध्ये पदगीतौ अधुचयइमा-ज्त्वायाः इयेते **अव्यक्तिक्येते अस्य विश्वयक्ति अस्य विश्वय**्षेत्र विश्वयक्ति विष्वयक्ति विश्वयक्ति विष्यक्ति विश्वयक्ति विश्वयक्ति विषयक्ति तीयामां उद्गीयमध्ये पदगीतः अदछे उपद्रवमध्ये पदगीतः त्रा-सदस्यचिद्वितीयायामुपद्रवमध्ये तृतीयायां च मस्तावमध्ये प-द्गीतः अदयेनः सामिश्चायांस शहते अस्हिते च सीदच्छयेन-इति जुपद्रवमध्ये पदगीतः अजाती वाचः साम्नि पियंदे-. वायां अवाचः साम्नि ऋतेन यऋतजात इति उद्गीथमध्ये प्र-दगीतः अद्धन्वांयः सर्वत्रअ द्धन्वायां य इति सर्वत्र द-द्धः सर्वत्र पदगीतः अदसशुरानाक्कें अदीर्घतमसोकें दसोदेवानां-शूरोनवत्त इति च पस्तावपध्ये पदगीतौ अज्ञार्क्के च अप्ता-वेव श्राब्दी प्रस्तावपध्ये पदगीती अबद्यायुजीभारद्वाजेअ ब्र-

निधनेकाण्ये मर्त्तायायेथसहोतायां कमद्येऽद्यवायंतो-भित्वाद्यरायांकण्यतरेऽस्योदिंद्रश्चाभित्वापूर्वायाथं सु-ब्हुतयोवषद्तायांबृहति ब्षडयस्यप्रतहत्यत्र वाजीये दिन्योरथंतरबृहति राधस्तभोवींके विधतोभद्राइंद्रा-याथसीभरे भरमाणोभ्यभिहियौधे मुजानःसवाज्य-क्षायांबोधीये बोधीये ॥ ४॥

ह्मयुजोहरय इति भारद्वाजे उद्गीथमध्ये पदगीतः अपुरादर्मञा-अभिनिधने काण्ये पदगीतः अमर्तीयोयश्सहोतायां कमझ्वेअ साकमञ्त्रे अयः सहीतायां मर्तोयोअस्पा इाति पदगीतः अअववायन्तोभित्वाश्रुरायाकण्वतरे अकल्यस्थन्तरे श्ली-द्रें अभित्वाश्रुर इति तृतीयाया अश्वायन्त इति उद्गीयमध्ये . पद्गीतः अअस्येदिन्द्रश्चाभित्वापूर्वायाम् च्याब्दात् कण्व-रथन्तर एवभित्वापूर्वद्वितीयायां अस्येदिन्द्रे इति उद्गीयमध्ये ंपदमीतः । असुष्टुतयोवषद्तायां बृहतिक बृहतिवर्द्धचुत्वा सुष्टुत-य इति उद्गीयमध्ये पद्गीतः । अरुषउद्यस्यतइसत्र वाजीवे अरा-योवाजीये आछाद्यामरुष इति उद्गीयमध्ये पदगीतः । श्रीदन्यो-रथन्तरबृहति स्थन्तरबृहति द्वितीयायां नत्वावां अन्योदिव्य इति उद्गीयमध्ये पदगीतः *राधस्तत्रोंवीके * वींकेराधस्तत्र इति उद्गी-थमध्ये पदगीतः *विधाताभद्रा इन्द्रायां सौभरेश सौभरेभद्रा इन्द्रा-यां यो अस्य कामं विधत्त इति उद्गीथमध्ये पदगीतः अभरमाणो भ्वभिहिषौ घे अप्यौधाजये अभ्यभिहिश्रवसायां शर्याभिर्नभरमाण इति उपद्रवमध्ये पदगीतः अमृजानः सवाज्यक्षायां वोधीयेबोधीये 🕸 जरामध्येसवाज्यक्षीयांअहिर्मेजान इति प्रतिहारमध्ये पदगीतः ।

आकारोत्त्वं पाशब्दः प्रकाव्यायां पार्थवाराहकुत्सरथीये दिवद्वायें दिवितिकों चे पूर्वयोः स्तोत्रीययोवीहाविस्तोभेप्रत्यये जसावै द्वमनसे वृधा बृहद्भारे पूर्वथाकण्वतरे द्वितासुज्ञाने दिवआप्रत्नंपीयूषिनत्यश्रज्यामहीयवोत्से धेषू चैनेटन एकारे प्रत्यये आर्थः कार्लेय आसाद्यतीयोत्तमे जेतानामें धे ह्वयविशीय इर्

संध्यगीतपदगीतंसमाप्तम् ॥ इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य चतुर्थी कण्डिका समाप्ता ॥

*आकारोऽत्वं अतः परमत्वं विचिष्यते आकारोयेषु सा-मसु अकारो भवाते तान्युचार्यायव्यामः ऋपात्राब्दः प्रकान्या-यां पार्थव।राहकुन्सर्थीयेषुक्ष श्रुचिवन्धुः पावक इति पात्राब्दः प्राब्द स्वमापद्यते एतेषु सामसु श्रद्धायेन्द्वितिक्रौंचे पूर्वयोः स्तो-त्रीययोवीहायिस्तोमे प्रसये * इन्द्रायेन्दायां क्रींचे पूर्वयोः स्तो-त्रीययोर्वाहायिस्बोधे मत्यये अकारः अत्त्रमापद्यते अर्क्कस्य यो-नाइ अवाहाइ संत्वामुजन्ताहि अवाहायि अजसौवश्वमनसे ***इन्दोधाराभिरोजसा आकारोअत्वमापद्यते *रूपाबृहद्भारे* म**-हान्महीऋतारुधा अत्राकारस्य अत्वापत्तिः अपूर्वधाकण्वतरेक कण्वरथन्तरे अनुष्टुविन्न पूर्वथेतिअत्वापितः ऋद्वितासुज्ञानेऋ सुज्ञाने विक्तापरिषियाभुवदधद्वितेति अत्वं । **#दिवआप**तं पीयुषिसत्र जयामहीयबात्सेधेषु * प्रत्नंपीयूषित्यत्र महागाहादि-वआकारस्य अत्वापत्तिः । अउचिनेडतएकारेपस्यये अपडतेउचा-एनाएकारे प्रस्तये अत्वार्णातः । अआर्थः काल्वेये अकाल्वेये पस्यायं विश्वजार्यइति आकारस्य अत्वं । अआसाद्वतीयोत्तमेश सनोदृरा- न्द्रातीकावाषीहरेगीथेभ्यासेप्रत्यये हुहासखामत्स्वे-प्रत्यये वैराज आःकारीत्वं मदाः सुतासीमायां मह-द्रथन्तरयोः स्तावे तमाः इरावे क्षाइवाउवायांप्रत्यये नित्यवत्सातीषंगासिमास्विकारोत्विमवोत्सेषे दुहा-नायां प्रतीनिद्धिहिकादेव्ये अषीसकण्वतरेडिन

चासाच । अँत्र अत्वं आसाचेति । #जेतानोर्मेषे केतारम-पराजितमिति आकारोऽत्वं #इव्याविशिधे # स्वासु विशिवेह-स्रये वार्षा हरे अप्साइन्द्राय इषन्तोकाय उद्गीथे अभ्या-से प्रसये आकारस्य अत्वं अदुहासल्लामात्स्वेपस्ययेवैराजे अम-हावैराजदुहासलामत्स्वज्ञाब्दे प्रखये अत्वं इहदुहमत्स्वा अआः इदानीगाःकारस्यात्वमुच्यते, क्ष्मदाः सुतासो-मायां बृहद्रथन्तरयोः स्तावे * बृहद्रथन्तरयोर्देवागछंतुवोमदाइति-प्रस्तावे अत्वं अहोइद्यायद्वहतीद्या रथन्तरे । क्षतमाः-इयावे * इयावाश्वे सुतासोमधुमत्त्रमाइतिमस्तावे आःकारोत्वं । क्ष्माश्वाउवायां प्रखये निखबत्सतीषंगसिमासु क्ष्मोमोदुग्वाभि-रक्षाइति अत्रआउवायां प्रसयभूतायां आकारोत्वं निसवत् सा-दुहानायां उत्सेथे दुहानायां शक्तुनाइवेति ते । इत्रोत्सेघे इकारस्यात्वं अपतीनिद्विहिकादेच्ये अद्विहिकारे वापदेच्ये त्वंद्व-त्राणिहर्ययमतीनि इकारोत्वं अअर्षसिकण्यतरे अकाण्यस्यन्तरे मुज्यमानायां अभ्यर्पतीतिइकारोत्वं अधिनजत्तरयोरास्तोभेषस्यये ***शैखिष्डिने उत्तरयोः स्तोत्रीययोः आकारे स्तोभे मस्यये** इकारोत्वं । सत्तानियोनौ कळशेषु सीदति पतिविश्वस्य मु- उत्तरयोरास्तो भे प्रत्यय ओकरोत्वं नदंवर्डसर्स्तोभं पंस्तो मे च महामिदं वेकारीकारयोरत्वमोष्ट्ये महें-इतियेः कारोत्वं मोधार्षसिपुमानायाअ साप्तमिकात्रि-णिधनाषास्प्रयोगों धाजये च ष्ट्रषो अचिकायां च त्रिणिधने ऽयं पूषायां च क्रोंचे वश्च बृहतिस्तावे

वनस्य राजसि क्षओ्कारोत्वं क्षअतःपरमोकारस्यात्वमुच्यते । ***नदंवअतःरतोभे*तःरतोभेनदंवजुदतीनामितिअकारोत्वं नदं-**वोअदती २ नां अओस्तोभे च महामिन्दोन्त्नोरायं महामिद-बुहा २३ बुहा ३ सत्रासाहीये च **%एकारौकारयोर-**त्वनौष्ठचे अएकारौकारयोरत्वं ओष्ठचे प्रसर्वे उदाहरणानि आहर्पतो अर्जुनो अक्तेद्रिहिंकारे वामदेव्ये अध्वयोएडसौप-र्णेथारया ऊर्द्धारियष्ठे एवपादीनि अपहेडीये अवज्ञायज्ञीये य-त्तेर्थाती इसुमतिमार क्यामेर । अश्वासीत्वं कारस्य अत्वमाप्दाते इसिधकारार्थम् कनो अर्वसिपुना-नाया प्साप्तिकित्रिणिधनायास्ययोः अअवीवसानः साप्तिके आयास्ये बिणिषनायास्ये च अःकारः सविसर्गः अत्वमा-पद्यते क्षयोघाजये च क्षअपोवसानः अत्वमापद्यते अहुवो अचिकार्यां च त्रिणिधने अत्रिणिधनायास्ये द्यो अचिकार्याः च गोभिरंजान इति अकारोत्वं अअयं पूषायां च क्रोंचेअ अयं पूषायां च मध्ये निधने क्रौंचे सोमः पुनीनो अ-र्षसीति आकारोत्वं अवश्च बृहतिस्तावे अबृहतिप्रस्तावे अ ्रमुर्ससर्ग_{ा अ}यं ः पूषातृतीयायां /ः पकारे ः प्रस्ये ः अःकारोत्वं परस्तेषे दुहानायां घृणात्पन्तपतिसूर्व पर इति अःकारोत्वं

पर जित्सेषे दुहानायां पुरोमत्स्वे प्रत्ये वैराजे पुरुषः शब्दः प्रथमः स्वरोव्याहृतिषु कामेच सर्वासु मद् भियहहशब्दामध्येमे विकल्पे ॥ ५ ॥

वृद्धमृवर्णश्सर्वमार्भवति षकारस्पर्शयोः प्रत्यययोः ग्रांताः का ३२३ ष्मांका ३२३ स्री एवंजातीयानि तृकारस्तु न सर्वेषु स्पर्शेष्वार्भवति यथायोजा

अपुरोमास्वे मस्रये वैराजे अपुरःशब्दो अःकारःमास्वे मस्रये अत्वमापद्यते अपुरुषशब्दः मथमस्वरोच्याहृतिषु अव्याहृतिषु पुरुषशब्दः मथमस्वरोच्याहृतिषु अव्याहृतिषु पुरुषशब्दः मथमस्वरे अःकारोत्वं मुर्भुवःस्वःसस्यं पुरुष इति पञ्च व्याहृतयः अकामे च सर्वासु मदिभयरुष्टृशब्दा मध्यमे विकल्पे अनिधनकामेच मदिभयरुष्टृ एतेषु अकारः अत्वमापद्यते।

अत्वं परिसमाप्तव ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य पञ्चमी कण्डिका समाप्ता ।

*हद्धम्वर्णस्पर्वमाभवतिषकारस्पर्ययोः मसययोः झान्ताः का ३२३६णीका ३२३ छी ३३ एवं जातीयानि *इदानीमाभीकोव-जिंद्यते ऋवर्णे दृद्धं षकारस्पर्ययोः पत्यययोः ककारादिमका-रान्ताः स्पर्शास्तेषु मत्ययेषु सर्वमाभवति । यथोदाहृतं *हका-रस्तु न सर्वेषु स्पर्शेद्धाभवति । यथा योजा ३२४ रित् ३ भ्योम-घवा ओत् ३२३४ पाद *पूर्वछक्षणेन सर्वव्यंजनावस्थितस्य ऋकारस्य दृद्धस्य आर्भावपासस्य हुकारस्छितस्य मित्वेषः

'३३४ रितृभ्योमघवाओत् : ३१३४ पा ३ त्वेकारस्त-षयोः प्रत्यययोराभवति ता ३३ सीयामधिरो तार्षाणा ३२३४ अगृकारोहकारेपृकारिनकारेवाङ्गा ३१३ ईपा ३ रुचदुषसः पाईिनरग्राश्या३१र्यामे चायंगौरिति न-कुश्चोनंप्रत्यय उक्तस्त्वभ्यासादौ व्यंजनलोपः इवो-नका ३३ श्रोनका ३३ यदुक्तंपुरस्तात्वकारस्पर्शयोः प्रत्यययोराभेवतीतितत्रापवादाः सस्रमवावृधाच-नामें चकुमाशास्य एतदेवौदाहरणं यूथादानायां कौल्मकण्यबृहतोः संग्रभात् न इत्यत्राक्र्पारे मर्चु-**%तुकारस्तषयोः** प्रत्यययोराभेत्राते तार्चायामधिरोता ३ र्षा ३ णा ३३३७० क्रिक्त सर्वत्रैत तुकारस्य अनामीनः। ? न, किं तर्हि ? तकार्षकारयोः पत्यययोत्तार्भावः यथोदाह्वतं अग्रकारे।इकारे प्रकारिश्वकारेशङ्गा ३ ईपा ३ रुचद्रपसः पा ३ श्विरिया ३ या ३३ ्यामेचायङ्गीरितिनकुक्त्रोनेमत्यये असहोदैर्घतमसे नकुकारः इनक्वोनेपरवयेआभैवति अउक्तस्त्वभ्यासादौ व्यंजनलोपः क्वो-नका ३२ श्वोनका अपसंगादिदमुच्यते । वक्ष्यत्युपरिष्ठातः व्य-अनमपराङ्गविरामे खुप्यते ऽभ्यासे चेति तदत्राभ्यासमत्ययस्य रे-फस्य छोपः अयदुक्तं पुरस्तात्वकारस्पर्श्वयोः प्रखययोरार्भवती-तितत्रापंत्रादाः असस्यमेत्राष्ट्रध्वाः नार्मेघे अउपन्वाकाम इ महे-सस्यग्हेबाद्यार्थंतनार्पेथेतयोरनाभावः अचक्रमाशास्त्रये अशास्ये गौरीविते चक्रमासत्पराधसइसनार्भावः क्ष्एतदेवोदाहरणं यू-. यादानायां कौल्पकण्वबृहतोः ऋआपुरन्दरञ्चक्वपेतिअनार्भावः इसत्राक्ष्पारे #राज्याक्ष्पारोचित्रंग्राभः संग्रभेत्यना-अति: अपर्मुखासु देवें अखासु दैर्घश्रवसे पर्मुज्यन्तेदेवयव **इति प्रतिहारे अनार्भावः अएनदेवोदाहरणमभिक्रन्दायां धेनुव-**

201

स्वासुदैग्र्घ एतदेवोदाहरणमभिक्रदायां घेनुवरुणः योगिरस्तइदायां च सर्हिते नभूत्रसुन्वानायां गौ-तमसाभ्रवयावादवौदलाक्त्पारदासवैद्वामित्रस्वारकौ-त्सकरावतर्दोहतरेषु चभिः प्रत्रश्सधस्थमित्यत्रेडुः यास्यगोगज्ञीयवेधाभीशाष्कारसोमवरुणतमतरजंभे-ष्वेतदेवोदाहरणमभिसोमाध्यास्याश्हदुत्थाग्नेस्त्रिणिध-ज्ञीयकावाभिक्रन्देष्ववयु-नहन्मनेषु **धत्तीयां** तानायां च तमसोकें ककृतंत्रेमद्ायाः हारिभर वारेष्वेतदेवोदाहरणमयंपुनानायां ज्ञीये तंत्वामदायां रूणयोः अभाकनदायांवर्ग्वजानोतिभः सिन्धुभिर्द्वषेतिमरुतान्धे-नुवरुणसाम्नोरनाभीवः श्रीगरस्तइन्द्रायां च सशहते श्रीगरस्त-इन्दायांमशहिते पर्युज्यन्ते अपदच्युवहत्यनार्भावः अनमृशसुन्दा-गौनमसाध्रक्यावाक्वौदलाक्यारदासवैक्वामित्रस्वारकौ-त्सकण्वतरदोहतरेषु अप्रसुन्वानायां इतामरवंनभृगत इति गौत-मसाभ्रवयात्रावतीद्रहाकूपारदैतोदासत्रैक्तामित्रस्त्रारकीत्सकण्यतरा-ज्वदोहरथन्तरेषु अनार्भावः अनृभिः प्रतः स्पर्धस्थामित्यत्रैडया-स्यगौङ्गद्वीयपेथाभीशाष्कारसौमवरुणनमतरजन्भेषु तोविचक्षणइसेतेषुसमासुअनार्भावः । ऋएतदेवोदाहरणमभिसो-माध्यास्याया इंदुक्या ग्रेस्त्रिणिघनइन्मनेषु अनृभिर्येमाणा हर्यतो वि-चक्षणइति बाईदुक्यादिष्वनार्भातः अधर्तायां ज्ञीयकावाभिक्र-न्देषु *पत्तीयां दक्षोदेवानामनुमाद्योनृभिरितिक्वीयकाववासिष्ठाभि-कन्देषु अनार्भावः अअवग्रुतानायां च तपसोक्कें अदीर्घतम-सोक्केंअवद्युतानायां नृभिर्येमाणः कोवा आहिरण्यय इसनार्भाः वः कृतकृतं ते पदाया इतिभरवारेषु क्ष्वकोत्तकुन्नुपद्भिव इति हारिवर्णसौभरवारवन्तीयेष्वनाभीवः अएतदेवीदाहरणमय

चःसःश्हिते प्रोषुवत्सासुच ॥ ६ ॥ं 🚈 🔑 💯 🕬

समृत्रैशौके वृक्तवयंघत्वायामिमिनिधने काण्वे वृश्विणयेत्सानोर्वे श्वीप्र इवोपद्देशपत्त्राजावारतृतीयाया-विणयेत्सानोर्वे श्वीप्र इवोपद्देशपत्त्राजावारतृतीयाया-मतदेवोदाहरणमयश्चययामामहीयवबोधीयर्षभाव-पावमानाश्चमार्गीसौम्येटतसाकेष्ठ्विकृष्टिछश्चदेव्याद्वे-ज्योतिषेषु तस्त्रीभः पाहिरौरवे स्यपुरुकृत्वग्वयूहारमानः

्र पुनानायां ज्ञीये अत्रयंपुनानायां पज्ञायज्ञीये अवश्मिन्धुभ्यो अन् भवदुलोकहृदित्यनार्भावः । क्ष्तन्त्वापदायां च सश्हिते क्षतन्त्वा-मदायां सश्हिते उलोकक्रुन्तुमीमह इत्यनार्भावः अभोषु वत्सासु च अभोषुनित्यवत्सासु अभीकेचिदुलोककृदित्यनार्भावः ।

> इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्यसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य षष्ठी कण्डिका समाप्ता ॥

*समृत्रैद्यांके *त्रैद्यांके अपिकणेंतर स्विनः समृकाभिरिसनार्भावः *हक्तवयंद्यत्वायाप्रभिनिधने काण्वे
*आपोनहक्तविंद्यभिनिधने काण्वे अनार्भावः । *हिक्तः
चित्तानोर्त्रश्विः उद्वश्विषे यूथेनहिष्णरेजतेइति अनार्भाः
वः *इत्रोपहगुपत्वाजावारतृतीयायाम् *भद्रास्ध्वःवोपहगितिवारवन्तीयेऽनार्भावः *एतदेनोदाहरणपय स्मूर्यायामामहीयववोधीयर्षभपावमानाद्यपागितौन्येटतसाकेषु *अय स्मूर्यइत्रोपहगिविष्तेषुनामस्त्रनार्भावः *क्षािकुछिगुदेन्योद्वज्योतिषेषु क्ष्यापिमनायऋषिकृदितिवामदेन्येउद्वद्धागित्रवेष्वज्योतिषेषु स्मापिमनायऋषिकृदितिवामदेन्येउद्वद्धागित्रवेष्वज्योतिषेष्वनार्भावः । *त
स्रोभः पाहिरोरवे पाहिचतस्राभारितर्गरवेष्वज्यदितिहारायणपूर्वमाप्रकृष्ठकुष्वयुहारमानवयोः अपौराअभ्यस्यपुरुकृदितिहारायणपूर्वमा-

वयो रुरुतुकुवितसुनायां बोधीये पृथिवीं प्रदेश्यंते वृ-हति च यज्ञायथाया मधक्सोमद्विज्ञीये ऽवृद्धमथा-भवति षभेथिवी धृष्णुवृद्धिण वृषन्वारे मृत्यधेनी कृ-एवते क्रौश्च मुज्यकएवतरंकृतच्छकुनिमाज्येमानः सु-हस्तियारेनिगां अक्षा ए २२ तदो ३ तृंपायाम् वर्णप्रा-सप्रेकः प्रथमस्वरायां वृद्धायामपदिक्यतेत्रा २३३ पा १३ स्थतंरे च पूर्वदेव्यहदाश्चेययोक्षेवर्णे प्राप्तमकीरः

नवयोरनाभीव: #डरुकुदुकुवित्सुनायां बोधीये ऋकुवित्सुनायां जराबोधीये उरुकुदुरुणस्क्वधीत्यनार्भावः *पृथिवीमदैभ्यन्ते *अ-भिनिषेने काण्येअनुमातरंष्ट्रिथवीमिसनामितः अनुहति च य-***यज्जायथायां खुहति तःपृ**थिवीमित्यनार्भावः ज्जायथायां **अऋंभक्सोमदविज्ञीये अद्विद्युतत्पारुचे तियज्ञायज्ञीये तृ**शीयायामक्ष-ऋकारस्यान।भीवः अञ्चद्धमृष्याभवति अञ्चर रसंसर्गनस्तावे द्धस्याप्याभीत उपदिश्यते * वमे थिती *शाकर्षमे पृथिती चाविजाभिष इसामीवः अधृष्णुद्याष्ट्रण् श्वतानीकेव मिजगातिः घृष्णुरुद्धस्यार्भावः ऋरुषन्वारेक्ष सह्दपरुषन्नितिवारवंतीये आ-र्भावः अमृत्यधेनौक्ष महतां घेनौ ते अस्य सन्तु केतवेमृस -वआभविः क्षकुण्यते क्रौंचेक्ष अयं पूषायां क्रौंचे सोमासः क्रुण्यत इत्यार्भावः अमुज्यकुण्यतरेकुन्तच्छकुनिमार्ज्यमानः सु-हस्तिया श्निगीअकाए ३१ तेदो ३ क्ष अद्युपप्याभवतीतिप्रमाणंकु-त्वाप्रदर्शनंकृतम् कृतंपायामृवर्णप्राप्तरेकः प्रथमस्वरायां दृद्धायामु-पदिवयतेत्रां ३३३ पा ३३ अआभीवतंपाच्यवनुहीति अत्रतंकार-स्तषयोराभिवतीतिऋवर्णमेव माप्तं वचनात्मथमस्वराया श्टद्धायां रे-फोल्पिक्पिद्वपते यथोदाहतं अरथन्तरे चक्ष रथन्तरे च एत-

क्रियतेनाश्यर्ण्वन् ॥ ७ ॥

ऋचि प्रविल्रष्टाः स्वरसन्धयः पादमध्ये साम्नि विवृता ये तान्वक्ष्यामो मद्देवस इमा उवायां वा-रदेव्यरथबृहत्सु श्रुध्ये तु प्रदलेषोभीन्द्रमभिवायुमि-

देव व्याख्यातम् । अञ्चलन्देव्यहदाग्रेययोर्ऋवर्णपाप्तमक्कारः क्रियतेना ३ यर्ण्वन् अतमग्रिमस्तेत्रसर्वान्तृणविज्ञाते वामदेव्ये बृहदाग्रेययोरदृद्धत्वादकार एव पाप्तो वचनादकारः क्रियते यथो-दाहृतम् ॥

वार्भावः समाप्तः ।

ं इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य सप्तमी कण्डिका समाप्ता ॥

*ऋषि मिठलष्टाः स्वरसन्धयः पादमध्ये श्रहानेवषये पादमध्ये स्वरसन्धियंत्र भवति सोऽप्य(रूप)सन्धिना,यथा अग्निमीडिज्वावभेनमहेव नत्वाअद्विवहति तथादित्यवते वयंएवं यत्र स्वरपोरेकीभावः क्रियते स मठलेष उच्यते तथा ऽत्यन्तल्लप्तसन्धिना यत्रस्वरस्य छोपः क्रियते स च मठलेषः । यथापादोऽस्यसर्वाभृतानि, सोयमनेन सूत्रेण सिद्धोपन्यासः क्रियते विशेषविवसया श्रमामिन विद्यता ये तान्वस्थामः श्रप्वं प्रविलक्षणेन पादमध्ये संविल्लष्टा ये सामिवषये विश्लिष्टा भवन्ति तानुचारिषण्यामः श्रमहेन्वसङ्गाजनयांवारदेन्यरथब्हत्ते श्रभ्यंवामहेवसे इतिवारवं-तीयादिषु विश्लेषः श्रभुध्ये तु मश्लेषः एष एवशब्दः श्रुध्ये प्रविश्लिष्टा भवन्ति अभ्यान्द्रमित्रवायुमिस्रवपार्थेश्च अभिवायुं वीसर्षायुम्यविद्यामः श्रमहेन्यात्र इति पार्थे अभीन्द्रमित्रवायुमिस्रवपार्थेश्च अभिवायुं वीसर्षायुम्यविद्यान् श्वास्तु हित्ते पार्थे अभीन्द्रमित्रवायुमिस्रवपार्थेश्च अभिवायुं वीसर्षायुम्यविद्यान् श्वास्तु हित्ते पार्थे अभीन्द्रविष्णिति विश्लेषः श्वते स्वासु महतां भ्वतां स्वास्तु विद्यान्ति विश्लेषः श्वति विश्लेषः स्वास्तु हित्तां धेनौ ते अस्य सन्तु केत्वो मृसव इति विश्लेषः स्वास्तु स्वास्तु हित्तां धेनौ ते अस्य सन्तु केत्वो मृसव इति विश्लेषः श्वास्तु हित्तां धेनौ ते अस्य सन्तु केत्वो मृसव इति विश्लेषः श्वास्तु हित्तां धेनौ ते अस्य सन्तु केत्वो मृसव इति विश्लेषः श्वास्तु हित्तां स्वास्तु स्वास्तु स्वास्तु हित्तां स्वास्तु हित्तां स्वास्तु हित्तां स्वास्तु स्वास्तु स्

त्यत्र पार्थे केतवः स्वासु महता गर्भोमहत्तत्सोमा-यास्सर्वत्र छन्दसि तु प्रदलेषः प्रसुन्वानायाः सर्व-न्न पवस्वयस्ते मदायारसर्वत्रं सोमसामसाहायद्यां-मदेषु प्रइलेषः पुरोनःसर्वत्र मासिः माशिवासः सर्वत्र इवाद्रिनीवीचिपबासोमायामृषमे प्रस्तवाजेषुनः सर्वे-न्न रवोद्गीषे तु प्रस्तेषो नोअविभिः सुषावसोमायाः सर्वत्राष्टादश्ब्य्राकेपुष्यसंकृतियशःसु प्रइलेषः ॥ ८॥ ***गर्भोग्हत्तत्सोगायां सर्वत्र* महत्तत्सोगायां अपांयह्रभोहणीते-**तिसर्वसाममु विश्लेषः #छन्दसि तु मश्लेषः# वेदेतु मश्लेषः छन्दःशब्देन वेद उच्यते अनुसुन्वानायां सर्वत्रश्च मसुन्वानायां-धसइति सर्वसामसु विश्लेषः अपवस्वयस्ते पदायाः सर्वत्र स्यस्ते मदायां तेनापत्रस्वांधसेतिसवीत्रश्लेषः असोमसामसाहीयशांमदे-षु प्रश्लेषः * तेनापवस्वांधमितिसीयसामादिषु प्रश्लेषः *पुरीनः स-वैत्र* मेद्धाअग्नेदीदिहीति पुरोनोजस्वयेतिसर्वत्र विश्लेषः *पा-विवासः सर्वत्र । माविवासोअवक्रमुरितिसर्वसामसु विश्विः व्यते *श्वाद्रिनिर्वाचिपवासोमायामुषभे* पिवासोमायां वैराज-हर्यश्वाद्रिः सूयतोनार्वा इति विश्लेषः अपस्मवाजेषु नः सर्वत्र * परमवाजेषुनोवेति सर्वत्र प्रश्लेषः । *रवोद्गीथे तु प्रश्लेषः अ एष एव शब्दो रौरत्रोद्गीये पश्लिष्यते अनोञ्जीविभिः सु षावसोमाया स्सर्वत्र अष्ठ सुषावसोमायां नूनं पुनानो अविभिरितिस-र्वसामसु विश्लिष्यते । कथाष्टाद्र पृष्ट्राकेपुष्यसंक्रतियदाःसु पदले-षः १ एव एव शब्दः आष्टाद्ण्ष्ट्र।दिषु प्रश्चित्रवते ॥ ४ ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य अष्टमी कण्डिका समाप्ता ॥ ८ ॥ सुते चित्वानवे वृद्धाच सर्वत्राऽयास्ये तु प्रचले-ष उदिन्द्र तवश्त्येहीत्यत्र कण्वबृहातिपूर्वकल्पे स्ता-वे च जम्भे प्रतिहारे कौल्मे स्तावे गायंतोयूथादा-नायां कण्वबृहति जम्भे च तवाद्यायाश्सहोदैर्घम-राययो वैराजे च स्तावे तविहतीयायामाभीदावहै-गतयो रहस्ये च बृहत्यस्वीप्रतिष्यासूनरीहितीया-

*सुतेचित्त्वानवे * उत्तरे मानवे सुतेचित्वाप्सुमैदाम इति विक्ले षः अरुद्धाच सर्वत्र अरुद्धात्परस्ताचैष एव शब्दः सर्वत्र विक्रिष्ठः ***आयास्ये तु प्रदेखेषः * आयास्ये तु दृद्धात्परस्य प्रदेखेषः ***ई-दिन्द्र त्वं ह्यहीत्यत्र कएवबृहात पूर्वकरपे स त्व छहाहित्वेरवहति कण्त्रबृहीत उदिन्द्रावनिष्ठय हाते पूर्वकरपे विक्लेषः अस्तावे चक्ष प्रस्तावे च कएवबृहति उदिन्द्र। इत्रमिष्टयहति विक्लेषः अजम्भे प्रतिहारे इहिन्यने वाक्केनम्भे उदिन्द्राक्त्रमिष्टय इति प्रति-हारे विश्लेषः अकौरमे स्तावेक कौरमळबर्हिषे च प्रस्तावे उदिन्द्रा-श्चेति विक्लेषः अगायन्तोयुथादानायां कएवज्रुहति अयुधादानायां क एवबृहति इन्द्रगायन्ते। वसहति विश्लेषः अजन्मे च अवार्क्कजन्मे च इन्द्रं गायन्तोवस इति विक्लेषः अतवाद्यायार्थसहोदैर्घमराययोः सहोदैर्घमराययोस्तवाह ७सोमेतिअस्मिज्छब्दे विक्लेषः अवैराजे च स्तावेश्वमहावैराजे पस्तावे आद्यायामेव तवाह ऐसोमेतिविक्छेषः क्षतवद्वितीयायामाभीशवद्वैगतयोः * तवाह असोमद्वितीयायां 'आ-भीशबद्धगत्योस्तवाईनक्तमुतसोमेतिविश्लेषः अरहस्ये च बृहति अ तिवाहंसोमेति द्वितीयायां तत्राहंतक्तेति विक्छेषः अरुषीप-तिष्यासुनरीद्वितायायां बोधीये अज्ञाबोधीये मतिष्यासुनरी-

यां बोधीये देवाजरमाते, अग्न इधीमहीत्यत्र त्वंनइ-न्द्रोपगवे चासाइतीयोत्तमतृतीयाया मापप्रथोभेय-दिंद्रायाण्ड्येने स्यार्चतोवेराजर्षभे देवांजसावृह्यति महीनधारागोराजा च कावे पादांत्यात्परः स्वरोवि-कृष्यते यथानूषतावद्यतानायाण्डाचिपूजनायंत इन्द्र-द्वितीयायां दचाय विधम्मीण गमिष्ठानसण्स्कृतिन-त्यत्रौद्यन एवंजातीयानि ॥ ९ ॥

द्वितीयायामश्वेवचित्रारुषीति विश्लेषः भदेवा जरमा ते अग्न इ-धीमहीत्यत्रश्च द्युमन्तं देवाजरीमित आते अग्न इधीमहीसत्र विश्लेषः श्रन्त्वस्न्द्रीयगवे चश्च उत्तरे औपगवे च त्वन्न इन्द्राभ-रेति विश्लेषः श्र्आसाद्वंतीयोत्तमनृतीयायाम्श्च उत्तरे वार्व-तीये स्वासु तृचे उत्तमायां सनोद्राच्चासाच्चेति विश्लेषः श्र्आपमाथोभे यदिद्रायाण्डयनेश्च अभयदिन्द्रायां श्च्येने आप-प्राथोषा इवेति विश्लेषः श्वर्मचतोवैराजर्षभेश्च बोधा-विश्वस्याचितोमनीषा इति विश्लेषः श्वर्मचत्राविद्यामाराणाराजा च कावेश्च अञ्चकावे महीनधारासन्ध अग्नेगोराजाय्यस्तविद्य-त इति च विश्लिष्ठेषे श्वरान्त्यात्परः स्वरोविक्नुह्यतेश्च पा-दमध्ये स्वरसन्धिविश्लेष उक्तः इदानीं पादान्ते स्वरयोविञ्लेष उच्यते श्वयान्वपतावद्यतानायाम्श्च शाचिष्ठन्तायन्त इन्द्राद्व-तीयायां दक्षाय विधर्मणि गामिष्ठा नस्पंस्कृतमित्यत्वौद्यान एवं जातीयानि श्वपादान्सात्परः स्वरोविक्रुह्यत इस्त्रैतान्युदाहरणानि॥

[्]रा इति उपाध्यायांजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य नवभी

अथापवादाः पश्चिष्ठा अशोरित्यस्य शब्दस्या-रुद्धात्परस्य प्रश्चेषः सर्वत्रेष्ठ न यदिन्द्रचित्रायां व-सिष्ठप्रियषंगयो दिवस्पदेतयोष्पवित्रायां ज्ञीये मो-षुत्वापार्श्वे श्रुधिशब्दोऽभ्यासे धियोग्नेभरामेष्माया-मंते जिषुसन्तानिनित्वचिसुष्वाणायामांधांगवेंधस स्तं-बोदस्माद्यायामाथर्वणसौभरयोः प्रत्यस्मैतृतीयायां च रथंतरे ऽवासुजोरातयइत्येतौशब्दौ प्रोष्ठ वत्सा-

1

पादान्त्यात्परः स्वरोविकुष्यत इत्यस्यापवादः अअथापवा-दाः प्रकिछ्छा (इति) अंशोरिसस्य शब्दस्याद्यदात्परस्य प्रवेजे-षः सर्वत्र * सिंधुर्त्रियमेअर्णसो अशोः पयसेतिअदृद्धात्परस्य सर्वत्र प्रवेखः द्विहिकारादिषु अइह न यदिन्द्रचित्रायां वसिष्ठ-षियवङ्गयोः अयदिन्द्रचित्रायां इह नास्तित्वादातमद्रित इति वसि-ष्ठिमियातीषङ्गयोः प्रकलेषः अदिवस्पदे तयोष्पवित्रायां ज्ञीयेअ यद्वायद्वीये दिवस्पदे अर्चन्तो अस्य तन्तवोव्यस्थिरांत्रात प्रवेलपः **अमोषुत्वापार्श्वे श्रुधिशब्दोऽभ्यासे** भोषुत्वायां गायत्रपार्श्वे इह वा सन्तु पश्रुधीमेहितेत्रहाकृत इसभ्यासिवृषये प्रश्लेषः अधियोऽग्रेभरामेध्मायामन्ते * समन्तेभरामेध्मायां जीवातवे प्र-तरा साधया धियोग्ने सख्ये इति प्रदेखेषः अजिबुसंतनिनिअ सन्तानीन तमिन्महत्स्वाजिषूतिमभैत इति **म**इलेषः द्युट्याण।यामान्धीगवे* स्वधीस्वमस्मभ्यमभित डाते प्रश्लेषः *अन्धसस्तंबोदस्माद्यायामाथर्वणसौभरयोः* तंबोदस्माद्यायां अन्धसोभिवत्सत्रस्वसे^६वतिमञ्जेषः *प्रत्यस्मै तृतीयायां च र-थन्तरे अएव एव शब्दः पत्यस्मैतृतीयायां रथन्तरे इदन्धसोध्य-र्योत्रभरास्त्रत मिति प्रकलेषः अञ्चासजोऽसत्तयइसती शब्दी मो- सु युजाणिरित्सिषाया ७ रोरवे बोधयोमहेनायां वा-जीये डितेवसोन्ने ककुभे तमोषीयां वर्णे ऽचेति प्रये ब्रह्मयुजाकक्षे धसोद्रयोचात्समे नदी धिमःश्रायः नताया ७ सीभरे सैन्योसिबाई द्गिरसंतिननो वीहनोः गनेविवस्व द्वितीयाया ७ श्रुध्ये वृष्ण उद्यस्यत इत्यन्न वा-जीये धार्यासे घे घियोसे घे जमवर्तेचा ऽगनेतम चकम श्वे

षु बत्सासु अमोषु वत्सासु अनासृजोधराच इति अ-रातयोर्थोनः सन्तइति च प्रदेखेषः *युजाणिरिात्सपाया ति प्रदेखेषः अबोधयोगहेनायां वाजीये रायोवाजीये महे-नायां योषोराय इति पश्छेषः अडितेवसोत्रैककुभे त्रैककुभे मर्डितेन्द्रव्रवीमि ते व इति च सोऽस्मान्कदाचनेति च पविछुष्टी *तमोर्षायां वर्णे * रहस्ये शाकरवर्णे सोमयुमत्तमोभिद्रोणानीति प्रइलेषः अर्थनितिये वसिष्ठितिये इन्द्राय नूनपर्चृतीत्वथानि चेति पदछेषः अबह्मयुजाकक्षे श्रीतपक्षे यहहरीब्रह्मयुजैहह-रेवेति पश्छेषः अधसोद्रयोवात्समे अभोद्रे वात्समे अन्धसो-न्धम इति अद्रयोद्रयोद्रय इति च पश्चित्रष्टी क्षनदीधिमः श्रायन्ताः यां सौभरे सौभरे नदीधिमोर्खांदरातिमिति मञ्छेषः असै-न्योसिबाईद्विरसन्तिननोः अवाईद्विरसन्तिननोः वीरसेन्योसिन भूरिपराददिरितिमश्लेषः अवाहनोऽप्रे विवस्वद्विगीयायाणेश्रु-ध्ये इतो असि हन्यवाहनोऽमे स्थीरितिमश्लेषः अनुष्ण-जन्मस्यत इसव वाजीये श्रायोवाजीये नवजातस्य दृष्णोऽग्ने चरन्तीति प्रश्लेवः अधारया सेषेअ उत्सेषं पुनानः सोम-धारयेति प्रश्लेवः अधियोसेषेक उत्सेषे एव अस्मां अवस्त अथापवादाः पश्चिष्टा अशोरित्यस्य शब्दस्याः रुद्धात्परस्य प्रश्चेषः सर्वजेह न यदिन्द्रचित्रायां व-सिष्ठप्रियषंगयो दिवस्पदेतयोष्पवित्रायां ज्ञीये मो-पुत्वापार्श्वे श्रुधिशब्दोऽभ्यासे धियोग्नेभरामेध्माया-मंते जिषुसन्तानित्वचिसुद्वाणायामांघांगवेंधस स्तं-वोदस्माद्यायामाथर्वणसौभरयोः प्रत्यस्मैतृतीयायां च रथंतरे ऽवासुजोरातयइत्येतौशब्दौ प्रोष्ठ वत्सा-

पादान्त्यात्परः स्वरोविक्ठष्यत इत्यस्यापवादः अअथापवा-दाः प्रशिष्ठष्टा (इति) अंशोरिसस्य शब्दस्याद्यदात्परस्य प्रशेष्ट-षः सर्वत्र * सिंधुर्त्रियमेअर्णसो छंशोः पयसेतिअदृद्धात्परस्य सर्वत्र प्रवेषः द्विहिकारादिषु अइह न यदिन्द्रचित्रायां वसिष्ठ-षियवङ्गयोः अयदिन्द्रचित्रायां इह नास्तित्वादातमद्रित इति वसि-ष्ठिमियातीषद्रयोः पदलेषः अदिवस्पदे तयोष्पवित्रायां श्रीयेक्ष यज्ञायक्रीये दिवस्पदे अर्चन्तो अस्य तन्तवोव्यस्थिरांत्राति प्रवेलेषः **अमोषुत्वापार्श्वे श्रुधिशब्दोऽभ्यासे** मोषुत्वायां गायत्रपार्श्वे इह वा सन्तु पश्चुधीमेहितेत्रहाकृत इसभ्यासिवृषये प्रइलेषः **ॐधियोऽग्नेभरामेध्मायामन्तेॐ समन्तेभरामेध्मायां जीवातवे प्र-**तरा साधया धियोग्ने सख्ये इति प्रव्छेषः अजिषुसंतिनिन्अ सन्तानीन तमिन्महरस्वाजिषूतिमभैत इति प्रवलेषः मुष्त्राणायामान्धीगत्रे* स्वधीत्वमस्मभ्यमभित इति ***अन्धतस्तंबोदस्माद्यायामाथर्वणसौभरयोः** तंबेदस्माद्यायां अन्धसोभिवत्सनस्वसे व्वितिपद्येषः अपत्यसमै तृतीयायां च र-यस्तरे अएव एव शब्दः मत्यस्मैतृतीयायां रथन्तरे इदन्धसोध्य-यौनमरास्त्रतः निति मञ्छेषः अअनासजोऽरातयइसेती बाब्दी मी-

सु युजाणिरित्सिषायार्थरीरवे षोधयोमहेनायां वा-जीये डितेवसोत्रै ककुभे तमोषीयां वर्णेऽचेत्रिये ब्रह्मयुजाकक्षे धसोद्रयोचात्सप्रे नदीधिमःश्राय-न्तायार्थसीभरे सैन्योसिबाईद्गिरसंतनिनो वीहनो-ग्नेविवस्वद्वितीयायार्थश्रुध्ये वृष्णउद्यस्यत इत्यत्र वा-जीये धारयासेधे धियोसेधे जमवर्त्तेचा ऽग्नेतमद्यकमश्वे

7

षु बत्सासु अमोषु वत्सासु अवासृजोधराच इति अ-रातयोर्थोनः सन्तइति च प्रदेखेषः ऋयुजाणिरिात्सिषाया ति प्रदेखेषः अवोधयोगहेनायां वाजीये रायोवाजीये महे-नायां योषोराय इति मञ्छेषः अडितेनसोत्रैककुभे श्रेतेककुभे मर्डितेन्द्रब्रवीमि ते व इति च सोऽस्मान्कदाचनेति च महिछ्छी ***तमोर्षायां वर्णे * रहस्ये शाकरवर्णे सोम्युमत्तमोभिद्रोणानीति** प्रइलेषः अर्चतिमये वसिष्ठिमिये इन्द्राय तूनपर्चृतीत्कथानि चेति परछेषः क्षब्रसयुजाकक्षेक श्रीतपक्षे यहहरीब्रह्मयुजैहह-रेवेति प्रकल्पः अधसोद्रयोवात्सप्रेश्च क्षोद्रे वात्सप्रे अन्धसो-न्धम इति अद्रयोद्रयोद्रय इति च पाइलष्टौ *नदीधिमः श्रायन्ताः यां सौभरे सौभरे नदीधिमोर्खावरातिमिति प्रब्छेषः असै-न्योसिबार्हद्रिरसन्तनिनोः अबार्हद्विरसन्तनिनोः वीरसेन्योसि-भूरिपरादिदिशितपश्छेषः अनाहनोऽमे विवस्वद्वितीयायाणंश्रु-ध्ये इतो असि इन्यवाहनोऽग्ने रथीरितिमश्लेषः अनुष्ण-उद्यस्यत[े] इस्रत्न वाजीये स्रायोवाजीये नवजातस्य दृष्णोऽग्ने चरन्तीति प्रश्लेषः अधारवा सेषेअ उत्सेषे पुनानः सोम-धारयेति प्रश्लेषः अधियोतेषे उत्तेषे एव अस्मां अवन्तु

तति हैं थे दे वे अबस्य वो है व्ये अवस्य वो है व्ये ॥ १०॥ अवस्य वो है व्ये अवस्य वो है व्ये ॥ १०॥ अवस्य वो है व या या संयोगो यवांता कचित्संकृष्ठा कचि विकृष्ठा स्तत्र संकृष्टग्रहणं न्यर्थाः साही यपणंवणी मित्रविलम्बेष्ठा ने हे दिव्यं ज्यर्षसिय द्वाः संभ सर्पपुष्य द्वापुष्ठ यमवृद्धं

ते थिय इति मश्लेषः अज्ञमनर्ते च जनदंगरभीवर्ते च अस्माॐअवन्तु ते थिय इति मञ्लेषः अग्रे तम्य क-मश्रे साकमञ्जे अग्रे तमद्येति मञ्लेषः अत्तर्तिहंथो दैर्घे अत्वेसोममथमायां देर्घे तर्ताह्योत्सक्तकमितिमञ्लेषः अश्ववस्य बोदैन्ये श्रवस्यवोदैन्ये एदुमधोर्वावामदेन्ये अहमहिश्रवस्य बो मायुभिरिति मञ्लेषः।

प्रइलेषविदलैषो समाप्तौ ॥

्र इति उपाध्यायाजातशञ्चक्रते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्यः दशमीःकण्डिकाःसमाप्ताः ॥ १० ॥

*यः संयोगोयवान्तः कवित्संकृष्टः कविद्विकृष्ट्रस्तत्र संकृष्टग्रहणम् यः कश्चित्संयोगोयान्तः कश्चिद्वान्तः तयोश्चोहगीतौकस्य चित्संकर्षः कस्यचिद्विकर्षः । तत्र सन्देहस्तिक्रणयार्थं यत्संकृष्टं तद्धिकृतम् । *न्यर्यः साहीयपर्णवर्णामित्रविलम्बेषु अपनाविक्वान्यर्यं इति सत्रासाहीयस्वारसौपर्णामित्रविलम्बसौपर्णेषु एतेषु
सामसु न्यर्यशब्दः संकृष्टः अन्यत्र विकृष्टः। *नेडे अपूर्वस्त्रात् तिव्विष्टि सौपर्णेषु सङ्कष्टः प्राप्तः ऐडसौपर्णे विकर्षः अदिव्यंव्यविस् यशः स्र्लेसर्पपुष्पेषु इहानऊपर्दिव्यं वरुणं वाज्यः
विस्तिति च एतौ शब्दावेतेषु सामसु संकृष्टी अवाष्ट्रच्छव्यमदृद्धः
सर्वत्रक्षः आपृच्छव्यमदृद्धं सत् सर्वसामस्य संकृष्टी अवाष्ट्रच्छव्यमदृद्धः
सर्वत्रक्षः आपृच्छव्यमदृद्धं सत् सर्वसामस्य संकृष्टी अवाष्ट्रच्छव्यमदृद्धः

सर्वत्र मदेष्वाकूलीये जिह्नं नहुन्न्यश्च हीयस्योद्गीथे विश्वाच्याश्विनोर्वतपर्याकूपारपुष्यमरायेषु नाभ्यासे त्वद्रयश्चेतेषु वैधेनेचामराये त्वप्रयेस्वासु दैधेंध्यमा याणस्य स्वारकावज्ञीययो रेष एव द्याद्य सूर्यवतीष्टिवनोराजिदितीयायां चौद्याने अति-सूर्यपुष्यमरायकी स्वेष्टिवन्द्रः सूर्यप्रम्यायकी स्वेष्टिवन्द्रः सूर्यणस्व नैयकी स्वेष्टिवन

दिषु विकृष्टं अमदेष्याक् लीये अस्यदिन्द्रोमदेष्यापूर्वे रोहित-क्लीये संक्रष्टः * जिद्ध्यनकुन्न्यश्च ज्ञीयस्योद्गीये * नलायोदीर्घ-जिन्हयं इन्दुरश्चोनकृच्य इति च यज्ञायज्ञीये उद्गीथे संकुष्टौ * विश्वाच्यादिवनो त्रंतपर्याकूपारपुष्पमरायेषु * सोमंदिदनाच्याधि-येति एतेषु सामसु संकृष्यते । पर्याकूपार इति परित्यण्हर्यतण हरिमितियस्ययोगिः ***नाभ्यासे * पर्याक्र्यारे अभ्यासीनपर्ये** विश्वाच्योते विकर्षः *त्वद्रयश्चितेषु* यज्ञायसन्त्वद्रय आध्व-नोर्त्रतादिषु सामसु त्वराब्दः संक्रष्टः अवैधने चर्क वैधने च सोमसाम्त्रि यज्ञाय संत्वद्रय इति संकृष्टः *अमराये * मराये त्वद्रयशब्दोविकृष्टः अत्वय्रये स्वासु दैर्घेध्यमायां प्रस्तोमाय-त्वयय इति स्वासु दैर्घश्रवसे मध्यमायां संकृष्टः श्रसूर्थस्याभि-प्रियाणीत्यत्र स्वारकावज्ञीययोः अभिषियाणीसत्र आसूर्यस्य बृहत इति स्वारकाचे यज्ञायज्ञीये च संकृष्टः ऋएप एव शब्दः सूर्यवतीषु सूर्यस्येव रवमय एताः सूर्यवसः एतासु सू-र्यशब्दः संकृष्टः अइनोराजद्वितीयायां चौश्चने अौशने इनोरा-जद्वितीयायां ऊर्द्धभातुश्सूर्यस्य स्तभायित्रतिसंकर्षः अश्रतेसूर्य-पुष्यमरायकी स्येषु * तवाह स्सोमतृतीयायां ख्रणातपन्तमतिसूर्यपरः इसेषु सामग्र मूर्यशब्दःसंक्रष्टः अइन्द्रः सूर्य स्त्रचनैयकीत्वेषु अइन्द्रः

सूर्यकी स्वें बण्महा एं असीत्यत्र सूर्य दाब्दः सर्वत्र वितनैय पोस्त्वाचो विकृष्टः सूर्ये महत्त्तत्सो मार्या वैद्यह्यो तिषवात्सप्रयो रामा यामा सूर्य ऐसर्वत्रा ऽस्य प्रताः
यामय एसूर्य दाब्दः सर्वत्रा ऽत्रेव तृतीयायां न सूर्यो भ्राजे सूर्यस्य नते गिर इत्यत्र मही सूर्यः की स्वें
स्वे स्वर्यस्य हवदा में सूर्या वैद्यां ति स्वर्थः स्वेषि
एसी मित्रे समुसूर्य एसंतिनि यथर्च गीते पर्विण

मूर्वमरोचयदिति महादिवाकिन्योदिषु संकृष्टः अइव सूर्य की-न्वें अयांत इत सूर्यमिति महादिवाकी नर्ये संक्रष्टः अवण्महा ५-अतीसत्र सूर्यशब्दः सर्वत्रवितनैययोस्त्वाद्योविकुष्टः * वितनैय-योस्त्वाद्योतिकृष्टः गौरीवितनैयातिथयोराद्यः सूर्यशब्दोविकृष्टः असुर्ये महत्तत् सोमायां वैश्वज्योतिषवात्सप्रयोः अहत्तत्सोमायां वैद्युज्योतिषयात्मपयोरजनयनसूर्ये इतिश्रब्दः संक्रुष्टः अआमाया-मासूर्य स्मर्वत्र अआमासु पकमैरय इति आसूर्य रोहय इति सर्वत्र संक्रष्टः अध्य पत्रायामयसूर्वशब्दः सर्वत्र अस्यप्रताद्विती-यायामय स्मूर्य इत्रोपहागिति सर्वत्र संकृष्टः अञ्जत्रैनतृतीयायां न सूर्यो भ्राजे अस्य पत्नातृतीयायामरसोमोदेवो न सूर्य इति संकृष्टः अअसूर्यस्य न ते गिर इसत्र न सुष्टु-तिमसुर्येति सर्वत्र संकुष्टः अपहिसूर्यः कीर्त्येक महादिवा-कीर्न्ये विकाभाइभोजोपहीसूर्य इति संक्रष्टः असंसूर्यस्येह-बद्वामेक्ष इहबद्वापदेव्ये संसूर्यस्य रिव्यिभिरिति संक्रष्टः । **असूर्यावैद्धपान्तरिक्षयोः** अन्तवात्राज्ञनसहस्रं सूर्या इति पञ्च-निधनवैद्धपान्तरिक्षयोः संकृष्टः #त्वंसूर्यसौमित्रे अत्वंसूर्यमरो-चपइति संक्रष्टः असमुद्धर्भःसन्तनिनयधर्चगीते पर्वणिक्ष अ- ष्ववितादाशे महायां ज्ञीयविद्यायवारमहामिन्नतरे प्वेत्यूकमश्वे त्वामिष्यविभरे त्वायसर्वत्र व्याश्विनी-मंधे कुण्डपाय्यः सद्मने व्योमनीन्द्रस्रतायां वर्णशी-ये हिन्वत्यपसोदिहिंकारगागंवद्वगततरेषु प्वतरे च पूर्वकरुपे॥ ११॥

स्तासन्तिनसंक्षोणीसमुसूर्यामितियथर्चगीते पर्वणि संकुष्टः धनस्वर इसर्थः *** प्वतितादादो महायां क्रीयविद्यीयवारम**हा-यज्ञायज्ञीयविश्लोविश्लीयवारवन्तीयमहावैश्वामित्रर-थन्तरेषु एतेषु साममु यज्ञायज्ञाचो अत्यायां दाशे महीयां भुवद्वाजेष्विति एतेषु सामसु संकृष्टः अएह्यूकमध्वे साकमन्वे एस्यू इति सूशब्दः संकृष्टः श्रःत्वामिद्ध्यविभरेश्वः त्वामिद्ध्यवितारं-बरुमह इति सौभरे वयमुत्वहमपूर्व इति अन्ते त्वामिद्ध्य इति ध्यबब्दः संक्रष्टः । अत्वायसर्वत्रअः (सीभरेवयमुत्वा उपत्वा-त्वामित्वा) वास्यत्वायेतित्वायशब्दः संक्रष्टः । *व्याभिनी-र्वेथे अन्तर्भे नामेषे (अधाहिमध्यमायां) वास्पेचायव्याभिरिति व्याश्चब्दः संक्रष्टः *कुण्डपाय्यःसञ्चने* अर्द्धमञ्चने प्रणपात्कुण्डपाय्य इति मनीति व्योशब्दः संक्रष्टः श्रहन्यन्खपसोदिहिकारगै।गबद्दैगततरेषु ण्वतरे च पूर्वकरपे # (द्विहिञ्यारं वामदेव्यगौंगबद्वैयतरथन्तरेषु प्रसोमदेत्यायां) तमी शहिन्यन्यपसङ्तिद्विहिकारादिषु संक्रष्टः कण्वरथन्तरे च प्रशापदेवायां तमिशहिन्वन्य इति पूर्व विकल्पेस-शब्दः संकृष्टः।

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य एकादशी कण्डिका समाप्ता । ण्योस्तं त्वाधक्तीयाण्हाविष्मतसन्तिनो विं-भाषा प्रसुन्वानाद्वितीयायाण्रथंतर इदाह्योमानवे स्युपमाछन्द्से पृन्येविषाप्रतीद्वितीयायां ज्ञीये त्वाः मभिद्ण्ष्रोक्तरे मधंद्विहिंकहारभारमानोक्तररौरत-रेषूतस्युर्वेद्वपान्तरिक्षहस्वासु हृष्ट्ययावेद्वपे हर्यद्वन

तन्स्वाधर्ताः रमेंयाण्यो इति हाविष्पतसन्तिनोः संकुष्पते **%विभाषामसुन्वानदिती**-रथन्तरे रथन्तरे प्रसुन्तानद्वितीयायां भुजन-पुत्रअण्योरितिण्योद्गब्दः संकृष्टो (विकृष्टो वा एष विकृष्टः) अइदाह्योमानवे अ उत्तरे मानवे त्वामिदाह्योनर इति ह्योदाब्दः संकृष्टः अस्युपमाछन्दसेअ माधुछन्दसे तवश्रवायम्युपइतिस्यु-शब्दः संक्रष्टः अपूर्व्यो ह्यामती द्वितीयायां जीयेअ यज्ञाः यज्ञीये रुवामतीद्वितीयायां मनीविभिः पुरुर्व इतिरुर्वज्ञान्दः संक्रष्टः ऋत्वामिमद श्ष्ट्रोत्तरेक उत्तरे आष्टादश्ट्रे त्वामिम-प्रनोतुम इति त्वादाब्दः संक्रष्टः क्षमद्यद्विहिंकहारभारमानो-त्तररीरतरेषु अपवन्तेमद्यंपदिमितिद्विहिकारहारायणभारद्वाज उ-त्तर्रोरवरथन्तरेषु एतेषु सामसु घंशब्दः संक्रष्टः अखतस्यु-वेंद्भपान्तरिक्षहस्वासुः पञ्चनिधनवैद्भपहस्वावैद्भप अन्तरिक्षेषु एतेषु सामसु यद्यायं (एतंभूमी) उतस्तुरितिस्यकाब्दे।वै-न्नितिपञ्चनिधनेवैद्धपे मद्याव इति मध्यमायां दृष्ट्या इति ष्ट्याशब्दः संकृष्टः अहर्यश्विपवासोमद्वितीयायां सहोदैर्वे अस-होदैर्घतमसे पिबासोर्माद्वतीयायां येन द्वञ्चाणि हर्यञ्चह स्ती-

पिबासोमदितीयाया एसहो देघें मरावैत्वा खयोः स्यंश्तमामराये विद्वान्मरायव वैराजर्षभयो स्त्वामिन्द्रभूतिहितायां मराये सहो देघें त्वभ्यासो नष्त्योः रोणायवयोः परिप्रियायां मार्गीयवे च त्व एसे त्ये तो शब्दो सौपर्षे पवित्रमत्ये ज्ञीये निकष्टित्सते इसाव्य एस्याः स्रोवे स्त्रमत्ये ज्ञीये निकष्टितस्ते इसाव्य एस्याः स्रोवे

इतिर्यश्चदः संकृष्टः अमरायेत्वाद्ययोः अमराये पिवासीमाद्ययोहर्य इतिर्यशब्दः संक्रष्टः यन्ते सुखानहर्येति येन दत्राणीति च संक्रष्टः ****स्यन्तमामराये* मरायेषु श्रुधीहवाद्यायां कुष्वादुवां**श्स्यन्तमेति मराये स्य श्राब्दः संक्रष्टः अविद्वान्मरायवैराजर्पेभयोः अ सुर्यस्य विद्वानिति मराये वैराजर्वभयोविद्वानिति द्वाश्चव्दः संकृष्टः क्षत्वामिद्भूरिहितायां मराये अभिहितायां मराये भूरिमनी • षीइवतेत्वामिदितित्वाद्याव्यः संक्रष्टः असहोदैर्घे त्वभ्यासःअ सहोदैर्घे श्रुधीहवान्यायां हवतेत्वामिति अभ्यासिवषये त्वा-बाब्दः संकुष्यते *** नष्ट्योरौर्णायनयोः परि**त्रियायां * परित्रियायां और्णायवयोर्वयाशसनप्योशितप्योशब्दः सं-कुष्टुः अमार्गीयवे च मार्गीयवे नप्त्योशब्दः संकुष्टुः अत्वं-. ह्यारयेती बाब्दी सीपर्णे # स्वारसीपर्णे त्वंह्यंगदैव्येतित्वंदा-ब्दोह्यशब्दश्च संकृष्टी अपवित्रमत्ये ज्ञीयेअ यज्ञायज्ञीये सोमः पवित्रमत्येतिरेभन्निति मसेशब्दः संक्रष्टः अनिकष्ट्वितस्ति अभिते इत्यक्तिद्रमध्यमायां निकष्टद्रथीतर इति ष्ट्रगब्दःसंकुष्टः अञ्रसाव्य र्थुःसर्वत्र असाव्य रथुर्भदायेतिव्यं शब्दः सर्वसामसु संकृष्टः अन सन्तिनिक सन्तिनि विकृष्टः अपाष्योः क्रोशे अपाणाशिशुः मध्यमायां पाच्यो इति च्योशब्दः उपत्रितस्य पाच्योरिति ष्यैरयत्रैतकोशवाशेषु त्व एरित्वंघां च गवाछेषु-सिमासु त्वं घांशुद्धीय सुहस्त्यरन्श्रोत्तरवरूणगोष्ठा-र्कपुष्पेषु स्वानः परिस्वानायां वैदन्वतहाविष्मतरेव-तीष्वेष एव शब्दोऽकान्वासिष्ठे परीताध्यास्यायां चानवमे ऽहनि त्वंकविर्धितीये दन्वते मित्राः स्वा

कोशे संकृष्टः ॐष्वेरयत्रैतकोशवार्शेषु* प्राणाशिशुर-न्सायां पृष्ठच्यैरयद्रियमिति पृष्ठच्यैशब्द स्रेतादिषु संकृष्टः अत्व ६-रित्वंघांचगवाष्ट्रेडसिमासुक्ष त्वांरिहन्ति त्वंघांचेति त्वचकाव्दी आंधीगवाष्ट्रेडिसमासु संक्रुष्टी अत्वंघांश्रद्धीये अध्यदाश्रद्धीये त्वंशब्दः संकुष्टः असुहस्त्यरन्ध्रोत्तरवरूणगोष्ठार्कः पुष्पेषु 🔅 स्वारमीक्ष्णोरन्ध्रवरूणसाम्नगोष्ठअर्कदय एतेषु सा-मसु । मृज्यमानः सुइस्त्येति स्त्यशब्दः *स्त्रानः परिस्वानायां वैदन्वतहाविष्मतरेत्रतीषु रिस्वानोगिरिष्ठा इति स्वाशब्दः संक्रष्टः वैदन्वतहाविष्मत-रेवतीषु एतेषु सामसु परिष्वा इति स्वाशब्दः संकृष्टः **%एष्**प्वशब्दोऽक्रान्वासिष्ठे**% अक्रान्समुद्रायां वासिष्ठे** स्सोमो बाह्ये स्वानो अद्रिभिरिति स्वाबाद्यः संकृष्टः रीताध्यास्यायां चक्र श्रीणन्त इसत्र परिस्त्रानश्रक्षस इति-स्वाभाव्दः संकुष्टः सर्वेसामसु अअनवमे इति अशिणन्त इति नवपेऽहनि वासिष्ठे परिस्त्रानश्रम इति संकृष्टः स्वाबब्दः *स्वंकितिर्दितीये दन्वते* वैदन्वते ऊइसमाम्नाये क्रमद्वितीये वैदन्वते त्वंकविरिति त्वंशब्दः संक्रष्टः क्षमित्राः सर्वत्रक सोमाः पवन्तायां मित्राः स्वाना इति सर्वसामस

THE

CHOWKHAMBÂ SANSKRIT SERIES:

ACOLLECTION OF RARE & EXTRAORDINARY SANSKRITWORKS,

NO. 298.

पुष्पसूत्रं

साम प्राति शा ख्यं

पुष्पर्षिप्रणीतम्

श्रीमद्जातशञ्चकृतभाष्यसहितम्।

कार्शास्थद्राविडोपाह्व म० म० पण्डितश्रोलक्ष्मणशास्त्रिणा संशोधितं विजयते ।

FASCICULUS II-?

PUBLISHED & SOLD BY THE SECRETARY.

CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES OFFICE, BENARES.
AGENTS:-OTTO HARRASSOWITZ, LEIPZIG:
PANDITA JYESHTHARAM MUKUNDAJI, BOMBAY:
PROBSTHAIN & CO; BOOKSELLERS LONDON.
Printed by Jai Krishna Das Gupta,
at the Vidya Vilas Press, Benares.

॥ श्रीः ॥

-#-

क्षानन्दवनविद्योतिसुमनोभिः सुसंस्कृता ॥ सुवर्णाऽङ्कितभव्याभशतपत्त्रपरिष्कृता ॥ १ ॥ चौषम्बा—संस्कृतग्रन्थमाला मञ्जुलदर्शना॥ रिसकालिकुलं कुर्यादमन्दाऽऽमोदमोहितम्॥ २ ॥ स्तवकः—२९८ नाः सर्वत्र दृष्याशिरोविते व्यद्विभिर्यज्ञीये त्वं मातौषगवे वरेष्यं प्रराध्यं चातीषङ्गे ऽत्योगभस्त्योः स्वः शब्दश्च ज्ञीये स्वःकावाभिकन्दयो रत्योक्षे स्रोगभस्त्योः ष्व।विशे त्येते शब्दास्रयः शाङ्गे कु-त्व्योनुमाघोत्योगभस्त्योः स्वष्वाविशेत्येतेशब्दाः षडेषडे॥ १२॥

इति षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य द्वाद्शी कण्डिका समाप्ता ।

इति द्विनीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥

सप्तमः प्रपाठकः ।

देवेभ्यः संक्षारे नर्यः परीतायां माधुयास्यभी-शरीरद््षंष्ट्रजंभानृपयौधद्वैगण्वतरस्थानसंकृतिभर्गय-शाथवणतरेषु नवमत्वाहनि सर्वत्र दैर्घवर्जं विभा-षारुणसाम्न्येष एव शब्दः संकृष्टो गोमन्नष्कले त्ये-ष्ट्यव्यद्यभ्यालौशे तमसोकेंचा ऽत्रैव तृतीयायाम-न्त्यः सर्वत्र न्योजसाकीत्ये भ्यं कीत्त्ये काशीतहावि-

#देवेभ्यः संक्षारे**# इडाना** असकारे हिन्बन्ति स्रुराद्व-तीयायां भ्यः शब्दः संक्रष्टः अनर्यः परीतायां माधुया-स्य भीशरौरदंष्ट्रजम्भानृतयोधद्वैगण्यतरस्थानसंकृतिभर्गयशायर्व-णतरेषु * 'दघन्वा श्योनर्य इति माधुछन्दसादिषु ऐड-पास्य आभीशवरीरवद श्ष्ट्रां त्तरवार्षजम्भआह्रपयौधाजयद्वैगतक-ण्यरथन्तरदेवस्थानसंकृतिभर्गपेशाथर्वणरथन्तरेषु संकृष्टः नवमेऽहनि पृष्ठकौल्मलादिषु वमेत्वाद्यनि सर्वत्र* नर्य इति संक्रष्टः श्रदैर्घवर्ज्जं श्रदेर्घश्रवसे नर्यः शब्दः । अविभाषाऽहणसान्त्रि । परीतायामेव वह-णसाम्त्रि नर्यः शब्दोविभाष्यते नर्यः शब्दोविकरूप्यते संक्र-ष्टोविकृष्टो वा ऋएष एव शब्दः संकृष्टोगोमन्नष्कलेश्र एष एव बाब्दोगोमन इत्यत्रसनोहरीणां संकृष्टः *सेष्यच्यद्यद्वश्या-छोत्रोक्ष असाविसोमायां द्यभ्यालीको पुनानोवारमन्येषाच्यमे-त्रे ते राज्यास्त्रयः संक्रष्टाः क्षतमसोऽक्कें चक्ष दीर्घतमसोर्के च एते त्रयः शब्दाः संक्रष्टाः। अअत्रैव तृनीयाबामन्त्यः सर्वत्र* अस्मिन्नेवासाविसोमतृचे कविर्वेध्ययामस्ययोनमृज्य इति त्यदा-ब्दः सर्वसाममु संक्रष्टः अन्योजसाकी हर्वे अमहादिवाकी हर्वे-श्रायन्तायां वस्नुनि जातोजनिमान्योजसा इति न्योशब्दः सं-

ष्कृतयोः स्वण्शब्दः सर्वासु त्वांदेवासोरीत्याप-इत्येतौ शब्दौ वैश्वमनसश्रुष्ययो रचित्युद्वणंशीयवित-योः सान्वारुद्दोवणंशीये भूर्यवणंशीयलेयवितेषु प-यूष्वान्धीगवसणंस्तोभयो स्तर्ध्यैविते राज्येन्धीग-वदेव्ययोः सनित्यः सर्वत्राऽत्रैव तृतीयायां न्वा-णंशादेव्ये न्पृण्वन्दक्षाण्य इत्येतौ शब्दौ मराये शे-

क्रष्टः अभ्यंकी सर्वे अपहादिवाकी त्यें एव बण्महा स्असी त्यत्र वि-भुज्योतिरदाभ्यमिति भ्यं शब्दः संक्रष्टः *काशीतहाविष्क्रत-योस्त्व ऱ्बाब्दः सर्वासु * त्व श्सोमासिधारयुरितित्वं बाब्दः स-र्वासु स्तोत्रीयासु संक्रष्टः श्रत्वान्देवासोरीत्याय इसेती शब्दौ वैद्यमनसश्चुष्पयोः अपवस्वदेव इसत्र त्यान्देवा इति त्वांदाब्दः संकृष्टः द्वीष्ट्रघाव इसत्र त्याशब्दः संकृष्टः ऋअर्चत्युद्ध-्र्जीयवितयोः अर्चे त्यक्केमिक्कणइति उद्वर्श्जीयगौरीवित-थोः त्यशब्दः संक्रष्टः असान्वारुहोवृश्शीये गायन्तित्वा-यामेव यत्सानोः सान्त्रारुह इति छद्वश्वीये न्वाबब्दः संक्रु-ष्टःः अभूर्यवंद्यायलेयावितेषु अन् उद्गर्स्यायकालेयगौरीवितेषु भू-र्थस्पष्टेतिर्घशब्दः संक्रष्टः अपर्यूष्त्रान्धीगवसःस्तोभयोः प-र्युषुपधन्त्रेति र्यूशब्दः संक्रष्टः ऋतरध्यैविते ऋगौरीवितेद्विषस्तरध्यै इति ध्यैशब्दः संकृष्टः *राज्येन्धीगत्रदेव्ययोः* आन्धीगत्रवा-मदेन्ययोः महेसमर्यराज्य इति ज्येसब्दः संकृष्टः अस निसः सर्वत्र* अग्निनर इति द्वितीयायां दक्षाप्यायाद्वायातिस इति नित्यशब्दः सर्वेतामसु संक्रष्टः अञ्जैत तृतीयायां त्व ए-चदेव्ये * अप्निनराद्वितीयायां ने ख्रीअग्नाया श्रत्वा श्वादवंत इति वामदेच्ये त्वां शब्दः संक्रष्टः । पृण्यन्दक्षाय्य इसेती शब्दी प्याभारद्वाजे व्यस्थिरन्षाडिडे ऽवंत्यस्यस्वारङ्कावज्ञाः ययो स्त्वमिनद्रत्वंवृत्राणीनद्रस्य यशासि त्वंबृह्णं स्येत्येतौ शब्दौ द्विहिंकादेव्ये चर्त्वणस्यन्येयशासि-हणस्यभीवर्त्ते प्विपिनोलौशे त्वणसुवीरः श्येने व्यश्चाब्दः शिशुन्देव्यज्योतिषयोः पुत्रेभ्योभारद्वाजे प्रश

तमाप्रिमस्तेवसवीन्द्यण्यनूदक्षाय्यइति मराये अअधिनरायामेन न्पृशब्दय्यशब्दौ संकुष्टौ क्षमराये शेयाभारद्वाजेक स्वा-सु भारद्वाजे हरीमपूरकोप्येति प्याबाब्दः संकृष्टः अन्यस्थिरन् पर्डिडे अपित्रतंतायां पर्डिडे अर्चन्तो अस्पतन्तवाव्यस्थिराञ्च-संकृष्टः । ***अवन्यस्यस्वारकाव**द्वीययोः* प-तिष्यशबद् वित्रन्तायां अवन्त्यस्य पवितार्गमिति स्वारकावयज्ञायज्ञीययो-स्त्यवाब्दः संकृष्टः ऋत्विमन्द्रत्वस्त्राणीन्द्रस्य यशसिक्षः त्विमन्द्र-यशा असीत्यत्र इन्द्रस्य यशीस त्विमन्द्रन्त्ववृत्राणीतिच त्वं शब्दौ संकृष्टी अत्वेबहंस्यत्येती शब्दौ द्विहिंकाचेव्ये अ वैत द्विहिंकारे वामदेव्ये स्वंद्यत्राणि इर्स्येतिस्वंशब्दस्यशब्दी त्राणिहःस्य प्रतीन्येकइतित्वंशब्दस्य शब्दन्येशब्दाः संकु-ष्टाः इ इ स्पभीवर्ते अअत्रैवाभीवर्ते त्वंद्रत्राणिह स्प्येति श्र-इदः संकृष्टः अव्वित्तिलीको । अगोविसनस्वेतिद्वाभ्यालीको भुवनेष्वर्षित इति ष्वकाब्दः संक्रष्टः अ त्व समुवीरक्षेने अगो-विच्छिपेने त्वंसुवीरो असीतित्वं शब्दः संक्रुष्टः 🕸 व्येशब्दः शिशुंदेव्यज्योतिषयोः अशिशुंजज्ञानमिति वामदेव्यवैद्यज्यो-तिषयोः कविर्गीभिः कान्ये इति न्येशब्दः संक्रष्टः अत्रे-भ्यो भारद्वाजे अइन्द्रक्रत्वायां भारद्वाजे पुत्रेभ्य इति भ्य-

श्यद्याब्दोनानतरयोर्युज्याविद्यीये व्रतान्यस्य इयैत-बाजीययोः पूर्व्यमुत्सेषे स्पृक्षभिः पार्श्वे हरिण्यास-तास्येभिर्वत्सासु ॥ १ ॥

त्वेसोमाभ्यभिहीत्येतीशब्दी दैर्घे घ्न्यानाण्श्रुध्ये पृण्डवंकण्वतरे जातमार्यज्ञीये पाह्यस्वामिचरौरवे हा-

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य प्रथमा काण्डिका समाप्ता ॥ ० ॥

*त्वेसोमाभ्याभिहीत्येती शब्दी दैर्घे स्वेसोममथमावक्त ब-हिषइति दैर्घश्रवसे त्वेशब्दभ्यशब्दी संकृष्टी *हन्याना म्श्रुष्ट्ये क्ष नदंबी अद्दतीनामिनिष्ट्याशब्दः संकृष्टः *एणध्वेकण्यतरे क ण्यस्थन्तरे देवोवायां एणध्यमिति ध्वंशब्दः संकृष्टः *जा-तमार्ये शिये यशायशीये अद्दिगातु विक्तायां उपोषु जातमा-र्यहति र्यशब्दः संकृष्टः *पाश्चत्वामिक्यरे एवे * पाहिनो मिभिश्चरंत्यस्तावे नैये दुर्यत्युयता चान्धीगवे न्यैर-यज्ञीये त्वान्दृतज्ञीयं शम्ध्युहारमानवयो स्त्वणंह्योहि-जम्भे त्वंपुद्धकौल्मजम्भयोः प्रत्ययकीत्ये येः का-लेये पूर्याः संजये वीथस्यण्यस्यवारे श्रुश्रीहवायां मा-

पाबुनेतिह्युशब्दः मंक्रुष्टः त्वामिद्धिनेदिष्ठीमिति च त्वाज्ञब्दः अहाविभिश्चरन्यस्तावे नैवेश्च नैयातिथे अग्नआयाह्य-प्रिभिरिति स्त्रुचश्चरंत्यध्वर इति च अत्र प्रस्तावविषये ह्या-ब्दत्यशब्दी संकुष्टी अदुर्यत्युद्यता चांधीगरे अवांधीगते वि-शो विशो वो अतिथिमित्यत्र दुर्य इति वैशब्दः मथमाया<u>ं</u> संक्रष्टः तृतीयायां यो देवतात्युचतेतित्युशब्दाचेशब्दश्च सं-कृष्टी अन्यरपद्गीये अत्रेत्र यद्गायद्गीये इच्यान्यरयदिति न्यैशब्दः संकृष्टः क्षत्त्रान्द्र्नं इयिक स्विद्धमितियहायहियें-त्वांदृतिमाते त्वां वाब्दः संक्रष्टः अवाग्ध्यहारमानवयोः अवाग्ध्यु-वित्रतिहारायणे पूर्वमानत्रयोः शग्व्यूशब्दः संकृष्टः *****त्वश्हाहिज म्भे त्व श्वेहित्वेरव इतिवार्कजम्भे त्वंशब्द्वशब्दी संकृष्टी अत्वं-पुरुकौल्वजम्भयोः अत्रैत कौल्पबाईषत्रार्क्क नम्भयोस्त्नंपुरुसहः स्नाणीति त्वंशब्दः संक्रष्टः अपत्ययकीच्यं महादिवाकीच्यं इन्द्रिमिद्देशतानय इत्यत्र इन्द्रपयस्यध्वरइति त्यशब्दः संक्रष्टः *अर्थः कालेपे* यस्यायंत्रिका आर्थ इति कालेपेऽर्यशब्दः संकृष्टः क्षपूर्याः संजये * संजये उतो न उत्पुपूर्या इति या-शब्दः संक्रष्टः **क्ष्वीर्यस्यण्यस्यवारे श्रुधीह**वायाम्ऋ श्रुधीह-वारवन्तीये सुत्रीर्यस्य गोतम इतिर्यशब्दः संक्रष्टः पुरुष्यस्येति चण्यशब्दः अमाघे पृष्ठे प्रवाश्वनायां पृष्ठे आयिनींबोधिसपनाद्य इतिद्यशब्दः संकृष्टः असङ्वेश्वर्धयत्रैतयो:अ

11

चेपृष्ठे सख्येश्रध्यत्रैतयोस्त्युमाः पूर्वव्यनद्वेत्तेत्रमि स्येतेश्वव्दाः इयैते पार्येह्यश्चव्दश्च देव्ये वावृधेन्यश्च देव्ये सन्नाच्यानिकष्ट्वायोषत्याचवाशे स्थेसच्यत्वेदे-वादन्त्यात्यान्दृश्चमस्यमन्ते त्वमङ्गककुभ व्युषाः कावे महत्स्वासंतनिनि वीरसेन्यः संतनिहद्गिरयो रो-

इन्दायाःश्रुध्यत्रेतयोः सखेत्रमख्ये इतिमख्येत्राब्दः ***त्यूमाः पूर्व व्यनद्वेत्वे क्रतुमित्येतेशव्दाः द्येते** * तिद्दासायां इयेते अनूयं विश्वेषदंत्यूषा अव्यनचव्यनच्यव त्त्रशब्दी त्वेक्रतुमिति त्वेशब्दः एते शब्दाः संकृष्टाः अपा-र्थेहर्यशब्दश्च देव्ये * मधनत्वर्थेशब्दतनप्रणीतीहर्यशब्दः क्रुष्टः इति वर्त्तते क्षत्राष्ट्रधेन्यं च देव्येक्ष एदुमधोर्मीदन्तरः मिति वापदेवये यज्ञेभिर्घावीष्टघेन्यमिति न्यकादः संक्रष्टः **असत्राच्यानिकष्त्वायापयाचवाशे** अभयस्श्रमक योत्रांशे सत्राच्येति च्याशब्दः नाकेष्ठासुनहानष्ट्वाशब्दः यो-ब्रत्यागमदिति त्याकाब्दः एते काब्दाः संक्रुष्टाः असंसद्यत्वे दे-वादन्सान्सन्तुक्षपस्य पनते अ इपंस्तीपसमन्ते म समझमेद्यक्षका दश स्बेदेबाहितरदन्साहुतिमिनित्वेशब्दत्याशब्दौ त्वमादिसानितित्याः शब्दः न्तुशब्दः स्पशब्दः षडेते शब्दाः संकृष्टाः समन्ते ऋत्व-मङ्गककुषे# त्रैककुषे त्वमङ्गवश्रास्तिषद्ति त्वंशब्दः संकृष्टः #च्युवाः कावे # अवे।ध्याम्निष्वे उतेदेति कावे च्युशब्दः संकृष्टः #म-हत्स्वासन्तनिकः इन्द्रोपदायां सन्तानिन स्विपन्पहत्स्वजीषुनि-तस्त्रादाब्दः संक्रष्टः अवीरसेन्यः सन्तिनहद्गिरयोः अन्द्रोमदायामेव सन्तिनवार्हद्विरयोः अपिहिनीरसेन्य इति न्यशब्दः संकृष्टः अभे-ष्पीक्योज्ञीये अपासमजीये शक्ताज्ञीषधीक्य इति क्य- षधीभ्योज्ञीय मत्स्यवृहति दधेवायीणिकमद्दवे स्व-णीज्योतिरुत्तरे कमद्दवे स्वद्याब्दएनाश्रुध्ये ऽद्द्वयाबृह-द्रथंतरयो वेहारत्व ७ श्रुध्ये वृष्णयाविषद्कारणिधने का-व्यंनाभ्यासे त्वांबृत्रेष्टिंबद्रगामद्विमत्येते द्याब्दास्त्र-योवारे त्वामित्वांकाष्ट्रासु प्रतिहारे बृहाति त्वा ७-

शब्दः संकृष्टः अमरस्यबृहति अः। मत्स्यपायितायां बृहति म-त्स्यबाब्दः संकृष्टः ऋद्धे वार्वाणम् कमक्वे अव्ययसहोतायां सामकमञ्बे विक्वाद्धे वार्याणीतिर्योशब्दः संकृष्टः अस्वर्ण-ड्योतिरुत्तरे कमझ्त्रे अञ्नेतमद्यायां साकमझ्त एव भवानों अर्वाङ्क्वर्णज्योतिरितिस्वज्ञब्दः संकृष्टः अस्वज्ञब्द एवनाश्रुध्ये अ एनावोश्रुद्धे स्वध्वरामिति स्वशब्दः संकृष्टः अअदवर्शबृहद्रथन्तर-योः * । प्रत्युत्रद्वर्यायतीतिबृहद्रथन्तरयोः इयाबब्दः मंकुष्टः वहा-न्वर्श्युध्ये # अग्ने विवस्बदुषस इति श्रुध्ये जातवेदोवहात्वीमिति त्वं बाब्दः संक्रष्टः ऋष्टक्वावषट्कार्णिधनेक विधुं दद्राणायां ऐभिईदे टुरुप्येति रूप्याज्ञब्दः संक्रुष्टः क्षकाव्यं नाभ्यासेक अ-स्मिन्नेत तुचे वषट्कारणियने देवस्य पदय काच्यामिति व्यंशब्दः संक्रष्टः अनम्यस्वविषये, अभ्यासे तु विक्रष्ट एव पूर्वम-भ्यस्तं परोऽभ्यास इति वचनात् श्रन्तां व्यत्रेष्विन्द्रगामस्वित्वे-ते बाब्दास्त्रयोवारे ॥ त्वामिद्धि हत्रामह इति वारवन्तीये त्वांद्रेत्रे-ष्टिती स्वांबाब्दः द्वत्रेष्टिति वित्रदाब्दः गामक्विमिति क्वंबाब्द एते भव्दाः संकृष्टाः अस्वामित्वां काष्ट्रासु प्रतिहारे बृहतिअ त्वामिध्यामेन बृहति त्वामिद्धीति त्वां शब्द: त्वाङ्काष्ठास्वित स्वांबाब्दः प्रतिहारविषये संक्रष्टः न प्रस्तावे कत्वाध्नप्ताहेक सप्ताहे ब्विन्द्रबृह् नरे स्वाण् शब्दौ पूर्नौ विद्वह्रवजंभे जिन्ध्य योने वीर्येदेव्यबृहतो रत्नैवकाम्यंदेव्ये सख्ये-स्किन्यं च रथंतरे यामेव्यख्य त्स्वीवारथंतरे ॥ २॥ अधिकारस्य भैस्वरे प्रत्यये ग्रहणै विसर्गलोपः

त्वामिध्यामेव सप्ताहे त्रयस्त्वांशब्दाः संकृष्टाः *िवन्द्रबृहत्तरे, स्वामिध्यामेन बृहद्रथन्तरे स्वांष्टत्रेष्टिनद्रेनिष्टिनशब्दः संकुष्टः श्रस्वा-श्ताब्दौपूर्वो वितन्द्रत्तर्त्रभे * । त्वामिध्यामेत्र वार्क्तरभे त्वाणंत्र-ब्दौपूर्वे स्वामिद्धिःबां हेत्रे वित्रे वित्र वि एते संकृष्टाः क्षजितित्रवयेने अर्व्वे गेये व्येने देवीजिनिव्य इ-त्यत्र प्रवाद्रः संकृष्टः अवीर्येदेव्यबृहतोः विकदुकार्याः पञ्चनिषने वापदेव्यबृहतोः असाकंद्रद्वोवीयरितिर्येशब्दः सं-कुष्टः अञ्जैव काम्यं देव्ये ॥ त्रिकहुकायामेव पञ्चीनधने वामदेच्ये दाताराधस्तुवते काम्यमिति म्यशब्दः संकृष्टः *मुख्येहिफुरवं च रथन्तरे* माभेममाश्रामिक्वेतिरथंतरे उग्रह्य सख्ये तव इति ख्येशब्दः। सव्यामनुस्पिग्यं इति ग्यंशब्दः संकृष्टी #यामे व्यक्षत् । यामे व्यक्ष्वन्महिष इति व्य-ख्यबाब्दी संक्रुष्टी अस्त्रीता रथन्तरेअ कयानायां रथंतरे स्त्री-बाब्दः संकृष्टः। सामिकं उदाहरणं नार्चिकम् । तेन वाबाब्दो न विकल्पार्थः॥

इति उपध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पस्त्रभाष्ये तृतीयस्य द्वितीया कण्डिका समाप्ता ॥ ० ॥

आधित्वादयोभावा विक्रष्टांताश्चतुर्दशानुक्रान्ताः क्रममासं लोपालोपलक्षणं तदुच्यते क्ष्यायिष्कारस्य भै स्वरे प्रसये प्रहणैभित्रगलोपः आइःकारस्तोभे स्वरे प्रत्यये प्रहणैधि- स्थाभिर्यस्ते सुरूपे वयतिरभिग्रुम्नतृतीयायां वाचः साम्नि भिः स्वासु विद्याये श्रुचिः परिवियायां मार्गीयवे गविः प्रसोमदायां कण्वतरे सुनिः पिबात्वस्याभिनिधनकाण्व नृभिद्देदिरिंद्रोमदायां वार्ह्यदूररद्मयोवेरीःस्वासु रद्दमे गिरेर्वृदिण ज्यो-

सर्ज्ञनीयलोपः ग्रहणैरितियानद्वहणीमस्यर्थः । नैतत्नामान्यं लक्ष-णम् । किन्तर्हि वक्ष्यमाणेषुदाहरणेषु छोपः । अतः परं तान्युदाह-णानि #स्थाभिर्यस्ते सुरूपे # पूर्वे सुरूपे यस्ते मदायां सूप-चः साम्निक विश्वांवहिनीविश्वतिरिति आयिः कारस्य विस-***भिःस्त्रासु विशीये* स्त्रासु विशाविशीये** स्त्रुवेश्चवस्य मन्मभिः प्रदार्थतंति प्रदास्तिभिः इति च भिः बाब्दे विसर्जनीयलोपः अशुचिः परिप्रियायां मार्गीयवे अपिर-मियायां ईनिधने मार्गीयवे सस्तुनुपतिराश्चि चि:वाब्दे विसर्ज्जनीयलोपः अगृतिः प्रमोमदायांकण्वतरेक प्रमोमदायां कएवरथन्तरे नजागृविशिति विःशब्दे विसर्जनीयलोषः *सुतिः पिवात्त्रस्याभिनिधने काण्त्रे । अभिनिधने आत्वासहस्रमा-शनमिति मासुनरिति परिष्क्रनस्यरसि इयमासुनिरितिनिःश-ब्दे विसर्जनीयलोपः *नृभिर्ददिरिन्द्रोमदायां बाईद्विररदम-योः । तृभिर्ददिः इन्द्रोमदायां बाई।द्वरपार्थुरवमयोः शत्रसेतृ-त्रहा नृभिः, अभिभूरिपराददिशित च भिः शब्दे दिः शब्दे च विसर्ज्ञनीयछोपः अवरीः स्वासु रक्षे स्वासु पार्थरक्षे या इन्द्रेण सयावरीरिति रीःशब्दे आयिःकारे विसर्ज्जनीयलोपः क्षेगिरेहिष्णक्ष दृष्टिणसाम्नि अभिष्रवायां गिरेरिवेतिरे:बाब्दे आ-

तिस्तावे प्रत्युबृहति सोमस्यतिहैं प्रत्यये सहस्रधारा-यां त्वाष्ट्रीसाम्नोः स्वर्पथमे चारिष्ठे चानादा व-द्विरभ्यासे प्रत्यये कायां वैश्वज्योतिषवात्सप्राकेषु निक निकष्दद्रथा ऐस्वदाब्दे प्रत्यये गौरीवितासि-तयोः ॥ ३ ॥

अद्दर्शयती बृहतिज्योतिष्कुणोतीति प्रस्तात्रविषये तिः शब्दे विसर्जनीयलोपः असोपस्य तिई पत्यये सहस्रधारायां त्वाष्ट्रीसा-म्नोः अस्वारयोस्त्वाष्ट्रीयाम्नोः सहस्रवारायां सोमस्यतिरिति तिः शब्दे विसर्जनीयलोपः अस्त्ररमथमे च अपहुतायोः स्व-राणां प्रथमे स्वरं सहस्रधारायामेव हेशब्दे प्रन्यये विसर्जनीय-लोपः *अरिष्टे चानादौ * महस्रवाराणामेवारिष्टे अनादावभ्यासे त्रसये । किमुक्तंभवति पनीरापायिणामिति पासे आद्यस्य तका-रस्य लोपः । तस्मिन् लुपे आदिवर्जिन इकारो ऽभ्यस्त इस-नादिरभवासः । यथा इन्धे राजायां अभिमीतिरस्मिन्नूनाद्वात्रभवा-सेपत्यये इकारेतिशब्दे तिसर्ज्ञनीयलोपः अअद्विरभ्यासे प्रसयेsक्रायां वैश्वरुपोतिषवात्सपार्केषु । अक्रायां वैश्वरुपोतिषवा-त्समार्क्षेषु । अक्रार्या ज्योतिषत्रात्समदीर्घनमसोर्क्केषु बृहत्मोमो-वाद्ये स्त्रानीर्आद्रिमिति अभ्यासमत्यये द्विःशब्दे आधिःकार-ह्य विसर्जनीयलोपः । क्ष्निकिनिक्षद्वद्वयापां स्वज्ञाब्दे प्रत्यये गौरीविनासितयोः *। निक्षद्वद्यायां निकः स्वश्चोते किःशब्दे विमर्जनीयलोपः स्वशब्दे मत्यये ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुरपस्त्रभाष्ये तृतीयस्य तृतीया काण्डिका समाप्ता ॥ ० ॥ जःकारस्यौहोवायां प्रत्यये प्रहणैविसर्गलोपः
पृथुः सांवर्ते कतुः परीताध्यास्यायामायास्ये त्रीणि
त्रितायां वार्शे परिपियायां च मार्गीयवे कसुरिंद्रकतुमित्यत्र ष्टम्भइयैतनित्रोदिव दुईस्तीयां वासिष्ठे
रहस्ये च योघावृहति वाजयुः सदोवनायामन्तरिक्षे सजुरग्रेबृहाति विसर्जनीयकारौजीराः सैंधु-

अनुःकारस्योहोतायां पत्यये ग्रहणे विसंगन्ति। अनुकार रविसर्जनीयस्य अहोत्रायां प्रत्ययस्य पूर्ववद्वश्चमाणेषुदाहरणेषु विसर्जनीयलोपः । अतः परमुहारणानि विचिष्यन्ते । अपृथुः सांवर्त्ते । एंद्रनायां सांवर्ते गिरिनीववनतः पृथुरिति थुःशब्दे **बःकारस्य विमर्जनीयस्रोपः *ऋतुः परीताधास्यायामायास्ये** *। त्रिणिधनायास्ये श्रीणंतापां क्रतुरिति तुः शब्दे विसर्जनी-चलोपः *त्रीणित्रितायां वार्रो* त्रीणि त्रिनायां विद्यु-क्रतुरिति तुः शब्दे तुःकारितसर्जनीवल्लोषः #परिवियायां च मार्गीयवे * परिभियायां च ईनिधने मार्गीयवे स्वानैर्यातिकवि-क्रतुरिति तुः शब्दे विमर्जनीयल्लोपः क्षक्रमुरिन्द्रक्रतुपित्यत्र ष्टं-भइयैतनित्रेषु * । इंद्रक्रत्वायांमहावैष्टंभइयैतपूर्वजानत्रेषु माशिवा-सोअवक्रमुरितिमुःशब्दे विसर्जनीयलीपः अइंदुर्द्धर्भायां वा-सिष्ठे । घर्तायां उहुनायिनासिष्ठे इंदुहिन्नान इंदुःशब्दे उःकार-विसर्जनीवलोपः अरहस्ये च योघा बृहिति अरहस्ये च योघारयां बृहति द्विद्धिः पदमभ्यस्येत तस्मिन् इंदुरश्च इति दुःशब्दे विसर्ज-नीयले।पः अगाजयुः सदीवनायामन्ति रिक्षे अनिर्धारक्षे सदी-वनायां मीढांत्निप्तिर्वाजयुरिति युःशब्दे विसर्जनीयलोपः अस-जूरम्नेतृद्वति * अम्नेविवस्यायां बृहति सजुर्राध्वभयामिति जुः

क्षिते निकामावितशृङ्गयो ज्योकाः प्रोष्ठ वत्सास्व-कारोगोमनः श्रुष्ये ससुद्रः प्रथमस्वरहमाउत्वायार्थ-चवैतनौधसयोः स्वःशब्दः पूर्वः पूर्वे यौके स्वशब्दश्रे वातिहारप्राप्तोलोपः कियते सिष्ठत्रैशोकये।श्र यौक्ते

बाब्दे विसर्जनीयलोपः अविसर्जनीयाकारौ जीराः सैंधुक्षिते अ पवपानस्य जिघत इति सैंधुक्षिते जीरा अजिरेतिविसर्जनी-याकारी लुप्येते अनिकामावितशृंगयोः अाजाग्रवायां गौरी-वितगौश्रुंगयोः सपंतियं मिथुनासोनिकामा इति विसर्जनीया-कारयोर्छोपः अज्याकाः मोषु वत्सासुअ मोष्वस्मा इति निसव-ज्याकाअधीतिविसर्जनीयश्च अकारश्च विसर्जनीयाः कारौ छुप्येते अअःकारोगोमंनः श्रुध्ये गोमनायां श्रुध्ये-नः शब्दे अकारसहितो विसर्जनीयोद्धप्यते नराएवं स्थिते-अस्वरस्य नकारस्य परगमनं इकारे नकारोगतः निएवं स्थि-ते तालव्यवद्धत्वादायि भावः । ततः गोमनाइंदोएतद्रूपं भवति *तमुद्रः प्रथमस्त्ररङ्गाज्त्वाया इयेतनीयतयोः समुद्रहव पप--थ इति यथा समुद्रशब्दः मथमस्वरमाप्तो भवति तथा द्रः-शब्दे अःकारलोपः । अत्रापि पूर्वपदेन रूपसिद्धिः अस्त्रःश-वमानस्वर्द्द्यामाते पूर्वस्य स्वराब्दस्य अकारलोपः । अध्य-स्ताभ्यासापेक्षया पूर्वेज्ञब्दः अत्रापि रूपीसिद्धः पूर्वेवत् अस्तः-्बाब्दश्चैवातिहारमाप्तोलोपः क्रियते सिष्ठत्रैशोकयोः अपसङ्गादिद-्रमुच्यते स्वःद्राब्द्विसर्जनीयलोपः प्रकृत इति अतः स्वदाब्द-विसर्जनीयस्यैव अतिहारमाप्तस्य लोप उपादश्यते । वस्याते हि पुरस्तात् । स्वः सर्वत्र यथा स्वविंद्शंकुनिसाहीये च विः

चोत्तरे ण्योमेरायेऽभ्यासे प्रत्यये विसर्जनी चा-लोपमेके विरामे ॥ ४॥

स्वराब्दविसर्जनीयलोपः पाप्तः स्तोभव्यवहितत्वात्सर्वत्राति। दिय-ते । यथा-किमुदाहरणं पवस्त्रमधुमत्तमायां अस्यपीत्वास्त्रविंद इति वाकुनिसाहीययोः स्वः शब्दे विसर्जनीयस्य रेफीभूतस्यातिहारः ***स्विवदा नार्मेधे* अत्रापि इंद्रवाहास्विवदानार्मेधे इंद्रवाहास्व-**र्विदेति स्वः शब्दे विसर्जनीयछोपः रेफीभृतस्यातिहारः। एपउत्स-र्गः वस्वे प्रत्यये । अयमपत्रादः उत्तरे यौक्ताक्ते स्वः शब्दे विसर्जनीयछोपः । स्वः शब्दः परोनातिहुते पवादः पवमान स्वर्देशमिति । सुत्रा ३३३ सुत्रा ३ई ३ शामितिपाप्तेमतिषेधः अतिहारस्य असिष्ठत्रैशोकयोश्रक्ष धर्चायां वासिष्ठे स्वःसिषासिन्नति स्वःशब्दे विसर्जनीयस्यातिहारपाप्तस्य लोपः अत्रेशोके च स्वास्त्र# स्वःपतिर्यदीष्टक्षइति स्वः बाध्दे विसर्जनीयस्यातिहारपाप्तस्य . लोपः । मार्साङ्गकमुक्तम् । प्रकृतमेत्रेदानीं वर्णीयष्यामः । स्वःश्राब्दे विसर्जनीयस्य लोपः प्रकृतः। तयोस्तदेव व्याख्यानं । सिष्ठत्रेशो-कयोश्चेति क्यौक्ते चोत्तरे अएतदपि न्याख्यातम् नस्वेमत्ययइति *ण्योर्मरायेऽभ्यासे प्रत्यये* अभ्नित्तरायां मरण्योः शब्दे वि-सर्जनीयळोवः । अअभ्यासे प्रत्ययेक्ष छुप्यते ण्योः ज्ञाब्दे एवप्रत्ययः **%विसर्जनीयस्यचालोपमेकेविरामे** अभिन**स**रायामेव मराये एके आचार्या विसर्जनीयस्य अलोपं मन्वते । त्रिरामेण्योः ण्योण्यो इत्येव । अथवा विसर्जनीयस्य एके अलोपं मन्यन्ते अविरामे सन्वाविष विकल्प इसर्थः यथास्तंन्युचैकइति । अत्रास्थितसंधिः संधिर्वाभवतीतिएविमहापिविकल्पः । संधावछोपः छोपोवेति ॥४॥

इति उपाध्यायाजातशञ्चकृते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य च-

त्यीं केण्डिका समाप्ता ॥ ० ॥

तकारलोप उछन्दः पार्थुरइमे यद्युदीराया मिलांदेच वर्चे प्रत्यये परिमर्खिषत्स्वासु हारायणे हढाचित्स्वासुर्वीकेश्यासे प्रत्यये वोवित्सन इद्रायाणेसौमित्र इंद्रोमदायामिच्छन्दः पार्थुरइम इद्विहिंकारज्ञीययोस्त्वमिन्द्रपरित्ययोः युद्वैच्वामित्रे प्रसुन्वानतीयायां तवेत्प्रत्युबृहति मकारलोप उत्सन्नकं(द्वि)-

क्षतकारछोपः**क्ष छोपाधिकारात्तकारछोप इदानीं वर्ति**-ष्यते । पूर्ववद्यावद्वचनम् अउच्छब्दः पार्श्वरद्ये यदुदीरायाम् पार्श्वरक्षे यदुदीरायां यदुदीरत इति दुःशब्दे तकारछोपः अह-छांदे च वर्चे प्रस्ये # इछांदे च प्रथमायां पात्रकवर्चाः शुक्र-वर्ची अनुनवर्ची उत्, अत्राभ्यासे वर्चशब्दे प्रत्यये तका-रलोपः अपरिमद्भिषरस्वासु हारायणे सस्वासु हारायणे न-किर्हिदानं परिपर्द्धिपदिति अस्य तक।रछोपः श्रद्धाचित् स्वासु वींके ८ भ्यासे प्रयोक्ष स्त्रासु वींके तेन हढा चिदिति चिच्छाइ-एवाभ्यासे प्रत्यये तकारस्रोपः क्षवीवित्सन इन्द्रायाः सौमित्रेक **डच**ातायां सौमित्रे वरिवोतिादिति विच्छब्दे तकारळोषः **क्र**इन्द्रो-मदायामिच्छब्दः पार्श्वरवेश ऋज्वर्थः श्रइदिहिकारक्वीययोस्त्विन-मिन्द्रयद्यायां द्विहिकारे त्त्रंत्रत्राणि हप्स्यप्रतीत्येकइदित्यत्र तका-रलोपः । यज्ञायज्ञीये परित्य एहर्यतायां योदेवान्विक्वा थ्इदितिकारे तकारलोषः *युद्दैश्रामित्रे प्रसुन्त्रानद्वितीयायाम् * वैश्रामित्रे भुने नयुदिति युच्छब्दे तकारलोपः क्षतदेश्मत्यु बृहाते अपत्युअद्दर्याः यत्यां बृहति तवेदुष इति वेच्छब्दे तकारलोपः अमकारलोपः इदानीं मकारलोपो वित्तिष्यते वर्त्तमानेषूदाहरणेषु अउत्संत्रकंदै- दैर्चेभ्यभिहीत्यत्र मार्थसूर्यमायास्ये साप्तमिके तवा-यां मनीषांक्षौद्रेष्ठ सहोदंघेमरायवैराजर्षभेषु स्नसा मैटते भ्यासे प्रत्यये सईन्निकबृहति प्रप्रीयज्ञाबृह-त्युकारलोप उपदग्यथंसूर्यायामेटत उत्तविष्णोश्च ज-निताय। थंइयावाइवे यकारः परिष्ठोभंत्ये त्यस्मिछ इदे दविज्ञीये वादा इदः सफेप्रियंदेवायां प्रथमतृतीययो-

र्घेभ्यभिहीत्यत्र* दैर्घश्रवसेभ्यभिहिश्रवसेत्यवज्ञतसत्रकमितिकंश-ब्दं मकारलोपः ***मा**∜सूर्यमायास्ये साप्तमिके तवायाम्*ः तवाह्॰ सोमाया अताप्तामिके द्विनिधनायास्ये पुरूणिवश्चोनिचरं-तिमाम् अत्रमांबाब्द एकाक्षरमुदाहरणम् । घृणातपंतमतिसुर्येपरइ-तिवांशब्दसूर्यशब्दयोः मकारलोपः क्ष्मनीवांसौद्रेषु सहोदौर्घम-रायवैराजर्षभेषु* श्रुधीहवायां बोधाविमस्यार्चतोमनीषामिति-अत्र मकारलोपः । क्षोद्रेषु सहोदैर्घमरायतैराजर्षभेषु अस्नमामैटतेऽ-भ्यासे मत्यये अस्यमत्नायामैटते पयः सहस्रसामिति अभ्यासे प्रत्यये मकारलोपः स्नस।शब्द एव प्रत्यय इत्यर्थः क्षसईत्रिकः बृहति अत्रिकद्रुकायां बृहतिसईमगादेतिइकारे मकारछोपः अपर्धी--यज्ञाबृहतिक्ष यज्ञायज्ञाबृहतिपर्भीशब्दे मकारलोपः #उकारलोपः#ः उकारछोपइदांनी वर्त्तिष्यते अउपदमयण्युर्यायामैटते अस्यप्र-बायांमेटते अय**ं**सूर्यइतोपहांगितिइवजपेतिजकारछोपः क्षजतिविष्णोः श्चजनितावार्थवयावादत्रेश्च सोमःपवतायां त्रैष्टुभे दयावादवे जनिता उनेति उकारलोपः(यकारलोपः) अयकारः परिष्टोभंत्येत्यस्मिछन्दे -दिविज्ञीये 🛠 दिवसुनत्यारुचेतियज्ञायज्ञीये परिष्टोभंत्याकुर्वेतियकार--स्रोपः क्षत्राशब्दः सफेभियंदेवायां प्रथमतृतीययोर्विकल्पयोःकः आसोतापायां सफे मियं देवानां प्रथमतृतीययोर्विकल्पयोर्वाः

Ą.

र्विकलपयारकारःसनेमित्वायामदेव ७ श्रुध्य त्रैत ब्कले विकास व

Z

9

प्रतृजाप्लुतोवलोपश्चेत्येतदुक्तंभवाते अकारः सने-मित्वायामदेव**ं**श्रुध्यत्रैतष्कलेषु **क गोमनायां सनेमित्वामस्मदेति**अ-देवीमितिअयमकारोल्डप्यते श्रुष्टयत्रैतष्कलेषु *अघायोवीरीमथ-में इवारवंतीये प्रथमे स्वासु निर्मत्यादघायोरिति अकारस्रोपः ***अं**थतःश्चल्लकांधीगवयोः * पुरोजितीवोअंथम इति अकार-लोपः श्रुल्लककालेपांधीगवयोः श्रृष्टद्धादश्चरद्वैदन्वतेमथमे । ज हस-माम्नायप्रथमे वैदन्त्रते पवित्रे सोमोऽक्षरिदितिष्टद्धारसोमशब्दात्पर आकारलोपः #अद्वयुःसिमासु # सत्तासुत्रोत्रोअद्वयुरितिअकारलोq: अक्ष अक्षरत्रकर्भस्ताष्ट्रच। ये असुतासोमायां विणिधने त्वाष्ट्री-साम्नि पवित्रवन्तो अक्षरितिदेवासो अब्रुविति च तो-शब्दात दृद्धादकारलोपः । सोशब्दाच दृद्धादकारलोपः अअगनः ये ज्ञीये अ यज्ञायज्ञीये स्वासु यज्ञायज्ञावो अन्नव इति अकारलोवः *आकारस्तंत्वाविषायापिहनद्वामे * तन्त्वाविषायां संत्वामृजं-स्रायन इति आकारछोपः इहनद्वामदेन्ये ***इकारः पसो**पा-श्वेश प्रसोमासोविपश्चित इति आक्षे वनानि महिषीइवेति इकाः रस्रोपः क्रव्यंजनवपरांगं विरामे सुष्वतेक व्यञ्जनवपराङ्गं पूर्वा-क्रिमिसर्थः । तद् विरामे लुप्यते । कानि पुनस्तानि व्यक्षनानि । उच्यन्ते । अनुस्वारः । रेफः । स्वर्भाक्तः । क्रमजं । स्पर्शश्च । स्पर्धे पत्वये एतेषां छोपः। एतेषां च अन्तः पदिकानामेतल्ल-

Sभ्यासे च नोर्मयोर्णसार्जन ऋभ्यस एवामृताचार्क

क्षणं । कुतः ? पत्युदाहरणेषु अन्तः पदिकोदाहरणात् । तस्मा-देवमुदाहरणानि । अनुस्वारादीनि अनुस्वारस्य तावत् वा-मदेव्ये मण्डिष्ठोमत्मदंघस इति । तथा त्वणसोगाय।ण्डाविष्कु-तेपत्रस्वम्ध्ंहयद्रियरिातरेफोदाहरणं । वयमुत्त्राय। धंसीमरे त्त्रा-पिध्यवितारंवरः । अत्ररुद्धमृतर्णिपिति आर्भावः । प्रतिहारप्राः प्रस्याविरामे अत्रितरामस्त्रात् छोपः । तथा ऐडस्वरेमस्स्यपायिना-यां हवानेहरुणइन्दुःहवामदोवरेण्य इति च आर्भृतयोरेफ-लोवः । स्वरभक्तेरुदाहरणम् । पुनानायान्त्रिणधनायास्ययौ-धाजययोः । अपोनतानो अभीत आपृच्छपन्धरणं वा ऽज्य-र्षसीति च वर्षशब्दस्वरभक्तिले।पः । क्रमजोदाहणं अश्रनेमः तुद्रवेतिद्रशब्दक्रमजस्य दकारलोपः । तथा आतुनाकूपारेनम-र्त्तासोदित्सअभ्यासविषयेत्सवाब्दे क्रमजस्य तकारस्य छोपः । स्प-र्वाइसत्रोदाहरणानि । त्वर्णसुनोपन्दितप इत्यत्र आक्वसुक्ते त्वंशब्दे द्वी तकारौ पूर्वागत्वादेकस्य क्रमजत्वात द्वितीयस्पर्श-प्रत्ययत्वात् तस्मात्क्रमजः स्पर्शोद्धप्यने । तथा परित्यण्हर्यतणुं-इरिमिति यद्वाहिष्ठीयेर्यशब्देरेफः पराङ्गं, एकः क्रमजीयकारः पूर्वाङ्कं । पूर्वाङ्गत्वात्तस्य लोपः । तथा परिस्वानायार्भहावि-व्कृतेषु मदेषु सर्वधा इति सर्वशब्दे रेफः पराङ्गं। एकः क्रय-जो वकारः पूर्वोङ्गम् । पूर्वीगत्वादेकस्य वकारस्य रेफल्लोपः *अभ्यासे च श्र अभ्यासे च मत्यवे छुप्वते । च शब्दात्पूर्वाङ्गं अन्तः पदिकमिति यथा दीर्घतमसोर्के इन्द्रस्य सोमपत्रमानऊपि-णेति प्रथमस्य रेफस्य विरामत्वाल्लोपः। उत्तरस्य अभ्या-समत्ययत्वातः । तथा असाविसोमायां पर्जन्यः पिता महिषस्य

आन्कारोनुनासिकोवृदः सर्वत्रारेववैरवानससंत-निषु ॥ ५ ॥

पणिना ३ णिना ३ तथा अभिवियाणि प्रवतायां नामानि य-हो अधियेषु वर्द्धत इति, अयं पूषायां च सोमः पुनानो अर्ष-तीतिदीर्घनमतोर्क एव । अनोर्मयोर्णनार्जुनऋभ्वसएवासृताचा-चार्के । नेति प्रतिषेधः । पूर्वलक्षणवाप्तानापपतादः । द्विर्य-पञ्चस्त्रायां प्रसाययन्तक्रमय इति अभ्यासमत्ययस्यान्तःपदि-कस्य रेफस्य छोपप्रतिषेधः । प्रसोमदेवायां सिन्धुनीपप्ये अ-र्णसा आहर्यतो अर्ज्जुन इति पौरुद्दन्मनरेफस्याभ्यासमत्यय-स्य रेफ्छोपपतिषेधः । प्रयोगे सन्ध्ये विषये प्रत आध्विनीरिख-त्र विक्वाधामानि विक्वचक्षऋभ्वत इति वैखण्डिने परिप्रध-न्वायां दीर्घनमतोर्के । एवामृता इति रेफस्य छोपः पूर्ववत् #आन्कारोऽनुनासिकोष्टदः सर्वत्र* आन्कारोष्टदः सन् अनु-नासिको भवति । रङ्गी भवतीसर्थः । यथा परिधी ७ रितता-मित्पत्रापोरुद्दन्मनद्वेगतयोधाजयहबुदद्वौंगगवस्थादिषु । अअरेव-वैखानससन्तनिषु # एषु दृद्धोपि सन्ननुनासिको न भवति । रेव-तिर्नावामुभयोरपि रैवतयोः आद्यत्वावानित्यत्र पदगीत एव भवति । वैलानसे अवयुतायां पदगीत एव भवति । इंद्रोमदायां संतिनिनि अस्मार्थः इंद्रवासाविति च पदगीतः विष्विप रङ्गोन भ-वतीत्वर्धः ॥

इति उपाध्यायाजातशञ्चकते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य पञ्चमी कण्डिका समाप्ता ॥ ५ ॥ आउवाव्यवहितमाउभवति सर्व पदान्त्यं च व्यं-जनं लुप्यते शातार ३ उवाभवा सियो २ ३ ४ वा उपा-२ ३ उवा शर्ममहो २ ३ ४ वा यूजार ३ उवा वा जे छुचो २ ३ ४ वा -मधा ३ १ उवार ३ एवं जातीयान्य नाउ भावे। भृगए वतरे रे-तः इये ने षुप्रनः सन्ति नियश्चिष्रयुः प्रवद्धार्गव औ-ष्ठयश्चान्तः पदिको नांड भवति सर्वत्र यथा मा-न्दी २ मार २ ४ दायतो ३ आ उवार ३ श्रीणन्तो गो भिक्ष ३ आ उवा २३ महच न यो नि ७ सो मसा निन सी द छ ये

*आउवान्यवहितमाडभवति सर्वपदान्त्यं च न्यञ्जनं लुप्यते बा ३ ता ३३ उ ३ वा २३ भ २११ वा ४ सियो ३३ ३५ वा ३ उदे शार्भि २ महो २३३ ३४५ वा ३ यूर जा २३ उ२ वा ३२ वाजेष चो ३३३४५ वा३ मधा ३३ जवा ३ एवं जातीयानि *आउवाठ्यविहतस्याचिकस्य अत्यः स्वर आउभवाते । यच पदांतीयं व्यंजनं तस्य च छोपः । तथो-दाहृतम् । स्वारमौषणे कयानश्चित्र दुषापत्रस्त्रतृचांत्ययोः। अत्रैव उचातायां सौंपर्णे । उग्रन्तर्मेति च एतेषु छोपः । तथा काण्वर्थंतरे प्रसोमदायां अच्छाकोशंपध्यित अअनाउभावोभूगः ण्यतरेक अकारः प्रतिवेधे पूर्वलक्षणेन आउवाभावस्तस्य प्रतिवे-धः । प्रसुन्वायां कण्यतरे इतामखंनभृगवः श्रेतः वयेनेश गो-विद्येने रेतोथा इति प्रतिषेयः धुपनः संतानिनि अइन्द्रोपदा-यां सत्राजेतु मनो इति आउभावमतिषेधः अशीशश्रयुः मनद्भा-र्गवे अपनितः प्रवास्यां अभिषेतवः प्रयसे दिशश्रयुरिति आउभावमतिषेधः अओष्ठचश्वांतः पदिकोनाउ भवति सर्वत्र-यथा मां ३ दी ३ मा २३३३ दा ३ याता ३३ आडवा ३३

ना २३४ हायिनायाउवानाईमाउवा२३ सुनेतिसी पर्ण किम्मणावाम्रमेधातिश्वयो वर्णसदस्यवप्रवदुद्धत्सा-मराजेषु स्पर्शानामलोपोयथा सुम्नानिमानू २ षाणा ३ माउसहस्रिणा३ माजघाजिव्हिया३ माउवन्मधुमा तसू२ वीरिया३माउतिरेभा३ नाऊघृवसाना३:पारिया३ सी३ निर्णिजा३ माउइयेनो नयो नी३. द्यार्स्तवा३ ता३ मा-

श्री २ णंतोगोभि २ इ. २३ आउवा ८२३ महत्त्व आउवा ३३ ओष्ठ्रयश्चांतःपदिको नाउ भवाते सर्वत्र यथोदाहृतम् । सोमउष्वा-यामग्रेस्त्रिणिघने श्रीणंत इति च पत्रमानस्य जिल्लतायां संतनिनि हरिश्चंद्रामरुद्रण इत्यनाचभावः अनयोनि ऐसोमसाम्नि सीद्च्छयेना ३३३हा ३ विना ३ या उवा ना इमा ३ उवा ३३% अध्यर्द्धेड-सोमसाम्नि स्वासु सीदच्छचेनोनवोनिविति ओष्ठचश्चांतःपदिक-स्याउभावः असुनोतसौपर्णे अव्वस्वसौपर्णे अध्वर्योअद्विभिरित्यं-तार्वा सुनोतामधुमत्तमीमयाउभावः अऊर्मिणावास्रमेधातिथयोः अभिसोमायां वाम्रवैधातिथयोः उर्विणेति आउभावः अवर्ण-सदस्यत्रपतदुद्वस्तामर।जेषु स्पर्धानामलोपो यथा द्युम्नानि मा-नू ३३षाणा २३मा ऊ ३ महस्त्रिणा ३२ मा ३ उद्याजि विहया ३३ मा ३ जनन्मधुना३त्स् ३२ वीरिया ३३ मा ३ ऊतिरे-भा ३२ ना २ ऊघृतावसानाः पा३रिया३२सी २३ नि-णिजा ३२ मा ३ ऊक्येनोनयोनी ३ द्यार्तवाता ३२ मासदा ३३ दा ३ ऊर अऊशाहरवर्णे पुनाविद्यायां इवंतोकायां च त्रासदस्यवे प्रशेजित्यां परद्भार्गने मोअयास्यामुद्भद्भार्गने शिशुंजज्ञानाया स्ता-मराजे अताविसोपायां एनेषां साम्नापेतेषु तृचेषु यथासंख्ये-नोदाहरणानि अनितष्टुप्शिश्चमुद्राति सोमो वाईरा २३१ जमनूरा- सदा ३ दा उनिष्टु एशि शुमुद्ध तिसो मो वायिरा २३ जमन्रा२३१ जितिष्टा ३ उरहस्ये चन सर्वमा उभवति व्यञ्जनं
च चन लुप्यते यथा वाजीय नित्यवत्साती षंगसिमासुयञ्चा उभावो व्यंजनलो पश्च तद्वश्वामः स्वरान्तः
कण्ळाः सर्वत्र विष्णवे सहस्रिण मिति यण्वापत्ययो
रञ्जो रैवतयो व्यंमः कारश्च रैवते सिमासु सर्वमा ऊभ-

२३१जनिष्ठा ऊक्ष । उद्बद्धार्गवे शिशुंजज्ञानाय। पतोमोविराजमतु-राजितिष्ठाविति स्पर्शस्य पकारस्य छोपः अरहस्ये च न सर्वमा-डभवति व्यंजनं च न लुप्यते यथा वाजीयनित्यवत्सातीषङ्गीसमा-सुः रहस्ये च आउभावोव्यञ्जनलोपश्च न भवति । ए-ष उत्सर्गः । यथा स्वासु रायोवाजीये वस्वीरनुस्त्रराज्यीमित । तथा नित्यवत्सास्य सप्तास्येभिर्ऋकभिरिति प्रतिषेषः। अतीषंगे सिमासु च सोमज्ज्यापत्रस्ववाजयोः एवमादीनि अयत्राजभावी-व्यञ्जनलोपश्च तद्वस्वामः । रहस्ये यत्राजभावो भवति व्यञ्ज-नलोपश्च तदुत्तरत्रोदाहारिष्यामः अस्वरांतः कण्ट्यः सर्वत्रअ य था मंद्रयायातिषारयेतियाशब्दे आकारः कण्ट्यः तस्याजभा-बोनवित कः प्राप्ते एतदारभ्यते । अनुदृधाश्र इति सन्निकर्षप्र-तिवेधाः या ३ आडवेति प्राप्ते आउभावः । वचनान्तरौष्यसं-धिर्भवति रायांउनेतिभनति तस्मादत्राउभावे।भनति अविष्णवे सहिस्रणमिति यण्यापत्ययोः असोमाअर्पतु विष्णत्र इति आपवस्य सहस्रिणीमीत च आउभाग्योग्यंजनलोपश्च *अंजो-रैवतयोव्यम् अंजोवैद्धपे रैवतर्षभे च तालव्यस्याऊभावः अंजोबैह्रपेसमुद्रस्याधिविष्टपेमनीषिणः रैवतर्षभेद्यविद्यवीतिरूपा आगहीति च अअःकारश्च रैनते अधाकारश्च उभनति तालव्यं

वत्यन्तर्गते छान्दसीषु दिशोवसोराणां घोनामृगं तेषु चाऽक्षारित्यस्य शब्दस्य रेफलोपः स्वरघोषव-

चेति अःकारः वाते।पद इति श्रसिमासु सर्वमाउभवति श्रसोम-ख्डाप्वस्वयोः सिमास्च सर्वस्याउभावः *अनृगन्ते* सिमास्वे-व एतयोरेव तृचयोः आउभावप्रतिषेधः ऋछांदसीषु दिशोव-सोराणांघोनाम् * च्छांदसीषु सिमासु गातुमनुश्राभेषादिशः पूर्वीणां पुरूवसोयः शतिष्ठः शुराणां योमधिहिष्टोमघोतां एते-ष्ट्राडभावीव्यंजनछोपश्च *ऋगन्तेषु च अ छान्दसीष्ट्रेव ऋगंतेषु अाउभावोव्यंजनलोपश्च मण्हिष्ठविज्ञनुजस इति मधमायां सः नः स्पर्वदिति द्विष इति द्वितीयायां समर्येषु प्रवाह इति तृती-बाबाम अअक्षारित्यस्य बाब्दस्य रेफलोपः स्वरघोषवत्सु प्र-त्ववेषु अक्षारियेतस्मिज्छब्दे रेफस्य छोपः । सन्धौ स्व-रमत्वयस्य घोषपवयस्य च । अत्र कि माप्तं आःकारोऽत्वः मिति प्रकृत्याक्षाश्चाउवायां प्रत्यये नित्यवत्नातीषंग्रासिमा-स्विति अत्र च आकारमात्रस्याउभावोन विसर्जनीयस्य । कथं गम्यते । येन विद्वित्तं करोति ततोऽवगम्यते न विसर्जनीयस्य लोप इति । लोपे तुरौपसंघिर्भवति । तथासति अ-क्षाउ भवति । तस्मादलोपः । तत्र स्याद्विसर्जनीयरेफल्लो-पार्थ इह पुनरारम्भो युक्तः--नित्यवत्सातीषंगसिमासु स्वरमस-बस्य छोपः । व्यंजनप्रत्ययस्य उदाहरणानि । उत्तरे मानवे सोमोदुरधाभिरसारिति प्रस्ताननिषये हकारघोषे प्रसये रेफ-लोपः । अन्वेषु तु सामसु अघोषमत्वयत्वादलोपः अद्योकः बाब्दः स्त्वोत्वा १ हे * श्रुधीहवायां मरायां मारे अस्मन्मघतः त्सु प्रत्ययेषु ज्योक्कः शब्दस्त्वोत्वा एहे सकार लोपः श्रवस्तमः साह्वान्विश्वाया एस एहिते सुशास्तिभिरि- लान्द्बितीयायां मानस्तरिभमाजमाव त्रेथादौ लोपः परांगं वा सुहस्तास्तावे श्रीयस्य लोपः पराङ्गं वेंद्रा येन्द्विति कौंचे वलोपः संघावुगति धिरते ब्रिय-कारसंयुक्ते विकृष्टे पूर्वीयकारः प्लुत आकारः संप-

ज्योक इति कः शब्दस्य त्वस हकारे मत्यये सकारछोपः अश्रव-रतमः सान्हान्विक्तायार्थसंशिक्षेत्र अदाभ्यः संशिद्दिते अग्नि-स्तुविश्रवस्तम इति सकारछोपः । श्रम्धशस्तिभिरिछांदद्विशीया-याम * इलांदद्वितीयायां ऊर्जीनपाज्जातवेदः सुद्यस्तिभिरिति स-कारलोपः क्षमानस्तर्भिमाजमावर्त्तेथादौ लोपः जमद्ग्नेर-भीवर्त्ते मानस्तरभीत्यत्र उद्गीयादौ सकारछोपः मानस्तरभि-मातये मानोहाजना इति आरंभः अपरांगंवाक अथवा पः रांगं भवाते। यथा धीमहे स्ता इति श्रमुहस्ता स्तावे ज्ञीयस्य छोपः अक्षयद्वीये आजागृतिर्द्विनीयायाम् । अक्षरसंसर्गे प्र-स्तावै सुहस्ताता ३ सा ३ इति सकारले।पः अपरांगंवाअ परांगं वा सकारः ता ३ स्मा इति भवाते । अहंद्रायेंद्विति-क्रोंचे वलोपः संधी * इन्द्रायेंदायां क्रोंचे संधी वकारलोपः। इन्द्रायेन्दा २ अ ३ हो २ इतिगातिं बान्तस्थामापद्यत इति गातेर्व-कारोभवति तस्य वकारस्य मध्य इति छोपः संघी गतिः। क्षडगितिविरते अविरामे उगितरेव भवति अद्वियकारसंयुक्ते वि-विकृष्टे पूर्वे।यकारः प्लुत आकारः संपद्यते रविश्रसोपश्र-वा ३ आ२ याप * पत्रस्त देव आयुवित्यत्र द्वितीया श्राये ऐसोम अवाय्यामिति पूर्वीयकारः प्छत आकारः संपद्यते तदुदाहृतम् अपि-

चते रियि सोमश्रवा १ आ २३ यां विक्रीश्वे निधन-त्वात्यावारमाना २३ श्रवार ३४ वीर ३४यां यादा ब्दः कुण्डपाय्ये महेनायां च प्रणपात् कुण्डपाया २३याः सत्यश्रवासि वाष्य अवृद्धस्तोभात्पर इकारः सम्प-चते रायि सोमश्रवी ३ होवा हाइयाम् ॥ ६॥

अनुस्वारः स्पर्शः स्ववर्गीये प्रत्यये रेफस्पर्शा-ष्मिभः संयुक्त एते शब्दास्त्रयोऽन्तः पदिकास्तोभव्यः

कौंचे निधनत्वात्या ३ वा ३२ माना ३३ श्रवा ३३३ या ३३३ या ३ श्र अयंपूषाद्वितीयायां उत्तमे क्रौंचे पूर्ववदाकारे प्राप्ते प्रतिष्या निधनत्वात् । निधने हीषीस्था प्रतिनेति प्रकृताभाव एव भवति श्रयाक्षवः कुण्डपाय्ये महेनायां च प्रणपात् कुण्ड-पाया ३३ या ३ सत्यश्रवित्वा व्येश्व आत्तृनाकूपारे कुडपाया इति द्वियकारसंयोगात पूर्ववत् आकारे प्राप्ते याकार एव भवित् । तथा महेनायां रायोवाजीये पूर्ववदाकारमाप्तो यकारः श्व अद्युः स्तोभात्पर इकारः संपपद्यते रा३िय प्रतोमश्रवी ३ होवाहा-इया २ प्रश्ने प्रवृद्धितीयायां भासे अद्युद्धितीयायां स्राप्ते अद्युद्धितीयायां स्राप्ते अद्युद्धितीयायां स्राप्ते ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पस्त्रभाष्ये तृतीयस्य पृष्ठी कण्डिका समाप्ता ॥ ६ ॥

*अनुस्वारः स्पर्धः स्ववर्गीये प्रत्यये रेफस्पर्धोष्प-भिः संयुक्तएते शब्दास्त्रयोऽन्तः पदिकाः स्तोभव्यव-हिताः सर्वत्रातिहियते स्तोभाते विरते छोपः संधावछोपोब-र्हिषि तर्तुराणाः पिश्चर्समीशानक्रद्यश्चर्भससरार्णस्थिन्हम्णै वहिताः सर्वेत्रातिह्वियते स्तोभान्ते विस्ते लोपः सन्धावलोपोवर्हिषि तर्तुराणाः पिदांङ्गमीद्यानकृद्घ-

हेत्येवं जातीयानिक लोपालोपादनन्तरं अतिहारलक्षणं, तस्पाद-तिहारलक्षणं वर्त्तिष्वते । अनुस्त्रारः स्पर्नः समानवर्गीये प्रसये पंचिवि क्वितिस्पर्वाः समानवर्गा इत्यर्थः । रेफः स्पर्वोष्मिभः सं-युक्तः स्पर्शोष्मपत्यय इत्यर्थः । ऊष्माणश्चत्वारः अन्तः पाद एते अनुस्वारस्पर्वारेफाः सन्तः स्तोभेन च्यवहिनाः तेन स्तोभारं-भेण सह सन्धीयन्ते, किन्तर्हि ? अतीत्यस्तोमं परेण स्पर्शेण ऊष्म-णा वा सहैकीभवन्ति । यदा च स्तोभान्ते विरामो भवति त-दैतेषां अनुस्वारस्पर्वारेफानां छोप एव भवति संघावछोप:। अतिहार एव भवतीत्वर्थः । उदाहरणानि । बींहिष प्रथमे पक्कें अत्र भक्त्यन्तत्वात नित्यविरतत्वात तथा त्रिमात्रमन्तर-मिति । कथमत्रातिहार इति । उच्यते । एके तावद्श्रुक्ते सर्थहि-ताध्यायपक्षेणैतदुद्रष्टवयम् । अस्पाक्तपपि स्टिहिताध्ययनसिङ्गानि हरयन्ते । भद्र ऐसुधेषमूर्ज्ञीमाते । तथाऽपां गर्भीग्निरिडोते । अहमन्नादोऽहमन्नाद इति एवपादीनि । तस्पात्सर्थहिता-ध्ययनं दर्शयति । अनेन बुनते प्रदर्शितमतत् न्यत्र यत्रैवं भवति तत्रातिहारो भवति । अवामिवेदूर्मायस्तर्जु-राणाः मृज्यमानायां रियंपिशंगं उत्तरीक्षोरंध्रवाजीनतोः । ईशानक्रत्ञानोविद्यातृतीयायांद्रयैते उद्गीथईशानकृदितितकारे ऋकारस्यार्भृतस्य रेफातिहारः । अध्यश्च यस्तेममदायां अ-ध्वर्देंडे सोमसाम्नि अनुस्वारस्यातिहारः । अयर्थसरार्थ सि माक्रमश्वे अनुस्त्रारातिहारः । सर्ण्हद्वियंपेचायां आन्धी-गते । सखायो आदिस एंहतिमिति अनुस्त्रारस्यातिहारः । अत्रापि

श्रांससर। ऐहम ऐहेत्ये वंजातीयान्य तिहार प्राप्तं व्यञ्जन नं लुप्यत आन ऐशदेव्ये ज्योती ऐषि वृषं न दद्शिवा-रे वर्षसोद्शेतेलान्दे न्यसः स्वारेपणे प्रश् ऐसन्तिवि-शीयां धीगवयो हिन्वन्तिविशीये मन्दान क्रीभिजेनित्रे धमे दैघे बिदुः सिष्ठ इंदव उद्य ऐशीये कर्मवत्सास्वार्थ-

तदेव पर्कव्याख्यानं । महत्व असोमाद्यायां दावसुनिधने । नुस्त्रारस्यातिहारः । इहापि तदेत्र पर्क्कव्याख्यानं ॥ एतंत्राती-यान्यन्यान्यपि द्रष्टुच्यानि *अतिहारमाप्तं व्यंजनं खुप्यने * पुर्वे छक्षणेनातिहार पाप्तस्यापत्रादोत्रक्ष्यमाणे पूदाहरणे पु श्वदेव्ये * एदुमधौद्वितीयायां उदान अश्वशित अनुस्वारस्यातिहार-मदद्वितीयायां येनज्योंती श्वीति अनुस्नारलोपः । प्रत्यु अद्दर्या-यतीतिरेफस्यातिहारछोपः । त्रिष्त्रपि उद्गीधितेषपः अवर्षिनोदर्शः तेळांदे * त्वेहपः संदधुर्भूरिवर्षम हाते इळांदे रेफातिहारळोषः। सदर्शतस्य वपुष इति रेफस्यैव क्षअंघसः स्वरि वर्णे अस्वारसीवर्णे कयानायां द्वितीयायां मण्हिष्टोमत्सदेधसः इति अनुस्वारस्यातिहारस्रोपः अपवार्णसंति विशीयांधीगव-योः अविद्याविद्योवे।अतिथिमियत्र विद्योविद्यीयांचीगवयोः श्रुंभिति उशस्तिभिरित्यनुस्त्रारातिहारछोपः श्रहिन्त्रीत विश्री-वे अविश्वीविशीये हिन्दीत सुरमुस्रय हीत प्रस्तावे अनुस्वा-रातिहारलोपः क्षमन्दानंगीभिर्जनित्रेक उत्तरे जनित्रे तंबी-दस्माद्ययोः । आद्यायां अनुस्वारस्य द्वितीयायां रेफस्याति-हारलीयः । अधरमदैर्धे अत्वीसीमांत्यायां दैर्धश्रवसे ऋतस्यधर्म-न्निति रेफस्यातिहारलोपः क्षविदुःसिष्ठेक्षशिशुंजज्ञानांत्यायां गो-

वणे सर्वे तदुकार्त्तयशे स्वरांतमेके विसर्जनीयान्तं वा-

विन्दुर्द्रप्तेति अनुस्वारस्पातिहारस्रोपः ॥ क्रइंद्वउद्वर्णशीयेक अरंघामस्यइन्द्वद इत्यनुस्वारस्य।ति-आत्वाविश्वतं**वत्यायां** । अत्रापि पर्क्वच्याख्यानं उपशब्देन व्यपेत-हारलोप: मादमहिकम्मेंति रेफातिहारलोपः। इहापि पूर्वत्रदेव #आय-वेणे सर्वक आधर्तणे अनुस्वारः रेफः स्पर्धः अतिहारप्राप्तः सर्वे खुष्यते परीतोषिसखायोदीर्घयज्ञायसन्तुपश्चगोपन्तापादिषु । अत्र परीतोषायि अनुस्वारस्य पूर्वीमत्वात छोपः । संधावछोप इति अयंचतासुनिर्मिति एवं प्राप्तः । एवं प्राप्ते छोपः अनन्त्या-वचनासुतिमिति एवं भवति सखायोदीरेफस्य विरामे लोपः सन्धावलोपः । आचार्याजहायामिति प्राप्ते रेफलोपः । अत आ-वद्यजिह्नायामिति तथा यज्ञायसन्त्वित्यत्र चोपकारे पूर्वाङ्ग-स्तोभान्ते विरामे छोपः सन्धावछोपः इति ज्योति असुबद्धा-या इति प्राप्तोति । एवं पाप्ते अनुस्वारस्य विरामे छोपः क्रि-यते । तथा ज्योतिस्तुनद्राया इति भवति । उहुवाऊहाअहोवा-सलायोदायिउहुवार्डहाअहोवाआवत विरामे रेफस्य लोपः तथा आवद्व्यजिह्वायामिति भवति संघावळोप इति । अछोपे तु आवयजिन्हायामिति एवं मक्षुगोमाज्योतिस्तमीमहाइमाप्ते छो-पः। ज्योतिस्तमीमहाभवति । एवंधुवंसश्रीहतमध्ययनं दर्शयति । यथाद्ये पर्के । तदुक्तं पर्के अतंदुकार्त्तपशेस्वरान्तपेके विस-र्ज्जनीयान्तं वा क्र कार्त्तयशे पुरोजित्यतायां तन्दुरोषिमिति यथा-धीमहे तदृऋहोरोषमितिविसर्ज्जनीयांतं वा तन्दुरोषमिसेवं तथा-सीत तंदुरीपमिति भवति । अ शक्त्वच्छक्तवत् । पवस्वम

स्वासे अरेपेतुरंकोषः प्वीक्षं वा कश्चित्पदान्तोलोषः प्राप्तोऽतिह्रियते कश्चित्पदान्तः पूर्वीगं प्राप्तोऽति हियते वचनात्प्रोक्स्तोभस्य स्वरातोविरोमः स्त्रीभांते विरते लोपः सन्धावलोपो निष्ठाअध्यदिमायाश्यास्त्रोन

कालेथे च यथाच क्रतुवित्तम इति च पदांतभावोद्रष्टव्यः अस्वा-सु भरे यन्तुरंलोपः * तंगूर्द्ववाद्वितीयायां स्वासु सौभरे अग्निमी-डिष्वयन्तुरागिति अनुस्वारस्य अतिहारमाप्तस्य लोपः सन्धाः विष अग्निमीडिज्वया है हायित्स है इति अपूर्वीक्नं वाक्ष आनः न्तर्यसन्धिर्वा भवति । आग्निमीडिष्वयाप्हायित् ३ रा ३ इति एवं अतिश्वरपदान्तोलोपः माप्तोऽतिद्वियते कश्चि-्र त्पदान्तः पूर्वीगं प्राप्तोऽतिहियते वचनात्पाक्स्तोभस्य स्वरा-न्ताविरामः स्तोभान्ते विरते छोपः सन्धावछोपः ॥ अन्तःप-दिकानामतिहार उक्तः इदानीं पदान्तीयानामुच्यते । कः स्य चित्पदान्तीयस्य छोपमाप्तस्यातिहारः । अमाप्तस्य वच-नादृब्रुवते । कस्य चित्पूर्वाङ्गमाप्तस्य अनन्तरेण आनत्र्यसन्धौ प्राप्ते वचनादातिहारः प्राक्रतोभस्य विसर्ज्जनीन विसर्ज्जनीयपदान्तीयस्य स्वरान्तो विरामोभवति । विमर्जनीयस्य च अतिह्नतस्य रेफीभूतस्य स्रोपः सन्धौ तु अस्रोपः अतिहारोभवतीत्पर्थः । निग-द्व्याख्यात्रमेतस्सुत्रम् । पुरश्चोदाहरणानि ऋनिष्ठाअधयदिमान या प्रसद्दोविजीयोत्सेषयोः * अत्रयदिमायां सदोविजीयोत्से-थयोः पूर्वे न तिष्ठति पाक्स्तोभस्य स्वरान्तोविरामः ततोविसर्जन नीयस्य सकारीभूतस्य स्तोभान्ते । छोषः । । सन्धौ अतिहारः। अस्य वृत्रोङ्गं माप्तस्य स्तोभेन सह आनन्तर्यातः सन्धौ माप्तेऽति-

विश्वायोतस्य क्षेत्र क्षेत्र

यथा देवाह्रोपिगछोहोते *कुवित्स्वामु पार्गीयवे* 'स्वासु मार्गीयवे कुवित्सस्य प्रहित्रजमिति तकारस्य छोपपा-प्रस्यातिहारः जैकारयोरेकीभाव इसनेन अधिकदत्पवमा-नाभ्यर्षसीसत्र कण्यतरे । कण्यरथन्तरे प्रयानाभ्यर्षसीसत्र दृषोअचिक्रदिति दकारस्य आउत्राव्यवहितीमतिल्लोपमाप्तस्या-तिहार: अपुरमजीजनो हि देव्ये पर्यूषुद्वितीयायां गोजीरा-बार् इमाणा पुरन्ध्येतिमकारस्य ओवौकारयोरेकीभावे छोप-शाप्तस्यातिहारछोपः अपदुरिताये ददतिदेच्ये अस्त-मिन्द्रान्यायां विक्वातरेमदुरितेति विसर्जनीयस्य रेफीभूतस्य ओवीकारयोरेकीभावे छोपमाप्तस्यातिहारः #उपर्बुधोप्नेविनस्बद्दे-व्ये अत्रापि उपर्दुप इति रेफी भूतस्य ओवीकारयोरेकी भावे छो-वनामस्यातिहारः अगिर्वणस्त्वयाभूषन्तिमानवे अत्वामिदाह्यान्त्या-यां उत्तरे मानवे सुतेष्निन्द्रगिर्वण इति विसर्ज्जनीयस्य रेफीभूत-स्य ओवीकारयोरनन्तरस्त्ररनीचाद्ययोरिति छोपपाप्तस्यातिहा-रः असरपतिमिन्द्रं विश्वायां छेये जंभे च स्वामिद्धीत्यत्रक्ष इन्द्रंविक्वायां वाजानांसस्पतिमितिकालेयवार्क्कजम्मयोः कारस्य ओवीकारयोरेफीभावे छोप इति छोपमाप्तस्याति-हारः । बार्क्कजम्भे च स्वां छत्रेष्टिन्द्रसस्पतिमिति तकारस्य

हितं छिद्रमैधांजोरूपेष्ट्रतमाखबाव्यवाहितं पाइर्व-संताछिद्रमैधांजोरूपाग्नेस्त्रिणिधनेष्ठ ॥ ७ ॥

श्चवसः संजये सरद्गौतमे निष्कृत १५ वणसाम्नि-वृषोअचिकायां वयुमपन्नन्यवसायां काक्षीवते ध्यम

पृत्रीङ्गपाप्तस्यानन्तरसिन्धपाप्तस्यातिहारः अपद्यमाखवान्यवहितंछिद्रमेधाओक्षेषु अभिसोमाद्यायां पवन्ते मद्यमदिमिति
मद्यान्दस्यातिहारः । आखवान्यवहितस्य अच्छिद्रमेधाओक्ष्येषु एतेषु च लोपपाप्तस्यातिहारः । आखवा न्यवहितमाखभवतीति मकारस्य लोपपाप्तस्यातिहारः । ओवौकारयोरनन्तराद्ययोरिति । सर्वपादान्तं च न्यञ्जनं लुप्यते इत्यनेन अञ्चतमाखवा न्यवहितं पाद्यस्तन्ता।छिद्रमेधाओक्षपाग्नेश्चिणधनेषु अतिहारः गायत्रपाद्यस्तन्तिन अछिद्रमेधातिधांन्नोवैक्षपायित्वाणिधनेषु ।

इति उपाध्यायाजातत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य सप्तमी कण्डिका समाप्ता ॥ ७ ॥

क्ष्मवसः सक्षये अते अग्नान्यायां उक्थेषु भवसस्पत इति विसर्जनीयस्य सकारीभूतस्यातिहारः । अस्य पूर्वाङ्गं माप्तस्याति हारः अत्र च ही व्यादिषु निधनत्वादि विरुद्धः सिन्धः क्ष्मसद्द्रीत मे क्ष्मसुन्वानद्वितीयां गीतमे सरज्जार इति उन्नीकारयोशिति दकारस्य लोपपाप्तस्यातिहारः क्षिनिष्कृत ऐरुणसाम्नि हृषी- अचिक्रायाम् सुज्यमानांत्यायां देवानां सोमपन्नमानी विष्कृत- मिति पकारस्य पूर्वाङ्गं माप्तस्यातिहारः क्षवयुपप्रन्यवसायां काक्षीवते उदस्यादेवयुपिति म-

मैचिरे। महत्पवमानोरथीतमायांक् लीयसंतनिष भेषु दूराइंतीये प्रथमे। रसंसामीयवेः इयस्व असोमासिजां। मदेः द्विअसंवर्षितायां वित्र प्रमुगयो हभय अस्वासु मै-घातिथे । संपवित्रायां असामराजे तचल्लायथा द्विती-

कारस्यानुस्थारभितस्य 👫 ओवीकारयोरेकीभाव इति र्माप्तस्यातिहोरः अध्यममैषिरे अभिद्युम्नमैषिरे विकीशं मध्य-मिति 🦥 मेकारस्यानुस्वारीभूगस्य 📉 ओवीकारये।रितिलोपप्राप्त-स्यातिहारः । सर्वे पदान्त्यं च व्यजनं खुष्यत इस्रनेन । अमरु-. त्पंत्रमानोरथीतमार्थाः कूळीयसन्तनिषभेषु 🛊 पत्रमानोरथीतमार्याः हरिश्चन्द्रोमरुदितिरोहितक्लीयसन्तनिपवमानर्षभेषु तकारस्य छो-वजाप्तरपातिहारः आग्रन्तयोः ओत्रीकारयोरेकीमाव इति लो-पः । मध्यमे आउवाच्यवहितमिति छोपः । ऋदुराद्वन्तीये प्रथ-मे * स्वासु मधमे वारवन्तीये सनोद्राचेति तकारस्य चकारी-ओवौकारयोरनन्तरनीचाद्ययोरित लोपप्राप्तस्याति -***रसं मार्गीयवे* रसन्ते** मित्रायां मार्गीयवे मकारस्यानुस्वारीभृतस्य ओवीकारयोरेकीभाव इति-लोपपाप्तस्यातिहारः ऋहयत्वर्णसोपासिकांपदेश्च त्वंसोपाद्यायां शांगदे प्रवस्वमण्ड्यद्रयिमितितकारस्य ओवीकारयोरेकीभावे लोपमाप्तस्यातिहारः श्रद्धिर्णसर्वोद्धतायां वितश्रङ्गयोः अजाग्र-अद्रिमिष्णीस्रोत गौरीवितगौश्वद्गयोः अद्रि-बिरन्त्याया<u>ं</u> मिष्णित्रिति मकारस्य ओवौकारयोरेकीभाव इतिलोपन्नाप्तस्या-तिहारः अन्डनयं स्त्रासु मैधातिथेक स्वासु -अन्यायां विष्टुंहिष्ठमुभयाविनामिति मकारस्य आखवान्यव-हितस्य 🖂 छोपन्रासस्यातिहार्रः असंप्रवित्रायां सामराजेश्र

यायां बृहद्रथंतस्योधेच्छब्दस्तत्रैव बृहतींतरेप्रत्यस्मैद्धिः तीयायाः मधित्वेषीमायां चावतसास्त्यश्चार्यस्यायां विशीयज्ञीययो श्चित्तद्यायां वंतीये महदकान्वासिः ष्ठे रहस्ये च माभे मबृहत्यहिएस्वारेपणे यातः

श्रृतास इद्वहन्तः समितिमकारस्य पूर्वाङ्गंपाप्तस्यातिहारः श्रत-द्यज्जायथाद्वितीयायांबुहद्रथन्तरयोः 🗱 यज्जायथाद्वितीयायां बृ-हृद्रथन्तरयोस्तत्तेयज्ञ इतिद्कारस्य श्रोवीकारयोरेकीभाव इति-छोपमाप्तस्यातिहारः वन्तो ३ वा ३ तेयज्ञ इतिसंधिरपिपतिषेधः #यच्छन्द्रस्तेत्रेव बृहति*** तेत्रेव यज्जायशादितीयाय।मेव बृहति** यज्जातं यचजंत्वीमतिप्रतिहारे तकारस्य जकारीभूतस्य तुः तीयादिन्यां ओहोवायामितिलोपाप्तस्यातिहारः अईतरे प्रसन स्मै द्विनीयायाम् अत्यस्मै द्वितीयायां रथन्तरे आईमितिमकार-गीतमुदाहरणम् । मकारओवीकारयोरेकीभाव इति छोपनासस्या-तिहारः । रञोश्वा ३ एनमिति अअधितविषायां च वत्सासुअ त्रिकदुकांत्यायां नित्यवत्सासु इंशब्दस्य पूर्ववञ्चोपप्राप्तस्य मका-रस्यातिहारः । अत्रापि पक्कव्याख्यानम् अउत्पद्मार्थसार्याः विशोविशांसायां विशोविशीययञ्चा-विदीयिज्ञीययोः* यद्गीययोः योदेवतात्युचतित उछन्दे तकारस्य त्राप्तस्यातिहारः अचित्तदद्यायांत्रन्तीये अतत्ते-मदांत्यायां वारवन्तीये तदद्याविदितितकारस्य ओवीकारयो-रितिलोपपाप्तस्यातिहारः *महद्कान्वासिष्टे* अकान्स्यायां वासिष्ठे महत्त्रत्सोम इति तकारस्य तृतीवादित्यामौहोतायां च-तुर्थस्थे दृद्धः पदान्तः सर्वत्र भवतीति छोपप्राप्तस्यातिहारः अर्-इस्ये च माभेमबृहति अपभेमायां बृहति महत्ते टब्जो इति पाइवेंमोषुरवायां नप्योः परिप्रियाया एषुक्तौणीयव योक्षीये चर्षणीयऔजिष्ठायां ज्योतिरौंपगवे पव-मानोअजीजनायामवाङ्गिलोपमेकेकावे विते श्रुतिं युक्ष्वाहिकेशिनायामुभयतः प्रभाः शैखारिडने हरि-

तकारस्य तृनीयादिनीमत्यवत्वाङ्कोपमाप्तस्यातिहारः *आहे-प्स्वारे पर्णे * उद्येदभिद्वितीयायां स्त्रारे सौपर्णे अहिंचवृत्र-हेति मकारस्य आऊवाच्यवहितस्य छोपनाप्तस्यातिहारः अधातः पाइर्वे मोषु त्वायां अ मोषुत्वाद्यायां गायत्रपार्श्वे मोषुत्वावाः नेतिचकारस्या उत्राव्यवहितस्य **लोपमाप्तस्यानिहारः *नप्त्योः परित्रियायां चूक्तीर्णायवयोः** परिवियायां गौचूक्ती-र्णायवयोर्नप्त्योरिति रेफस्यातिहारः गौचूक्तओवौकारयोरेकीभाव-इति छोपमाप्तस्यातिहारः । ऊर्णायने पूर्वाङ्गपाप्तस्यातिहारः अज्ञीये चर्षणीयेयओजिष्ठायां अयं पूर्वातायां यज्ञायज्ञीये यःपञ्चचर्ष-णीरिति पूर्वाङ्गपाप्तस्य रेफस्यातिहारः अन्वोतिरौपगवे पवना-नोअजीजनायां * उत्तरीपगते ज्योतिर्वेदनानरामितिरेफस्य पूर्वा-भ्अर्ताङ्गिलोपमेके कारे । अबोध्यग्निः क्रं प्राप्तस्यातिहारः ज्मीसायां कावे अर्वाव्हिनचक्र इतिङकारयोरकीभाव इतिछोप-माप्तस्य एकेऽतिहारं मन्यंते । ग्रन्थंकारस्तु छोपमेत्र मन्यते अवि-तेश्रुतियुक्ष्वाहिकेशिनायां #गौरीविते गायन्तित्वायां कावेगिरामु पसुद्युतिचाति मकारस्य चकारीभूतस्य ओवौकारयोरेकीभाव इति लोपप्राप्तस्यातिहारः अउभयतः प्रभोः शैखण्डिनेश पत्रआदिन-नाःशैखिष्डिने । धर्भवते पत्रमानस्य प्रभोषेतत इति च पूर्वी-गं प्राप्तस्य विसर्जनीयस्य उपघ्वानीयभूतस्यातिहारः रिवीचशाकर्षभे । पवस्ववाजोत्तरयोः । शाकरेषभे हरिपवित्रे

वींचशाहरेषेमे ऽभीकेविपः सःसर्वत्र यथा स्वर्विदःशं-कुनिसाहीये च स्वर्विदानामेथे नस्वेपत्यये सिष्ठत्रै-शोकये।श्च सिष्ठत्रैशोकयोश्च ॥ ८ ॥

अवृद्धादिपदांतात्स्वरे परे यकारोज्यवधीयत

पृथिवींचेतिमकारस्य पूर्वांगंप्राप्तिस्यातिहारः । एवमादीनि हञ्चा अन्यत्र पतिहार उच्यते अभीकेविपःअ प्रसोमासोविष-अभीके पकारस्यातिहारः अस्वःसर्वत्र अस्वः श्चितइति बाब्दे विसर्जनीयभूतस्य सर्वत्रातिहारः । यथा प्रवानी अ-जीजनायां सर्शहत ज्योतिविद्यस्वर्दशिमिति । अत्रमाक्स्तोभ-स्य स्वरान्तोविराम इति स्तोभात्माक्स्वःशब्दे स्वरान्तोविरामः ततो निर्हतस्य सतः स्रोभान्ते विरामे छोपः । सन्याव-छोपः । इति सन्धावतिहारः अथथा स्विवदः शंकुाने साहीये च अया पवस्वमध्यमायां गंकुसत्रासाहीययोः अस्य पीत्वास्वींबद इति रेफस्य ओत्रीकीरयोरेकीभावे छोपमाप्तस्यातिहारः तथा कस्वित्वानार्मेघेक्क स्वर्विदहीत पूर्ववत लोपमाप्तस्यातिहारः #नस्वे प्रत्यये #-स्तः शब्दोविसर्जनीयः स्त्रःशब्द एत प्रत्ययेनातिहियते तद्याख्यातंथीक्तेचोत्तरइतिएतस्मिन्सूत्रे असिष्ठत्रेशोकयोश्रसिष्ठत्रे-द्योकयोश्रक्ष रेफस्यातिहारमाप्तस्य छोपः । धर्त्रायां वासिष्ठे स्वः सिषासिनिति त्रैशोके स्वःपत्तिर्यदीष्ट्रधहाते ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य अष्टमी कण्डिका समाप्ता ॥ ८ ॥

अरुद्धादिपदान्तात्स्वरे परे पकारोच्यवधीयत उपदान्ताच

जपदानाच वकारोविकर्षे सर्वत्र तञ्च चालोपः सन्धी विरते लोपो बोधियात्रिवरूथ्णसुवस्तया एवंजातीयानि नप्रतीनिवर्ते जठरेषुद्वस्काववासिः

वकारोविकर्षे सर्वत्र तत्र चालेषः सन्धौ विरते लोषो बोधी या ३ त्रिवरूथ ऐसुवस्तया ३ एवंजातीयानि * अत्र - लोपः नि-गदन्याख्यातम् । एवं अक्षरगौरवादि न्याख्यास्यामः । तत्रा-बुद्धादितिवक्तव्यः । वस्पति परस्तावः। बुद्धात्परी द्वी लुप्तावि-तिपरिशेषादेवं रुद्धादेव भविष्यति । तदुच्यते । कृतरुद्धिपसं-गात । कि मुक्तं भवति ? यत्र हस्वस्याक्षरस्य द्विपात्रत्वं विधी-यते सापि दृद्धिरिह विधीयते । हस्त्रस्याक्षरस्य तत्रापि कै छक्षण्ये निरक्षेत्रभूदिति अत इदमुक्तम् अरुद्धादिति । यथा तृतीयोचान्त्यं हि स्तोभे दीर्घ भवतीत्यारभ्य वस्त्यति क्रौञ्चाभि-निधनसप्तहमयनुत्तरधर्त्तोद्वत्रासदस्पत्रेषुदृण्यादिः हस्त्रं दीर्घीभव-ति । तत्रव्यवधानम्भवत्येवेत्यर्थः । यथा त्रासदस्यवेपुरोजित्युः त्तरयोः चीयाधियेतित्वद्रया इति च तथा पर्यास परिस्वानद्विभी-यायां त्रंकवायिउपदान्तिचिसपासः, एवमेव वक्तव्यंगृयुभ्यां घोर इतिवत । तदुच्यते । इपदान्तः कचिदन्तःपदिकस्यापि च्यव-धानार्थम् ऋषभशाकरद्वितीयवत् । उपदान्ते च कचिन्निवित्तिरित्यर्थः। यथा बाईद्विरद्वितीयायां वा३ सुवा ३ उवेति स्वरे एवतैवार्थः। सर्वग्रहणं पर एव स्वरेण समानस्वर इति यथा आभेइन्द्रा इति । अथवा परे अनाचिक इत्येवं तत् । यथा ऋषभज्ञाकरे पणियाइ इति । अथवा अकार एव परे कचित् । यथा इन्द्रापेंदोद्वितीयायाम् इषोद्यीये सरवामा रेजाति आपा वा इति । अकार एव परे अथवाऽऽद्यन्तस्थपंरत्वाञ्चोपः सर्वग्रहणं गासंयोगविकर्षपदान्तीयो ष्ठाभिकंदार्केषु एणक्तुमहामित्रत्वाष्ट्रीवितेषु येत्वाः मृजंति लौशशैखण्डिनयो रदर्शिश्रुध्ये हत्रेषु सप्त-हे बन्तस्थपरे तुलोपो यथाकाष्टासुनरस्त्वांकाष्टासु

पदांतीयाधिकारार्थम् । तथारुद्धात्परौ यौ ल्लप्ताविसत्र अशिव-विरते विलोप एवेति सर्वप्रहणं अलोपः संधिर्विरते लोप इति । डभयवचनं किमर्थिमिति अन्यतस्वचने परिश्रोषादन्यतस्ति-द्धिरिति ? उच्यते । कार्यार्थं पुनरेव बचनं । संधावलोप इत्युच्य-ते । (सध्यं लोपपदर्शनात) । पर्यूषु प्रधन्वेति पुरोजितिवत् । वि-रते छोप इत्युच्यते । विरते प्यलोपदर्शनात् । कईवेदाद्ययामा-ष्कारणिधने शिप्रियंधासा इति अनमतीनिवर्त्ते अस्विद्रयवाद्यायां प्रतीत्वेक इति व्यवधानप्रतिषेधः । अवविरामे न भवतीत्वर्धः **क्षजठरेषुद्वत्काववासिष्ठाभिक्रंदार्केषु** । धर्चीत्यायां भविष्यमाणो जठरेष्ट्रितिउद्दद्धार्गवकाववासिष्ठवायोरभिक्रंददीर्घनामसोर्केषु च्य-वधानमित्रेषः। भविष्यमाणे इति विराममित्रेषः अपृणक्तुमहा-मित्रत्वाष्ट्रीवितेषु असाविसोमइंद्राचायां पृणक्किति महावैश्वामि-त्रस्वारसाम्त्रीत्वाष्ट्रीसाम्नोर्गोरीविते च व्यवधानमतिषेधः अथेत्वा-मुजीत लीशशैखाण्डनयोः * प्रत आत्वाद्यायां येत्वामृजंत्यवीति-लीशशैखण्डिनयोर्व्यवधानप्रतिषेधः अअद्शिशुध्ये अपत्युअद्शीः तिश्रुध्ये व्यवधानमतिषेधः श्रृष्टत्रेषु सप्तहेश्र त्वामिद्ध्याद्यायां सप्त-हेत्वं द्वत्रेष्ट्वित व्यवधानमृतिषेधः अद्यन्तस्थपरेतु छोपो यथा का-ष्टासु नस्त्वां २ काष्टा २ सुआ ३र्वतः 🕸 द्वे अन्तस्थे यस्य सं-योगस्य परतः सद्यन्तस्थपरःर्वतवाब्दःतस्मिन्द्र्यतस्थपरे व्यवधान-प्रतिषेषः । तदुदाहृतम् । तथा एनाविद्यान्यत्रमहीयवस्यारसैन्धु-क्षितसाकपक्कादिषु च । अत्र च बाहूकभाष्यकरिण झंतस्थपरेत आ २ र्वतः स्तोभन्यवहिते त्व लोपोद्यान्तस्थपरे यथान् भीकषूक्तयोरैटते त्वभ्यासे प्रत्यये वृद्धात्परीय्वान् लुप्ती तंत्वागिरः सुष्टुतयोवाजया २३ तिआजिन्न-गाइस्रराआ २३४ क्तूषूआएवंजातीयानि नभूम्यु-बासंचारे स्वायुघोग्रेसिंधूनां महतां धेनी स्वास्वी-

ंछोप इति द्यंतस्थसंयोगपर इति व्याख्यानं कृतं, ऊइसमा-म्नाये तथा दर्शनात । अस्मद्वरवस्तु यथासूत्रमेव पन्यंते । संत्वा-मृजंबायव हीत एवमादिमीसद्भार्थ (ऋ २ हो ३ एवमादिषु २ रे २ व १ तीर्ना२ ऋ २ हो ३ हा ३ ई १ इन्द्रा३ अ। १ ँव्वं १ नत्वा २ सांत्वा २ मृजं १ ता ३३३ इ १ अ १ वा ३ हा इ३संचा २३१ हार मृश्जं १ ति १ आ ३३ प १ वा ३ अत्रद्यंतस्थपरः ।) रेवतीदार्यश्च्युतवारवन्तीयादिषु क्षस्तोभव्यव-हिते त्वलोपोद्यंतस्थपरे यथाभीकपूक्तयोः * स्तोभन्यवहिते संयोगे द्यंतस्थसंयोगपरेपि व्यवधानं भत्रत्येत ऋषेटते त्वभ्यासे मत्यये * **उद्यागि**टतेऽभ्यासे प्रत्यये सनाविद्यान्यर्यहत्यत्रव्यवधानलो• पः #वृद्धात्परीय्वे।सुप्ती तंत्वागिरः सुष्टुतयोवा २ जवा ३३३ ति आ जिन्नगाई ३३ स ३ रो ३ आ २३४ क्तू २ पू आ ३ एवं-जातीयानि इद्धादिपदांतादुपदांताच व्यवधानलोपः । तदु-दाहृतम् । यथा परीतोष्याचार्यां दधन्वाङ्योनर्योअप्स्वित कौल्प-ळबोंहबदैर्घश्रवसांधीगवादिषु । तथा प्रत्युअदर्शाति वारवन्तीय-वामदेव्ययोः अनभूम्युचासङ्कारेअ उचाद्यायामिडासङ्कारे दि-विसद्भूम्याददइति दृद्धात्परादापे न मतिषेधः अस्त्रायुधाप्रेसिधू-नां महतां धेनी * ज्योतिर्यज्ञां याचां महतां धेनी स्वायुधःसोनृभि-रिति नव्यवधानमितिषेधः अस्वास्त्रीशने च अश्वाने च स्वास शने च स्वश्वोनिकश्वद्रथायां प्रियासितयोमेदेष्व-स्येदिद्रायाणेष्कलदासयोर्यज्ञाय संतु सर्वत्र बृहद्धा-त्सप्रवैराजपद्निधनश्रुद्धीयवर्ज नदीष्ठ प्रियः सुनायां योधाजयद्वैगएवतरेषु धर्त्तायां काववासिष्ठाभिकंदेषु सुतेषु त्वया भूषायां माधुच्छन्दसमानवयो ग्रुम्नीप्रमणे हिन्ठीये वनेष्वयासोमायाणेशाकलवार्शसंतनिवर्ण-हरेषु॥९॥

पूर्ववदमिविषः । सू ३ वा ३ युष्यः पवते २ दा ३ ई **स्व-क्वोनिकष्टद्रथायां मियासितयोः अइमिन्द्रद्वितीयायां वसिष्ठिमिया-सितयोः नःकिनस्वक्व इति न प्रतिषेधः अपदेष्वस्येदिद्राया एषक-मदेष्त्रित न प्रतिवेधः अयज्ञाय सन्तु सर्वत्र अ यज्ञाय संत्विति . सर्वसामसु दुद्धात्परादापे न मतिषेधः अबृहद्भात्समवैराजपद्निधन-शुद्धीयवर्ज्जम् * एतेषु उत्सर्ग एव भवति लोप इत्यर्थः *नदीषुत्रियः स्नायां योधाजयद्वैगण्यतरेषु * पृसोमदेवांत्यायां योधाजयद्वैगत-कण्वरथंतरेषु नदीव्वितिन्यवधानपतिषेषः अधर्त्तायां काववासिष्ठा-भिक्रंदेषु अधर्तायां काववासिष्ठयोराभिक्रंदेषु सिक्रुणुषेनदीष्ट्रेति व्यवधानलोपः *मुतेषु त्वया भूषायां माधुच्छन्दसमानवयोः त्वामिदान्सायां माधुच्छन्दसं उत्तरमानवयोः सुतेष्विन्द्रगीतिन्यब-धानम * द्युम्नीप्रमश्हिष्ठीये * प्रमश्हि द्वितीयायां सुम्न्याहुत इति व्यवधानम् अवनेष्वषांसोमायाःशाकवार्यसन्तनिवर्ण हरेषु . अवार्षसोमायां शकलवार्शसन्तनिशकरवर्णेवार्घ्यार्षहरेषु सिदीन्यो-नौवनेष्वितिव्यवधानमेवा ॥ ० ॥

इति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य नवमी कण्डिका समाप्ता ॥९॥

पृष्ठेषु सुज्ञाने स्वाध्यःसोमाः पवंतायां वितन् मधुनिधनांधीगवेषेधज्ञीयेषु संवत्सरेणेषु प्रबोधियोयां प्रवल्लौदासारथ्ययामीवसु वसुन्यपवमानरुचायां वि-श्रीये मन्येषु दानायवार्यायां लेयश्रायन्तीययोः कविमिवायां चौदाने व्यद्गतुहिसंक्षारे पिवात्वस्यव-र्ज्ञाभिनिधनयो रवंत्यस्य सामराजे स्वस्तयेद्विज्ञी-

१ष्ठेषु सुज्ञाने रखान्परोद्योलुप्तावित्यस्योत्सर्गस्यापवा-दाधिकारः प्रकृतः स एवानुवर्तने । दृद्धाद्पि परीष्ट्रीधौ न **लुप्येते प्राणाशिश्चरन्त्याया ५ सुज्ञाने पृष्टे**ष्टेरयदिति व्यवधान-मेव च अस्वाध्यः सोमाः पवन्तायां वितमधुनिधानान्धीगवेष-धयज्ञीयेषु * सोमाः पत्रन्ताद्यायां गौरीवितमधुक्त्वात्रधनान्वीगवः निषेधयद्वायद्वीयेषु स्वाध्यमेत्र व्यवधानमेत असंवत्सरेणेषुपबोधि-यागां पवर्छौशसारध्यायामीवसुक्ष प्रोअयासीद्विनीयागां पनस्युवः संवरणेष्टिति प्रवद्धार्गवलीशयज्ञसारथीन्द्रस्यायामीवसुन्यवधानमेव *** वस्नुनि प्रवानरुचायां विशीमे * प्रवानरुचायां विशीविशीये** विद्यावस्ति इति व्यवधानमेव अमर्थेषुदानायवार्यायां छेपश्रा-यन्तीययोः अञ्छानः शीरशोतृतीयायां कालेयश्रायन्तीययोः द्वितीयोभूदमृतोमर्त्ये व्यित व्यवधानेषेत्र क्षकविमित्रायां चौक्षते क्षेत्रेष्ठं बोद्वितीयायां गावत्रीसामौद्याने निमर्त्यीष्वति न व्यवधा-नलेापः ऋव्यश्रुहि संक्षारेक पवमानस्य जितृतीयायां इच्छासं-क्षारे पवनान व्यश्रुद्धाव्यवधानमेव क्षिपबादवस्यवर्तामिनिध-नयोः अभीवर्ताभावस्यान्त्वायां अभीवर्ताभानधनयोः पिबा-स्वस्य गिर्नण इति अलोपः अअवन्त्यस्य सामराजेश पवि-र्त्र प्रध्यमायां सामराजे अर्चन्ते अस्यतन्तवो व्यस्थिरिज्ञति

ये दीयाज्ञीये स्वाहुतः सदुद्रवायां वारदेव्ययो बृहर ति च गीथे दी घेष्ट्रद्धोपहितहिषदांतआयिभूतोका-राकारयोः प्रत्यययोः संघौ यकारमापद्यते गतिर्वि-रतेवायक्यंद्रो ३२३ पत्रमानाभा ३ याषी ३ सा३एवं-जातीयानि नार्षसिपुनानायां यथा गौंगवाभीवर्त्तयो-

न व्यवधानलोपः अस्वस्तये दिवजीये दिवचुतृतीयायां यज्ञा-मयद्गीये ऋषक्सोमस्वस्तये इति न व्यवधानलोपः श्रदीयाद्गीयेक द्यवामतीपथमायां यज्ञायज्ञीये इन्द्रस्य हार्देति अल्लोपः *स्वा-हुत: सदुद्रवायां वारदेव्ययोः एनावातृतीयायां वारवन्तीय-बामदेव्ययोः सदुद्रवत्स्वाहुत इति न व्यवधानल्लोपः अबृहति च गीथे अब्हिति च उद्गीथितिषये स्त्राहुत इति व्यवधानमेन #दीर्घटद्धोपहित इतपदान्त आधिभूनोकाराकारयोः प्रत्यय-बो: सन्धौ यकारमापद्यते गीतिर्विस्तो वा ३ यख्यद्रो ३३३३ प्रवान ३ भा ३३ यार्ष ३३ मा ३ एवं जातीयानि इधि-पूर्वीहद्धः पूर्वश्च इपदान्त आइभूत अकारआकारयोः सन्धीः यकारमापद्यते विरतेगतिर्भवति तदुदाहृतम् । अत्राहि गतिञ्चा-न्तस्थामापद्यते इति यकारापत्तिरमध्य इति छोपः पुनरनेन-वचनेन भोगपकारीभवतीति एषां बाहूकमाष्यकारेण व्याख्या-नं कृतम् । अस्मद्भुरवः ब्रुवते अनेनग्रन्थकारेण स्वयमेव भोग-षय उक्तः एकारादकाराचमीग इति आच्छिकानामपि नैव इकारात भोग उक्तः तस्मादेकारात भोगोभवतीति अत्र यथा-भिन्नतं ग्राह्मप् । अनाअनिसि पुनानायां यथा गौगनाभीनर्तयोः पुनानायां गौगनाभीवर्तयोः अपोनसानो अर्षसीति पूर्वक्ष-

भेवीयसीप्रमणेहिष्ठीये च्चैत्युद्धणेशपुत्रे विश्वान्यर्य-आपणेंदत्तवोधीयर्षभोष्वंद्रायछंतिस्रुचश्चरंतिनैये दाध-यज्ञीयकौंचयोः स्याद्दिवनार्बोधीये ऽधास्त्रप्रेकमद्देस्यं-तमासहोदैधेर्षभयोर्वराणिज्ञीयद्यावाद्द्वयोरेकारे च

यकारमाप्तस्य मतिषेधः अभवीयसीममशहिष्ठीये मम्शहिष्ठा-न्त्वायां भानीयसीति यकारमतिषेत्रः अत्रर्नन्त्यद्वर्शापुत्रे अन र्चन्त्यर्कमिति यकारमितेषधः अविक्वान्यर्यञा वर्णेटतबोधीय-र्षभेषु अचान्त्यायां सौपर्णे टतबोधियपवमानर्षभेषु विक्तान्य-दिन्द्रवाक्रुअन्स्वाया इन्द्रवच्छेतिवकारले।पः । अन्न आवाहिम-ध्यमायां स्त्रुचश्ररन्तीति इयदान्तस्य दीर्घटद्धोपहितस्य अकारे अकारमत्ययस्य च सन्धी यकारमाप्तस्य च मकारमितिषेधः। एवं सर्वोदाहरणेषु द्रष्टव्यम अद्याधियशीयक्रीश्वयोः असोगाः प-वन्तमध्यमायां यज्ञायज्ञीयक्रीअयोः सोमासोदध्याशिर इति य-कारमतिषेषः अस्यदिवनोर्वोधीयेअ मतिष्यान्त्यायां उतसरवा-स्यिश्वनिरिति यकारमित्वेषः अअधास्यमेकमञ्जेअञ्चलमद्यमध्य-मार्यां साकपक्ते अहाप्ति इति यकारप्रतिषेधः असान्तमासहोदै-र्घर्षभयो: अधीहवायां सहोदैर्घत्रैराजर्षभयोः कुष्त्राद्वास्त्रीति-यकारमतिषेधः अनराणिज्ञीयाद्यात्राद्ययोः असोमः पनते तृतीया-यां यज्ञीयत्रेष्टुक्यावाक्त्रयोरन्तः प्रवन्त्रजनेमावराणीयकारमित-वेधः अएकारे च यकारं यकारंयामोद्वनोर्गातेमाँ अपदान्तः स-न्धीयलोपोविरतेरमता ३ इये ३ स्यापरा ३ इये ३३ त्रमता इये ३३# दीर्घतृद्धोपहित इत्यनेन लक्षणमाप्तस्य विशेष उच्यते ऐ-डयामजद्वद्वार्गत्रयोः असाविसोमशिशुंजज्ञानं तृचयोः पुनानोबा-

यकारं यामो बतोर्गतिमांश्च पदांतः संघी यलोपो वि-रतेरमतोयिये २३ स्थापरोयिये २३ त्रमतोयिये २३ एका-रादः काराच्चभोगः कचिदिकारादोवीकारयोरेकी भा-वेलोपः ॥ १०॥

वृद्धमंतः पदे तालव्यमाभवति हादौ स्तोभे-प्रत्यये प्रतिभागन्तदारश्हाश्यिपपीर०वयममृतंजा-

रमत्ये इति पूर्वछक्षणेन रमता ३ इ ३३ एवं प्राप्ते अत्रिक्षियः गितमानादान्तोभवित रमना इये ३३ एषित्रक्षेषः । परेष्वप्युदाहरणेष्वेवमेन इष्ट्रुच्यम् अप्तारादः काराच्यभागः अव्यादाः यकारे।भवित शक्तं पूर्वस्थानं भजन इति भोगः उदाहरणम् एह्यूसाकमक्ष्वे राभिर्वधासङ्दुभिरिति सकारेपध्यमयः ययाविमिति यकारपयस ,इन्दुरितिस्थितेरमध्य इति यकारछोपः
वधासङ्दुभिरितिस्थितेभोगयकारः एकाराद्धोगः अकाराच्चिनदः शुक्र आहुत इति अत्र अस्थाद्यमिति विसर्जनीयस्य यकारापित्तरमध्य इति छोपः ततो ऽक्रायां इत्यत्र यकारो भवतीति
भोगः अक्रिदिकारादोवीकारयोरेकीभावे छोपः ओवा अकारश्च ओवीकारो तयोरोवीकारयोरेकीभावे छोपः उदाहरणम्—
उवायाः सनोमहो वा, अकारो दाहरणम् कुनोहो ३ वोते ।

इति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य दशमी कण्डिका समाप्ता ॥

क्षद्यपन्तः पदेताल्यविष्याभवति हादै।स्तोभेषत्यये प्रतिभागं तेदा ३३ हा ३ ३ इपर्षी ३ वयममृतं जाता ३३ वा ३ हुं ३ माथि महा हास्तीदक्षा ३ ३ हो ३ थि एव जातीयानि क्षमा-वाः प्रकान्ताः तत्र अतिहारान्ताच्यारच्याताः इदानींक्रमपा-स आभावः स इदानीमुच्यते । कस्मिन्त्राप्ते इदमारभ्यते । तालु- तारश्वांडुमायिमहाहस्तीद्क्षारश्होएवंजातीयानि न-हिन्वितवयौरिंद्रायःसौभरे ऽचिक्रमुज्यमानायाः दं-घोतरवाजजिन्मतेष्वि वदुहानायां पृक्षिमंतयोगीयं-तित्वायां च त्वाष्ट्रीसान्नि कनितिस्रोवावायाःसैधु-क्षितौद्यानयोः सःहितेत्ताभवति वारे सर्वत्रांतःप-दं ना भवति स्वास्वाभवतिनिमन्योद्वनेविष्णुव

च्यमायियद्वृद्धमिति दृद्धस्य ताल्यव्यस्य आईभावः माप्तः तत्रा-न्तःपदिकस्य तालव्यस्य इकारस्तोभपत्ययेस्य अयं विशेषः आभावोभवति न गतिरित्वर्थः । तदुदाहृतम् सौभरवज्ञायज्ञीय-राज्याकूपारेषु अनिहन्तितवद्यौरिन्द्रायास्मौभरेअ पूर्वस्रभाषाः प्रस्थापनादः दृद्धस्यान्तःपदिकस्य हादिस्तोभगत्ययेस्य ताल-व्यस्य आभावमाप्तस्य मतिषेधः उत्सर्ग एव मतिश्रूयतेगतिरेव-भवतीत्वर्थः । तत्रचौरिन्द्रायां सौभरे त्वामापः पूर्वतासश्च हि-अ।भावप्रतिषेषः क्षअचिक्रमृज्यमानायाः रन्ध्रोत्तरवाज-जिन्मन्तेषु अरुपमानीद्वतीयायां अक्ष्योरन्ध्रउत्तरवाजीजन्मन्तेषु तवाहस्तोमान्त्यार्था प्रविनसमन्तयोः शकुना इवेति अनाभावः ***गायितत्वायां च त्वाष्ट्रीसाम्नि गायितत्वायायां द्विषन्तु-**र्तमेत्वाष्ट्रीसाम्नि उद्दश्शमित्रीत अनाभावः । अकानितस्रोवाचा-यार्रीन्ध्विक्षतोज्ञनयोः के तिस्रोवाचायां सैन्ध्विक्षतगायत्रीतामौ-वानयोः इरिरेतिकनीति अनाभावः अस्रशहतेत्वाभवति । स-शहेते तुकानिशब्दः आ भवति क्षवारे सर्वत्रान्तः पदं ना भवति। क्रे उत्तरे वारवन्तीये तालव्यस्यान्तः पदिकस्य सर्वत्राना-भावः । यथा एहाष्ट्राचान्सयोः । अग्ना भुवने इति च

इत्येती शब्दावर्षासोमायाश्वाकले वरिकासने इ-न्द्राचों कीत्से पव्यव्वयों साके सवीरायां वैश्वामित्रे डिनद्वितीयायां त्वाश्रिहंतीत्यत्र च त्वाष्ट्रीसान्नि रिभसुषावसोमायाश्रीरवे रहस्ये च संकृतिनि गौ शृद्गेस्वविदः सुम्नेषु मानस्तरभीत्यत्रजमवर्त्तषेषयो मीशिवासः प्रहिन्वान इति च पूर्वे जनित्रे गीभिक्त-

स्वास्वाभवतानिमर्स्यातः स्वास्च वारवन्तीयोत्तरे निमर्स्यादि-ति अनाभावः अवनेविष्णुव इसेतौ शब्दावर्षासोमाया श्वाक-ळे अर्वासोपाद्ययोः शाकले सीदन्यौवने तालुब्दस्यान्तः प्-दिकस्य सोमाअर्षुन्तुविष्णवे अनाभावः अवस्विः सन इन्द्रायां क्रीत्मे उचाद्वितीयायामैडकौत्से वरिवोवित्परिस्रव इत्य-सोवस्पति इत्यनाभावः असवीरायां वैश्वामित्रेश्च प्रसुन्वानां-त्यायां वैक्वामित्रे पविकाब्द एव हारिः पवित्रे इत्यनाभावः। अदिनद्वितीयायाम् अ । पविश्वाब्द्रण्व यदीपवीतिमत्रआदिवद्विती-यायां शैखण्डिने अनाभावः पविश्वब्दस्य अत्वारशिहन्तीत्यत्र-स्वाष्ट्रीसाम्निकः पविदाब्द एव प्वस्वनाद्वितीयायां उत्तरेद्विषत्-तन्तेत्वाष्ट्रीसाम्नि हरिंपचीति अनाभावः ***रभिसुषावसोमाया परीरवेश परीतोषि द्वितीयायां शौरवे अदब्धः सुरभीति अना-**-भावः क्षरहस्ये च सङ्क्षतिनि सहस्यविषये च संक्रीतिन अद्दन्धः सुरभीत्यनामावः अगौश्रङ्के स्वव्विदः आजागृवितृतीयायां गी-श्रुङ्गे स्वृतिदोअभिगा इत्यनाभावः असुन्नेषु मानस्तरभीत्य-व्रजनवर्त्तवेषयोः * पिवास्ततात्र्यायां जमदमरेभीवर्त्तानेषेषयोः आतः ग्रुम्बेष्वित्यनाभावः अमाशिवासः महिन्वान इति च पूर्वे

्रेश्वीणाहितिषे सवाज्यक्षायां अवेजिपवसातस्य जिन्नतायां च व्यवधयदिमायामुत्सेधे हिन्नाभिसोन मायां तुनिभीदावयो दीर्धनिषेधे पुरोजित्यां जम्भस्व-रयोरनाभावस्तालव्यस्यान्तःपदिकस्य दीर्धशब्द-स्त्वाभवति पुरोजित्यां जम्भेस्वरेचाभवति सहा-

जिनित्रे अपूर्वे जिनित्रे इन्द्रकामध्यमायां माशिवासहस्रनाभावः। तथा अभिसोमान्यायां प्रहिन्तान इत्यनाभावः अगीभिरुत्तरेक उत्तरे जिनत्रे तंबोदस्ममध्यमायां इन्द्रगीर्भिरित्यनाभावः अश्रीणा इविषेसवाज्यक्षायां 🕸 प्रवा**ष्ट्रयक्षाद्वितीयायां** सौहविषेगोभिः श्रीणान इसनाभावः अभ्रेत्रे जिपवमानस्य जिघतायां अन्तर्नि-धने बाभ्रवे पर्वमानस्य जिन्नतायां प्रवमानस्यजिन्नान्त्यायां जीरान्य षेद्वाचवीत्यनाभावः अहिन्वाभित्तोषायान्तनिभीश्ववयोः अभि-सोमान्त्यायामाभीत्रवसन्तिनेनोः प्रहिन्वान इत्यनाभावः *दी-र्घानेषेषे पुरोजित्यां अपुरोजितीमथमायां निषेषे सखायोदीर्घजी-**#जम्भस्वरयोरनाभावस्ता**ळव्यस्यान्तःपदिकस्य बृहन्निधने बार्कजंभे मथमें च स्वरे अनाभावः तालव्यस्यान्तः पदिकस्य यथा बृहिन्निधने वार्कजम्भे त्वामिध्युत्तरयोः । सत्वं न श्चित्रगामव्यर्थरध्यमिन्द्रेति च । तथात्वर्थहोहि चोत्तपायां। आपुरन्दरञ्जन्नमावीति अनाभावः । स्वरे च प्रथमे प्रत्यस्मै आ-धयोः विक्तानि विक्नद्र ऐसुते भिराति च श्रदीर्घक्षव्दस्त्वा भ-विति पुरोजित्यांजम्भे अपुरोजित्यायां जम्भे अपुरादः अस्व-रे वाभवति सहावां इन्द्रेत्येषदाब्द /आनस्त्रेगंतुषस्यद्वस्यत्रक्ष पुरुवेयद्वयादः । मस्यवाधिद्वितीयां सहावाङ्ड्द्रेसिमानः अअ-

वारइन्द्रेत्वेषशब्दः आनस्तेगन्तुमासरइत्यत्राष्ट्रद्धमः प्याभवति जितियोदीक्रौश्चे विपरीतायां माधुच्छन्दसौ वरिवःसन इन्द्रायां मार्गीयवे जरिस्वारे पर्णे मदिन्तः मुद्धिनोगिहाविष्कृते यिन्नाविद्यनोर्न्नते ॥ ११॥

पदान्तश्राभवति मातेग्नेतमद्यायांकमश्वे ध्यैनी वारोत्तरे ज्ञीयस्यन्दतेकृण्वते चर्षणीरधीत्पर्षिहावि-दकृते वरिवोधायां नुव्यभीनः कौत्से वृषेस्माऽत्पिबासः द्युपप्याभवति * द्युस्पान्तः पदिकस्प तालव्यस्प हादिस्तोभ-प्रत्ययस्याभाव उक्तः । अथेदानीपदृद्धस्याभावः हादिस्तो-भमत्ययस्योच्यते । अपिशब्दादंतःपदिकस्याभाव उच्यते व-क्ष्यमाणेषुदाहरणेषु अजितीयोदीक्रौक्षे मध्यनिषने ऐन्द्राक्रौ-श्चे पुरोजित्वां पुरोजितीतीलायोदीतिचाभवति । अविपरीता-यां माधुच्छन्दसे (वपसीतायां माधुछन्दसे विश्वब्दः अदृद्धो-व्याभवति अवरिवः सन इन्द्रायां मार्गीयवे अञ्चामध्यमायां मार्गीयवे वरिवइत्याभावः अजिरस्वारपेर्णे अयानश्चित्रान्त्या-अविताजरीत्याभावः अमदिन्तमदिष्ठनोति-यां स्वारसीपर्णे हाविष्क्रते अहाविष्क्रते त्वशस्त्रतोमदि स्वादिष्टयामदिपरिस्वानी-गिएतेष्वाभावः अधिकाविश्वनीवितात्तरे अवितार्वे अधिकार्वितिय-न्तवे इत्याभावः ॥

इति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य एकादगी कण्डिका ॥ ११ ॥

१८६० अपदान्तश्चाभवति अन्तः पदिकानामाभाव उक्तः । अथे-दानी पद्मान्तायस्याभाव अच्यते अमातेग्रेतमद्यायाङ्कपश्चे अस्ति। रसाकपश्चे अग्रेतमद्यायां अस्यामात स्वाभावः अस्येनीवा-

तायां पृष्ठजम्बर्तयोः पवन्तेभिसोमायां मैधातिथे निः इक्तत्रश्रुणसाम्निवृषो अचिकायां परीतायां च परि-स्त्रवा ऽधिसोमडप्वावाम्रे सुप्वाणायां चान्धीगवे ऽभिभिज्ञीयेचोक्तः कृपेखासुनैये विदइन्द्रसुतायामुः

रोत्तरे अउत्तरे वारवन्तीये स्वासु वन्दध्याइत्याभावः अज्ञीये परिप्रस्पन्दत इत्याभावः तथा अन्त्यायां पूर्वोत्तरयोः अयं पूर्वात्तरयोः सोमासः कुष्यतेयः पञ्चवर्षणीशित च । अभिनि-याणितृतीयायां अभीरऋतस्य दोहनाअनुवाताधीत्याभावः । प-रित्य ७ हर्यतमथमायां योदेयां विक्ताइत्याभावः ष्कृते वरिवोधायां * स्वादिष्ठोत्तपायां हाविष्कृते पर्वहत्याभावः *तुरुपभिनः कौत्से अभीनोवाषथमायांपेडकौत्से तु विष्णुम्न-तायां पृष्ठाजमदग्नेरभीवर्त्तयोः । आयिर्ज्ञाबोधिसधमाद्येदधेइत्या-भावः अपवन्तेऽभिसोमायां मैघातिथे अभिसोमाद्या-र्यापवन्तेमद्यभित्याभावः अनिष्कृत ७ रुणसीम्न द्वे अचिकायां अ मुज्यमानवृतीयायां वरुणसाम्नि निष्कृतमित्याभावः ऋपरी-तार्थाः च परिस्नव अवरुणसाम्न्येवपरातोषिद्वितीयार्थाः चूनंषु-नाने।अविभिः परिस्रवेत्याभावः *अधिसोमउष्वावाम्रे * सीमः उष्टान्त्यायां चाम्रे अधिष्युभीत्याभावः श्रमुष्ट्याणायां चांधीगवेश्र आंधीगवे सुष्वाणासोन्येतिअस्य चाभावः चशब्दाद्धिश-•र्देश्च । अधिन्वचीतिः अअभिनित्तीयेचोक्तः अभिनित्ततीयायां च यहायही ये अधित्रिष्ठेसभावः अक्रवे स्वास तैये अस्वास तै-यातिथे दितीयायां यद्वारुमेरुवामेश्यातकेक्चपहत्यामायः अदि-

ह्र भ्रामि मधुनिधनेस्वित्ति सुब्वाणायां यिन्तवेपुरोजि-त्यां प्रतेशैलिण्डिने पातवेनौस् भहिते शस्तयेतन्त्वान् मदायाभं सँहिते गविष्ठयेभियुच्यावने दिवेत्वाष्ट्रीस-मनोः सहस्रधारायां मादेनौरेवतीष्वेतिष्यमायांमहा-नाम्नीष्विभइयेते तदिदासतृतीयायाम् ॥ १२ ॥

इति सप्तमः प्रपाठकः॥

ा इति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य द्वादशी कण्डिका समाप्ता ॥

-) is people than the last of the

यकारे च प्रत्यये वृद्धमन्तः पदे तित्वव्यमाभवन्ति यच्च पकारसंयुक्तं विकृष्ट एस्तौषे मित्रमिव प्रारम्भवन्ति यच्च पकारसंयुक्तं विकृष्ट एस्तौषे मित्रमिव प्रारम्भवन्ति याण्यामा र विद्यवात्वा २३ या एवं जातीयानि न-र्थ्यमहस्तवानायां कएव बृहति रहस्ये च बृहति नर्यः सनोहरी वायामित्यत्र वैत्रे वाक्रे च परीतायान्य मन्त्योधतीयामुद्धद्वार्गव ईयतुस्त्व मिद्रप्रतृति दिव-स्यत्राभीवर्ते पीयंत्यक्रानृ व्यक्ति वायामामहीयवे पी-

#यकारे च प्रत्यये दृद्धवंतःपदे ताल्य्यमाभवति यच यकारसंयुक्तं विकृष्ट्रिंशी ३ वेमित्रमित्रमा १ यांसोमार्थवि-दैशवा एवं जातीयानि अन केवलं हादी स्तोभे मत्यय आ भवति यकारे च प्रसये दृद्धमंतः पदे तालव्यमाभवति । यका-रसंयोगे च योविकृष्टो यकारस्तस्मिश्च प्रत्यये तदुदाहतं अन रथ्यं महस्तवानायां कण्वबृहति । उत्सर्ग्रेपाप्ता-नामपत्रादेशिक्षिते त्वापिद्धितितृतीयायां कण्यबृहति । गाम-इव ७ रध्यमित्यनाभावः अरहस्ये च बृहति अत्वामिद्धयंत्यायामेव रहस्यविषये बृहति गामश्व ७१ ध्यीमत्यनाभावः अनर्यः सनोह-रीणायामित्वत्रवेत्रे अ गोमन्नद्वितीयायांत्रेतसत्त्रेतसत्त्वेत्रसत्त्वेत्रस् भावः अवाम्रे च परीतायां अपरीतोषिप(रीतोष्याद्यायामिति) म-थमायां वाम्रे द्धन्वाश्योनर्य इति अनाभावः अअन्त्योधर्त्ताया-मुद्रद्धार्गवे अधिप्रथमायामुद्रद्धार्गवे हरिःस्त्रजानोअत्वीद्रयना-भावः अईयतुस्त्वमिन्द्रपतुर्तिष्वित्यत्राभीवर्त्ते अत्विद्रपतुर्तिमध्य-मायामभीवर्ते तुर्यंतमीयतारित्यनाभावः अपीयंत्यभ्यात्वयद्विती-यायामामहीयवे * अभ्रातृ व्यद्भितीयामामहीयवेदीायति ते इसना- यन्तवेमानहर्द्वायां बारे स्फिर्यं माने मबृहति हीय-यमहेनोरेयावीजीये त्तृतीयमृतस्य जिह्वायां ना-भवति सर्वेत्र जीये त्वाभवति पदान्तश्चाभवति श-मणि प्रदे ज्ञीये काण्वे रन्ता स्वरे च वियस्ता रुद्धम-प्याभवति प्रियः सृतुण्वेतरे संमील्ये जिह्यनकृत्व्य-

भावः अपीयन्तत्रेमानइंद्रायां वारेअ रेतां इंद्रांत्यायां वारवन्तीये मान नइंद्रपीयन्तत्र इत्यनाभावः अस्फिरयंगाभेमबृहति माभेगद्विती-यायां बृहीत सरव्यामनुहिस्तरवित्यनाभावः अहीयपहेनोत्त-रयोत्राजीये क्रायोत्राजीये सान्यु छत्रहीययोन्यीमहीय इति चा-नाभावः अतृतीयमृतस्य जिह्नयां ना भत्रीत सर्वत्र अअ-भिभिद्वितीयायां सर्वसामस्य नामतृतीयपित्यनाभावः अज्ञीये त्वा-भ्याते 🗱 यज्ञायज्ञीये तु नामतृतीयशब्दस्याभावः न्तश्चाभवति 🗱 इदानीं पदान्तीयस्याभावउच्यते । यकारप्रत्य-यस्य यदुत्तरत्र बस्यित अवार्माणपदैज्ञीये अपदेवोज्ञीये-द्वितीयायामक्षरसंसर्गे णिकारस्याभावः णा २ या ३ क्षकाण्वे रन्ताक्ष काण्ये वयमुत्वापथमायां काण्यानुक्थेभिर्जरन्तहति तेत्राब्दस्याभावः अस्तरे च वियस्ताक सुपन्त्रानतृतीयायां पर योनिधने स्वरे वियस्तस्तम्भेति पदान्तः स्याभावत्वा ३ या स्त-१ स्तं १ भरो २ दसा ३ ऋ ३३ हो३३ पदान्तस्ययका- अवद्वपप्याभवति इदानीमदृद्धस्य पद्दान्तस्य तालव्यस्याभाव उच्यते । यंदुत्तरत्र वक्ष्यते स्नुर्वतरे* प्रसोषदेवतृतीयायां कण्वरथन्तरे प्रियः सुनु-रितिषस्तावे अनाभावः। पा २ यः १ अत्रइकारस्याभावः। पदान्तरे तु अनापानः । पकारेसनु १ न १ म १ जि १ या ३ रवयाधिया ग्रहणाध्यैनौवारे प्रथमे प्रवस्तदा सुजा-नेजदाशंकुनि विष्टया वाचः साम्नि वयुनावासिष्टे दिवियज्ञायथोत्तमायां बृहति कृत्व्यास्तौरश्रवसे ॥ १॥

ॐवौकारयोरनन्तरस्वरनीचांघयोः अत्र इकारस्य पदांते यकारः असम्मील्येजिह्यंनकुत्व्यक्ताधि-संमीरुवेपुरोजितितृकेदीर्घाजिह्यं-दुरक्वोनक्रुस्वः इवाच्याघियेति पदांन्तानामामावः ॥ स्र २ य १ माना २ त् २। त्वा ३ या २ घा २ या १ घा २ या १ इकारस्यैपदान्ते यकारे अग्रहणाध्यैनोवारे प्रथमे अहींद्रे वारवन्तीये योनी वंदध्याइसाभावः । ग्रहणाद्मद्रस्यापिभवति । पराणि च उदाह-रणान्येवंद्रपाण्येव निपासन्ते अपवस्वदा सुज्ञाने * पनस्वदेववीतयाद्यावांआभावः । ग्रहणादपदान्तस्य दृद्धस्या-***अङ्गदाशंकुति* त्वर्धहङ्गदाद्यायांशकुनिनिपात-*विष्ट्या वाचः साम्नि* अभिद्युम्नतीयायां वाचः** साम्नि जिन्बताविष्ठय इसाभावः अवयुना वासिष्ठे । अवा-सिष्टेद्वितीयायां आवयुनेष्वित्याभावः अदिवियज्ञायथोत्तमायां-बृहति * आसूर्यं ऐरोहयोदिवीत्याभावः *कृत्व्यस्तौरश्रवसे * संखायोदीत्यत्रइन्दुरक्वोनक्रत्व्यइत्याभावः । ध्येनावारइत्यार्ध्य निपात्यन्तइत्यक्तम् ।

इति पुष्पसूत्रभाष्ये चतुर्थस्य प्रथमकण्डिका समाप्ता ॥

्रा अत्रोकारयोरनन्तरस्वरनीचाद्ययोः प्रत्यययोः सर्व दृद्धमाभत्त-त्यन्तलोपश्च यथा अरनाम्मेधेष्टमवाद्दनिद्दनसाध्रेषु नकुच्लैयतविद्यी-स्योक्ष्यः जनाच अकारश्च अनीकारो तयोरोवोकारयोः अतः सर्धः विद्धिमाभवत्यस्त्रलोपश्च यथामरनार्मधेषम्बा-इतिह्वसार्भेषु निकृष्ण्येत्विद्यीययोरशापनादाः रागः स्वःशृष्ठनैयातिथरदम्षु संगृभात्न इत्यन्नाकृपारे दू-रेदृविराद्सुदैव्ये तकारः परिस्वानायासैध्सवाहे म-कार् कार्त्यशामन्तयो रापृष्ठ्य भेषे रथीनार्मेषे

न्तरे स्वरे याद नीचादिभावः । न समयथापि । तथाप्यानन्तर्य-मुप्पचत इति अतोनीचाद्ययोशिति विशेषणम् असर्वे रुद्धमाभवति अन्तलोपश्च यथाभरनार्वेषैध्मवाहानहबसाधेषु नकुच्छपैतिवशीय-योः 🗱 रुद्धमरुद्धं च ताल्रव्यं पदांतीयमपदान्तीयं च सर्वप्रहणाव । खदाहरणानि सौभरे वपमुत्वादिषु । नार्मभेषेहीन्द्रं अषाहीन्द्रादि-षु । पेध्मबाहे परिस्वानादिषु । तिहवे परिस्य इहादिषु । साध्रे प्रमुन्वानादिषु । नकुत्र । आनेविश्वान्त्यायां ७३येतसद्विशीय-योः । असिसत्यईवानक्रदिवि अअथापनादाः पूर्वस्रसणमाप्ता-नामपत्रादः वर्ष्तिष्यन्ते अरागःस्वःपृष्ठनैयातिथरद्येषु अस्वःपृ-छादिषु रङ्ग एव भवाते । नाभावः । तवाह् असोममथमायां परि-भी अरतीति । तथा नैयातिथे वण्महाद्यायां, तथा पार्श्वरक्मे इन्द्री-मदातृतीयायां । अस्मा १ इन्द्रवसानिति असंग्रभात्न इत्यत्राकूपा-राज्याकूपारे संग्रुभायेत्यनाभावः #दृरेद्दविराट्सुदैच्ये # अधिननराद्यायां वामदेव्ये दुरेहइत्यनाभावः अतकारः परि-स्तानायामेध्वनहिक पवित्रे सीपोअक्षरदितितकारस्यानाभावः क्षा २ ए २ दो ३२३३ वा ३ अत्र तकारस्यानाभावः । रेफ-. स्वैनभवृति । नामसये : अमकारः । कार्चपदानंतयोऽक्षां अभीनो-वाद्यायां कार्तपरी रिवमेषमियमकारस्यानाभावः समेते च पुना-नाद्विभीवायां मधुषियं इत्यनाभावोमकारस्य *आपृच्छय ऐसे पे *

प्रायश्चितेषु पार्थुरइमे स्वास्वाःकारवर्ज मोकारः सः खायः सोशाक्त्ये मदायनानवे वायुमारोभासे म हा अश्वरातिवाशे सुर्यमरोनेये सुषावसो छद्सवैग-तयोः स्तोभो गोबीगते सोमसुज्ञाने सुवनोटते

उत्सेषे पुनानः सोतृतीयायां आपृच्छचंषरुणमिसनाभावः *र-थीनामेंथेपापश्चित्तेषु * इन्द्रंविक्वाद्यायां पायश्चित्तेषु नाम्मेंथे रथी-नामितिमकारस्यानाभावः अपार्थुरक्षेस्वास्वाःकारवर्जम् स्वा-सु पार्श्वरक्षे आभावमतिषेघः । आःकारवर्जीमयाइन्द्रस्येति-निया इसस्य आःकारस्यआभवति ॥ वापत्यये •यंजनस्य जल्मणोषिच अनाभावः । उपातीयस्याक्षरस्वैव अनि भावो भवति नचानात्रोकाचानुति अओकारः वस्यमाणेषूदा-हरणेषु ओकारस्याभावमतिषेषः असलायः सोशाक्तये अकात्वे गौरीविते सलायः सो इत्यनाभावः ओकारस्य अपदायतोनेवअ सोमज्ञ्वान्स्यायां मानवेपदीमदायतो इति ओकारस्यानाभावः। अत्र ओकारस्यअकारेमत्यये अनाभावः ऋवायुमारोभासे ऋ पवस्वदेवाद्यायां भासे वायुवारोहइत्यनाभावः अमहाश्चरतिवादोश्च कईनेदमध्यमार्या वाबोपहा ॐश्चरसीति प्रतिवेचः असूर्यमरोनेयेअ नैयातिथे इन्द्रमिदेवनातृतियायां इदः सूर्यमरोइत्यनाभावः असुना वसोछन्दसद्वेगतगोः अमाधुछन्दमद्वेगतयोः परीतोषिपथमार्या अ-नाभावः । ऋतोभागोद्वेगते द्वेगते परीतोषितृतीयायां श्रीणं-तोगोइस्यनाभावः तो २३ गे ३२३३ ऋ २ हो २ वा २ प २२ त्रकारस्योकारः । असीमग्रुज्ञाने अः पनस्वाद्यायां पश्चमानसीम । इन सनाभावः । माधुवा २२ मी २३३२ ऋही २ वा २ तुकारेपी-कारे अभुवनोटते अपेटते अस्यमवातृतीयायां पुनानी भुवने इत्यना-

विनोबोरसे वे उपर्शित्तनसर्वज्ञा भवति ग्रहणादा भवत्युः भूषं स्वासुमैधातिथे नः सुवारंप्रथमे प्रियः मृतुर्दे-गतगोंगवयो रिंदुगैंतिमसाधयो रकूसिष्ठपियेयदिद्र-चित्रायाणे शिशुणेसर्वत्र ॥ २ ॥

ऋगंतीयः स्पर्शः प्रथमः स्वरो नामि विसर्जनी-भाव: । अधिकीविात्सेवेअ उत्सेवेपिवासुद्यायां आधिकीवोइत्य-नाभावः। आर पा २२३१ नोंबी २ । ऋर २ ही २ वा३ हो ६ दकारस्यअकारः अजवर्ण तु न सर्वत्राभवति 🗱 इदानी अकारस्याभावपृतिषेषोवित्ताच्यते। यथानाम्मेषेअध्मह्याद्यायात्रम्नां-ता २ क ३ इत्येवमादीनि अग्रहणादाभवति अभवर्ण तु न सर्व-त्राभवतीत्यस्यापवादोविचिवते वक्ष्यमाणेषूदाहरणेषु अउभय्छ-स्वासुमैशातिथे * मैथातिथे स्वास्वंत्यायां उभयंकरामित्याभावः वि १ हुं दे व १ पर्थसंबः नमा र ऋ र हो ३ अत्र ॐकारस्य अ-वदांतीयस्यऋस्तोभेषत्ययेआभावः क्षनः सुवारे पथपेक वारवन्तीये मन्त्रानः सुरत्याभावः अभियःसुतुर्द्वेगतगैरानयोः प्रसोमदेद्धि-तीयायां प्रियः सुनुरित्याभावः अइंदुर्गीतपसाश्रयोः अइंदुरश्वइ-तिगौतमसाश्रयोरनाभावः अञ्जूतिष्ठांमये पदिन्द्रचित्रायाम् य-दिन्द्रचित्रायां वासिष्ठापियेअकूपारस्यदावनाइत्यनामावः। आ ३ का ३ त्रु ३३२२ वा २ । अत्रसकारस्य अपदांतीयस्य स्वापत्य-ये अधिग्रुणंसर्वत्र तस्त्रीवाचद्वितीयायां सेंधुक्षितादिषु मर्ज-धतीदिवः विद्यमितिसर्वज्ञाभवति ।

इति पुष्पस्त्रभाष्ये अष्टमस्य द्वितीया कण्डिका ॥

कर्मा अन्तरमंतीयः । स्पर्धाः प्रथमः स्वरोत्तामि । विसर्जनीयश्चे । ता भन्नति, तिन्नत्वीहोसञ्दरः मधमात् । कृष्यतः सदाः २ दी २३ हिया

यद्व नाभवति तत्रत्वीहो शब्दः प्रथमात्र्वद्यते स्व दादी १३ ह्वियामी २३ स्तियोरी २३ एवंजातीयानि देव्ये त्वन्यंतीयः स्पर्शः प्रथमः स्वरोनामि विस् र्जनीयश्च नाभवति तत्र त्वीहो शब्दः प्रथमात्र्वद्यत्त आविताजरायिहृतृणामी २३ आ २३ ह्यंमहिश्रवस्यवा प्रायुभायिरी २३ तुरीयं त्वा भवति शिशुं देव्ये सच-मानः समुद्रंतुरीया ३ औहोहाहः रहस्ये त्वृगंनीयश्चा-न्यांतीयश्च स्पर्शः प्रथमः स्वरोनाभि विसर्जनीयश्च नाभवत्युगन्ते स्वेव प्रथमकृष्टस्तोम इलांद्दित्तिया

मी २३ स्तियो २३ री २२२ एवं जातियानि अन्वीकारयोरित्यनेन प्राप्तस्यापवादः ऋगंतेभवऋगंतीयः स्पर्धः । प्रथमः
स्वरो यः नामि परश्च विसर्ज्जनीयः सर्वत्र ना भवति । तत्रत्वीहोशब्दः प्रथमस्वरादारभ्य कृष्यते । उभयत्रापि तदुदाहृतं रीरवांधीयवद्गिहंकारेषु अदैव्धे त्वनृगंतीयः स्पर्धः प्रथमस्वरो नामिविसर्ज्जनीयश्च ना भवति तत्र त्वौहोशब्दः प्रथमात कृष्यतआ ३
विता २ जरा ३ इत् णामौ २ आ २३ हुमहिश्रमस्यवा प्रायुभा
इरी २२२% तदुदाहृतं स्वासु वामदेव्ये प्रदुपध्येरिति च वामदेव्ये अतुरीयंत्र्वा भवति शिशुंदैव्येसचमा नः समुद्रंतुरी २ या
३ ऋ २२ हो २ हा ३६% दैव्ये त्वनृगंतीय इति प्राप्तस्यापवादः । तदुदाहृतम् अरहस्येत्वगंतीयश्चानृगंतीयश्च स्पर्धाः प्रथमः
स्वरोनामि विसर्ज्जनीयश्च नाभवति । नामि परश्च विसर्जनीयो ना
भवति । आसीम अभिसोमयद्यावायदिन्द्रवादिषुः ह्वेषु अन्तरिक्षे
अन्वराक्षेत्रकः प्रथमकृष्टस्तोभइलादादितियायां अन्तरिक्षे

यां नृतीयादिन्यामीहोवायां चतुर्थस्थोवृद्धः पदांतः सर्वत्राभवति यथास्यविद्युमकान्वासिष्ठेषु इयैत-षारयोश्च तत्रापवादा रागोग्नेवृहति मत्स्यवृहति-स्सरः प्रत्युवृहत्ययोऽग्नेवृहतिजुष्टो यज्ञाष्टाहत्पूर्जो ऽयंपूषावृहतिगावः इयेनोत्यः सिष्ठे वृषोचायास्येवृषो

दृद्धितीयामां प्रथमस्बरादारभ्य कुष्टे स्वरे प्रखये ना भवाते । पुण्क्षिद्धितं ऋतुमिति अतृतीयादिन्यामौहोवायां चतुर्थस्छोत्रद्धः वदान्तः सर्वत्राभवति ययास्यश्चिश्चमकान्नासिष्ठेषु द्येतवारयोश्चक्र तृतीयस्वरादिभ्यां औहोवायां प्रसयभूतायां चतुर्थस्वरस्छी-द्यदः पदान्तः सर्वत्राभवति । रहस्येचान्यत्र च । यथा अस्यमे-र्थाश्रुअज्ञानं अकान्समुद्रतृचेषु वासिष्ठ अभिमवादिषु व्चयैते स्वासु च वारवन्तीयादिषु अतत्रापवादाः क तत्र तस्यां तृतीया-दिन्यां औहोवायामपवादा विचयन्ते श्रागोग्रेबृहति अग्रेदि-वस्वाद्यायां बृहति अद्यादेवाण्इति रङ्ग एवेतिनाभावः। अत्र स्वाभाविकदीर्घात रङ्गण्ड भवति नाभावः । यथाद्धन्वाङ् इति दर्भनाव अमत्स्वबृहतित्सरः अमत्स्यबृहतिपात्रस्येव हरिन्रोमत्सर इति सन्ध्यगीत **एव नाभावःययार्वेकेतथेव अप्रत्युबृहत्ययः** ⊯्। प्रत्युबृहति अपोमहीत्यनाभावः अअग्रे बृहति जुष्टः । अग्रेविव-स्वायां बृहतिजुष्ट इत्यनामानः । अयहाबृहत्यूर्जः अ यहाबृहति ऊर्जीनपातिमत्यनाभावः पूर्वे सन्ध्यगीते अअयंपूषा बृहतिगावः अ अयंपुषाद्वितीयायां गानोमदाइसनाभावः । अत्र संध्यगीतं न बिचते मा २ वो ३३३ अध्येनोऽयः सिष्ठे अत्वीयादिन्या-मेव असाविसोमत् चेश्येनोनयोनिमन्दयोनमृष्ट इत्यनाभावः । अत्र संस्थातीतं न विद्यते अनः । अव्योचायास्ये व्योर२२ इक्ष्म औहोता इन्दोच स्वः पृष्ठईदो इक्ष्म औही उन् वर्ण तु न सर्वेत्राभवति प्रहणदाभवतींदु स्निक्रबृहति शिशुण्सर्वेत्र ॥ ३ ॥

जिकारोन्तः पदिकोग्रहणादाभवति नमो घोव्यं चारनायिनमा २३४ औहोवातो मा १३४ औहोवा तालव्यं च बितीयात्कृष्टं तालव्यण्हायिशव्दश्चाभ-चत्योस्तोभेषधमादौप्रत्ययेश्रिया ३ र्व २६४ बाहा औहोबा श्वाणधनायास्ये मुज्यमानदिनीयायां प्रगीतमुदाहृतम् श्रद्गदो च स्वः पृष्ठदंदो २३३ औहो श्वत्वाहण्ये स्वःपृष्ठः प्रगीतं एव उदाहृतं श्वर्वणतु न सर्वत्राभवतिग्रहणा-दाभवति । तृतीयादिन्यामेव न सर्वत्र उवर्णमाभवति । ग्रह-णादाभवति वस्यमाणेषु श्रद्धं स्विक्वहृद्दति श्वर्कबृद्दति सत्य इन्दु-रिति आभावः । श्विश्वण्यस्वत्र श्वरं विश्वंजङ्गानिति तृतीया-दिन्यां सर्वत्राभवति वासिष्ठादिषु ।

इति पुष्पसूत्रभाष्ये अष्टमस्य तृतीया कण्डिका ॥

अभिकारोऽन्तः पदिकीग्रहणादाभवति नमोद्योव्यंचाग्ना ३
पि नमा ३४२ आहो २ वा २ तोमधा ३४ औहो २ वा ३
छव्यचं अतृतीयादिन्यामेवाधिकारात ॐकारोन्तः पदिकीग्रहणादाभवति । वन्दध्याअग्रिनमोभिः । स्थात्वावतोमघोन इति
च वारवंतीये ताळव्यं च तृतीयादिन्यामेव । यथा तन्तेमदाद्यांस्वयोः हरिश्चियमिति । द्यपन्नीरयोजयादिवेदिवे तथा श्रुधीहवास्ययोश्चि किञ्चिन्मनसंधिषुक्षण्यस्यपुरुषेति न अदितीयात कृष्टे
ताळव्यभ्राह्माव्य श्चामवसोस्तोमे मधमादी प्रस्पये श्चिया ३३
इत्राह्माव्य श्वामवसोस्तोमे मधमादी प्रस्पये श्चिया ३३
इत्रह्मा ३० इत्रह्मा

३ ई इत् ३ ई इत् १ ई इति ३ हायिस्वासुनकारः श्राय-तियेदानाया ३ बोहुद्या १ ई २३४ वाह्यकारम-कारी बृह्यि त्सिबास्वर एसर्वमा भवतियास्तो भेप-त्वयंवचश्चनाद भन्नित्येवंजातीयानि मायिते वचा २ या २३४ औद्दोवा बानादमा ३ या २३४ औद्दोवा और्णायवयोस्त्वो भवतिकविक्रती २ या २३४ औद्दो

द्वितीयात स्वरात कुष्टं ताल्डव्यं हाइशब्द्वयाभवत्योस्तोभे प्रथमादौ प्रत्यये तहुदाहृतं । सञ्चाय आदैवोदासे । चौताने च । अत्र च द्यौताने उपोषु अभेदपागिद्तिपादवर्गसंज्ञाभितिद्विकौधिकतः ऋचि नित्यं सोमेतिमोषु उपोषु जाहोहा ३ हा उही ३३ भेनुवेच कनहक्रभे दथात् अक्षरामत्र इति दचनातः । अक्षरात् प्रकृतीतः उभेभवत इति बदुक्तंभवतीति अस्वासुनकारः श्रयेतीयदानायं-३ ३ वो २ हुं ३ दया २२ ऊ ३३२२ वा#स्वासुश्राय-न्तीये स्रोभमत्ययस्य नकारस्य छोपः । मनोदानायचोदय-त्रिति अधुकारमकारो च दृष्टिण अतिसमन्दृष्टिगयुकारमकारी-**छस्तोभमत्ययौआभवतः । इन्ति**ष्टत्राणिदाश्चमकारं अभिमवः सराधनमिति । अत्सिबात्स्वर्ण्सर्वेनाभवति यास्तोभे प्रत्यये वचश्चनादभन्नित्येवंजानीयानि पा ३३ यितेवचा २२ या २२ २२ औ २ हो २ बाबा २ जा २ दमा २२ या २३२२ औ २ हो २ वाक्षतिमवास्वर्भमवीमाभवति यास्तोभे मत्यये तदुदाहतं त्वमङ्गप्रवार्णमाणा त्रैककुँभे अभीणीयवयोस्त्वोभवातकविकतो २२ याः २३३३३ अ २ हो वाः ऋतात्वधो २२ या २१२२ औहो श्री क्षिपनिष्ठयो २ या २३३३ औहोता अगिविवयोस्त-रिसर्वारस्वराचा स्तोभे प्रत्यये आभावपास्त्रअभवाने । सदुदाहृतम् ।

वाज्ञतावृषो र या १३४ औहोवायनिष्ठयो र या १३४ औहोवा चरेवारेहत्यां ७ सर्व ७ भुधीहवायां स्तोतृभ्यश्ची कारोंतः पदिको प्रहणादाभवत्येकारे हकारयोः प्रत्यययोः कावयामवाञ्चसोमसामसुनाम- वृताऽ र हपमधिराए ५ दुरितासा २३ ए ३ सुषा- हो २ हव साहो २ द्यायेनो नया २३ हा अधिगवि- स्यञ्जाचत्वमीकारेप्रत्ययेरियष्ठे ऽवृद्ध ७ सर्वमाभवत्यौहो

क्रचरे वारेहत्यां क्ष वारवन्तीये बृहत्यां चरेसंघातविषये ओभवति ख रक्षेत्रोके । चराजासी २२२ हा ३ ई उदाहरणान व्यक्ताप्रयेन मार्था इर।चदक्षसोहापि । तथापनामथमायां ऊर्जीनपातमाहूबोहा-यि असर्वर्णश्रुषीहवायांर्णस्तोत्रभ्यश्रक्षः श्रुवीहवायां चाबृह-त्यामीप चरसंघातविषयस्योभावः इन्द्रयस्त्वासपर्यतो ३ इन्द्राः २२ हातृस्तोतृभ्वश्च स्तोय ३ भ्यो ३२ ३३ हा ३ यि 🐲 कारोन्तः पदिकोग्रदणादाभवत्योकारहकारयोः प्रस्ययोः का वयामदास्रसोमसामसुनाम ३ तता ३३ इयमाघराये २३ दूरि-ता ३ सा २२ प ३२ णसुषा २ हो यि २३ वत्सा ३ हो इ३ इवेनोया ३ हो अपूर्वे छक्षणमेवाधिकियते । आभावप्रासिक्का-नां पानद्वनत्वात् ओकारः सन् अन्तः पदिकग्रहणादाभवत्वेकाः रहकारयोः प्रसम्योः तदुदाहृतं ऐडेकावे एडेयामे च अभिनिः याणि असाविसोमघोः। वाम्रे परीतोध्यां अध्यद्धेंडे च सोम-सामितं अमाव्य ्रशुम्बदायां अअधिगवित्यत्रात्वमीकारे क्रियेन स्पेबे रिविष्टें 🛠 स्वामसुम्ने ते । आधिगो इत्यत्र अकारेवत्यये आ-भावोर्सिष्टे अअट्रद्धः सर्वमाभनसोहोस्ताभेसस्वरेपस्पये रेवतानी-औ र होमाणाजिताओहो र सा औहो र अवदर्भसर्वमाभव-

स्तो भानासुद्धारो गणस्तो भेसस्यरेपत्ययरे नतीकी औहो प्राणगाद्धीशाओहो सांअहो नेंद्रस्ते सोनहित प्रविच नस्य दू ज्योतिष्कृणे वोदेशा असुराग अपुरा ब्देशलांदे रथन्तरे सर्वमा भवति स्पर्शग भारत्योर्वजमोस्तो भेपत्यये ऽहिव-नोर्वतपूर्वे च तालव्य अशाकर वेभत्वो छ्यस्पर्शवर्ज-मस्तो भेपत्यये दृष्णि सर्वमा भवत्योवायामानंतरस्व-

ति औहोस्तोभे सस्वरे मत्यये अत्वदुदृष्ट्वतं वारवन्तीयादि षु अनेन्द्रस्तेसोनहितेपूनिश्वस्य दूज्योतिष्कुणोवोदेवार्णसुराग-श्चपूराब्दश्रेखान्दे अञ्चनन्तरविधिरपवादः परिषधन्वाया इन्द्र-इतेसोमेत्यनाभावः एह्युष्त्रायां नहितेषुप्नावायां विवयस्य प्र-त्युअदर्यायां ज्योतिष्क्वणोति । इमाजवान्त्यायां बोदेथार्णसु-इति । अग्नेविवस्वद्वितीयायां अद्यादेवा ७३ तिरङ्गः पुत्राब्दश्चेलांदे सदर्श तस्य वपुष इत्यनाभावः अरथन्तरे सर्वमाभवति स्पर्शगभन . स्त्वोर्वर्जमास्त्रोभेपत्ययेश्व विषिषध्येअपवादः । स्पर्धागभस्त्योर्वर्जन सर्वे स्वर्शानदीष्वागभस्त्योरितिविसर्जनीयस्य नाभावः । उदाहर-णानि एनाद्यायां विश्वस्यदुत्तममृतन्देव धराघोजनानां । उद्यक्ष-क्षत्रपींचवत् रथन्तरे अअदिवनीर्वतपूर्वे च ताळव्यं अदिव-नोर्ज्ञतपूर्वे युनानायां तालव्यमाभवति । ॐस्तोभे प्रत्यये अपो-वसानोअर्वतिहाकुपवमादि तालव्यमाभवति *शाकर्वभे ष्ट्रचस्पर्ञवर्जमस्तोमेत्रत्यये अपनस्ववाजसातायां ओष्ट्रयस्पर्भवर्जमे स्तोमे प्रत्यये आभवति इन्द्रापयसीयओष्ट्रयत्वादनाभावः । तुवि मेरिहाकः इति स्पर्शत्वादनाभावः क्षत्रिक्षमर्भमाभवत्योवायामन-न्तरहत्ररती चाद्यायां प्रत्ययेपस्ययेक राष्ट्रिणसर्वमाभवातेपदांतीायपतः

रनीचायायां प्रत्ययेप्रत्यये ॥ ४ ॥ जहगानेयोनिवत्स्वराः स्ताभाभ्यासाविरामा अ

पंदिकं च । ओवायामनंतरस्वरनीचाद्यायांप्रत्ययभूगायाभिति । इति अष्टमस्य चतुर्थी कण्डिका ॥

उपाध्यायाजात्रशञ्चक्रतौ भावाभावः समाप्तः ।

*ऊइगाने योनिवत्स्वराः स्तोभाभ्यासविरामाः कोऽस्या-भिसम्बन्धः । उच्यते । तालव्यमाथि इत्येतस्मिनसूत्रे उक्तमेतत्। ऊहगाने योनिवरस्वराइत्येतत्पूर्वं वक्तव्यं प्रकृतिमाप्रदानिकान रवचनंयुक्तमिति तत्र च प्रतिहार उक्तः यथा अग्निष्ठोपप्रकर्णे प्रथमं गायत्रं साम भवति तत्रास्यानधिकार उक्तः । ऊहशास्त्रानु-सारित्वात् । ततोऽनन्तरमापद्दीयवं भवाते । तत्र च तालव्यस्य वि-कारोद्दष्टः । उचातायि इति उक्तं तेन प्रसङ्गेन तालव्यमाइत्युक्तं । तेन प्रसङ्गेन सर्व एव भावा अनुपरिकान्ताः आभावान्ताः । इदानीं विकारा वक्तव्याः इसत् आह । ऊहगाने योनिवत्स्वराभवन्ति-इति प्रक्रत्यापदेन कृतं जहगीतौ योनिवत्स्वराः कुछाद्यकार स्तोभाश्च तदेवा भवन्ति अभ्यासाश्च ताडवा एक अवस्ति। विरामश्च पर्वाणि मक्ततित्रद्धर्वान्त । योन्यापादनं विकारार्थियः ह्युक्तम् । स्वरस्तोभाभ्यासविरामा इति वक्तव्ये विसमासः भिन क्रीतपर्वनियमार्थ, अन्यसंघातोद्देशीप प्रकृतिबद्धिरामः स्यादिति। षथाकर्तृगेतन्त्वादेशः अअनभ्यासस्तुतछन्दसम्अ योजितदभ्यासे वाते । अपवादः ः । ः योनी यान्यभ्यासेनान्यछंदः । संपद्यन्ते गौरीवितादीनि तानि पदान्तछन्दः अनभ्यासेनापम् तस्मिनपदा-छन्द्रसि चोधंते । अनभ्यासेनापसं तदाऽनाभ्यासः । गौरीवितौः

भ्यासस्तुतछदसं विकाराहि प्रत्यक्षपरीक्षाद्य स्तेषासु

दलकोत्सन्नककुभनेतानसादिषु । वैतहच्यीर्ध्वसद्यनाष्ट्रादेष्ट्राणा-मुश्रोती नाभ्यासः वितहच्ये उत्तरयोः । और्द्धसम्मन् सर्वएव । अ-योनी आष्टाद श्रष्ट्रे आत्वात्रिश्चतिवति । एतेषु पूर्वनियमाद भ्यासः । मकृतिपूर्वनियमार्थं अमकृतादेरपि मकृतिः । आनुष्टभीरातिरिति ववडन्ते इन्द्राणायां स्वासुवत् । अक्षरपरिमाणनियपार्थे षद्सप्तानि चल्तारि सहस्राणि च पञ्च ज्योतिष्ठोमे अग्निष्ठोमांते संपद् त- . स्मादभ्यास एव योनावेवद्ययैतनौधसापेक्षया अविकारा हि म-त्यक्षपरोक्षादयः 🗱 । ते च आयिथावादयः । योनिच्यपेतंयज्ञ्ञा-नं सविकारः प्रत्यक्षपञ्चतिः अतेषामुक्तोनियमः तेषामाथि भावादीनां विकाराणामुक्तंछक्षणं । नियम उच्यते । योनिव-द्धावउक्तः । अनंतरं चापवादः कृतः । अनभ्यासस्तुतच्छव्दसा-मिति तेन प्रसङ्गेन इद्युच्यते । कचित्मक्रतिवद्भावः । कचिदा-विभावः । कविदाभावः । कविञ्जापः । एवंछक्षणोऽनियमः । क जिदन्यदेव यथा ऽही मया इति । दैवीदासे इति । क चिद्र दृद्ध स्यं-व्यायिभावः । यथाईशाण्यन्तर इति । ते च किंग्ड्या विकास ये-प्रकानता इति । उच्यते ।

आमित्रं प्रकृति चैन वृद्धं चारुद्धमेन च । गतागतं च स्तोभानां मुचनीचं तथैन च ॥ सन्धित्रदेवतद्वानमस्वमाभानमेन च । संकृष्टं च निकृष्टं च न्यंजनं स्त्रमाहृतम् ॥ आभावाएश्च विकासएश्च भावाअष्टादर्शं स्मृताः॥

तेवां भावानां सप्तद्वा साधिताः । अतः परं विकारान् साष्टिष्वामः अभवो अन्ये नियमाश्रयाः पर्वाश्रयाश्रकः अतः

क्तोनियमोते।न्येनियमाश्रयाः पर्वाश्रयाश्रा तेषानिः

एभ्योविकारेभ्यः ये उन्ये विकारास्ते बद्धिविधा भवन्ति नियमान श्रियाः । पत्रीश्रयाश्च वस्त्यमाणाः । तदेतत्मतिज्ञासूत्रं अधिकारा-र्थिमिसर्थः । तेषां नियमाश्रयाः पूर्वे वितिष्यंते अतेषां नियमाश्र-याणां अपूर्व लक्षणं वस्वाम इत्यर्थः । नियमानामपूबलक्षणो-भेदः । एक इपीमत्वर्थः । आधिन्त्रादीनां भेददर्शनादुक्तं अवथै-तचतुर्थभद्रातिस्वार्याणांस्वराणां द्वांतरमुचमुचमुद्रः थैनच्चतुर्थभंद्रातिस्वार्याणां स्वराणां चतुर्थस्य मध्यमे द्यातरंशनाः मंद्रस्यद्वितीयः अतिस्त्रार्यस्य तृतीय इति । तदेतस्माहितिपूपनिः त्तनात्स्वरानुद्हें तिस्रुतिसद्धत्वात् । चतुर्थोदात्तनमंस्वराद्यंनरानुद्हें-तिषागुपद्भौबन्समानपुरुषवचने तृतीयमभृतीनामुदात्ततमः श्चित्स्वरों भवति तमुदृह इसावक्षते । तथा च यहे क्रियत इति । वाराह्वास्तप्रमरायादिषुतमुद्दारंभः कस्मादिति कथं च एनारंभ इति । उच्यते विभाग्यत्वात एतेषां सस्तीभाः पादाः मतिकर्तृ भवंति । ते च पादा गीतिः कर्त्तव्या भवति । ते च समानपुरु-षवचने तृतीयप्रभृतीनां अन्यतमः स्वरी भवति । तस्मादृद्दा-भावः । सस गुच्यते । अत्रत्रारण्येगेयसामान्याद्वयंतरस्तोत्राद्वयो ग्यताभावात उद्देषव्योत्तः। मराहे च वाशब्दस्य कर्पणपेवात्तिरेव। धर्मिविधर्मिणोराद्यस्तोभस्याभ्युदृहपद्यत्तिरेव अन्वथा पञ्चासरज्ञस्तो-भविभाग्ये धर्मिविधर्मणी इसेतिस्मिम्यक्षे आद्यस्य स्तोभस्याभ्युद्होन भागोति। अतः अभ्यद्हारंभोवाराहादिषु । दीर्घकर्षणस्य देखिः योनिवद्भावे पाप्ते प्रतिषेधः । उद्गीतौ तालव्यादे म्पइत्याधकः हयचित्र ऐराघो च्येष्ठपमर्भशंपष्टयपामिति । तद्हे तु श्रायंतीये यशायद्वीयनैयातिथसौमित्रादिषु । दीर्घकर्षणेष्वान्तकर्षणानीति च

यमाश्रयाणां यथेतं ज्यत्थेमद्रातिस्वार्याणां स्वराणां वन्तरमुज्यमुज्यमुद्रहो दीर्घक्षणस्यष्ट्रहिनदायात्स-च्यकुर्वणं गतेरेकारभावप्राप्तायाएकारनिद्यत्तिः गी-तीनामंते निघनमेवमादयोनियमाश्रया अथ पर्वी-

श्रुते: । अनंदाया शतिसवाकर्षणं अनंदाया ए तिसवास्वरे प्रत्यये कर्षणपतिषेषः। घृतनिधनसांवत्तीदिषु। ग्रामे गेयं चळांगळानामेवैकं इति वचनात् । वैगहव्यवयेत्रोत्तरजनित्रादिषु । नंदासादृश्यास्प्र-निषेधः एद्धत्वाच्च गत्यंतं तालव्यमायि । तद्दुद्धमितिवचनात् । अगतेरेकारमावं भाषाया एकारनिर्दात्तः अगतेः एकारभाषमा-प्राया एकारस्य निवृत्तिः । निधनसौहविषगौषुक्तवैद्यमनसा-दिषु । नंदात्सिवाभावोक्तर्षणभवत्येवं । एकारनिष्टत्तिस्तु भवति अस्तोभानामुद्धारः
। सामांसवर्जग्रामेगेयेषु आरण्यक्षेयेषु वक्ष्य-स्युपरिष्ठात तत्राद्यक्तं वाषडद्धारः । नुतोपवीतएभवतीस्थंकुष्टीमत्य-धिकार । इत्यामाने गत्यंतं तालव्यमा इति नतप्तंपमापद्यते गर्च-तमिति एकारापत्तिस्तस्य प्रकारस्य निष्टत्तिः । तेरम्बयज्ञायज्ञीय । अर्व्यमोपषु । बक्ष्यभ्युपरिष्ठातः । तत्राभ्युक्तंशेषनुमुद्रारः अा-चनीतीनापन्तेनिधनं अगणस्तोभे न येषां गान यथानार्वतीयवाम-हेन्यश्रध्यानां प्रमिद्धस्वराणिमत्येयमादिषु तृचेषु वारवंतीयस्य व-यज्ञायज्ञायादिषु तच विदेषियिष्यति आतिस्तोत्रीयमाचिकानि-निष्नानीतिश्रववादयोनियमाश्रयाः ॥ बास्नांतरसिद्धा अपि मत्यत्ववाः। यथा बृहति रोहमत्यवरोहौ । पद्मायद्भीयबृहद्रन्थतराणां ककुबुत्तरयोः खन्नस्तावानां तृचेषु बासरसंसर्गः। प्रथमछं-दः कियाविवेकः । उचासरापधिमित्येपजातिः अथपविश्रियाः अ अअवस्तात्वतिद्वातं नियमाश्रयाः पर्वाश्रयाश्चेति । तत्र नियमाश्रया श्रवाः कृतस्वराणि परिभिताश्वराणि छन्द-सि तेषामुहे ज्यायसि छन्दसि यथान्यायमाः वापः कनीयस्यादितो लोपः पर्वणाण्संघातानां च शुर्भदायास्तु त्रयक्षराया उपायलोपोवारे लेयप्रस्ताः

वृदाख्याताः। अथेदानी पर्वाश्रवान् व्याख्यास्यामः स्वराणि वर्वाणि परिमिताक्षराणि छन्दति । अकृतस्वराणि निय-तस्वराणि इत्पर्धाः मसिद्धस्वराणीत्येव परिविताक्षराणि पर्वाणि छंदइत्युपितिगानं छक्ष्यते वेद इत्यर्धः अतेषामुहे ज्यापति छन् दिल यथान्यायमावापः के तेषां पर्वणां छहे स्रोन्यधिकेछंद्वितः यथान्यायमावापः न्यायः सूत्र उक्तः । मस्तावमितहारोपद्रवानिन धनानामक्षरपरिवाणं सर्ज्ञेत्र यथायोनि।वेकर्षेदिति । परिशोषादु-द्वीथः आवापो भवति । श्विश्वंवामदेव्यवत् । पा ३ जंतिश्वंभंति-विषंप्रहतोगणेन किंपींभिः का २ व्ये २ ना २ कविः संसो ३ भः पार्वे ऋ है है हो २ हा ३ दः । अथवो लक्षणन्याया इ चि-पादगीतिरुभ्यस्यतं इत्यधिक्रत्यः अक्नीयस्यविद्यतिस्रोवः पद्र्वणाः **ं** संवातानां अयोनो छन्दसक्रनेछन्दसि पर्वणामाधाभागक्षराणां जालोपः कर्तेच्यः सर्वातानां आधातां पर्वणां लोपः कर्त्तद्यः। यज्ञाः यहीये आघे द्वे पर्वणी ज्ञानसंघातः। सानश्चयत्मतिकृतं वृतीयोचासं-इत्यत इति परे च पर्वणि द्वितीयपूर्वादिधिपातंत्राणामिति आदी सं-अहतपर्वणा छोपः उत्तरयोदीधवेधांरादेवावीतष्ठते आप्या पर्वाची आयानामसराणां छोपो भवति। यथा रथन्तरे मस्तावे न तानस्म-स्तावः । तम् उत्तरपोर्द्रे अक्षरेण प्रस्तोतीतिवचनात अध्येषेदाया-स्तत्र्यसराया उपाद्यक्षेपोवारे अआदिकोषत्राप्तडपाद्यक्षेपः आ-द्यानामसरापारं कोषः । ईषसोनायतदंशस्य सरमविशव्यते । पषत्रसा-

यसहरोष्ट्रिकारो गायन्त्यायायामाष्कारणियनवदि-न्द्रायास्त्रकारेयस्त्वावत् काक्षीवनद्वावदेन्य आन् काराकारयकाराभ्यासएनानं वोग्निमिति निप्रने व

कालये सुनम्नावारवंतीयादिषु च । आद्यानामक्षराणां लापभूषपा हे बा है ह्या इति प्राप्त आद्यपक्षरस्य पर्वछोपः । तथा वारवंतीये अपुरुद्धतं १ न १ इत्येषां पर्वछोपः । नन्वा २ ऋ २ हो ३ हा भिश्वितपर्वेजचारः सुमम्नावारवन्तीये आद्याक्षरळोपः **ऋधुनैदा**न यास्त्र व्यक्षरायानुपाद्यकोपोवारे अवादिलोपः प्राप्तद्वप्राद्यकोपः। आदिकनीयस्थस्य स्तिगीतल्लापः । पनापद्गांतयोवीरवंतीये दे-व्रऐराध्येतुतत्रातित्ववत् । असाव्य धतृतीयेश्चर्यता अलेप-प्रस्तावसहरोष्ट्रविकारः अनिकालेयमस्तावसहरोषु स्मामसु अविन कारः । सिद्धोपन्यासोविशेषविवसयाः श्रेगायंखाद्यायापादकार्-र्णिधनवत् * गार्यत्याद्यायां कालेये आकाराणिधनवत् प्रस्ताः वस्वरो भवति । चतुर्थस्वर आष्काराणिधनवदित्यर्थः अहन्द्राया-स्वरोभवति । काण्यवदिवार्थः *काक्षीवत्उच्चावत् कः काक्षी÷ वते । उड्चावत् प्रस्तावस्वरी भवाते । आमहीयववदिखर्थः सस्ते । मदः पवस्वदेवादिषु अदेव्यआकाराकारयकाराभ्यातप्नातंवी-ग्निमितिक वामदेव्यएतादिषुस्वरसंमाप्तअभ्यासः अन्यते जाती हो हिंदुमा कातामोहाइतिमाम्रोति । उवोकारयोरेकीमावे छोप इति यथा। विकारवर् भेरातमोही ३ हुंपामाचीहाइति मकारलोपः। प्रवेपायोगिक इंहर्विक अन्नआकाराभ्यासः अभ्यासे स्सति जन ननापातद्र्वभवाते तत उच्वं । तहुतृतीवायां अकाराभ्यासवाद्येः न्पवितिपूर्वतः । अप्रिनरद्वितीयाया दसाय्योयोदमआसानिसः

नित्यमोर्श्व गौषुक्तेतृचातायामूने पाशब्दास्यासात् सम्प्राप्तिः क्रोश्वे च हि शब्दाभ्यासा दर्त्तचेकारास्याः सात् साहीयग्र्देपुत्रेषु चातः परं पर्वविकारान्वक्ष्यामो

इत्येत्र पकाराभ्यासः । सनित्यइति निधने च नित्यमी-र्दे सिद्धग्रहणं वैकृतिसाल्लक्षणांतरपरामद्यार्थम् । भेघोषज्ञाइति क्षेत्रीयुक्तेत्वातायाम् तेषाश्चराभ्यासारसंप्राप्तिः क नेपदियुम्नानि मानुवाणामिति वाशेब्दाभ्यासात्स्वरसंपाप्तिः संप्राप्तिवचनाच अन्यत्राष्यूनेपादे/पूरणार्थपश्याः सस्यात । प्रथा-ग्रेस्त्रिणिषनेअसारित क्रोंचे च हिशब्दाभ्यासात् के क्रोंचे च पेन्द्रादिहरिभिरिति हिशब्दाभ्यासात् स्वरसम्माप्तिः। अवतिवे-कारीभ्यासात *। अभीवत्ते च स्वावेद्रयुवाअसीति अन्त्यायां इकाराभ्यासात्स्वरसंपाप्तिः घारणाः तइन्द्रेतिः । असाहीये अग्रेत्वं-नो अन्तबद्वितीयायां द्यवत्तमो रथिदा इतिग्र्हेच्वेतदेवोदाहरणं । बद्व्°शापुत्रेअस्तोभातिश्रितोयुवासति । क्षअतः प्रंपर्वनिका-रान्वक्ष्यामः। अअथपंत्रीश्रया इतिपर्वाविकारात पुनः पर्वग्रहणं। किपर्थमित्यर्थः । उच्यते पूर्वत्र पर्वेकादशस्याधिकार इत्यत्र कुत्स्त-ह्य पर्वविकारोवस्यत इति क्रत्स्तपर्वविकारार्थपुनर्प्रहणं अयद्धि-कृत्रस्वरतः पर्वतद्यथायोनि अऊहगीतौ यद्धिकृतं योनिवत्रस्वरतो भवति । तस्ययोनिवद्वानेपवंछक्षणं तत्त्रथैव भवतीत्यर्थः। यथायोजी नीति सिद्धग्रहणं । कचिदुत्पत्तिपर्वीपसंग्रहार्थे यथाआदितो छोप ्हिति नैतत्सर्वत्रेति द्वापनायी यथा स्वास्वा महीयवे चोत्तमायां तृ-तीय पर्वक्यातुत्वातत्रपूर्वीक्तेन न्योयनआदितोछोपेकृतेतुत्रयाणा-मिति प्राप्नोति अत्रतु तृतीयाक्षरस्य लोवन्नुचा आदियोगिनव्कृतः। तथा देवातिथेसलायेस्तीवशतिवथमोचेषधमाक्षरस्यरुदिः कृता ।

यद्धिकृति प्रस्ताः पर्वति तय्यायोति स्वर्धिकारायाः दन्यत्यवीपयते तत्तेनेवोपदेश्याम आमहीयवमध्यमा-यामुग्रं शर्मारिसाता प्रस्वास्त्र कमइवोत्तरयोरेभिर्व-र्द्धाप्रवहन्द्रा मायः पुमध्यमायां तु मरामऽग्निष्टुत्रोध-संध्यमायां मागायातां धाजात्स्वरोत्पात्तिश्च प्राक्त-हृयसायाः व्येतधसतृतीयायां चाऽनुष्टुप्सु वायिइये-

जत्तरयोस्तुः प्रथमेश्चस्याभ्यास एव कृतः ऋक्स्वरवादिति । 🐲स्वरविकाराद्यदन्यश्ववीपद्यते तत्त्वेनेवापदेश्यामः अ उक्तमतः परं पर्वविकारानिति । तत्र पर्वग्रहणं क्रत्स्नपर्वविकारार्थीमस्युक्तम् । तज्ञ इत्रावकाराच्यदम्यत्पर्वादेशादित्यर्थः । तज्ञ यद्वैकारिकं प्रवेशि पदेक्ष्यत उत्तरम् तेनैव वैकारिकपर्वाण उचारविष्यामः॥ अञा-महीयवमध्यमायामुग्रुॐज्ञामीररिमाताॐस्वासु #।स्वास्वामहीयवम-इवमायामुत्र अवामीररिमाता इस्वासु । स्वास्त्रामहीयवमध्यमाया-मुग्रस्थामरिरिमाता मापद्यतेरारमारता ३ गारे स्वासु कमझ्बोत्तरयोरे-भिवृद्धीमवइन्द्रां *। स्वासु स्वारसाक्षमञ्च उत्तरयोरोभर्वद्धीमवइन्द्राः मामद्यते । प्रवहन्द्रापवहन्द्रायमादनं इति द्वितीयं साम्नि । अभाषः धुमध्यमायांतुमराम् अप्यः पुमध्यमायान्तु । माकपद्रवेएभिर्वद्धीः मरामापद्यते । यजा ३३ इष्टो ३ ओ ३३ इतितवाह छे सोन यमध्येषरा । अअभिष्ठुनौधसेध्यमायां मानायतांशाजारस्वरेह्य तिश्चमाक्षमहृयसायाः अगा अग्निष्टुत्सु नीधमे अग्नेआयाहीति प्रध्यमायो अमागायता अभाषामापचने ा योनीः मागायतायक्षरा आसीतमा १ मा २ प १ त १ इसस्य द्वपापयते। बाहसंस-इति । स इह आंधीभवति । अमाविदेवायां आंध्यस्वरः । हाइत्वा सह । अस्वरोत्पत्तिश्रपाक्षक्ष्यसायाः । सुद्दीतं । अद्येतपसन्-

तातयां कावे स्वास्त भिशब्दादकारागमउद्देपप्तायां च बाशब्दे च नित्यमोत्यं पौरुहत्मने स्तोन्नामागायतां जास्वरोत्पात्तिश्च प्राकृतस्तायाः॥ ५॥

तीयायां च्याविकारियायां चापागायता आधापापद्यते। जास्वरोत्पत्तिश्च पाक्षह्यसायाः गाइतरे आ ३ इवपरसाः 💸 आ ३ एवजास्वरः। अअनुष्टुष्सु वाधिवयेतायां अपुरोजित्याद्यांत्य-योः नौधमेत्रायिक्ष्येता तथामापद्यंते । योनौ वात्सन्न एषा व्यक्षरा मागायतास्वसाराइएवावाइइवेताद्विपर्व्या पुरोजियाद्यांतयोस्तु मागा-यतालोपः । आ ३ पा ३ एवा आ २२ इन्द्र। इनाना २ एवा ना इब्वेतावद्विपर्वातायोनिधनेच। अनुष्टप्स्वितवद्वुवचनं ककुप्सुचेति। यथा नीधसस्यषट्ककुमहति अत्र । अकावे स्वासुभिद्याद्य कारागंपजद्वप्रायां च वाषाब्दे च नित्पमोन्त्रम् । स्वासु कावेभिन बाब्दादकारागमीभवति । अभिआएत्रं स्थिते इकारस्यान्तस्थापत्तिः। अध्यवनंश्यिते वाराज्ये च निसमोत्त्वामिति । अभ्यो ३ नाएतव्रुपं-सिद्ध्यति इतरथा औवोकारयोरेकीमाने छोप इतिअभोनेतिमामोति यथाअग्रेगीराजाइत्यत्रअग्रोचेतिगीतिः । अत्र कथं ऋकाराग्यत्वी दिकारस्य अन्तरथापत्तिः(च्या)क्रियते इति । उच्यते । उपसर्गाभावात एवं हि स्मरत्योदव्रजिः।नाम्यन्तादुपसर्गा ३ चेत्येकारः । पर्वागस्य-पिन्द्रमहावैद्यानरत्रतयोश्चेतिनित्यमोत्विमिति नित्यग्रहणं छक्षणान्तः रमदर्भनाथिभेषाेषेद्द्यशते। ज्यो २ तो २ वा २ जुचस्य निश्यग्रहण्य म्।। अवीरुहन्मनेस्ते।जामागायताआस्त्ररोत्पत्तिश्रमाक्तरतायाः अ।।। वीरहन्पने अभिसीपादियु स्तोत्रायोनिष्ट्या पागावतापावयते । स्तेषाकदावसोहत्वत्रयोराजायान्त्र यागायन्त्रवाहव्वासः।एषास्तोन त्री सर्ववृद्धेरवर्थः । वागायता आदिरुद्धा । वागायता आदिर्वर्द्धेत । स्य- पृश्चिति हतीयदानते च दक्षसापतिः कर्या पृतास्तिविषां पतिः कन्युसमे च जमवसेंध्यमायाध्य-नोतुमाच दक्षसां पुत्रजत्तरयोनेंमिस्त्वद्याः यदास्यु-समायामुत्तरा तथा नन्दामयं दासोत्तरयोजेरिस-

र्थः। जास्वरोत्पत्तिश्चमाक्तरुतायाः । अभिसोमादिषु वा इति ॥

. 🐃 अपुरिननि तृतीयपदान्ते च दक्षसापतिः क्वीस्अ । पर्व-विकारान्वस्थामः इति मतिज्ञातम् । तत्र केचिदुक्ताः अव-क्षिष्यन्ते । तान्वक्ष्यामः, र प्रावनियोराजादिषु । वृतीयपादान्ते योतिरष्टा दक्षता जरगीतो प्रतिः कवीमापद्यते। अपृतास्तिद्विषां अ वोराजावायां तृतीयपादान्ते च दक्षसा उत्राद्धिपापायते पृत्ना-मित्यत्र अपतिः कन्युत्तमे च अ उत्तर्भे च पादे योनिदृष्टा पतिः कतीः अहरीतौ सर्वत्र उतादिवामापद्यते । रेवस्याविति पतिः कवीः । अज्ञानवर्तेध्यमायां धरनोनुमाचदक्षसां अज्ञानदेशरभीवर्त्ते प्रध्यमायां स्तोत्रीयायां रने।तुमा च दक्षसामापद्यते सुमतीबारनी-सुपाअभित्त्वाशुरपथमे । अपुत्रजन्तरये निमिस्त्वना *। उद्वर्शपु-त्र जन्म स्वोत्रीययोः नेपीतिनेपिश्चक्रपिनाभवतः। आगोपः विव्यज्ञभूजोस्वयस्त्वयामापद्यते । स्वया ३३ तुवा २ नाहर्शमध्याको-वाईवाशुनावः। अयतास्युत्तवायामुत्तराः तयाः नन्दां अः। १०द्रव्य यक्तस्युत्तवायां उत्तरा दितीया तया नन्दावावचते । अअयन्दा-सोत्तरयोर्ज्जरिसङ्घातं अविष्यिते अप्रे जरित्रविद्यातिरिति अप् दासोचरयोः जरिमङ्कातं, रामिदैयोदासे उत्तरपोः स्तोमीयपोः हातं कार्णश्रवसात्तरयोर्नेषेजनासदावृद्धाः प्रागीयवे मागायताप्रथमोर्चे प्रसोमप्रथमायामस्यप्रताचयोश्च वृषाजिगप्रथमायां च घृतिधनेछतातुवमित्यत्र स्वन् रागमोहिव ब्रुंशाब्दस्य चोद्गाव इद्धसङ्खातास्त्रिद्दुः

पर्वितकारं अधिकप्रवेत्वाद जरिसङ्घातमाप्रधते ,जरिसङ्घातस्य द्विनीयं पर्व इयनिरिति जहगीती जना ३ नुपा ३ त अस्यविधा-नार्थं गामिलमहाइ इति अभ्यासिवषये अकार्णश्रवसीत्तरयोर्त्तेषे-जनासदाद्यां क्रकर्णश्रवसोत्तरयोः नुषेजनासदास्तात्रीययोः हेनु वेजना सदारुद्धामापचते । दोमतिभाइभ्योमधुनाइति। अमार्गीयवेक मागावताप्रथमोश्चं प्रसोमपथभायामस्य प्रजाद्ययोश्चक्र । मागीवज्ञ द्वितीयपादादौ मागावता प्रथमोचमापद्यते । कस्मिन्विषये ? उच्यक् ते । प्रसोमप्रथमायोगयानयइति । अस्य प्रत्नाद्ययोश्च शुक्रदृदृहे । अव अवरा असीतिच । अन्ववाजिममध्यायां चक्र । नुवापनस्त्रीत चीआजिमे प्रथमायां मागायता प्रथमाच्यापद्यते । महत्वते हति एनेषु च ऋक्त्वरहत्तित्वारमथमोचता । अधृतीनधनेछतानुविधरण-त्रस्वर्गमेषाहति * धृतनिधने इद्धितुद्वितीयायां छतानुविध्यत्रे क्यं न प्रामोति । छतानुवौहति विमत्यत्र कथं ? उच्यते । ओवौन कारयोरेकीभावाद । तेनात्र आकारस्वरआगमी भवति । हविही बार्डे परवर्षे । ओपहीति ओपावः । अत्रीत पृत्रनिपनेस्तान वनुवामितिस्वरागम इति वक्तव्ये अत्रेति अन्यत्रापि स्वरागम दर्शयति । अभिन शिशुदेन्ययेशिरति । अभिनशत्तीयाया परवौहों ३ वं तौहों इति प्राप्त तथा विश्वप्रथपायां पत्यौ-क्षे इति प्रतेषो इति प्राप्ते त्योही इत्युक्तव्। अवधंबाब्द-स्यमोक्कांबाकः।। वर्णवान्दस्य उच्चीमानः । इतर्षा स्वरितत्वा

प्सुवार्थवाराहवासिष्ठकत्सरधीयादिषु वाराहे शुचि-वावृधन्तातंदतां पार्थे तु वृण्यादेहीषी प्रकृता वृहेदिती-य मनुष्टुप्सुत्वृसुस्तात माज्यदोहयोतानयोर्जुहूस-हात विद्यन्दःसु च वैराजषभारिष्ठयो वीदोध्यमपाद-

निपातः। प्राप्तरातज्ञतानुविभित्ते च । अइद्धेमङ्गातांस्रष्टुप्तुः पा-र्धवाराहवासिष्टकुत्सरथीयादिषु 🗱 🗋 त्रिष्टुभि पार्थोदिषु इद् सङ्घातः प्रकृशाः भवात । अधिकारातः। त्रिष्टुब्रुवतान्देशः। इद **्रमञ्जातान्ताविधेतिविशेषविषक्षया विद्धापन्यासः ।** त्रवस्ताः काम्पा । जतयकोरोत इदं असङ्घातः ।। अवाराहे । श्रीच वाद्यः न्तातरुतां अणाः वाराहे श्रचिवारेषन्तां तरुतामापद्यते । अपार्थेतु कृष्याचेहीवीं प्रकृती के। पार्थे तु कृष्याचे अक्षर योनी सुद्याणास इति। हीवीमापद्यते । प्रकृती योनावित्यर्थः । अ ऊहे द्वितीयं 🛊 । जहंगीती तअसरे द्विगीयं स्वरमापद्यते । द्ववाशीणादिषु । अअनु-ब्दुद्दृष्ट्रभुमब्दुद्वुत्दृश्चसंघातं । अनुअदावावायो भवति । कथं विकार इति ! उडवते ा चन्नसाया अन्त्यात् तृतीयं दीर्घमन्नरं ब्रस्युतकामाते इस्वस्तु अतीनायमभिगीयते । कृष्यः वा पूर्ववत्।। सर्वेतिद्विष्ण्यश्चपुरात्तम्यत्ततं च दक्षसा संहन्यत इति। पुरुत्राधर्था बैक्किद्याधाइनीकञ्चान्त्रियमदास्त्री है इंगामा 🙉 इति एवद्रस्व वस्त दावाबीप्रवीदरयुक्तं । अन्तिहा अभयाहि । द्वितीया विदुर्यादिः कारमतिषेत्राः ।। तंभिहिस्वरा २ जंद्यपन्ता २ मा २२ । ब्हुच्सुपन-स्ववाजसात्रयांचेसिसङ्घातमापचते । तयेक्कसंघातमापचते । इ-न्द्रस्वेददातुनशतिषथमेसभुसणां।।। *आज्यदोहद्योतानयोर्जुहूस-ङ्गात 🛊 । आस्पदे । हची नानपोः इदं सङ्घातः जुहू सङ्घातपाप-यते । आडपदोहमसुन्वानायां द्यौताने अधारींद्रउत्होदेवयोः ।

योख दक्षसोति विवासते थेहि सहे प्रथमोञ्चस्य चतुरः क्षरमायं पिवासोमाम्परं योनिवत् पाष्टीहोत्तरयोः

CANADA CHANGE IN THE PARTY STREET, NAME OF THE PARTY OF T अविछन्दःस्र वैराजर्षभारिष्ट्योः 🗱 विछन्दःस्र वैराजर्षमे त-वाहर्भामपुराजिसोः अरिष्टे सुतासोमार्या इद्यंसङ्घातः जुह्सङ्गातमाप्रयते । सङ्गपकत्नुत्ततीये । जुह्संघातः । सर्वामांहत्रीन णे अभारेष्ठे भवतः। योनिवदेवक जारा भवति प्रकृतिग्रहणातः। श्रीरष्टे सखे। इतरथा यदि सर्वा श्रीयकृतैकास्याव । तथा ॥ स्रांत सखेन्द्रस्था एवं सति रेवबाब्दस्य पत्रबाब्दद्यक्ति स्यातः।॥तस्मादेन तस्यात ज्ञापकात्र सर्वा यथा मक्ततिरैवेतिसिद्धं । अवाशिध्यमपाः द्रशाश्च दक्षसेतद्विषां अवाशे कईवेदोत्तरादिषु योनिद्रष्टा त्राद्वस् सा गीयते । या च दक्षसा उतद्विषामापचते । एवं तयोश्चा दक्षः सोत्रद्वियोः। आदावावाप्रोभवति । कथं विकार इति । उच्यते। चृदसमायाः अत्यावः तृतीयं दीर्घमक्षरंमत्युत्कामति इस्वस्तु अन इतादितीयमभिगीयते कृष्यते वा पूर्ववद । सर्वोतदिवेभयश्च पुतान कृतमकृतं च दससा संहत्यत इति। पुरुत्राचर्या ३ दाषाइनिकः ष्ट्रानियमदास्रता है ३ गामा है इति एवं द्रष्टव्यंमदावायायत्वद्भिः ह्युक्तं। अञ्चतर्ऐहि अञ्चष्योहि द्वितीयायां विकारमतिवेषाः॥ तेशिहिस्तरा २ जंदवभन्ता ३ मो ३३ जा ३ सा १२ सेदसाले वअन्यातृतीयस्य पत्युवकान्तत्वात् । अपद्रेषधमान्यस्य जतुरसर् मायं विवासामोहवरं योनिवत् * । पौरुपदे अभिसोपापुनानयोः मयमीबस्य ाचतुरसर्वाद्यं विवासीमारमापद्यते व्यवन्ते ॥ १ मा २२ अवो २ वसा ३२ योगोतुतयानोदे । पर योगिवभद्भव-ति सदससाबत । इयंगद्रामिति । अपाष्ट्रीही चरयोर्टण्योतद्विवि-तिक पाष्ठीहेर्रणदिवंगोनी पर्वभेदं करनागानीविममेकनियनैनशीन

र्षेण्योतिहिनिहों अम्पेहिबितीयांथां वाद्याद्गीयोंदेनां तिबिद्वात्णीमहां चात्सप्रेष्ट्रधंतादेः क्षेणप्राप्तस्या-कर्षणम्त एकाचिबतीय मन्यासश्च क्षोद्रे तुं वृणी-प्रथममपुरोज्यूतएकायाश्च त्र्यक्षर्णसास्यासं मानव-

द्वित्या उत्तरेयोशस्तोत्रीययोः उत्तरयोर्द्वणीतद्वित्वह्वामाप्यते भार एवं इतियायां स्यमातर्गित तृतीयामावक्व-ता इति अप्रक्षित द्वितीयायां वाद्याद्वीयोदेवां अप्रकृति ष्टीर्यद्वितीयायां स्तोत्रीयायां वाद्याद्धीस्त्रवक्षरा योनिहृष्टा वादे-वामापचतेतवसम्बर्धिसम्बर्भाक्षिकाद्विवहार्रणीयहर्ष्ट्राः प्रमर्थिहर ष्ट्रीयापादितीयायां योनिद्धाः तद्विविद्वारणीमहामापचते । बृहेत श्र्यपातदिविद्वादितीयायां विचवाइतिष्टणीमहा । अवात्समेहप न्तादेश कर्षणमाप्तस्याकर्षणम् अविद्यभावात्ममे सोमः पवताया व्यन्तिदिः पर्वणः व्यन्ति आदी यस्य पिर्वणः तेद्वपन्तादिपर्व वृद्धः न्तारपरस्यरपर्थः । तचपर्वकापातस्यकाम्पात्वारकर्पणमाप्तिः। तस्य कर्पणमतिष्यः । अजनएका च द्वितीयं क तिसम्बन बात्समे जन एकाद्वितीयस्वरमापचते । अअभ्यासश्च क्षोद्वे तु चणीनथमं अक्षोद्वे वारसमें पुरीजित्या प्रथम सेन देवन्ता सेन देवी सा प्रथम स्नरमा पर्यते । अअपुरोजिअतस्मिश्रेन सीद्रे पुरोजितीत्यत्रं या देणी तस्याः द्वितीयस्वरस्यापात्तिभवति । अऊनएकायाश्च व्यक्षर्णं ताञ्चास्य प्रयमस्त्रसमापद्यते हणीती र एतदसराजनएकाया आद्यामात आद्यक्तात द्वितीयस्य स्वरक्तमेव भवति। अन्धसहितद्यक्षरे। ध्यासः मधमं स्वरमापद्यते अमानवयोः पूर्वेवदक्षसापति : कवी अपूर्वे च यानने दितीये पादेदितीये चदससा पतिः कनीपापयते । त्वा ३ दसा १३३ इति । प १ ता २ इः १ का ३३ वा २३: इसेव

योः पुर्वे च दक्षसापतिः कवीएंगुर्वदाचैकचंलुसोपां स्योः सरेचैतस्यामेवान्यत्रश्रुमदायाः पूर्वस्याउपांत्यं नीचं ध्रुयद्वप्रवाष्ट्रीसाम्नोश्च दक्षसापतिः कवीर्धरः स्योत्तरेशुर्वदोत्तरस्योजीतः पृद्यो ॥ ३ ॥ १०००

माप्यति चार्यसमाप्रवित्तिविष्यादे उपान्त्यं यत्पर्वसार्थम्भदाः । एवं स्थिते ब्रेबीति। उद्दर्गातीचद्रक्षसापतिः क्वीपापचते श्रव्यादिषु क्षश्चर्मदाष्त्रेक्रचे िल्लुप्तोषानत्येः क्षः एकर्जेपूर्वमान्ते । मन्द्रोयोत्या_न शुर्मदाव्याख्याता ! तस्याः उपान्त्यमुक्षत्त्वस्यते । आदिलीपेट माप्तेजपान्त्यस्याक्षरस्यलोपः अजनरेचतस्यामन् अन्तरे चा<mark>मात</mark>ः वेष्तस्यामेवमन्द्रायाया श्चरमदालुप्तोपान्त्याभवति । उत्तरेमानवेयोन नौतृतीयपादोयान्त्यपर्वत्रशुर्मादा अअन्यत्रश्चरमदायाः अत्ररण्त मानवे अन्यत्रमन्द्रयायाः सोमज्जादिश्चर्मदायाः सामनुष्त्रादिशुर्मन् दायाः अस्त्रप्तेषात्रत्यास्त्रोपोत्तः भवतीत्वर्थः । अपूर्वस्याउपान्त्यञ्जीचं-न्ध्वश्रद्धाष्ट्रीतास्त्राश्चदश्वसापतिः कर्वी कवाध्य्यश्वेसाम्बद्धादिषुगा-वश्रीत्वाष्ट्रीसाम्ब्रिचपत्रस्वदक्षसाधनायांचदक्षसायोनिदृष्टा। ज्रह्मी-तीपतिः कवीमापद्यते । वाचप्रश्लेयोद्धनोद्धितीयपादद्वितीयपर्व च द्व-क्षसाद्रा ३ ते ३ सा ला ३ इति न्वाष्ट्रीसाम्स्यापाद्वतीयपादाद्वती-यमेत्र पर्वचदक्षमा उरमा ३ सा ३ ता ३ इति अरम्बोत्तरे-शुम्पीदी तरयोर्जातः पृछां * उत्तरे अक्ष्णारस्थ्रत्तीयपादाद्यपर्वयो-नौशुर्मदापाराधिपिकाएपाइत्तरयोः स्तोत्रीययोः जातः पृद्धासाः पद्यते । आर्बुद्रहत्रेति अत्रयो नयोविशेष इति उच्यते । शुम्पदा-याः द्वितीयमक्षरमभिगीयते । जातः पृछायापथर्चभवतीति एष विशेषः । पुतानार्यापेकादितीयादेवानां ऐसी इति ॥

इति अष्टमस्य पष्टी किण्डिका समाप्ता ॥

जानेष्रेष्ठं वाजुहोतामयोना वृष्टिणश्च च कूलीये वैद्या मनसेराधीतमा सल्पहन्द्रां वर्ण्याियेगायन्त्या ययामा जाहोतारच्यो चतुरक्षरचाः परयोग्यक्षरे जापञ्चाक्षरे होता द्वाक्षरेन्यत्र सुज्ञानेनियनमेकिनेस्वर वाचः साम्नि स्वासूलमायां तृतीयपादादी चदक्षसोतद्विषां

क बनिमेष्ठ बाजुहोताम् अगायश्योदानेमेष्ठं वा योनिट्छा उत्तरा-दि आजुहीतामापचते मध्ये तृतीया भवति अअयोनी अ योनी तु प-तिषेषः । अंडिणश्च च कुळीये अरोहितकुळीये योनिदृष्टामेष्ठं वा इ-न्द्रमछायां आजुहोतामापचते । अवैश्वमनसे राशीतमास्क्य इन्द्राक्ष वैक्तमनसे द्वितीयपादादी राधीतमापवस्त्रदेवाया सल्य इन्दामाप-चते । पूर्वपीः को "विद्यापः राषीतमायास्त्तीयमसरं नीचम् । राधी र तेमा देर के र वा देर संख्ये इन्द्रायोस्त्तीयमुख,सा इ रहेप इन्द्रो के व ने तेपाइ एसीम चैतुर्थे एप विशेषः । अर्व शाय गायन्त्याचार्यामाछाहोताख्यी चतुरसर्वाः । चद्र-वीये गाय-न्त्वाचापामाछाडीतारूयौ चतुरसरकौ भक्तः । अपि हो हर्ष-न्ताया मयमे अछाहोतार वी । अग्निद्ताया विशेषार्थ चतुरस-रस इत्युक्तम । बद्धाणस्त्राचाहो ३ अछावातका १६६ ता द खडीता अपरयोस्टब्सरेच्छापञ्चासरे होता अ गायत्य सर्योः अका ज्यसरा भवाते । होता पंचासरा भवति तदिन्द्राही है अध बताना इति । अध्यक्षरेऽन्यत्र अात्वाविदात्विद्व सर्वतिसूत्रेण मोबाबावयमः । परिचायोगः सुतेष्वत्यत्र अनयोद्ध्यसरे अछ। होतातरच्यी भवतः विदा र हो र इवा ३३३ भी असुवाने नियनमेकिनेस्वरं अधाने नियनाजया एकिने स्वरं भवति । कनिकद्दएकारः कृष्टो भवतीत्वर्षः अवाचः साम्नि स्वासनः

लोक्षेचोः पूर्वेवारवन्तां तु विशुष्मासुत्तरेचतुथीं है विन तीयसुर्थ हस्तारूपयोश्च तथाज्ञागैतृतीयोचं हवेवार्जः तास्त्रिस्त्तृतीयेषादे हितीयंतृष्टिणश्च चतुरक्षरा प्रथ-

शामित स्थाप्तराचारते तुर्वापपादपदी प्रवह्मामधिको मायां तृतीयपादादौ च दक्षमो तद्विषां । वाचः साम्न योनि-इष्टा च दसमा स्वास्त्रमामां स्वोत्रीयायां तृतीपपादादी जत-द्विषामावद्यते, राजाः ३ दाः ३ इवा ३ । अञ्चेषायोः पूर्वे वारवन्ता तु विशुष्मा अध्यत्र कि माप्त ओभूतं चिदित सिश्चक्षेः विद्व प्रत्यये साम्रक्षकच्यत इति मापूर्वयोशिति सम्भिकर्षः । नतो बाहा प्रति: सुत्रेण प्रोवारां प्रथमपारघः अत आह छौवायोः पूर्वे वाह रबन्ता तु विशुष्मामापचन इति । अउत्तरे चतुर्थीचं दितीयक स्वरपापद्यते 🗚 द्वितीयपादान्ते उपोत्तमं पदं चतुर्थोचं 🗸 असा वि सोमग्रोवित्पवस्वयोः वदस्तो ३ अ भिना अचिक्रद्वा ु ३ वा इन्द्री अनतेष्त्रपिताः । अहस्याद्यप्रयोश्यक्षः । हस्यायाः च प्रश्नतिष् निक्षान्तयोः द्वितीयपादादौ वतुर्थोच्यः । वातं अपिहतस्यो ह वा ३ एनद्हगीती अभिसोनादिषु यथानोत्तरयोश्च दितीयं हन्दर माप्यते प्रवेतमदियं एवं । अतथा आर्थे मत्त्रीयोज्यस्य पथा लीबादीना चतुर्थोचस्य द्वितीयस्वरापाचः । पूर्व बाग्रेपिङ्धं कतायां। अप्रवे नारवन्तास्तिस्तरत्तीये पादेश स्रवे बारवन्तायांची प्रतानः सोवायां विस्तानारवन्ता आरत्नावत्यत्रसिद्धोपन्यासी विज्ञेनविववक्षणा । अदिनीये त्रिष्णक्ष्यः डार्डणक्षु नीयमानस्य सलाय आनिपीदतायां नारवन्ता दितीयपादे भवन्ति 🕩 #चतु-रक्षराः प्रथमः ३ बाक्षरे परे । योनियस्तवीसां चतुरक्षरत्वे माप्ते विजेष उच्यते । चतुरसराः प्रथमापूजना ? नामा १ ग्राक्षेत्रे

माद्यक्षरे परे पूर्वे जिनिन्ने च दक्षसीतिविवा मतं वस्तु-तीवायां तिवमांडवे इदावासिष्ठे चानेव तृतीयाष्ट्रमं वृद्धं प्रथमायार्थरणसाम्नि च चृतवत्यां तिथेचयो-नावाचरं शुर्यमानयोखा वितीयं विकीये धर्याद

परे मा शीमा श या श्रीमा श्रीका श्रीका श्रीका स्वीति मा पूर्वी जांतिके दितीयपाँदान्ते ं योनिष्टशाः च दक्षमा अभिसोमान विषुणद्वितीये पादानते उतद्विषामापद्यते । *अतंत्रस्तृतीयायां * तेः वस्तृतीयायां तु द्वितीयपदास्ते च दक्षसैव अतवमाण्डवे अतवाहण सोमायां चोमाण्डवे। तृतीयपादादौ ियोतिस्छा चोदससा अंजतः द्विषामीपद्मेतेल पूर्वे इत्राक्ष राई वार्वे अहदा वासिष्ठे च स वयमेनायाः चानंत्रासिष्ठेः मध्यमपादयारनते योनिद्दश्ची च दक्षसा **उत्तर्रयो** ।स्तोत्रीययोःो । उत्तोदेवायां । च ∫उतद्विषामापद्यते । अञ्जेब तृतियाष्ट्रवं ः ट्रद्धप्र अञ्जेवपहदाः वासिष्टे तृतीयपादस्य अष्टमैनक्षरं हर्द्वाः भवति तस्मानुः अग्रः सनने सुतामेसकाः अग्यन वात्राध्कणसाम्रिःच ाष्ट्रतेवस्याम् । प्रथमायामेवः वरूणसाम्बि चाष्ट्रतवतीत्यत्र तृतीर्पपादस्याष्ट्रपमक्षरं दृद्धं भवति ऊदगीती दृद्धः प्रतिषेष इत्यर्थः अतिथे । च यो नावाद्यं अ दिवानिथे । च यो नी आद्यायां नेति।यपादस्य प्रथममक्षरं दृद्धं भवति 🕕 जुक्तरयो। स् तिवेषां अक्षाप्यमानयोश्च । द्वितीयं अाराध्यमानवयोश्च योनावेव तनीयपादस्य द्विनीयमक्षरं । छदं ः भवाते ा । छ ४ वे ऽस्ताः ३ इदेही ति । मानवयो ह दीदेधकण्य इति । उद्दर्गीतौ मतिवेधः अविशीय-र्षमादिमायां 🏴 भेकि परयथे क्रिमथमोचाहरयुस्य शहाद्विस्ताद्विषावात्तिः कार्वा असदोतिकायि अध्यादिमायां शास्त्रोधे छ । भरयये मामधमी खाः श्यस्य होद्वेः ।। इमा २ । नावा २ ईस्थेनना दे ईति वा उतः

मायां स्वाप्तयये स्थापानान्त्यस्य पृद्धितत्विष्ठापतिः क्रवी ऐसाहीये शतावितीय ऐसक्षीत् स्तथा । सर्वेत्र संत्यायी मन्द्रश्चतुर्थमयोना वैडकोरसे वावसुक्रवान् पामोवायस्य लोपोवाशाब्दे च नित्यमोरवं क्षितेच हाः

दिवा च योनिद्रष्टाः सापतिः कवीमापद्यते या २ अर्था २२ ता २९ इति। #साहीये शताद्वितीय अतंत्र शत् अ । संत्रासाहीय शताद्वितीयं स्वरमापना सङ्कर्षात कारणात् न्यंबार्षातातंतिन्यवार्ष २ वान्त । सिद्धोपन्यासोविशेषविवश्चया। अतथा सर्वत्रसंन्यायः अ यथाहि योनौ सङ्कर्षद्वितीयैस्त्ररापत्तिः एतं सर्वत्र मतायी द्वितीयस्वरापत्तिन्यायोवेदितव्यः । असङ्कुर्वोपि ऊहगीतौणअर स्यत्रबुवते । यत्र संकर्षोनास्ति । तत्र यथाप्रकृत्वेव तृतीयादि-बाताभवति वाता ३ का १३३२ दः ३ विदा २२ ईषा ३ जः ३ वाः अमन्द्रश्चतुर्धमयोनी अः साहीयएवः यन्द्रस्वरस्थीवर्णश्चतुर्थः स्वरमापद्यते। ऊइगीतौ ा अपेडकीत्सेच अपेडकीत्से अपंपूर्वादिषु मन्द्रस्वरस्थश्चतुर्थस्वरमापचते । अवसुरुचायामावाचस्पलीपः प्रसङ्गदैदकौत्तग्रहणं इदानीं पञ्चतमेवोच्यते बहुरुचायां सत्रा-साहीयेरुचा या आद्यस्य वर्णस्य छोपः।इकारस्य छोप इत्वर्धः। तथासतिवसुरुचोदिन्याअभिर्व ३ वा ३ एतद्वं भवति एवं स्थिते इत्तारणमुत्रेण अभाव उच्यते । अवाशब्दे च नित्यमोत्वं अर्वान शक्दें च मसये नित्यमात्वं । तथासति भिशक्दें स्य इकारे कोषे सति बाराब्दे मस्यये ओरवं नित्यमापद्यते । बस् २ हचोदिन्याः अभोवेतिइवं भवति । अक्षितेचहायान्दे अा ऐडे च ासैन्धुसिते हाइराइदेश्मरययकाञ्चसाठ्यंपवस्वदेवयोक्षाः पूर्वस्योग स्वर्गस्य ा इत्यन अनुस्य विकास ओस्वं अवति । योनी विसर्जनीयस्य अस्तिपद्रश्नी-

चाइदेशिके चारों नी बोधीये चच्यन्ते श्वामित्यस्र ह्य-राज्ञसीले मान्त्रस्र वर्गाणं च्योत्विचीये स्तावहारोपायाः बातास्थे दोप्योहातीता ७॥।।।

ज्ञीपश्चे विज्ञीयाचायां तकिविद्वाष्ट्राणिमहां वै छ-

नात । अप्रिन आह २ इति । अत इदमुक्तं माभूयोनिवद्भाव इति। अनेथे चाऽयोनी अप्रितातिथे च हाग्रव्दे मत्यये पूर्वस्य इत्र ह्वयः व्याप्त भवति । योनी तु व्याप्त निवद्भावोमाभूदिति उक्तं ततः कि भवति । मुहुरुछोहाइ इति स्वरुछोप ओत्वं भवति । मुहुरुछोहाइ इति स्वरुछोप ओत्वं भवति । अविधिये वच्यन्तेवामित्यन्न स्वरागमोमान्तश्चरागम् । प्रावेशिये वच्यन्तेवामित्यन्न स्वरागमोमान्तश्चरागम् । प्रावेशिये वच्यन्तेवायांस्वरागमोभवति । कस्मिन्नाम इद्य मुद्रते । उच्यते । वच्यन्ते वोचायंनामिति । ओवीकारयोनिति कस्मात्स्वरागमः क्रियते । वच्यन्ते वांचायंनामिति । ओवीकारयोनिति कस्मात्स्वरागमः क्रियते । वच्यन्ते वांचायंनामिति । कारान्ते पदे पूर्व स्वरेश्व प्रतः स्थित इति तथा आकारोरक्तोभवतीति। अन्नमकार्र्वाद्वागोन प्राप्तोति । अप्राप्तोरागोवचनेन क्रियते मान्तश्च र्वाद्वागोन प्राप्तोति । अप्राप्तोरागोवचनेन क्रियते मान्तश्च रागमिति । अस्रोतिविधिरतावहारोपायावान्तास्थेदौपूर्वोद्वान्ती । ।

इति अष्टमस्य सप्तमी किण्डिका ॥

क्ष्मीयर्श्वविद्याद्यायांतद्विविद्वाद्यणीमहाः । यहायहीयर्श्व विद्योगिक्षीय आद्यायां स्तोत्रीयायां तद्विविद्वाद्यणीमहामायद्यते । इराहर्शका अवेद्यन्दसे समन्तेदिवानक्षायथमप् अवेद्धसे समन्ते न्द्रसे समन्तेदिया नक्ता प्रथमा दान्त्यस्य वृद्धिके ष्टारपङ्क्यां किमिश्चिवृहदेश्यकेश्वेणी प्रथमं चेसोदैवे पराङ्गं नित्यमाचार्यनियमात् पूर्वोङ्गं च वृदेक च पूर्वन

हुद्दानऊषः पाहिविक्तस्मात् । इम्प्रेस्तामामिति च दिनानक्ता मधम स्वरमापद्यते विश्वानी दितीय पर्व दिवानकात्वे होता-नोडियरा के प्रतेषु त्रिषु प्रथम स्वरमापद्मते । अदान्त्यस्य हर्षि बिष्टारपञ्चां * पर्वमध्यत्रवाद्योनिवतः हिद्धिरुच्यते । पर्वमध्यपादाः न्या चिद्धवचनादिम धरतोमं समन्ते पादादिक प्रविभागति न योनिवद्षाक्षरः प्रस्तावो भवति । अकिमित्रिकबृहद्वामदेवपः योश वणीनथमं अस्वरमापपद्यते किमित्तायां वहति त्रिकदुः कार्या पञ्चनिधनवापदेव्ये बृहतोः प्रथमं स्वरं । अश्वेसोद्धे प् राङ्गे निसमाचार्यनियमात् * । च्येसोमायो दैर्घे श्रवसे परा क्रा नित्यमलेषिभवति । मकारस्य किमुक्त भवति । दृहदेहि सेतिस्मिन्नपि करेपे कथे तु गकारेणास्य प्रसारम्भ इति । अप न्यथाबृदोहेत्येतस्मित्रीयं करेथे दकारणात्यः प्रत्यारम्भः स्यात्।। कस्मादेवमेव भवति । जन्यते आचार्यनियमातः । जहवशादिन सर्थः । ऊहकारोहि । द्वेयोरपि कल्पयोरनुवक्षं गकारेण भन्म-स्वारमभे कुर्वन् उभवत्र गकारो भवति । इतरथा पूर्वेव्युभकं मानविति तस्मादुभयत्र गकारेण प्रत्यारम्भ इति तिद्धप #पूर्वाङ्गं च च च च च दारपूर्वाङ्गं च नित्यमछोपितं भवति । अत्र क्यं प्राप्नोति । अन्तःपदिकीना व्यअनानां स्तोमान्ते विस्ते छोषोत्मभवतीति । असन्योतियत्र विभयोरित पूर्वाङ्गप्रोधः स-कित्राचामतिहारी भनाति । यथा हाविष्क्रते त्वंसतामदाहाउन्ता माइतिपूर्वाकं भन्नीत पदान्तीयानां जनानां माक्स्तोभभावो भव

करपः शङ्करयेषस्य , स्वमायानकाराभ्यासोऽग्निनी-वाजीय वितीयायां चैकारे चातित्यं दीघेन्त्वे अंबाङ्कानि कीतमें हिल्बाब्दे हिंदुः पर्वति वृहे दीर्थः सर्वेत्रा संवीति हैंस्वो वार्ची भिद्रोणेय अशामिष्टतीकायां तिहितिः सुरे मीहाओं हाथकों हो नानाननी जिल्ला व पाने आर्थ-ति । यथा त्वाष्ट्रीसाम्नि देवान् होइङ्गछो ३ हा ३ तस्मादन्तः पदिक्रत्वदिश पराङ्गावे मामे प्रतिङ्गं च अलोवितं अविता। माक्तारतीमात्पदानतव्यअत्पद्रकोषः इत्युक्तंतः । तस्माद्रम् पदानतत्त्व माक्स्तोभाद्भावे।द्रष्ट्यः वाद्युच्छ वदितिवतः । अहदीवचपूर्वकः रपः अः । । उक्तं पदानतवत् भाकस्तोभाद्भवति । अध्यक्कृत्वेषुः स्वध्यमायामकाराभ्यासः ॥ श्राङ्करयेषस्य ः वार्याते निध्यमायाः क्वोत्रीयापां अकाराभ्यासो भवति स्वरपुरणार्थाकीहन्त्रिमः राष्ट्र । अपरामित एकः ओकारः रकारे दिनीयः । अपरामिने संज्ञानाश्रकारस्य इस्त्रस्य वचनातः दीर्घतं शकुन्येकारइति ा अध्यक्षित्ववेवाजीयदिनीयायां चक्षा अध्यवदिवमप्रिमितिहाः योक्षाजीये द्वितीयार्यां स्तोत्रीयार्यां आकाराभ्यासः । अपस्मते -व्रजनन्त्रकृषाहो इआस्तियानुविति अपेकारे च नित्यन्दी धत्व श्रीका क्कानक । एकरि च पत्यये हस्वस्याक्षरस्य दीर्घभावः जिल् त्मग्रहणाद्त्रेत हिनीयायां पवस्त्रमधुमत्तमा इतितृचं । अक्रीत्स-हिश्दीरखः पक्रती का पेडकीरसेपाहींद्रेतिपक्रती योजाविसर्थः हिताब्द्राष्ट्रदेशः सिद्धे।पन्यासोविकेषिविकस्यां अः अदेशः दीर्घाः ास्त र्षश्च 🖈 ो इंदरी(तौ । स्थामीनोवादिष्ठंः सर्वश्चः दीर्घोभवति ः। । द्विन माक्ष इत्यर्थः किक्संयोगे इस्तः का एडकोस्स ्य दिव्याद्धः संक्षोत्रेक्ष्मपत्यये।इस्तकः भवाति प्रतिस्यप्रतिस्यक्ष्याद्वादिषु । अस्वार्वेन अभिद्रोणोग्रध्याम्मीभिपन्ते।कायांक अवार्धे अभिद्रोणा चो निष्ट्रा हुंप्रिणा सर्वासु मनाष्येन्तुमृतयावाचारतीमुत्तरची चैज्ञामहामित्रोत्तरयोश्चतुरक्षरार्था विषावां वाजीवा-जापिवासोमो सुत्तरे जिनश्चे पुरोजित्यासुद्गीथाच-स्य दीर्घतं दन्वते प्रथमऋष्यविषयासुत्तरयो बिजी-तुरे गीथाचं प्रथमोचं मागायतां हितीये च पादे सां-

75 To

विन्हिनेचा े श्रेम्ब्जनीसोमीत्त्रवायां विजयोगानग्रे अभिद्रोणानग्रे असिम्मीनाप-द्यते^{हा ।} अस्म¥यसा । श्रंतद्विविद्वां ः प्राणासर्वासुः । निर्माणातृचे सर्वासु स्तोत्रीयासु अभिद्रोणातद्विविद्वामाप्यते । हिन्दत्रितश्चेदि-षु । अपनाष्येनतुमृतयावायोरनीमुत्तरयोः अगोतमस्य मनाष्येनतुः मृतायां योनिष्टष्टांकण्ये ३३ बुस् ३३ इति उत्तरयोतीयो रनीवापचते सा २ ध्ये २ देयायख्येष्टन्तद्धिष्ठेति । अयद्वापद्वापिः श्रोत्तरयोश्चतुरक्षरार्योः विधायां वाजीवाजापित्रासीमयाः। श्रेयज्ञा धक्रीयर्भुः महावैक्तामित्रेः जित्रस्योः स्तोत्रीययोश्चतुरक्षरयोर्वेः क्रतायांवाजीवाजापिवासोमामापद्यते । ब्राह्मणादिन्द्रराधसंजर्जः नां ३ पानं सहिना 🤚 अवदं वा ३ वांजीवाकस्तमिद्रेतिवाजी बाजा २ अउत्तरे जिनेत्रे पुरोजिबामुद्रीधाद्यस्पदीर्घन्तकः। अउत्तरे जित्रे पुरोजित्युत्तमायां उद्गीथाचस्य इस्वस्याक्षरस्य दीर्घत्वं। वा २ मा ३ इति । अद्यवते प्रथमे ऋष्यवात्रि-यामुत्तरयोः अवैदन्वते प्रथमे समाप्तीत्वक्रध्या विविष्टहा-जन्तरथोःः स्तेत्त्रीवयोः इविषयामापद्यते अमेतमद्याद्वितीयऋः ध्यो । अत्रात्रेतुरे गीथाद्यं प्रथग्नेचं मागायतां अंवात्रेतुरे 🤻 🕏 द्वीयाची प्रथमोत्त्रमाचन्द्रदियसमां मताइत्यर्थीयव प्रकृतं प्रथः मोचि स्थ हन्यत इति। सर्वामतेति । उदाहरणग्रहणावः।। मागायः सामाप्यते । प्रवस्त्रनानदुष्र्यवस्थोविद्यापः।दितीये च पादे सास्त्रा-

चान्त्वान्त्वार्रयोतिर्वदणसारत्यायान्त्य्योसतुत्रिकोता चारपर्वतम्तत्वीयायां विकासिक्षत्वतुर्थी मध्ये निर्धः नानि निगद्व सींनि अयोग वत्स्वाध्याये विस्मित्रामिता प्रम ट्यायानियाणस्यानी दर्वेषुदर्कस्योन्दारः पूर्वेषोः स्तो-जीवजाधीलनायां सूर्यात्यं पदं प्रतिस्ताधीणं वाजीचे तन्त्वा । वार्त्रतुर एव बंद्रवीये पादे सांत्वासङ्घातः सारवायर्ची-स इह्यान्त्रातात्रक्षेत्रविष्ठात्राक्षात्रात्रक्षात्राप्यते।तत्त्वाहिष्टः सुद्धतवोत्राज्यां ३ ते। ३ अत्र कहणाने योगित रहिराया इति । तंत्रासः ङ्कालं।द्विवर्वाणमेनमाप्यके तन्त्रवामाप्रयत्।इति,। नतु पर्वेकत्वं दिः वृक्षित्वार्कितर्हि १सङ्घातान्यत्वं भवतीरि विवस्तितम् । तस्माद्योनिवः त्पुर्वदिच्यमेनेति। अन्ये तुएकपर्यसङ्गातादेन प्रतेकत्वमेन पन्यक्ता। अञ्योतिर्वक्षमाम्न्याचान्त्ययो।स्तृतीयोचात्परंतम् अवयोत्तिपञ्~~कस्य~~ बहुणासास्त्रवाद्यांतयोः हिन्तीयाचात परं तम्रसङ्घातपाद्यते तुम् अञ्चाभित्रनायतेहामिति। किमुक्तं भवति। योनी धृतवतीचतुर्थेः एकप्रश्नंग आद्यायां देः असरे चतुर्थे पदितीयायां वयथायो वेत कत्तिपायां त तिमाचकतुर्थः * आवान्त्ययोगितेत्वचनातः तृतीः यमापेकमार्वां माकतुर्यः हामासः, । अतः हामादाना तृतीयायां हात विभाजनत्त्रे हित्ति होते हो । अञ्चात्त्र तुर्थ स्तर । अक्षरत्रयं हो भूजते हो। अभिक्षेत्रभागि : "तिगद्धन्तीति pमयोगन्द : हस्ताह्मा से अ -तिभन्नाति।।किङ्भुतानिः। १०० निगद्दन्तीर्वः प्रयोगन्दस्ताःहास्य इक्काइयायवाहरेला तक्काइका इस्यावला अभिनेताः । असोरेस् का रूउकास मुम्रोगला इतिकालारेक जलपते कृत आर्ज्यकानिमनन्या ये कहनीति है मानदश्य कृष्टाहर्षः भगेत। स्वार्थमस्त्रोद्धानुं । हम्ने स्वरम् । व्यार्थम् भगाषात्त्रीयातः स्वर्शते अ। । ३१: यो p२ स्वेव२२: राष्ट्रक्षीहराः सिराममनकार्शसम्बन्तरयुषश्चेत्यतुत्रासम्बर्धरमान्याये अस्ति। सर्वाश्रीस्वितस्थुषश्रेत्वनुत्राह्मणश्रेत्वाध्याचे देवतानीन् मध्यान्यथ निरुक्तेद्वेके यथादेशं च कालवाविनान् मणि प्रवचनविहितः स्वरः स्वाध्याये तथा शान् स्यायनिनाश्समानोदकेषूदर्कस्योद्धारः पूर्वयोः स्तो-श्रीययोमहेनायां तूर्णात्यं पदं प्रतिस्तोत्रीयं वाजीये

हीनिमस्युपातानि अनुबाह्मण्डस्याये उहगीतावित्यर्थः । क्रदेवनानामधेयान्यय निरुक्त देवेतापरे।क्षनामधेयानि स्वा-ध्यापे उद्दे एके तथैवाहे पथा राणायनीयाः । अधुनानुहन न्देशिरयोते बाईदुक्थतथा सफे प्रियंग्जायेति । अपयोदशं ब्राह्मणमन् शब्दः स्त्रकारेरादिक्यते तेच जह-चक्र यच गीती तथैव भवति द्विपदमभ्यस्यन्तिति । नौधसस्य कुंच इति पेध्यमा त्यस्य प्रकृति क्रस्वाति स्थन्तरादीना कः कुंबुत्तर्वे ककुबुत्तरे नौधते द्विपदमभ्यस्यित्रीत आ २३३ इन्द्र-मी ि रिर्मिनवा ३ मा ३ हा २ इं१ । उत्तर्माणामप्यवस्र क्षकालबविनामपि पत्रचनविद्यितः स्वरः स्वाध्याये अविलय्यि-प्रवचनावहितः स्वरः । प्रवचनशब्देन विद्यालगुच्यते । भोड्यत इति प्रवर्जनम् । स्वाध्यायशब्दः पूर्ववत्। ऋतधा शास्त्राख्य-निनाम् अतथा द्वाञ्चायनिनामपि प्रवचनविहिनः स्वरःस्वीध्वाचेन त्रीं व्हेंचे ब्राह्मणीद ब्रीह्मणिवहितः स्वरं स्वध्याये छह्गाने स्वध्या-यशब्दे व उहिंगानमुच्यते । अनमानीद्रकेषूद्किस्योद्धारः पूर्वयोः स्तोत्रीययोः अ । समानमुदर्क येषु तानि समानोदर्काणि तेषु समानादकेषु उदक्रशन्दोऽन्तरवचनः। समानं समाप्तिषु नवस्योद्धारः यथा परिस्तानायां महेषु सर्वेषा असीति तथा व एकर भैककुमें चतुरसरस्योद्धारः पादवद्यतेः । उ-

सङ्घातेकस्वात् तथा अति इछन्दःस्तित्यवस्यास् तिः कवृहति च पर्वेकस्वा दिमाणस्तोमसमनते च द्यक्षरं पद्णसंकृष्टस्वात्॥ ८॥

प्रतिस्तोत्रीयमार्चिकानि निधनानि स्तोभाक्षभूताः

िणगन्त्यं चतुरक्षरं पाद्यदिति । अपहेनायां त्पान्त्यं पदं मितस्तावीयं वाजीय सङ्घातकत्वात प्रयोक्तिन न्यायेन द्वयोः
पाद्यारुद्धारः प्राप्तः समानोदकत्वात् व्रवीति महेनायां रायोवाजीये उपान्त्यं पदं प्रतिहतात्रीयं भवति । तद्धि केस्मातः ! सङ्घातकत्वातः । अत्याति उत्दरस्तिनत्यवत्सास् अय्या
पहेनायां तथाऽति उन्दरस्तु प्रोप्वस्मे विकद्वत्याः सङ्घातकत्वादेव । अविकत्वद्वात् च पर्वेकत्वातः विकद्वत्याः सङ्घातकत्वाः
देव । अविकत्वद्वात् व पर्वेकत्वातः विकद्वत्याः सङ्घातकत्वाः
देव । अविकत्वद्वात् अव्यानाः इयोग्नाः इद्योगनाः इद्यानाः इद्योगनाः इद्यो

-१८५ : इति अष्टमस्याष्ट्रमी कण्डिका ॥

क्षेत्रतिक्तेत्रीयमार्चिकानि निधनानिकः । जहगाने योनिय-वा स्वरा इति । जहरे मक्तरः । तत्र जहस्वाभाव्यं वृण्यते अन आह् । कानिनिधनानि मनिस्तोत्रीक्षमार्चिकानिधनानिभवन्तीनि-क्षिक्रोपन्यासः पूर्वयोः स्तोबीययोः उपायमतिषेपार्थः । अस्तोभा-क्षिक्रोपन्यासः पूर्वयोः स्तोबीययोः उपायमतिषेपार्थः । अस्तोभा-क्षिक्रोपन्यासः पूर्वयोः स्तोबीययोः उपायमतिषेपार्थः । नि च प्रचीक्षभूतानि ज्ञतथाहायिकारस्वापदानुस्वर्गणाः मन्त्रासामिकानि ज्यस्ती भिवानि सामानितकानि सामानि मान्ते सर्वत्रा ऽन्यत्रगणगीति भ्यः प्रतिस्तोत्रीयं वोष्ठी-यधुराम द्रवयोः कण्ववृद्दति ज्ञानिधेनोपायान्ताः स्तोत्री-

व्यक्तियोधार्याचेकाचि विधवारि स्वाभाक्ष्मिना-वित यथा पदनियने काणे बृह्तियने वार्कजम्मे । अपवीगभूतानि च्यक्षमित्रस्तोज्ञीयं भवन्ति । अतथाहायिकारस्वारपदानस्वाराः णां 🗱 हायिकारस्यारपदानुस्वाराणां मतिस्तोत्रीय हायिकारी प्र वेति । पदानुस्वाराणां, स्वारग्रहणाच वाङ्ग्नियनानां प्रतिस्तात्रीय निष्ठनानामभावः यथा उद्वद्धारोने सामराजेशनानिसोमायी अत्र स्ट भाइभुनोपि प्रतिस्तोत्रीयं निधनं च भनाते। उत्तमायामेन भनति *** अन्तःसामिकानि च स्तौभिकानि *। अन्तःसामि च साम्प**र ·यानि स्तोजीवं भवानेत यथा स्वःपृष्ठोत्सेघादिख । श्रमापानितकान ्रिसा मार्के सुर्वेह्न यान् स्वाभिकानि निप्रनानि बहिनियनाहि तानि तृचस्य साम्नः अन्ते भवन्ति यथा आमहीयवरीरवर्धे अभ्यत्र गणगीतिभ्यः **अ** तादिषु अभन्यत्र गणुगीतिभ्यः । गणुगीतिषुतु बहिन निभनेषु वारवन्तीयादिषु यज्ञापहाषु तन्तेश्वधीहवादिषु । तथा एनापत्युइमाउत्रादिषु^{क्रमान्}तया प्रवेसाजर्भभमसंस्योः पित्रासीमा-दिषु एनेषु सामसु अन्ते बींहर्निष्नानि भवन्ति । अनितस्तोत्रीयं बोधीयधुरामक्वयोः असामान्तिकानि सामान्ते सर्वत्रेतिमाप्ते इद-मुच्यति। मतिस्तोत्रीयं निधनं भवति दिशामधादिषु अकेकण्येबृहति च क्षेत्रतिहैती ये "निधन भवति" त्यामिध्यादि सुक्षानधनीपायान्ताः स्तीबीयाः सर्वत्र * विदिनिधने ध्वेतामहीयत्र नीधसद्येतादिषु सामान्ते संसदमाप्ती सामान्तकस्यायः। किन्तु उपायार्थमुद्रयते निघनापायाः न्तर्तित्वपायः । प्रतिस्तीत्रीयं भवतीत्वर्थः । ज्वायोयज्ञकर्माणुः ॥।

याश्रीसर्वत्रेज्ञ मिरेडानां सिर्डानता शिशियां तारश्रुण्य स्नुक्त महामा प्रांगव योतं राज्यस्य हिताल हेपुर श्री खरि ग्रिखयो। रगत्यं नाः । प्रवदुद्धत्सा मराजेष्वेकाराहृतः । सुजाने । स्तोः भ्रेश्चः सामाग्रः सीमानेत्यप्रान्यार्थः रहस्वे (त्तृद्धार् तस्य लक्षणोदेशः अप्रवीमभूतस्यानुद्धारः विकृत्तस्य वचनं यथाभद्रश्रयो रिष्टशाकरषे-अस्वाशिरामकसप्तहैकवृषाणार श्रेग्रस कृताः न्हेंपयान्त्र कार्याः निवास्ति विधासका विद्या विभाग के स्थापान कार्याः जिल्ला कार्याः विद्यान कार्याः जिल्ला कार्याः जिल्ला कार्याः जिल्ला कार्याः कार् **ॐ**इडाभिरेडानीर्मिडानेताः क्षण्डङाभेरेडादीनां राष्ट्रकृतादीनां हिड्डाइ न्ताः इस्तोत्रीयाः भवन्तीं त्यर्थः है। *श्रुधीयान्ताः श्रुष्ट्ये * श्रुष्ट्ये श्रुधियां तिहि स्तोत्रीयीए भवन्तित्वर्थेत्म् ऋत्त्रतीमाः प्रश्चित्रे पगर्वयोग संऋगन्तरः ह स्तोत्रीखा हर इति हेन्द्राक्षा अभय स्ताहत्। पुर्वयच राविष्ठक्षाः क्षाप्यक्षक्रवस्तानतम् ः पूर्वोक्तपुष्यदेशिष्ठक्षेत्रे भवन्ति षुविवक्षेत्रक्तं अवसे Sभवासङ्गिए। अग्रश्च अस्य न्ताः प्रचहुद्दस्सामहाज्ञे हु अर्थीत एतेषां गडगरयन्ता अवन्ति तेपाद शिष्टेषु च व्ययद्विपार्थः सम्पानाराहकुंत्सरथीयनात्समादिषुः। ऋएकारास्ताः सुज्ञाने गुस्तोः भैश्चिक्तामाच्यः।सामान्तेःयथान्यायं अंकिहस्त्रभातः।मञ्जूकी क्रितिहास्ति मान्त्रशासामानते यथानयायं भनाति ।।।।।।आः सन्तंप्नतेषु ।द्रनद्विष्टेषु च विधान्यार्याञ्चाद्यनंतद्शेनात्।।। अरहस्येनीतृद्धाराः अः रहस्येनु स्तो।अस्य 🖫 उद्धीर राज्य प्रता । स्राजने । दिखान । अतस्य ने । छक्ष को दिक्षा 🚜 व्यक्तिवित्री अपर्वाङ्गभूतस्यानुद्धारः अः यथानुहद्र्यतस्योश्विद्धाः राजने। ।त्वानतपृयोगः ॥० अविरुक्तस्य ॥त्वामादावाद्यां ॥ व्यान यथा भद्रश्रेयोरिष्ट्याकर्षभस्याकिरामर्कसप्तहेकरुपाणां * रहस्ये त्रिरुक्तस्य सामादावार्यं वचनं यथाभद्रश्रयादिषु अश्रयासे छ-होशब्दस्य लोपः * सामादौ अजन्भोत्तरस्थसोभाञ्जोह्रपाणार्थ-

तेंस्यंवचन्द्रसंकृतिनि स्तोभीयं वचने प्रतिस्तोत्रीक मुद्रिद्रलभिदी पुर्वस्थादी परस्यां ते भगेस्य सहिमादी स्तोभांत्यं पदं वैराजऋषभेत्वंत्यस्थांत्यवचने प्रपट् बापत्ययोगया ग्रामे वैराजङ्गादिः स्तोत्रीयान्ते सर्वासु स्तोत्रीयाचचाक्षरेमत्स्वसंयुक्ते ॥१९॥ १३०

सामान्तित्यंवचनं * एतेवां साम्त्रां सामान्ते यात्रककं तस्य यद्भवनं तद लुप्यते असंक्रतिनि स्तोभाद्यं वचनं प्रतिस्तोत्रीयम् संकृतिनि । उद्दीधाद्यस्यः । त्रिरुक्तस्यः प्रतिस्ते।त्रीषमाद्याः सञ्जन लुद्यते अअविद्वह्लिभिदोः पूर्वस्यादौपरस्यान्ते अविविद्वाहरू पवतेहर्यः तयस्तमदयोः ः पूर्वस्यः अञ्जाद्वाद्वास्य सामादो 🗠 च । त्रिरुक्तं ेतस्यानुद्धारः । परस्य 🕾 🖘 अतिमार्थित्रिरुक्तं े तस्यानुद्धारः किश्वमर्गस्य सामादौ ः स्वोत भान्सं पदं अभार्य ये स्ताभारतेषां पदांत्ये पदांतस्तोभांतं पदं सामादी भवति अवैराजवेभे त्वन्त्यस्यात्वेवचनं अवेराजवेभे हु अन्यस्य त्रिरुक्तस्य अन्त्यवचनं सामादी भवति ईया ३ हा छन पिवासीमादिषु **#यण्वापस्रयोधयोग्रामे**# याः एव।पत्त्रयोः अर्थाः स्विवायां यथा ग्रामेगेयानामुक्तीन्यायः स भवति स्तोभश्च सामाद्यः सामांते यथान्यायमिति अवैराजइयादिस्तोत्रीयांते। असीस्त्र महानेराजे इचादिस्तोभः स्तोत्रीयांते सर्वासु स्तोत्रीयासुल्यमञ्जीत *****स्तीत्रीधाचे चासरेनत स्वसंयुक्ते अपकेकस्याश्चरती श्रीवायाः भागे अक्षरे ते चारतोत्रीयाया अन्ते पदस्वसंयुक्ते अनुतः ॥ ना सवाः वादवेस्थानि<u>ः त्यासार्वस्थानिस्याचित्रम् । वर्तन</u>्यास्याक्षाक्षाः सार्वाके इति अष्ट्रपस्य नवपी कण्डिशा ॥

niminal primitables say in superior says a second of the s

्र आड्यदोहानि प्रतिलोमानि तथामाणस्य सामार दावाच वजनम् आयर्बणदेवस्थानस्यरान्तिरक्षतीर् श्रवमानामविकारः सर्वोद्धारोतोन्यत्र वैद्धपे तु देन वजानामनुद्धारः प्रयोगसिष्टपर्थित हाथेश्वानां चैकवृन् व च देवतानां निधनन्तु सामान्ते सर्वत्र यहाधीयो

्ष काष्ट्रकार्य ाक्षक्रवाज्यदोहानि प्रतिलोपानिक्ष अंअाज्यदोहानां सामाम्नाक यिकं क्रममुत्सुरुप पातिलोम्पं भवति इति श्रुतेः अपामवेत्तीनिधन-मिति आज्यदोहानां लोकनोविनियोगः इति अतेषामाद्यस्य सान मादावाद्यं वचनं क्षतेषां प्रतिलोमानां पदाद्यमृतनिधनं तस्य सान सादावाद्यं वर्चनं भवतिच्यो ३ हमितिः मसुन्यानायां अञ्जासर्वेणः देवस्छानस्वरांतरिक्षतौरश्रवसानामविकारः 🗱 आधर्वणादीनां ऊ-हगिती यथायोति प्रयोगो भवति न कश्चिद्विकारः आधर्वणे प्रव /स्वदक्षमादिषु दैवस्छाने परीतोष्यादिषु स्वरेषु सर्वेदेवत जातिन वचनात प्यजापसुन्तानादिषु अन्तरिक्षे अभिसोमादिषु तौर् श्रीतसयोः वत्रंसधसाखायोदीघीपति * *सर्वोद्धारोऽतोन्यत्र अतोत्यत्र सर्वस्तोभोद्धारः अवैक्षपे तु देवतानामनुद्धारः मयो-गासिध्यर्थम् अवानिधने वैद्धपे देवतानामनुद्धारः प्रयोगसिद्ध्यर्थ देवतापदं । देवतापदामातेः पूर्वलक्षणेनः सर्वोद्धारेः माप्तेः अप्रवाः दश्तोभाभिमायेण *इहाथेडानांचं * इहअधाइडाएतेषां वातु-द्धारः प्रायोगसिद्धार्थ रेवतीपाश्चरक्मादिषु हाउरेवाएस्वादोः ह औ। शहरका अएकरेन व देवतानां क एकरेने च अभिप्रवा ए-क्रक्षमोगे स्वद्ववेद्व्यादियादेवतानां अनुद्धारः शाकर्षभेचासा मान्यात्। अक्षिनं चसामान्ते । सर्वज विद्यायः अविद्यारमसङ्गे नैवयुर्देषुते मानामानते । यश्चिषनं कछ्यु । अरुवाक्षरामित्यर्थः । यथा

.

गुरुषुनिधनैकदेशाः विरुक्तानिभन्द्यां वृत्त्वस्तुओं तु त्रिक्तं दिवस्थानपूर्वेष्योनिधनीत्रं मः पद्मनत्या या**शंस**र्वे दिवाकित्येवैराजं श्राणिङ्काणे छास्यसम्भासे दात्रामादिः युक्रार्सि क्षेत्रसहेत्वाघवेचन्ध्रिसाम्नोः ःपूर्वस्थाप्राग्रहाः चंपंदमेपावतेचगवांवतेचकवातंतप्रधममहिवनोवतः हं बृहद्रथंतरयोः स्वाशिरामकीदिषु च अगुरुषु निधनैकदेशः गु-रुषुःचाबह्वक्षरेषु भानिधनैकदैशः।यथोत्तरत्रेष्टवस्यतिः श्रांत्रहरू।नाः मन्स्यंत्रीचेनं क्षात्रिरुक्तानुगंभीतृषत्तानामन्स्यं वचातं । यथानुआङ्यद्वीन हो। त्रीणिधने अन्तर्भेतु त्रिरुक्तं अर्देवतर्ऋषभे तुर्धात्ररूक्तेमकातिने धनं भवति नास्य वचनं उप्डम्इति योनिवानिवानम् ॥ ऋदेवस्छा नपूर्वेयोनिधनाद्यंपदं ्रेवस्छीनपूर्वयोः स्तोत्राययोः प्रतिधनस्त्र आचो पदाभवीता चौः अअन्त्याया ऐसर्व श्रादेवस्थानपूर्वयोजियः नार्यं पदं अन्त्यायां स्तोत्रीयायां सर्व भवति अदिवाकी र्चे वैरीज़िक्ष महोदिवाकी चे श्रापंतिवायायां गणगं। तित्वातः वैराजं भूने ति इकार रोवैराजुर्जेज्यतेनियनं ऋष्ट्राह्विकर्णेक्षी।।विकर्णीमश्रायन्त्यायामेव भ्राङ्निधनं भिनति । फाश्चया डिपरि दिवस्य अन्यानिधनं भ्रार्ट भन्नित ऋष्ठास्वरंभासे ऋ भास्ते पुरो जिस्मैं स्वायाः भाईवर्गः निप्नने भवति॥ प्रसम्भाजन्तियेष्टास्तरः एइही होभद्रप्यवैपादिपरित्यः अन्तर्वक्रियनं भासभवर्तिभास् गार्ॐकतपादियक्रसिॐ हाङ्ोरायकोईडाङ्चर्चाहुई कुरुवमादि परित्यक्रयन्त्रातं जीवेत्येवमादि निधनं भवति असिहत्त्वाः . द्यवचन अस्तरहेतु (बरुक्तस्य आद्ये) तिष्रमं भेनेति अन्तवचने। मास इह मुच्यते ।याञ्चरतंप्रस्ताप । असाधनोः व्यूर्यस्योपग्रहास्यं व्यद्मप्रां त्रते चगतां वैने सक्त । तो प्रयुषप् अपायेषे अपांचीतः चार्युनाना याँवते के प्रा-इद्रान्तं । यहम् अपने विश्व नौभवाते । यो अभिनेते । विश्व कहिती सर्वा झते । वि वाब्द्रास्त वेष्प्राथेषं विश्वनं एथेवातिकालो व अञ्जावतन वित्युवेड्काहि

12

पूर्व इंकारोइतिकान्तो । वैद्धाद्यार्कर्षभ्यवयोगद्धं जो सामान्ते द्याद्धीः ऽइत्रवते हो हो हो हो हो नतेषु चत्वारः सोमा वा औहोबात्सिवा स्वर्णितः प्रभोज्ञमेकाराः दिक्ष छमेवंपदायस्तोभाः प्रासु विधासु उपोतिभाः

रोतिकान्तः अधिवनोवितपूर्व इकारोऽतिकान्तो विधनोभव-ति अ३३२ वैद्भवशाकर्षभपूर्वयोरद्धेंडा अपञ्चनिधनवैद्भवशाकर्षः भयूर्वयोः स्तोत्रीययोः अर्देडा भवति न जातमञ्जरोदसीइट् श्रसा-मान्तेऽध्यद्धीक सामान्तेतु अन्त्यायां स्तोत्रीयायां अध्यद्धेंडा भवति इट्ड्डा ३३१११ इति अध्यद्धेंडा अअन्तवतिहाँहाँहाँहाँहोन्तेषु चत्वारः सोपा अश्वत्रते तु हो हो हो हो हित एतेषु हो इकारां ते ब्वित्य र्धः। तेषु चत्वारः सोमाः स्वराः सङ्घाता भवन्ति सोमसङ्घातः प्रपुना-नायेवेधसइति प्रथमे साम्नि होइ होइसोमायववाउच्यारताइति अवा-औहोत्रीत्सित्राक्ष औहोत्राविच्ये त्सिवातामवीत त्सिवातपूर्वपत्यय-त्वाचाहोशब्दस्य दृद्धिः **स्वज्येतिः प्रथमोचमेकारादिकृष्टम् * त्मिवायाः परं स्वज्यीतिर्द्रव्यं प्रथमेचि अवति जपायप्रत्वाद्वाप्रयन मोचं बृहस्य प्रथमेचिस्य निघनभावः अन्तस्थेभ्यः ष्टाहासीमधमी चानीति निधनत्वाच स्वारः निधनान्तः सर्वत इति। तस्य च स्वन क्योंतिंद्रव्यस्य निधनभूतस्य एकारः आदौ क्रष्टोभवति ए२२ सुव-ज्योति ३२३२ अएवं पदायस्तोभाः अपवं होहाइ एवमाद्याः स्तो भाः प्राक्ष्यमोचावः सिवावः स्वरान्ताञ्चवन्तिः अभिवाजीसेतस्य आदौ भवान्ति एषा ताबदेका विधा समाप्ता अपरासु विधास उयो-विभाः विश्वविद्यविष्य शतं कः परासु विभास किमतिदिव्यते ? प्राद्धादी स्तोभानः करना मथमाचस्य स्थाने द्वितीयायां विश्वायां डयोतिक्री इति । तृतीयायां विश्ववाजीति । चतुष्यि प्रथमो ब्रह्म शिशुर्वाज्यक्रवीमेध्याः इति । पादगीतिस्तुर्र्याः परयोह रुद्धारः सामान्ते । निधनायः स्तोशाः स्वर्वतः इति निः । धनमुपग्रहादिः व्यारद्दतिसामानि पश्चाः मूर्भवः । । स्वः सत्यंपुर्वे इत्येतासु प्रथमग्निन्दूर्तास्तावोमन्द्रे सोः

¥.

स्थाने अञ्जोमेध्य इति अपादगीतिस्तुल्याअयथा प्रथमा पादगीः तिः पतिता पादादौ स्तोभाः प्रथमेचं यथोक्तम् एवंक्पाश्चतस्रो ***सामान्ते निधनाय**ः स्तोभाः *अन्ते प्रथमोचानेतादुद्धारः निधनं स्वर्वत इति तद्यी च स्तोभाः कर्त्तव्याः प्रथमोञ्जल र्जिताः अस्त्रर्वत इति निधनमुपग्रहादिअ स्वर्वत इति । निः धन्मुपग्रहादिभिर्भवेत एकार उपग्रहः अन्याहृतिसामानि पञ्च भूर्भुतः स्तः सत्यं पुरुष इत्येतामु पृथक् अपादि व्याहः तिषु पञ्च सामानि यथोपदिष्टानि भवन्ति । यथा भवति तथो च्यते एकैकस्यां च्याहृत्यां अभ्यस्तायां त्रिह्मः पश्च सामानि भवन्ति अअप्रिद्ता अस्तावों मेद्रेक्ष भू शिब्दे अप्रिन्द्ता स्वरी परतायो भवतिः मन्द्रग्रहणाचाश्रिन्द्तायामभ्युद्हं असोपस्त्रिरुः क्तः अभूरादिष्येव एकैकस्यामनभ्यस्तायाम्ब्रिस्ट्ना प्रस्तावो भवति इत्युक्तं, इदानीं परा भक्तय उच्यन्ते पुनर्भूक्त्येते हिष्क सरे सोमसङ्घातस्वरस्निरुक्तोभवति सोमसङ्घातश्च प्रथक् अविति अभानीकयान्तृतीयः असेमसन्धात आनीकयां तृतीय मापद्यते हा ३३३ वाइति, अस्वज्ञयोतिर्निधनमञ्जृष्टेकारादि अं भूरादीनां प्रकृतन्योद्वातसामान्ते स्वज्योतिर्देन्यं प्रथमोर्च भवति प्रथमोर्चन्त्राच निधनपुरायपरत्वादः नैधनत्वाचान्ते।स्वरः एकारः स्वरंश्चास्याक्षर अक्टाआदी भवति प्रथमोचेये । अएवं सर्वेषामेव विकारविधिः अ

मिल्लावका आनीकयांतृतीयः इस्वेडवीतिर्विधनमक्ष्टें काराचेवं सर्वेषामेष विकारविधि रेतेन प्रदेशेनोद्धाः सामग्रणः करपयितव्यः करपयितव्यः॥ १०॥ ।

अथ विकल्पा रवडगतिर्मदोधनकामे पुरः स्वासूत्तरयोखारङ्गमानदे ऽष्टेडरियष्ठयोर्हिन्वनादीदि-

प्तं सर्वेषामामहीयवादीनां साम्नां एष विकारिविधिरुक्तः मुखेतच्यः । अएनेन प्रदेशेनोह्यः सामगणः कल्पितच्यः कल्प-यितच्यः अपनेन छक्षणप्रदेशेन ऊह्यः प्रयोगः कल्पित्वयः कल्प-कल्पियुं शक्यन हति ॥

नापकार्व हार्वाहित अष्टमस्य दुवामी कण्डिकाः ।

ाणकृति उर्वाध्यायाजातशत्रवादिविष्कुयशक्षिणयः अर्तुवरणार्थे भाष्ट्रकृष्ठितस्मितिकः॥ व्यवस्थानिष्यायः

श्वानिभावाः परिसमाप्ताः इदीनीं विकल्पा उच्यन्ते भावभेषं च, प्रतिस्मताः पादे दिधा गितिर्देश्यते, तव किप्रभयमकारस्यापि गतिर्देश युगपत्मयोगोभवति ! उतान्यतरस्यीतसंशयः । प्रयोगाः धन्ताद्दस्य तिभणियार्शमदमारभ्यते अथविकल्पाः विद्यन् तै इति चाक्यभेषः । अस्वजगतिः तर्णिरित्सिषायां रौरवेन् निमन्त्रष्टेवसाः कृष्णि है है है यिविकल्पेनान्यतरस्य प्रयोगः अमदमदोधनकामे प्रवस्वदक्षसायां निर्धनकामे मदहो इमद्राः होइम्रतिस्तोत्रीयमन्त्रपत्रस्य मयोगीः भवति । अपुरःस्वास्त्तरयो-श्वारक्षमानदेशिप्ति अर्ज्ञमामन्त्र स्वासु चोत्तरयोः स्तोत्रीययोः अरक्षमा विकल्पते अर्ज्ञमामन्त्रस्यत्व । अथिवरायिष्ठयोहिन् स्वनाद्वीदिहिन्दराः अप्रतिमामन्त्रस्य स्वास्तिविष्याः अष्टेडरियष्ठयोहिन् हिंस्तराण माति। वृद्ध छंदवा मित्रे कि को ध्यमपष्ट त्रवमीत्रं दी घेपर योदी पापर की चै मेव हती यद दा में कुछ छंसा विश्व त्र धर्म विधर्मणोः पञ्चाक्षर द्योधनानि स्तावे हिवस उत्तरयोः प्रथमे विराद्पर्यूच दिव्येगी थस्तदादि नेवे-निहोता। तिथा तुवारा त्वेसो दैघे गकारः द्याने सजन्त्र-

A STATE OF THE PROPERTY OF THE PARTY OF THE

वर्वमानमहित्वनिति दीदिहिस्वरा गीतिविकस्त्यते अमातात्री दं इनामित्रे असाविसोम इन्द्रतृतीयायां यज्ञायज्ञीयश्चि तृती यायां च महावैदवामित्रें मात्राब्दतादाब्दयोर्यदृष्टद्वं नानि तरे द्विकरपते । पर्तचमाउतत्राताइति च अक्रीध्यमपष्ठं नवपत्रिम् गापत्रीक्रीक्षे प्रतिस्तोत्रीयं मध्यमे पादे पेष्ठमक्षरं विकल्प-ते *दार्घे परयोदींवा परं नीचैः । सम्रदार्घे परयोः दोवायाः परमक्षरं नीचीभवति अगवतृतीयद्शमंकुष्ट्र मुवन्न गौगवे तृनीवे पादे विद्यामं किष्यते । अध्ममीवधमीशोः विद्यासरशोधनानि अ पंचासरदाः ानिधनानि ध्यवन्ति दिद्यासिराणि विकल्पेनाध्यक्तीति #स्तावे इविष उत्तरयोः प्रथमे सौहेविष उत्तरयोः स्तोत्रीः ययोः प्रस्तावे प्रथमे स्वरे विकल्पः परिः प्रधन्वीत्तरयोऽपवाने प र वा आईवा र इन्द्रः पे र आ र इन्द्रा म्हण्याविशाद्वेष्यी च देव्ये गीथस्तदादि अशिक्षरः इति पर्युद्वायां जिल्ली मदेव्ये उद्गीथाद्यं पर्व प्रथमे स्वरोविकल्पते अनेवे निहीताः पूर्वे भागनवे भागितहोता विकल्पते। अभिसोमादिषु अतिपार्तु तुवारा क मन्द्रयाचेत्वर्त्र वाराः विकल्पते । अन्वेसोदैर्वे अगकारः त्वेसोपार्या देंघश्रवसं हगोहेंतिगकारोविकर्ज्यते अक्षेत्रनेराज-नष्ठवते 🔅 १ सो राज श्रीवाने माराजन् मा बाब्दो विकल्पेन 🏲 द्विते 🔐

वत आंसोफितितीयायामृतेनयोनिवन्मध्येजाप्लुतं प्रा-न्त्ययोर्वेलोपश्चाच्छेचैस्तकारोः यजिवाह हेहायांष्ठ-धते यदास्युत्तरयोर्ध्रिद्तास्ताव प्वबृहत्युदा आ इति गीतिः षभेकाम्पा त्वंनीयारे पुनाप्वबृहति प्रसोप्वत-रेपुनाभिसोजंभेचोत्तरयोः ककुभोविकल्पाः॥ १॥

अश्रासोफतृतीयायामृतेनयोगिवन्मध्वेजाप्छतं प्रान्त्ययोर्वछोपश्राद्यः उचैस्तकारः असोफतृतीयायां सफे ऋतेन इति एतस्मिन्पादे वाश्रव्दः योगिवद्भवति मध्यमे विकल्पे प्रथमांत्ययोविकल्पयोः जाश्रव्य एव प्रजुतोभवति यकारछोपश्च तयोरेव आये विकल्पे उचैस्तकारः अयोजवाहरहायां एळवते याजिष्ठं त्वायावैष्णवाहे इहायां प्रत्यये प्रज्वते अयगस्य त्रयोर्शिद्तास्तावेइन्द्रस्य यश्चासि उत्तरयोः स्तोत्रीययोः पस्ताव अग्निद्ता विकल्पते अकण्वज्ञहत्युदाआइतिगतिः स्तर्भकां पा अग्निद्द्ता विकल्पते अकण्वज्ञहत्युदाआइतिगतिः स्तर्भकांपा अग्निद्दा कण्वज्ञहति उदाआइन्द्रीत गीति।विकल्पते अवभकांपा अग्निद्दा कविवारे पुनाण्वज्ञहति पसोण्यतरे पुनाभिसोजभेचोत्तरयोः ककुभोविकल्पाः त्रवनिश्चत्रायां वारवंतीये, पुनानायां कण्वज्ञहति प्रसोपदेववीतयायां कण्वरथंतरेषु पुनानायामभिसोमायां
च वार्कजभे च उत्तरयोः स्तोत्रीययोः ककुभोविकल्पाः ककुभोज्ञहत्यो वा ॥

भ इति पुँदिवसूत्रिभाष्ये नवमस्य प्रथमा कण्डिका ॥ १०० । १००० । १००० । १००० । १००० । १००० । १००० । १००० ।

अश्वासानान्यवस्यामः प्रगाणं यिविधीयते । पर्वे आर्थिक एं स्तीभिकं चैव पदं विकियते तु यैः॥१॥ आयित्वं प्रकृतिं चैव वृद्धश्रावृद्धमेव च। गतागतश्र स्तोभानामुचनीचं तथैव च॥ २॥ सिव्धवत्पद्वद्गानमत्वमाभीवमेव च। प्रश्लेषाश्राथ विश्लेषाजहे त्वेवं निबोधत ॥ ३॥ संकृष्टश्र विश्वष्टश्र व्यञ्जनं लुसमनिकृतम् । आभावा एश्र विकारांश्र भावान्तहेऽभिलक्षयेत्॥४॥ एतेभविस्तु गायन्ति सर्वाः शाखाः पृथकपृथक् । पश्चस्वेष तु गायन्ति स्र्विधानि स्ररेषु तु ॥ ६॥ ।

*अथ भावान्त्रवक्ष्यामः अथशब्द आनन्तर्यार्थे भावान्त्र भवक्ष्यामः *प्रमाणं यैतिधीयते । मानमेवं प्रमाणं विधीयते प्रतिष्ठाप्यन्त इत्यर्थः॥

अशिवकं स्तोभिकं चैव पदं विक्रियते तु यै: अ। १॥ आचिकं पदं स्तौभिकं च विक्रियते । येविकारमापद्यन्ते तान्त्रवस्थामः

अवायित्वं प्रकृति चैव दृद्धं चारद्वमेव च ।

गतागतं च स्तोमानामुचनीचं तथैव च ॥ २ ॥
संधिवत्पद्वद्वानमत्वमार्भावमेव च ।

प्रवेखवाश्राथ विश्लेषा उद्दे त्वेवं निवोधत ॥ ३ ॥
संकृष्टं च विकृष्टं च व्यञ्जनं छप्तमतिकृतम् ।

आभावास्थ्य विकारास्थ्य भावानुहेऽभिलक्षयेत् ॥ ४ ॥

प्रतेभीवेस्तु गायन्ति सर्वाः शाखाः पृथक्पृथक् ॥

पञ्चस्वेव तु गायन्ति सृत्यिष्ठानि स्वरेष्ठ तु ॥ ५ ॥

सामानि षद्सु जान्यानि सससु के तु को थुमाः ।

श अनानामन्यथागीतिः पादानामधिकाश्च ये ॥६॥
। योतिद्दष्टाः समाः येऽन्ये पादास्त्वचरद्दाः समाः ।
। अर्थिभावश्च नेदानी दीर्घ यचैव कृष्यते ॥७॥
कर्षणे तु निवर्त्तेते त्सायिबायामुपद्रवे ।

() अभावोद्दयतेसाम्न्योभावश्च यथांकमम् ॥८॥

ाहित् असामानि षट्सु चान्यानि अवद्यु गीयंतेप्रथमादिष्येव । अस्तिस दे तु कौथुमाः असमसु स्वरेषु द्वेनामनी गीयेते कौ-थुमशासिनां मोषुत्वावाका ज्ञत्र ॥

*जनानामन्यथा गीतिः पादानामधिकाश्च ये ॥६॥ यो-निपरिमाणाद्नानां पदानां अक्षरपरिमाणाद्नानामिसर्थः । पादानामन्यथा गीतिर्भवति । यथाएष ब्रह्मादिषु । योनिपरि-माणादिधिकाश्च ये तेषां चान्यथा गीतिर्भवति । यथा वि-राह्मानदेन्यादिषु ।

#आयेभावश्चनेदानीं दीर्घ पचैव कृष्यते अयेभावोः नभवत्यूहगीतौ देयेतादिषु । दीर्घकर्षणं च न भवति । किं त-हिं १ रुद्धकर्षणं भवति यथा आर्कोदेवानामित्यत्र ॥

न्तः अकर्षणे तु निवर्तिते । त्सायिवायामुपद्रवे अा

त्सायिवायां प्रत्यये। उपद्रवे भक्तिविषये कर्षणे उद्देशी-अपि निवत्तर्ते अंदगीतौ समेष्यपि पादेषु ।

*ओभावोहरूपते साम्न्योभावश्च यथाक्रमम् । ओभावोहरूय-ते साम्नि पत्र ओभावश्च दृश्यते । यथाक्रमं छक्षणन्यायेन य- श्वाश्युद्देनं सर्वन्नोहगीती रहस्यवत् िमाम स्वादिपर्वणि तिस्रायां तथेवान्येषु सामसुन्न ९॥ आर्चिकं निधनन्याये स्तीमिकं वाः यद्चरम् ॥१०॥ मणाजन ऐसद्द्योगमन्तोदात्तं वृषे स्वरम् ॥१०॥ मणाजन ऐसद्द्योगमाविद्यासिविदेप्सुजित् । स्वनाह्य ऐद्योगेति भरिष प्रियमभिद्विता ॥११॥ जसावसन्तमधर्मत्स्रत उद्घाषिभिद्धेयन् । न्यायादेतान्यपेतानि श्वत एकं वृषे स्वरम् ॥१२॥ श्रीभासपौष्कलाष्ट्रेडरिष्ठाछिद्रधमसुन् ।

थायथा प्राप्तिः तयोस्तथातथा तौ भवतः । ऊहगीतावि । पानि क्रिक्षअभ्युद्देन सर्वत्र उहगीती रहस्यवदः । अभ्युद्देने सर्वत्र ऊहगीतः प्रत्येतच्यः । यथा रहस्ये तद्वद् ॥

*स्वादिपर्वाण तिस्त्रायां तथैवान्येषु सामसु।

%पथा स्वादिपर्वणि तिसायां अभ्युद्हीभवति । रहस्यवता तथाऽन्येष्वपि सामसु यथा सहिते । उदाहरणं तिस्रोवाचउत्। आर्चिकं निधनं न्याये स्तौभिकं वा यदेश्वरस्य का

ु कुष्टाकुष्टं भवेत स्वार्यमन्तोदात्तं वधे स्वरम् । १०१० ३१०००

#आचिकं निधनं यत्र स्तौभिकं वा तयीयद्वन्समित्तरे तत् कृष्टमकृष्टं वा भवेत । स्वार्थं प्रथमस्वरस्य कृष्टं स्वार्यं भव-ति । प्रथमायातृतीयस्वरान्ते चेति । द्वितीयस्वरस्यस्य अकृष्टं भवति । तृतीयादिमत्युत्कमं कित्वा अन्तोदात्तं दृद्धं स्वरं भवः ति । कृतः ! स्याये योनिमाने योनावेवं दृष्ट्वतातः । अस्मणाजः नस्मदृद्धोनामाविद्यासि विदेष्यं जित् ॥ अस्वताद्वयुनः श्रियेतिः THE

IOWKHAMBÂ SANSKRITSERIES,

Collection of Rare & Extraordinary Sanskrit Works.
NO. 393

पुष्पसूत्रं

सा म प्रा ति सा रूयं

पुष्पर्षिप्रणीतम्

श्रीमदजातशत्रुकृतभाष्यसहितम् ।

काशीस्थद्राविडोपाह्व म० म० पिएडतश्रीलदमणशास्त्रिणा संशोधितं विजयते ।

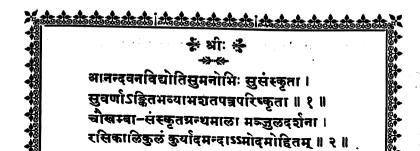
FASCICULUS III-3.

PUBLISHED & SOLD BY THE SECRETARY,
CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES OFFICE.
Vidya Vilas Press, North of Gopal Mindir, Benares.

1929.

Printed by Jai Krishna Das Gupta at the Vidya Vilas Press, Benares.

स्तबकः—३८३

Agents: 1 Otto Harrassowitz, Leipzig: GERMANY. 2 Arthur Probsthain, Oriental & Foreign Bookseller, LONDON. 3 The Oriental Book-supplying Agency, POONA.

पड्भामे पौष्कले सप्त जीन पष्टेड पृथक्तृचे। रियशीकेर्यास्तोभे बेबेन्यायविरोधिनी।

भीरियात्रियमभिद्विता । जसावसन्तवन्धर्मम् त्सुतउद्धाः विभिन धयन् । न्यायादेतान्यपेतानि ॥ मणादीनि एतस्मानन्यायादपेन तानि भवन्ति । मणाजनं सदद्योनापवस्वदेवाद्यान्त्ययोः । सदद्योनां स्वादिष्ठोत्तरयोः । आतिश्च पवस्त्रदेवमध्यमायां असि यस्तेमदमध्यमायां एतानि गायत्रीभासे । विदेपसुजित् । इन्द्रमछोत्तरयोः । पौष्कले । पत्रस्ववाजोत्तमायाम् । इष्टेडरायेष्ट-योः। द्वयुङ्गोमन्ते।त्तमायाम् । पौष्कछत्रैतयोः श्रियेसखाय आद्या-याम् । पौष्कलेतिर्भाः ज्योतिर्भाः अक्त्यवाते र्यायेजपिक्षायाम्। पोष्कलेमियम् । प्राप्तोमध्यमायांपौष्कलत्रैतयोः । अभि अनुहि-च्वाच्यान्थीगवे । द्विता पाणापथमायाम् पौष्कछत्रैतयोः । जसा तयोः पवित्रायां षडिडो वसन्तमंसखान्त्ययोः शौक्तयौदकलयोः । ्धमै दिवोधर्चायां धर्माणि । सुनः पवस्त्रवाजसातोयां रियष्ठेतु । बद्धाः अभिसोमाध्यास्यायां आंछद्रे । विभिः धयन् । वृवामाः द्यान्सयोः चतुरिहे । पूर्वस्माल्लक्षणन्यायात एतान्यनेन गतलः क्षणानि भवंति । विपरीतानीत्यर्थः ऋषाएं क्रष्ट्रेषे स्वरम् ऋषिया-नीवाजांउपमोहिशश्वतः अष्टेडतृतीयायां एके द्वर्घ स्वरं मन्यन्ते ।

*त्रीभासपैष्ठिकलाष्ट्रेडरीयष्टाख्रिद्धमभीस्य । त्रैताश्वत्रत्रशैक्तान्धीचतुःषांडडयोस्तथा ॥ षड्भासेपौष्कले सप्त त्रीन्यष्टेड पृथक्तृचे । रियशौक्ते दृषास्त्रोभे द्वेद्वे न्यायिवरोधिनी ॥ अश्वाधीगतयोस्ताभधभीच्छिद्रेषु पञ्चस्र प्रतेष्वेव सामस्वेतेषां शब्दानामपवादः ॥ दृति पुष्पस्त्रभाष्ये नवमस्य द्वितीया कण्डिका । अश्वान्धीगवयोस्तोभधर्माच्छिद्रेषुपश्चसु ॥ २ ॥ तृतीयोच्चान्त्य १ हिस्तोभे दर्घि भवति न वा-म्रे स्पर्शान्तं व्यश्च कौत्से चेकारोकारौ नश्चाध्वर्यव-मध्यमाया सन इन्द्रायां श्लोद्रेच कृतेचापदान्तोवि-श्रीयेच पूर्वेशूष श्लिणियने चायास्ये सेथेषिणोदनः का-

कत्तीयोचान्सऐहि स्तोभे दीवीं भवति कत्तीयोचान्स-मक्षरं हस्वं हकारे स्तोभे पत्वये दीर्घीमत्रति । द्विमात्रं भवतीत्य-र्थः । यथाऐडकौंचवाम्रादिषु अनवाम्रे स्पर्शान्तं व्यंचक उत्सर्गः प्राप्तस्यापत्रादः । बाख्रे स्पर्धान्तमक्षरं तालव्यं च न दीर्घीभवति यथा राजादेवऋतं अदब्यः सुर्भि च अकौत्से चेकारोकारीअ कौत्से च इकार उकारी हि स्तोभे प्रत्ययेन दीविभनतः यथा स्त्रा-दीहिष्टासमूहिपीइति अनश्रक्ष कौत्ते नशब्दश्च दीर्घीभवति । सनाहीन्द्रेति अअध्वर्यवमध्यमायां अध्वर्यो अद्विभिरित्मार्गी-यवमध्यमायां हि स्तोमे मत्यये दीर्घीभवति यवाहा अहोति मा ३ ना ३ असन इन्द्रायाम असनइन्द्रेति मार्गीयवे हि स्तोधे प्रत्यये दीर्घीभवति, वराह अहोवियो ३ वीतः । अक्षेद्रे च% क्षोद्रे च मार्गीयवे रसौ होवेत्यत्र हि स्तोभेभवति । अक्कते चान पदान्त: * हाविष्कृते च अपदान्तो दीर्घी भवति हिस्तोभे प्रत्यये स्वादित्यादिषु अविशीये च पूर्वेशूष अविशीवशीये च पूर्वे हि स्तोभे प्रत्यये दीघींभवति अपदान्तः । हिन्बहुनायिस् अशुप स्तुषेश्चष इत्यत्र प्रतिषेषः अति।णधने चायास्येअ तिर्णिधने चायास्ये स्तोभे पत्यये दीर्घीभवाते । अपदान्तएव । जत्सो-देवोहिराहाउद्दोवा अउरसेधेविणीदनः अ उरसेधे विणीदनइ।ति च एती भावदी की इस्ते।भगत्यये दी वीभवतः विश्वकासिमायां श्रीमन्ते मे च प्रथमकरपे सोम स्तावे कार्त च पर्याश्वनीवितोत्तरे शंकुत्येकार ऋषमे च शाकरे संमीरिय लघुविनते उत्वे कालेये प्रतामहायवे च कोश्वाभिनिधनसप्तहपय उत्तर-धर्तोद्धवासदस्यवेषुर्वण्यादि जितेश्वे पूर्वेऽसंयोगे मपो-

इत्यत्र क्षकामे च पथमकरोक्ष सत्रीष्ठ पवस्वदायां निधन-कामे प्रथमे विकल्पे दीर्घीभवाते हिस्तोभे प्रत्यये सर्वासु स्तो-त्रीयासु असौभेस्तावे असौमेषे पस्ताव दीर्घीभवति । हि स्तोभे प्रत्यये योगेयोगेशवाहाउस्ता ३ रा ३ क्षकार्ते च परिक्र-कार्त्तपशे च परिस्वस्तानो अक्षर इत्यत्र हि स्नोभे प्रत्यये दीर्घी-भविति अभिवनीर्वितोत्तरेअ उत्तरे अधिननार्वते हि स्तामे प्रत्यये दीधींभवाति कशंकुन्येकारे अ शंकुनि च एकारे पत्यये दीर्घी-भवति। पवस्वमापधुना अऋषमे च शाकरे अशाकरवर्भे च एकारे प्रत्यये दीर्घीभवति पत्राष्ट्व वा एजसाएनयआ असंगील्येल-धुविनते 🕸 संमील्ये लब्बक्षरं विनते पसये दीर्घी भवातसंभील्येपुरी जिनीत्यत्र अअत्वेकालेये अकालेय अन्वभावविषये अक्षरे प्रत्यये दीर्घी भवति । कालेपेयस्यायं विक्ताअर्थाः अपतामहीयवे चक्र प्रत्नेपीयुषेत्यत्र आमहीयवे अत्वनावविषये एव पत्यये दीर्घीभ-वति । दिवाअनार्याः अत्रौंचाभिनियनमप्रहपयउत्तर्धत्त्रीद्वताः सदस्यवेषुर्वण्यादिः अप्तेषां रुणादिदीर्घीभगति । क्रीश्चे अप-पूर्वी हो ३ रियमेगाः । आमन्देरिभानेपने । पुनानः सोसप्तहे । पयस्युत्तरयोः दृणीपहातत्रोदाहरणम् । धत्तीदृद्धार्गते । पुरी-जित्यात्रासदस्यवे, तत्रोदाहरणं अन्तिनोश्चपूर्वेऽसंयोगे * पूर्वे बाजीजिति रुण्यारि दीर्घीभवति । असंयोगि प्रत्यये मुज्यमानायां वनमानः मयदिवानां सामेत्वत्र दीवींभावप्रतिषेषः अउत्तरे- त्तरस्तोभे काँचेत्वसंयोगे नात्राविने मिः कौत्से चाहि शब्दः प्रवद्गार्गवे कृष्टादस्थादकारः स्वारे च पर्णे हारा-योनौ त्वश्चक्रप्रथमायां च बितीय सन्तः सन्तः पञ्ज-निश्रेरथन्तरवृषादिवनोर्वने व्योस्तोभे दैघे बात्योत्तर-

स्तोभे अत्तरे वाजजिति स्तोभे पत्यये योद्यणीपहातस्याञाः दिद्धिभवति । स्पिस्येवारकमयोद्राविद्वावाः ३ होवाहोयि *क्रींचे त्वसंयोगे * क्रीञ्चेषु असंयोगे प्रत्यये दीवीं भवति । सं-योगः पति। विध्यते । यथासूरासोनी होदर्शनासाः श्रनात्राविनेषिःश्र अत्राविनेमिरेषामित्यत्र मतिषेधः । असंयोगेऽपि मत्यये अत्री-त्से च हिशब्द: क्र कौत्से चहि शब्दोदीधीं भवति असंयोगे प्रस-ये । अभीहीनो ३ अपवद्धार्गवेकुष्टादस्य।द्रकारः अपवद्धारीवेकु-ष्ठादस्थादकारो दीर्घो भवाते श्रीच बन्धुपावकाः श्रस्तारे च पर्णे हाराद्योनी * स्वारे च सीपर्णे प्रतिहारात्परमक्षरं दीर्घी भवति, द्वितीय स्तंतयोनौ । अस्ताहाउवा रामा उ वा रामा क्रित्त थ्हाङ्गपतिमायां चक्ष पातिहारात्पर्मक्षरं दीर्घीभवाते अदि-तीय एसन्तः * उचास्वारसीपणै तृतीयायामुपायद्वितीयमक्षरं द्धि भवति सा इषा खवा सान्ता क्षंजीनत्रे क्ष उत्तरे जिनेत्रे षंशब्दी-दीर्घीभवीत पुरोजि तृनीयायां अरथन्तरत्वादिवनोर्वतेष्वास्त्रोभेक प्तेषां साम्नां अस्तोभेषस्येदीर्घोभवाते । वायिक्वद्रतां । आमा-नर्ता अवा । अवा वासानी अवसाना अवसा ३४ कदेवें ब्राह्योत्तरयोश्च श्रत्वेसोदैवें उत्तरयोः स्तोत्रीययोः उद्गी-थॐस्तोभेमस्ययदीर्घोभनात अधनांदतावयौक्तेष्त्रौकारेक इला-न्द्रवारवन्तीययौक्ताक्षेत्र अकारेमस्ययेद्वीर्घाभवति । पुत्रा अहोहो-हाई, । सा अहो हाई। मा ३ हमा ३ युका अहो ३ हो ३ हा

योश्च थेलान्दतीययोक्तेष्वीकारे स्तावायं क्रण्यतरेवैय-नेकृष्टवृद्धयोमेध्ये रैवते च वृण्यादिः साहीये द्याताया-स्तत्वा त्समेद्वितीयान्तः सूर्यस्य म्रिभसामाद्यायामा-द्यस्यान्त्यं बोधीये मधोनामेके देव्येदीधिन्ववावितदे-व्यणाः त्स्यदाब्दः स्वर्थोः क्रुभेदभेदः इयेनेन इरी-दीर्घत्वम् ॥ ३॥

६३। वाजा ३ अस्तावाद्यंकण्यतरे अपस्तावाद्यमक्षरं कण्यरथन्त-रेदीर्घीभवाते परीतोर्धिचतासुनामित्येवपादिषु *वैयनेकुष्टद्धयोर्ध-ध्ये # वैयने सोमसाम्नि कुष्टद्धयो रक्षरयोर्भध्ये यदक्षरं तदीर्घी-भवति, यथा पुरोजिसां सुतायामादा इत्रवे करैवते च दृण्यादिः अ रैवतेषेभे च हण्यादिदीघभिवति जुदुमसाई। द्याविद्यवाइ अना-हीयेशतायास्तत्वा * सत्रासाहीये त्वाशब्दस्य शतायाः परस्ताच-दशरं तदीर्घीभवाते । अमातात्वा अत्समेद्वितीयान्तः : सूर्येस्य * बात्ममे द्वितीयान्तोदधिभित्राते जनितासूर्यस्य अस्रोभिसोमायामा-द्यस्यान्त्यम् वाम्रे अभिसोपायां आद्यस्य पादस्यान्त्यमक्षरं दीर्घी नवात अबोधीयेमधोनामेके अस्वादिष्ठायां तृतीयायां जरा-बोधीये प्रकारस्य एके दीर्घीभावं मन्यन्ते *देव्येदीधि *विराड्वा म रच्ये धिशब्दोदीर्घीभवति अग्निनरायां क्षत्वं नोवितदेच्ययोः क्ष पर्युष्तवायां।गौरीवितवामदेव्ययोः त्ववाब्दोदीर्घी भवति अत्स्य शब्दः स्वरयोः । स्वरसाम्नोः मत्स्यपायितमेहइसवत्स्यशब्दे। दीर्घाभवति *कुभेदभेदयः * त्रैककुभेदशब्दोदीर्घाभवति । य-एक इद्विदाया है ताइ अवयेनेन इदीर्घत्वं अगीविष्छोने तृतीयायां गशब्दोद्धिम्बात ॥

क्षेत्रिक दीर्घाभात्रशेष परिसमाप्तम् ॥ व्यापनिक दिना । व्यापनिक दिना ।

श्रीकात्मेहिष्यन्तेष्ट्वा जात श्रुवे वारान्तेष्त्मचान्ते दन्वतेचाविष्रीद्वायस्तावत्स्वरान्तो नगज्ञाञ्चरप्राच्यन्ते च त्वाष्ट्री साश्चिह्यरादियांनो नव पूर्वपज्ञकणसामज्ञोर कष्टिनषु च नोदेदिरिक्तं शब्दा अरिष्टे च ये वी इं-त्येनौ शब्दौ ससुद्र छन्दसि, चोतायां द्वितीयस्थामरपर्विताजस्ताबाद्रेषणादिरश्चद्धः संक्षारवैश्वज्यौतिष गो-

क्षात्रेशकां संयक्षीकवंती हदः अवासये द्वीव्या अन्तीवर्द्धते। या ३ मा ३ दा है ना ३ अशाम श्रातवाब्दस्यापवादः । तुर्वा ६ रान्तायाः मर्वत्रांतीवर्द्धते अअवग्यशचक्षः अकारः प्रतिष्रे-घार्थः । होः पा ३ रा ३ इमूबा ३२३ ताश्चाया ३ इयाना-रुणाया ३ वा ता ३ मां अदन्त्रते चाविषः अ वैदन्त्रते च सर्वत्र निहोताचा अन्तो वर्द्धते *अविष्ठः स्वंविष्ट्रवत्रापत्रादः 'अहति" स्तीवीत स्वरान्तः * खुहति प्रस्तावात्परस्य पर्वणः सर्वजान्तीवं-द्धिते अनगशूष्या अतिवासपनादः । सत्स्यबृहत्युत्तरयोः । यंजाबृहित तृतीयायां सुताबृहित तृतीयायां 'च अव्यन्ते च स्वाष्ट्रीसामिहारादियाँ नौ * "व्यन्तरे त्वाष्ट्रीसामि योनी पति" हारादिवर्द्धते अनवपूर्वपरुज्जणसामशोकप्रश्चिषु चा नोदेदित् क्तेशब्दाः अ पूर्वमानवपञ्जनरूणसामत्रेशाके पश्चितु । च । योनी देदिशिक्तः एतेशब्दा दृद्धाः भवान्त यथाक्रमेण *अरिष्टे चयेवीइत्येती वाब्दी अभिष्ठे च येशब्दवीशब्दी योनावेव वैद्धिते असमुद्र छन्द्र सिचे। ताया दितीयस्थम् अने तव श्रवीताया द्विनीयस्यां समुद्रच्छन्दसि च साम्नि चोतायां द्वितीयस्वरस्थमक्षरं वर्दते अअर अ रारशब्दस्य अपवादः इरज्यन्तरने अपविराजे स्तावा-द्रिष्णादिरद्रद्रः अभिवित्रतायो सामराजे मस्नावात्परस्य पर्वणः

राशिरसेषु वियानतोदेज्यते वियेद्विस्तेजयेजिणियः नसाप्तिकेषु ज्ञेषे सार्वादिरदेवः सिष्ठे तिज्ञितिहाया अन्तीयोनौ रुणसान्नि च रुपदोविद्यीयाष्टेडेषूर्सिणीः द्वावोजम्भे च तृतीयो दादिनित्रे च पूर्वे देविद्यीये

गेष्ण आदिर्झ वर्द्धते । मंत्रतेवितनवा असंसारवैद्यनपृतिष्मीहां-गिरसेषु नियान्तः * इडाना द्वंक्षारे वैद्युज्योतिष् गौरांगिरसेषु च नियांतः अद्देशे भवति । सर्वत्राधिकाराम्ब्रियामचित्रामुजताङ्ग्ति। निया २ मंची ३३ त्रा ३३ मृजंता ३ इ। अन्तोनवर्द्धते अअदेङ्य-वे * देशब्दस्यवेशब्दीवर्द्धतेदिविसद्भूमियादददा इति । सन्हन्द्रा-यायज्यवाई । बैदवज्योतिषचपूर्ववित्रयातावर्द्धते अव्यद्धिः अ व्ये-शब्दाद्वेशवः विदेते एव अक्रानित्यत्र द्वषापवित्रः अधिसाक्रीअ-<u>ज्यादेर ना ३ ट १ हस्तो २ । मात्रावसुचानोश्रद्धा इला नो हर</u> आ २ द्र। ३ त्र ३ क्षेत्रपत्रिणिधननाप्तिमेकेषु च थेसार्वादिर-देवः अयोनौतेशब्दो वर्द्धने धियोजिन्यतिसस्पते अ सिष्ठे विद्वार विद्वायां अन्तेयोनौक्ष वयमेनीमदेत्यत्र वासिष्ठे तद्विविद्वायाम् स्तोवर्दते । योनौतस्मा३ नु १ घ१स १व१ः नाह्यः *रुणसाम्नि च * घृतवस्यां वरुणसाम्नि योनौ तद्विविद्वाताः अन्तोवर्द्धते । योद्या २ वा २ पृथिवी ३ वरुणा ३ ऊँहगीकी नवर्द्धते । तद्विविद्वान्तः अद्भवदो । विश्वीयाष्ट्रेडे पूर्विणोद्धाः वः * वैक्ष्पमदोविशीये अष्टेइत्ये नेषु अ्मिणशाब्दस्य उच्चीमातः। अभिनोमाद्वितीयायां बैरूपसदोविशीययोः स्वासु अष्टेडेतृतीयायां चित्रत समुद्रंपत्रपानऊ २ मिमणा २ सद्दोविद्यीयेप्यतं । अष्टेऽइन्द्र-स्य सो २ संप्रतमानक २ स्मिणा ईडा क्षेत्रे च हिरीयोद्धिः क वार्के जेमे ज तातीयपाद।दिरुची भनति । अभिसोम।दिषु । समुद्र-

हारादिरस्थाः शुक्ते कौत्से वेस्ट्रिका चतुर्थमेकोनामन्ते। राधाया अन्त्यानि वर्द्धन्ते स्यत्योत्तरयोश्चातिरोद्धत्यां योनिवदाद्यायामन्त्ये सर्वोषु शृतनिधनायं च श्चत्यां मन्तवद्दान्त्येहोपरे द्वेशाविवोनायामाध्यसक्षीद्धि-

धिविष्टपा ३ इयो नोनीचीत्वाद्हगीतौउचीभावः नित्र च पूर्व * पूर्व च जित्र तृतीयपादादिरुचीमवात *दो-विशीयेहःरादिः * सदोविशीये प्रतिहारादिरु श्रीभवति पश-माज्या अभ्या अध्यादमायां सदोविशीये स्थाशब्दोनोची-भवीत । स्थावा अश्रक्तेच इति।दरुची भवीत अहीव वर्षे ***कौत्सेवेस्**ष्वाचतुर्थमेकोनाम् एडकौत्से पस्तात्रावपये सृष्वा-चतुर्थस्त्ररं भत्रत्येकाक्षरोना अनन्तराघायाअन्त्यानिवर्द्धन्ते असः मन्ते वसोराधायां अन्त्यानि त्रीण्यक्षराणि वर्द्धन्ते नऊताव-सोराधास्य साईदासा अस्पत्यौत्तरयोश्चश्च दासस्पत्यउत्तरयोःस्तो-त्रीययोवसीराधाया अन्त्यानि त्रीण्यक्षराणि वर्द्धन्ते कतिरोवसायो-निवत् * तिरोशब्दवत्यां वसोराधायां योनिवद्वद्वावृद्धंभवति *आ-द्यायापन्त्ये सर्वासु अवाद्यायां च वसोराधायां अन्त्ये द्वे अक्षरे ते सर्वासु स्तोत्रीयासु अष्टतनिधनाद्यायां च अष्टरानिधनाद्यायां च स्तोत्रीयायां कि ? अधिकारादाद्यायां वसोराधायां अन्ते द्व अक्षरे बर्देते अञ्चल्यांमन्तवत असूशब्दवत्यां वसोराधायामन्तवदन्यानिः त्रीण्यक्षराणि वर्द्धन्ते अदान्त्वेहोपरेक पादान्ते अक्षरे होशब्द परेमत्येयेद्वे अक्षरे वर्द्धेते । अद्वेशाविवा अअपदान्तीयेपि विवासांसद्वी होबद्दपरेवत्वये अक्षरे परे वर्द्धते ग्रहणात् * क्रनायामाद्य ऐतङ्कर्षा-वं अन्तिनायां वसोराधायां आद्यपक्षरं वर्द्धने सङ्कर्वाद्धेतीः पवद्दन्दव आईऊ *द्वितीयवन्यस्यां * उक्तलक्षणायां अन्यस्यां वसीराधायां

7

तीयमन्मस्यां वारे च नो राहेनो तृतीये देष्ट्रधन्तात-रुताःश्रीवासिष्ठ उतिह्रषापतिः कवीमयं दासोत्तरयो स्तृतीयोज्वाच्छेतेत्पंत्तिः एकले जास्वर उपिद्याचायां प्रावृषद्वयसायाः केष्वायास्ये पुनान इत्यत्रं सोम्सोन् दवृद्धोध्यैचेन्द्रमञ्छायां द्यक्षरायामादिमीहिमोचं नीचं

द्वितीयमक्षरं बर्द्धते अवारे च नो अवारवन्तीय च योनी बसोरा-घायां द्वितीयमक्षरं वर्द्धते अराहेनी तृतीये देवधन्तातरुतां अवा-्राहे योनौ तृतीये पादे त्रधन्ता तरुतामापद्यते । अन्यत्र निद्य-स्यर्थम् क्षश्रीवासिष्ठउतद्विषापतिः कर्वी अश्रीणंतीगीभिः वामिष्टे ं उत्त द्विषापतिः कवीमापद्यते इन्द्रक्रतुनेतियस्ययोनिः अथवदासो-त्तरयोः तृतीयोचाछगोत्पत्तिः अयन्तइन्द्रसोपइतिदेवोदासो-त्तरयोस्तोत्रीययोश्चान्त्यं त्रिभेवति * क्ष्केले जास्तर उपिशक्षा-जपशिक्षायामृचिः प्राक्षह्यसायाः अक्रेब्बायास्ये 🔻 पुनान इत्यत्र सोम्ऐसो देवदे* साग्रस्केष्ट्रास्ये पुनानः सो-मायां पुनानसोमज्स्सोत्राब्ददेशब्दी दृदी भनतः अधीच * अधी-बाब्दश्च तस्मिन्नेव रुद्धोभवति अइन्द्रमछायां स्वक्षरायामादिः साचस्क्रएवायास्ये झक्षरायां सोमायामादिर्वर्दते अमीदेनोचं-नीचं # पौरुषीढे प्रथमोचादिनीचं स्वरमापद्यते । यथात्वमङ्गम्-शक्सति । २२३ । अद्भुखं पितापवमानामाज्ञिवासश्च अकारः मतिषेत्रार्थः। पितापुत्रेपवमानाभ्यषेतिमाशिवासी अवक्रमुः। एतेषु प्रथमोचादिः नीचीभावपतिषेषः क्षज्यसित्रवैतेषु शवचतुर्थे वव-पामन्द्रेक्ष संजयगायव्यासिनक्वेतेषु एनेषुसामसु भाप इव एते त्रयः शब्दाः यथाक्रभेण चतुर्थे स्वरे अवन्ति नवप इत्येते द्रगुरुषं पितापवमानामाशिवासश्च जयसितर्येतेषु शावचतुर्थेववपामन्द्र॥ ४ ॥

आदिबोदा तस्य हदुक्थरूपयो र्वितीयं यं प्रत्यु-त्कान्तं प्राप्तं चाभिगीतं भीदावगतद्यैताजिगोत्तर-योनित्रस्वारयामैषिरवाम्रबीषीहरवाचःसामहक्तप्रिये-

त्रयः पूर्ववन्मेद्रे भवन्ति । आते अग्ने तृतीयायां संजये । पवस्व देवतृतीयायां । गायञ्यासिते इमाउवातृतीयायां व्यते ॥ इति उपाध्यायाजाततात्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य चतुर्थी कण्डिका ॥

#आदिद्वीदातस्यहदुक्यक्रपयोद्धितीयं चं मत्युत्क्रान्तं नाप्तं चाभिगीतम् । आदिद्वोदाआतृत् । तस्याबाहदुक्यवैरूपयोः साम्नोः द्वितीयमक्षरं दीर्घपत्युत्क्रान्तं भवति । योनिवद्गानं प्राप्तं पत्युन् क्रमायां प्राप्तं च हस्वमक्षरं योनिवद्भिंगीयते । परीतोषितृतीया-यां तवाइंसोमादिषु च बाहेदुक्थे अध्वयी अद्रिभिरुचातेजावै-क्षे । अभारावगत इयैताजिगोत्तरयोनित्रस्वारयामेषिरवाम्रवा-ष्टिरवाचः सामहत्किमयेषु अआभीश्वयादिषु यदीधकृतं तद्भव-ति । किञ्चाधिकृतम् ?। दीर्घमभिगीतं मात्रं प्रत्युत्क्रामित् । ह्रस्वं च पत्युत्क्रामप्राप्तं योनिवद्भावादिभिगीयते । आभीवावे तवाहं सोमादिषु । योनिवदभिगीतशप्तं प्रत्युत्कामति । पुनापरीतयोः द्वैगते योनिवत्पत्युक्राममाप्तमभिगीयते । पुरोजित्युत्तमायामुत्तरे जिनित्रे अभिगीतप्राप्तं प्रत्युत्क्रामीत । वसिष्ठपिये स्वास्त्रमा-यां अभिगीतं माप्तं प्रत्युक्तामति । बृहत्केत्व स्त्युक्तदै व्यायामु-त्तरयोरभिगीतमाप्तस्य मत्फक्रामः । तदिदासोत्तरयोरभिगीतः माप्तस्य मत्युकामः । आजिमे उचावध्यामार्था मत्युकाममाप्तस्या-भिगीतः। प्रोअयास्यां योयन्यारयासतस्मिन् यदभिगीयते अक्षयं

à

दबगुरिमिहिनईन्वंत्रपोक्षाश्च बोधीयसर्वमयोनी निन्ने च विषे च गीथे नपवाच्युत्तरयो स्त्रयानिधनयोरिमिहितः पौदकलहव्यगार मानववंतीयभरपर्णयामसु ॥ ५ ॥

तद्हगीतावाच्यानते तथैव माप्राति, यच प्रत्युत्कानतं तद्वि तथैव-योनिवद्भावात एवं माप्तमेतस्माद्भचनात । द्रषामतीयासे दीर्वमभि गीतं प्राप्तं प्रत्युक्रामीत हस्वं च प्रत्युत्क्रान्तन्तद्वि तथैव योनिव-द्भावादभिगीतमाप्तस्य दीर्घत्वं प्रत्युत्क्रामः । प्रोअयास्यायस्तार-यामन्तरिमन् यद्भिगीयते । अक्षरं तत्तरमाद्वचनात । हणाप-तायापेदीर्घमभिगानमाप्तंत्रत्युत्क्रामः । यस्तोमदायांवार्षाहरे । यो-निवद्भावमाप्तस्याभिगीतासीपडव्याबोच्च अभिगीतमाप्तस्य त्क्रामः । अभियुवाचः साम्त्रियोनिवद्भावनाप्तस्याभिगानं । सो-मउष्वावाम्र अभिगानपाप्तस्य प्रत्युत्कामः। अभिद्युवाचः साम्नि-बोनिवद्भावादभिगानपाप्तस्प दीर्घत्वं मत्युत्क्रामः अअग्ररमिस्ति-र्द्धन्वन्नपोक्षाश्च 🛪 । अकारः प्रतिषेषार्थः । उत्सर्गप्राप्तानामेतेषां ग्रहणानभावः । प्रसोपदेवाद्यान्त्ययोद्वेगतेगृशब्द्रशब्दौ । यस्ते मदोत्तरयोः वार्षाहरेमि शब्दास्त्रशब्दौदं शब्दानां । अभिद्युम्नो-त्तमायामैषिरेवाचः साम्नि न्वशब्दः । मैषिरे अपः शब्दः सीम-उष्त्रीत्तमार्यां वाम्रेअक्षाशब्दस्य ग्रहणात्मत्युत्क्रामः । ऋबोधीये-सर्वमयोनी अजराबोधीये सर्वे प्रत्युक्तियोते दीर्घ हस्त्रं च । पूर्वजिनित्रे च सर्वे प्रत्युक्तामाते योनिवर्जम् । अनित्रे च इविषे गींथे पूर्वजिनित्रे सौहविषे च उद्गीथे सर्व पत्युकामित क्षनमवाज्युत्तरयोः अवाज्यसायां सौहविषउत्तरयोः स्तोत्री-ययोः मृत्युक्काप्रमतिषेषः । अन्त्रेयानिषनयोरभिद्दितपौष्कल-आत्रेयादीनां साम्ना इच्यगारमानवबन्तीयभर्यणयामसुक्ष

ा अधोस्थमावोष्ट्रसमाजयत्प्रकृत्या तस्यग्रहणमऽपदा-

पत्युक्तामप्रतिषेषः । उत्सर्गप्राप्तस्य हस्त्रमिभगियते । द्विन्निन्निति । अनेनोत्सर्गेण प्राप्तं प्रत्युक्तापात् निन्निति । आनेनोत्सर्गेण प्राप्तं प्रत्युक्तापात् निन्निति । आनिष्यं च पुरोजिखानुत्तरयोरू-सर्गप्रतिषेषः अभि अकारः प्रतिषेषार्थः । अप्रिनर इस्त्र प्रत्युक्ताम एन भनति न प्रतिषिष्यं नेतिषेषार्थः । अप्रिनर इस्त्र प्रत्युक्तामप्रतिषेषः । सखा-यापापै क्लिं छायायां उत्सर्गप्रतिषेषः । पुरोजिपध्यमायां नैतहं व्ये इदं नसोत्तपायां गारेसोमज्ञायमायां मानन्योः दीर्घस्य प्रत्युक्तामप्रतिषेषः । उपस्वाजाद्यायां वारवन्तिये प्रत्युक्तामप्रतिषेषः । उपस्वाजाद्यायां वारवन्तिये प्रत्युक्तामप्रतिषेषः ऐइसीपर्णे-इन्द्रमिजायमानित्यत्र प्रत्युक्तामप्रतिषेषः पुनाने।अक्रमीदभी-तियामे उत्सर्गप्ताप्तस्य प्रतिषेषः कत्मस्यआइहस्त्रमाभगीयते दिधिपत्युक्तामतीसस्य ।

B

इति पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य पञ्चमी कण्डिका ।

*अथोस्यभावः कोऽस्याभिसम्बन्धः १ उच्यते। ताल्व्यमाइवृद्धिमितिताल्व्यानां प्रकृतिविकारभाव उक्तः । अथेदानीः
मुस्थानां प्रकृतिविकारभावअनुक्तोऽविकारभावइति । स वक्तव्यः
इत्यनेन सम्बन्धेनेदमारभ्यते । अथोस्थभावइति । उक्तारर्वकारॐकारअकाराज्यस्थाः । तेषां च उस्थादीनां लक्षणारत्रेण पूर्वोक्तेन विकारोन प्राप्नोति । यथा ॐवौकारयोरक्तिभावे लोपः । तथाॐवौकारयोरनन्तरस्वरनीचाद्ययोः
मत्यययोः सर्वे द्यमाभवत्यन्तलोपश्चेति । तथा तृतीयादिन्यामी होवायां चतुर्थस्योद्दः । पदान्तः सर्वत्राभवति ।
तथा आउवाव्यवदितमान भवति । तथा अभापत्याय अकारो-

तः संमानं च नरवेविकल्पेप्रियावसुसिसीदतुभूरिते व-

निष्युद्यते तस्य च नेहाधिकारः तस्याप्यनादेवलक्षणं अका-रोहदः पद्गीतः पादान्त इत्येवमारभ्यते, तस्मादेतैर्छक्षणैर्यद स्पष्टमुख्यं तस्वेहाधिकारोवितिष्यते । दृद्धमाख्यद्वद्वमु उदा उम-वेति उगतिर्भवतीत्यर्थः । उदाहरणानि पाहिचतस्रिभविसौरौरवे । उपद्रवावषये अवीकारकेरित्यपवादः आपद्धवः शतकतोरेवती-ज्या जभावः राधस्तन्त्रोतिदद्वभोवीकेत्थ्वहिनः पितानसोसोश्रवसे । स्तोरामिद्दाधिवरदावसो महावैष्ट्रम्भे तु विशुष्मतुविक्रवो काले-ये त्वं गच्युः शतक्रतो त्व हरण्ययुर्वसो इति च शास्ये । कर हुनः कम्बसौ। अस्मार इन्द्रवसौ इति बाईद्विरपार्श्वरिक्मयाविज्ञन-पसोनिविष्ठीकाण्ये । इन्द्रस्येववग्तुराष्ट्रण्वआजी पार्थवासिष्ठ्योः । विचक्षणीजागृविदेववीतौ । वासिष्ठे अकार अकारयोख्दाहरणा-न्येतानि । उकारस्य तु प्रकृतिभावीवक्तव्य उपरिष्ठात अयत्म-क्रत्या तस्य ग्रहणम् यद्वतं मुख्यं मक्ति भवति तस्य ग्रहणं यदुक्यं रुद्धं प्रकृत्या भवति तद्वक्ष्यामः इति मतिज्ञा अअपदान्तः अ यत्मक्रत्याभवति तद्वस्याम् इति इदानीमुच्यते । उकार् क्रकारः ॐकार अकार अन्तःपदिका तु मकुत्या भवन्ति। अपद्मान्तः अन्त-पदिक इत्यर्थः उदाहरणावि वस्यामः तवाहर स्रोतवाहनक सुतसी इति बस्तरपृष्टेषु पुनानस्त्रपेडयास्ये आयोनि असत्रासाहीययामयोः एवपादीनिक समानं चक्रसमानाक्षरं वृद्धं प्रकृत्या भवति। उकारः समानाक्षरः । ननु उस्थत्नादेवास्य माप्तिः कस्मान गृह्यते इति ? उच्यते । विशेषार्थं पूर्वसूत्रे अन्तः पदिकानाममुख्यानाधिकारः उ-कारस्य तु पदान्तीयमकातिभावार्थं पुनर्ग्रहणं तस्मात्सर्वमकारस्य मक्रातिभावः। अन्तःपदिकस्यादोहरणानि उक्तानि पुरस्तात् पदा-

न्तीदोषीदाहरणानि वस्यामः] जत्सऐडर्च्यास्ये प्रतिहारोद्वीग्रयोः र्देवान्गच्छन्तुपद्रवेबृहति चरथन्तरे च मीतहारेमदेषु हाविष्क्रत-शाम्पद्दावसुनिधनचीनेडहाविष्क्रतवैदन्वनाघचतुर्थेषु एवपादीनि सङ्क्षेपः । उकारपदान्तियश्चापदान्तियश्च पञ्चत्या भवति अनर-वेविकल्पेप्रियां वसुसिसदितुम्।रेत-वसुनसुननिधनस्वात्सोम्यं पन-धु अपदान्तीयस्याप्युकारस्यापक्वतिभाव इत्युक्तं, इदानीं पदान्ती-यस्याप्युकारस्यापवादः वश्यमाणेष्वीदाहरणेषु रारवविकल्पवि-षये पदान्तीयस्य प्रकृतिभावनाप्तस्य उकारभाव उच्यते । परेष्वप्युदाहरणेष्वेवमेव द्रष्टव्याप्रियावसुयेददति यावसुवाप-मक्ततिभावापवादः सुन्वते मृरितेवसुपार्श्वरदमे-देव्ये प्रस्तावे सन्तनिनि एव शब्दोनिविक्रियते निधनत्वात्सन्तनिनि यमप्रवादः सिसीदतुध्रवेसदं सीदतु यामयोगैराविगीरस्य सा-हीये तुत्वाषप्रसयत्वाग्रीभावः तेन्वाषेदुष्त्रष्ट इति असोम्यं प्रधु उकारेमत्यये विक्रियते बृहति उपद्रविषये अन्यप्रस्य उपकृतिस्वमेत यथा बारवन्तीधु एवं स्थिते उकारस्याप्यन्यथाप-तिः परएवं स्थिते प्रत्ययत्वेन निर्देशात्सप्तमीपयोगः। विजकान रे पत्यये इति अअकारः पादमध्येपदान्तीयाधिकारमुपजीवन्नो-कास्यापि पदीन्तीयस्य विकृष्टे विषये प्रकृतिभावमाह अकारः पदान्तीयः मकुत्याभवति । किं सर्वत्र ? न पादः मध्ये अकारः पदान्तीयस्य मकुत्यामनति अन्तः पदिकः सपश्चात्मकुता भनति इदेश्युक्तं पदान्तीयस्यविक्रियत एव । उदाहरणानि सख्य इन्दोन स्तः पृष्ठमरायद्विनिधनायास्य बृहत्युत्सेधे तु तृतीयादिन्यामौहोवा-यादिसामी होनायादित्यपनादाभानः इदी सहस्रं यज्ञायज्ञीये इन्दी-समुद्रमात्रिशेनासकाक्षीवतासितेषु गोजीरयाश्यावाश्रीपवमादीनि । अये दोअअकार पाँदमध्ये पदान्तीयः प्रकृत्वाभवति इत्यस्यो

सुनसंतिनिविधनस्वात्मोम्यमधु व्योकारः पादमध्ये-थेन्दो बन्नारेतरे वसोवस्ति दांतेयहोन्निगास्ताविमिन्दं वीकारवराविमौमधीमतीतस्थी योनीचामे॥ ६॥

त्सर्गस्यायमपत्रादः। इन्द्रापेन्द्रो इति अपनादो इष्रोष्टधीयक्रौञ्चवा-यवावर्यादेषु न प्रकृत्याभवतीतिगति भवतीत्वर्थः । अवस्रोदेअः अत्रापि मक्कतिमासस्यैवा जुभावः । किमीवशेषेण १। न, स्वारे प्रत्यये यथा महावैराजे सहोदैर्घतमसे च । तृतीयायां जद्गीथमध्ये । दुहानोबभ्रअधिनि । अन्तरीरथन्तरे बभ्रोशब्दस्य स्वरमत्यय-स्यापि प्रकृतिभावएव । अवसी अवसोविसो इत्यत्रापि ओकारः पादमध्ये पदान्तीयः प्रक्रसा भवतीत्यस्य उपवादः । अगतिर्भवती-त्यर्थः । क्रौंञ्च रिष्षष्टी दछादिषु । अभीनोवाइत्युत्रः । ऋद्यवसू-नि अवितिषेषार्थः । इह ओ कारः पादमध्ये पदांतीयः प्रकु-त्या भवतीत्वेतदेव औत्सर्गिकं प्रतिप्रस्तु श्रदान्तेयहोश्चिगोस्तावे-विन्दो अभन्तः पदिकस्य आंकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः। इदानीं पदान्तावस्थितस्य ओकारस्य विशिष्ठविषये परिसंख्यानद्भपेण षक्रतिभाव उच्यते । उदाहरणत्रयेण यहोईशानः सदसीयहो-श्चाध्यपौष्कळयोः । अधिगोस्तावे यज्ञायज्ञीये । गोपारिस्यस्वा २ नो २ अक्षरदिन्दुर्ख्या ३ ईर्मिन्दोनुनोभाविमहामिन्दोयामे । एनेष्वेन त्रिष्टादरणेषु ओकारस्य पदान्ते प्रकृतिभानः । अन्य-त्र विकियते । तदुदाहुतं रुद्धमा उइसत्र अओकारउराधिमी म-धोमती तस्थो अअकारस्यौत्सर्गिकेन छक्षणेन कि प्राप्तं र पदानतः प्रकृत्याभवतीति । अन्तःपदिकस्यौकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः। परिशेषात्पादमध्ये सर्वत्र पदान्तीय अकारस्यं आजभवतीतिः स्थितं बक्ष्यमाणेष्वेवोदाहरेणषु परिसंख्यानस्रपेण पादमाध्ये पदा- ्रियतरेस्तावाद्यमाद्यायावृत्तसर्वत्र ज्वतरेतुरायनीः चःसर्वत्र चम्नजाताद्व्यः सुदेवोवः वेधे च तृतीयः चतुर्थे देवुरितावसन् आजावितोत्तरयोरेन्द्रयाहिपूर्वः

नतीयस्य औ उकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः। तस्यस्तीभप्रतिषेपस्य अलीच्यते । यथाउरीरथनाभेइमीभद्रीवन्तीये । संधीनमसगा-यत्रपार्थे । सुपतीवाजिनोवयं । जमद्रोरभावते तस्थीनाकस्य धार्माण अभिनिधने । अयोगी चा योगीक्षद्रे च ऊकारः पा-दंगध्ये पदान्तियः स च प्रकृता भवाते । सीदन्यानी वार्षाहरे । अअभे अकारः प्रतिषेधे योगीक्षद्रे अकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः तस्य स्थाभे प्रतिषेधः । आउ भवशीत्यर्थः । यथापार्थे । तथा किवियोगी आधर्वणे स्तोभे तु विशेषः । प्रनक्किमदं सूत्रः स्तोभे-प्रस्थये औत्सर्गिक एवं उक्षणविशेषोभवति । यथा आर्थवणवा-

हति पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य पृष्ठी कण्डिका ॥

रथन्तरे स्तावाद्यमाद्यायाण दृत्सक्रित्र स्थन्ते प्रस्तावाक्ष्यसरं आद्यायां सर्वत्र दृद्धं भवति । ज्यतरेतुरीयं निर्वं सर्वत्र अवन्तरेत्र प्रस्तावे येवतुर्थमक्षरं नीचं सर्वत्र अवन्तरेत्र प्रस्तावे येवतुर्थमक्षरं नीचं सर्वत्र अवन्तरेत्र प्रस्तावे येवतुर्थमक्षरं नीचं सर्वत्र अवन्तरेत्र स्थानेत्र प्रदेशेष वर्षानेत्र प्रदेशेष प्रवादेशेष स्थानेत्र प्रदेशेष वर्षानेत्र प्रदेशेष प्रवादेशेष स्थानेत्र प्रवादेशेष वर्षानेत्र प्रदेशेष वर्षानेत्र वर्षा प्रदेशेष वर्षानेत्र वर्षा प्रवादेशेष स्थानेत्र प्रवादेशेष प्रवादेशेष प्रवादेशेष प्रवादेशेष स्थानेत्र स्थानेत्र स्थानेत्र प्रवादेशेष प्रवादेशेष प्रवादेशेष स्थानेत्र स्थानेत्र प्रवादेशेष प्रवादेशेष प्रवादेशेष स्थानेत्र स्थानेत्य स्थानेत्र स्थान

योः पर्युषु चोपान्त्योच्चा पर्ति गिरा सितेच देवाचयोस्तृतीयोच्चात्यमाग्निमोसेषेचााभिसोमाचयोः, पिबासुचाद्यायां, नदेवस्वास्त्राच्योः, डिनेचतुर्थो-च्चानि यथा योनावाद्यं द्वितीयायां प्रथमे निघान्तान्मन्द्रे तृतीयायां च तृतीययोः, कौल्म इष्टा-सिकृणुष्टाम् आशुभागेचे न्यक्षरोचा पंचाचरोचा-ऽऽच्योर्योनिवदस्य ध्यमायामातृनाकूपारेचाचायां

गौरीवितोत्तरयोः । ऐन्द्रवाहिगौरीवितपूर्वयोः पर्युषु चैक्चे च उपान्त्यमक्षरं उचं भवति । अपतिङ्किरा अवाद्य पर्वणि । सिते च देवाययोस्तृतीयोचान्त्यम्भित्नमी क्ष्माः आसिते पवस्त-देवाद्ययोः स्तोत्रीययोस्तृतीयोचान्सं द्रव्यमाप्रमीस्वरं भवति । असेषे चाभिसोमाद्ययोः । उत्सेषे चाभिसोमाद्ययोः स्तोत्री-वयोस्तृतीयोचान्सं द्रव्यमप्रिमीस्वरं भवति । अपिवासु चा-द्यायाम् । ततीयोचान्यं द्रव्यमित्रवीस्वरं भवति । अन देवस्त्रास्वाद्ययोः 🗱 । तृतीयोचान्त्यं पूर्वेत्रद् । अहिने चतुर्थो-ज्ञानि। यथा योनावाद्यं द्वितीयायां प्रथमे, निघातान्मंद्रतृतीयायां च तृतीययोः अंश्वण्डिने चतुर्थोचस्याद्यमक्षरं नीचं भवति द्वितीयायां स्ते।त्रीयायां च प्रथमतृतीयायां स्तोत्रीयायां प्रथम त्रीययोः पादयोः । अकेल्म इष्टासिकुणुष्टां अ। कोल्मलवाहिष इष्टासिकुणुष्टास्वरवावचते । अअाश्यभार्गवे व्यक्षरोद्याः अवश्य भार्गने अक्षरोद्या भनति सर्वत्र अपञाक्षरोचाद्ययोः अज्ञाते जायामाश्रुपार्गने आद्ययोः स्तोत्रीययोः पञ्चाक्षरा उचा भनति । *योनिवदास्य पध्यमायाम् अस्य प्रवे^{र्}यत्राधुभागीवे पध्य-मायां योनिवद्चा भवति । चतुरक्षरेत्वर्थः । अञातुनाकुष्वि वाचायां ब्रक्षरोत्तरयोः अत्नाकूषारे उत्तरवीर्धक्षर्योह्या

द्यक्षरोत्तरयोः, अञ्छिद्रैकर्चेणोनीचः द्यातः द्याब्दः श्राष्ट्रद्यौ विचे प्रत्यये, वृद्धःसिते वृण्यन्तः, क्षीवते-द्वितीयपादान्त्यमद्वितीयस्वरम्, विकाये मोच्चादि नीचो नौ'आहिन्वंति सर्वासु, ज्ञीयक्ष्वीचायां ज्ञीयवद्, अन्यदुच्च इसकृत्कृष्टं च तृतीयं नौ द्वितीयमुत्तरयोः, एकाक्षरे णिधने च जये शताद्वितीयम् ॥ ० ॥

भवति अअविखद्रैकर्चे णोनीचः ब्रोतः बाब्दश्रादृद्धीविचे प्रस-ये अर्हिन्याना च्छिट णोशब्दो नीचो भवति । शब्दस्य अरुद्धो भवीत विचशब्दे प्रत्यये। श्रुरुद्धः सिते रूण्यन्तः 🗱। आसि-ते अयं पूषादिषु दृणीपहाया अन्तो वर्द्धत् । सर्वेमाचिकपदृद्धमुत्तरे पुष्ये योनिनद्भावात आकर्षणकृता राद्धिः प्राप्नोति, तस्य निरुत्य-र्थिमिद्रमुच्यते सर्वमाचिकमदृद्धमुत्तरेपुष्य इति अक्षीवते द्वितीयपा-दान्त्यमीद्वतीयस्त्ररम् । काक्षीवते द्वितीयपादान्त्यमक्षरे आद्वितीय-स्वरं भवति अतिक्रमो भवतीत्यर्थः। अविद्यीये पोचादि नीचो नौअ विशोविशीये मथमेरिचाद्यमक्षरं नीचं (१)भवति योनी। अग्रिवो३३। अअहिन्दन्तिसर्वासु अकार। मतिषेषो हिन्दन्ति विशोविद्यीये प्रथमोत्त्वान्त्यमक्षरं नीचं भगति सर्वासु, अर्थोदन्यन् सर्वमुचम्। **क्ष्रज्ञीयक्ष्र्वीद्यायां ज्ञीयनत् । यज्ञायज्ञीयश्चीयां ज्ञाद्यायां** यद्वायद्वीयवत्पथमोच्चं भवति । अअन्यद्वच्चं 🗱 । अन्यत्पथमाच्चं विशोविशीय सर्वमुर्च भवति । असकृत कृष्टं च तृतीयं नौकः। सकुत्कृष्टं चाक्षरं प्रथमे।च्चं तृतीयोच्चं भवाते अयोनै। विश्वीवि-शीये अद्वितीयमुत्तरयोः अयोनवित्रोत्तरयोः प्रथमोच्चद्वितीयमक्षरं सकुत्कृष्टं भवति । अएकाक्षरे णिधने च जये दाताद्वितीयम् । एकासरे णिपनेच यौधाजये शताया द्वितीयस्वरापत्तिभैवति । इति पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य सप्तमी कण्डिका ॥

⁽१) नीचीभवतीति पाठः।

गुई उत्तरपोहीतायक्षाम्, ऋतुष्वा इधिवत्तीरे मः स्ताबो योनौ प्रवश्सधस्थायां यजिसंघातवत्, पूर्वाः कंपुष्यरिष्ठयोः स्तौभिकं पर्वानुपाद् सामान्ते सर्वाण आर्विकमकृष्टश्सर्वत्राऽयोनौ, वैधृते हे नौ थे रे च द्वितीयम्, वाम्रे चायोनौ, छिद्रे ऽभिसोः माद्यायांनीचंध्यभ्यासे ज्ञीयक्षुं विज्ञीयांत्यायाश्चरयाः

अगूर्द उत्तरयोहीतायक्षाम् । गूर्द उत्तरयोः स्तोत्रीययोही-तायसा संघातपापद्यते यक्षादयासी अऋतुष्वाद्यीयवन्तोरेपस्ता बोपोनौ क्ष्ऋतुष्ठायद्वायद्वीये यद्भूषः प्रस्तावः तौरश्रवसेऽपि तद्भूषः प्रस्तावो भवति योनौ तु प्रकृतिरापचते विकाराविवसया। *प्रस्तर् सघरथायां योजसङ्घातवत् । प्रत्नः सघरथायां तौरश्रवसे प्र-हतावे योजसङ्घातवतः प्रस्तावो भवाते । अपूर्वार्कपुष्यरीयष्ट्रयो। हती-भिकं पर्वानुपादम् । पूर्वार्कपुष्पे रिपष्ठे च स्ताभिकमेव पर्वानुपादं भवति । संपादमनुगर्तं भवति । असामान्ते सर्वाणि % । स्तौभिकानि वर्वाणि सर्वाणि अवन्ति । यथा-परीतोषिञ्चतापुरस्वादिष्ठ । **अआचिकमक्रष्ट**श्सर्वेत्रायोनोक पूर्वाकेपुष्यरविष्ठयोत्।चिकपक्षरं अकुष्ट भवति सर्वत्रायोनी। योनावेव कर्षणं भवति नान्यत्र अवैष्ठते हे नो थे रे च द्वितीयम् अवैधृते वासिष्ठे योनी उद्गीथे प्रतिहारे च दितीयमक्षरं हदं भवति । एषमकोशे ऊहगीती न भवतीत्वर्थः । अभिवियाण्यां । अवाम्रे चायोनी अ। वाम्रे च उद्गीयाद्वेतीयं वर्द्धते । अधीषुवारयीणापित्येवपादिषु । अयोनौ योनौ तु मति-केयः ॥ अछिद्रेऽभिसोमाद्यायां नीचं ध्यभ्यासे । अच्छिद्रे अभि-सोमाद्यायां धीसेतदक्षरं नीचं भवति अक्षरसंघातविषये धीजाज्दो नीचो भवाते न पूर्वस्मिन्मयमे । अज्ञीयर्क्ष विश्वीयान्त्याया १६या-

मार्नाभयोरेकत्वान्माभासं पूर्वते, दिस्वरे विराम-मेके प्वबृहति च दातान्माभयोः अञ्जोद्धप्रध्यमाया-मुस्थमाउवायां विरामम्, डिनतृतीयाया १६तोवऽभ्या-सार्भावमेके रं घोषे वा विसर्जनीय आन्नायसिद्ध-त्वाद्, बहती क्रीश्रे तृतीये पादे तृतीयोत्रमभीवर्ज्ञ-बद्, ददद्राणतृतीयायां च रक्षाद्यतासुष्वे, पृतिः

मान्माभयोरेकत्वान्माभामासंपूर्वते 🗱 । यज्ञायज्ञीयर्धु विश्वी-विक्षीयस्भोत्रीयायां स्यामान्माभयोरेकत्वान्माभा सम्पूर्वते ॥ द्विस्तरे विरामिके * । तस्या एवं माभाया चतुर्थे स्वरे एके आ-चार्या विरामं मन्यन्ते अण्वष्टहाते च कातान्माभयोः अ। जीयर्श्व कण्तज्ञहति अन्त्यायां शतान्माभयोरेकत्वं इत्वाद मात्रा संपूर्वते। द्विस्तरे च विराममेक आचार्या मन्यन्ते । अअओक्ष्पध्यमायामु-स्थमाजनायां विरामम् । अञ्जाते ह्रपमध्यमायां जस्थमक्षरम् आज-वार्यां परभूतायां विरामं(सन्धीयत)भवतीत्यर्थः। ऋडिनतृतीयाया 🌣 स्तावेऽभ्यासाभीवमेके 🛊 । शैखिण्डनतृतीयायां प्रस्तावे अभ्यासे प्रत्यये, ऑर्पावपेके आचार्या प्रत्यन्ते अंघोषे वा विसर्जनीय अ।म्नायसिद्धत्वाद्धः रेफापत्तिर्वा विसर्जनीयस्य भवति घोषे य-स्यये । कस्मादाम्नायसिद्धत्यात् । तथैव । हे आम्रानं कृतमृहगाः ने । अब्हती क्रीश्चे तृतीये पादे तृतीयोचमभीवर्त्तवत् । क्रीश्चे तंबोतिमनायां तृतीये पादे तृतीयोच्चं पूर्वमभीवर्त्तनद्भवाते । नौ चतुर्थमन्द्रेच्यसापिर्वभवन्ति । अदद्राणातृतीयायां च रक्षाशतासुष्वे अ विर्धं दद्राणानुतीयायां च अप्रेरक्षा वातासुच्चे यथा तद्वत्मत्येत-व्याः । आग्रस्याक्षरस्य क्रोपार्थं वचनम् । अन्ये पुनिरिहाप्येक राते अधिकारपञ्जसारयन्ति चन्नान्दात् । तेषां पश्चेणसनातृती

क्रवीषुचान्त्यस्याक्षरस्याभ्यासः सर्वास्वतृतीये पादे कृष्टवृद्धयोमेध्ये चीतं लुप्यते, कीर्त्ययद्याः स्थमपे षुवांत्ययातिः दान्दौ नीची, अरोचयत्सर्वत्र असूर्यथ्, द्यैते, हम्मा, ज्ञीयवत्क्षारादिश्च गौराङ्को संजया भी ज्ञावचयश्वसाधादिषु लक्षणसिंदत्वाद् द्रव्यान्तर एकं पर्व भवति, नमसा लेयवज्ञायन्तीये, मराये हाड-

यादिना एत्र भवति । अपतिः कवीषु चान्त्यस्याक्षरस्याभ्यासः सर्वास्वतृतीये पादे * । पतिः कत्रीषु चान्त्यस्वाक्षरस्याञ्चासः सर्वोस्र तृतीयपादवर्जम् । अकृष्टद्धयोम्भेट्ये गीतं छुप्यते । सर्वमेतहद्राणवतीषु । अकीर्र्ययत्राः सर्थसर्पेषु वान्त्येव्ययतिः बाव्दौ नीची अ की चर्य यदाः संसर्षेषु प्रस्तावान्त्येवणन्तिस्थोवणीनीचो भवति । इन्द्रमिहेवतातये श्रायन्तः पुनानादिषु अअरोचयव सर्वत्र । इन्द्रः सूर्यम्रोचयदिति सर्वत्र नीचीमातः । त्विमन्द्रयद्या असीत्यत्र अअसूर्यम् । अकारः प्रतिवेधार्थः । अन्तस्थोऽपि न नीचो भवीत । श्रायन्त इव सूर्थम् । अध्येतेहुम्माकीयवद् अ । दयेते हुमायझायझीयवत भवति । कर्षणस्य निष्टस्यर्थे वचनं । *सारादिश्च गौश्टङ्गे । गोश्टङ्गे सारादिर्वज्ञायज्ञीयवत् प्रस्तावानते । असञ्जयाभी शबैवयव्यसाधादिषु छेक्षणसिद्धत्वा-द द्रव्यान्तर एकं पर्व भवति । सञ्जयाभी बारवेय श्वसा-भादिषु बृहस्रभणसिद्धःवाद द्रव्यान्तरे जहगीतावेकं वर्ष भवीत । कथं सा सिद्धिरिति चेत । आह त्रापिणीयांस्वयंत-रमक्रतंप्रथमे चारसंहत्पतहस्यत्र त्वं त्रत्राणीतिग्रहणाव । तथा अत्रैव उत्तवगीते वर्द्धत इत्यत्र, तथा देनीचानामित्यत्र पौतीयसी-तिप्रहणात् । अनमता लेयव इज्ञायन्तीये । अञ्छानः श्रायन्तीये

वान्तः कुष्टो चैराजे चाम्रोनौ विनतप्रतिषेधो, वैरूपे तु देवतापदं देवतापदं निधने ॥ ८॥

अग्ने स्त्रिणिधन उष्वायां द्वितीयपादेद्वितीयं वृत्य-मान्गोवत्यां चानीकपायामायं, नुष्मि च घोके प्रस्वरे, था उत्तरे द् श्ट्रे, सोराब्दे दासे, दुक्थेऽभिगीतकमयोर-हर्य सेधे हायिस्तो मातृतीयमयोनौ, कावे गीथषष्ठ श् अछायबासोनमसेतिकालेयबदुचं नीचीभवाते । अमराये हा-धवान्तः कृष्टः । मराये हाजवान्तमसरं संकृष्टं भवति उद्दगति। । श्विराजे चायोनौ विनतमतिषयः । महावेराजे च अयोनौ विनतपर्वणः मतिषेधः । अवैरूपे तु देवतापदं देवतापदं निधने अये

(१)इति नवमस्याष्ट्रमी कण्डिका ॥

अयोद्धिणिधन उष्वायां द्वितीयपादे द्वितीयं हत्म अयोद्धिणिधने सोमज्ञ्चायां द्वितीयं पादे द्वितीयमहारं हद्धं भवति मधमायां स्तोत्रीयायां । अमानगोवत्यां चानीकपायामायां अमानगोवाव्यः
वत्यां चानीकपायां आद्यमहारं वर्द्धते । सोमजुञ्चात्रिणिधने द्वितीयायाम् । अनुष्यि च शोके मस्वरे इतुःशब्देषि शब्दे च मधमे
स्वरं ऽविस्थितो वर्द्धते त्रैशोके । जजनः । अपाइ अधा
उत्तरे द्ष्ष्ट्रे उत्तरे द्र्ष्ष्ट्रे थाशब्दो वर्द्धते । असोशब्दो
दासे । सोशब्दो रात्रिदासे वर्द्धते । अयन्त इन्द्रसी । अद्वर्थः
ऽश्विगीतक्रमयोः । वाईद्वयेद्धअशिगीतमत्युक्रमयोः परमहर्थः
दिव्हे । अअहर्य । अकारः प्रतिवेधार्थः । वाईदुवयेदिद्धमाप्तस्य
व्यवहर्षः इर्थनाव्यस्य । अमेथे हाइस्तोमान्तृतीयमयोनी । ना-

⁽१) उपाध्यायाजानराष्ठ्रकृते पुष्यभाष्ये पञ्चमस्याष्टमीकण्डि-कृतिपाढः पुरुतकान्तरे।

सर्वत्र अञ्च प्रपञ्चमं, प्रोअयास्याःसंसमं, त्वांतृतोद्पः सयाञ्च, वैराजे प्रसदाब्दाववृत्तेराजे प्रसदाब्दाववृत्॥९॥ इति नवमः प्रपाठकः॥

नकारश्च अवित सन्ध्यगीतः कुवित्सुनायां बोधीये, इहवदैवोदासे चोत्तमायामप्रथमः, स्वासु साहीये चोमोंधे हाईस्तोभात्परस्तात तृतीयमक्षरं वर्द्धते योनिवर्जमः ।
*कावे गीथपष्ठ भर्तवंत्र । कावे उद्गीथपष्ठमक्षरं वर्द्धते सर्वत्र ।
*अंजप्रश्चमं अञ्जतायाम । कावे उद्गीथपञ्चममक्षरं वर्द्धते प्रथमायाम् । *पोअयास्यान्सप्तमम् *पो अयास्यां कावे सप्तममक्षरं
प्रवर्द्धते प्रथमायाम् । *त्वाद्धते प्रयम्वाद्धाः । दूतमन्ते उद्पप्तमिति च एतयोः कावे उद्गीथसप्तममक्षरं वर्द्धते । *वेराजेप्रस्वावद्द्धते राजे प्रस्वाब्दावद्धतः । महोवराजे प्रवाबद्धते । सत्वामिन्द्रप्रभृव । स इमाब्रह्मास ।

(१)इति नवपस्य नवगी कण्डिका ॥ नवमः प्रपाठकः समाप्तः ।

क्षनकारश्च भवति सन्ध्यगीतः कुवित्सुनायां बोधीये । जराबोधीये कुवित्सुनायामुद्वविषये नकारः सन्ध्यगीतो भवति पदगीतो भवति । विरते पदगीतमाप्ती सन्ध्यगीतत्वमुच्यते(२) । उरु ३ कु ३३ दु ३३ रु ३ णः। अइहवदैवोदासे चोत्तमायाम-मधमः स्विदेवोदासे च उत्तमायां स्तोत्रीयायां नक्षव्द(३)द्वित्वेऽिष

⁽१) इति पुष्पभाष्ये नवमी कण्डिका पश्चमः प्रपाठक इति पाठः पुस्तकान्तरे ।

⁽२) उद ३ छ ३ दूर ३ ण इतियाहः पुरु

⁽३) तरान्दब्रिलेशतिपाठः।

त्तमायाम्, अभिमोमाध्यास्यायाः सर्वत्र, योतौ दि धर्ताद्यक्षरं पर्व दीचोद्धातपरत्वादेकाक्षरस्नमधिकप-व्वद्वाच्च प्रथमस्वरं प्रत्यये कृष्यते अभिषि व्यक्षरा-णिसवीस्, न द्वितीयचतुर्थे पादे, मराये भ्यासएका-क्षराश्चिदकपादान्ते सर्वत्र, अपुरोनः, पादमध्ये च हि-चाब्दस्याः भ्यासः प्रद्धायामग्रे दीदिहि॥१०॥

सति द्वितीय एव नशब्दः सन्ध्यगीतो भवति । प्रणपात्कण्डपायि-याः । क्ष्म्बासु साहीये चोत्तमायां अस्वासु सत्रासाहीये च उत्त-मार्या प्रस्तानविषये नकारः सन्ध्यगीतो भन्नतः अधिकारात । शिक्षा३णइन्द्रराय आ । *अभिसोमाध्यास्यायां सर्वत्र । अभि-सोवाध्यास्ये प्रहिन्द्रानायां सर्वसावधुनकारः सन्ध्यगीतो भवति । विकाराव । शिक्षा बाईदुक्यादिषु णोहर्पतो । ३३ । अयोनौद्वीडे-धर्ता द्वाक्षरं पर्वदीचोद्धातपरत्वादेकाक्षरम्नपिकपरत्वाच्चप्रयप्र-इवरप्रत्यवे कृष्यते *। योनौ द्वीडेवर्ताद्यक्षरं ऊनंचन ऊहगीताब-धिकं पर्वच्वाच्चान्तः प्रथमस्वरापत्यये दीशब्दः कृष्यते । सिद्धो-पन्यासो विशेषविवसया । घर्तादी ३२ । अअभिनि व्यक्षराणि सर्वास्त्र । अभित्रियायां द्वीडे अक्षराणि सर्वामु स्तोस्त्रीयासभाव-ति । अत द्वितीयचतुर्थे पादे * ज्यक्षराणि पर्वाणि भवंतिति यद क्तं तस्यापत्रादः । किपविशेषेण अत्र आह—न द्वितीयचतुर्थे-पादे । अपरायेऽभ्यास एकाक्षरिक्रकः पादान्ते सर्वत्र अपराये साम्नि अभ्यास एकाक्षरः सर्वत्र त्रिरुक्तः पादान्ते सर्वत्र भवति। सिद्धोपन्यासी विशेषविवसया ॥ ण्यो ण्यो ण्योः । अअपुरोनः पाद्मध्ये च हिराब्दस्याभ्यासः अपद्धायामग्रे दीदिहि । अत्रैव

⁽७) जोर्चतो ३ पाठः।

⁽५) असिमीत्यधिकः पाठः ।

गृहें वृद्धॐभवत्यकारोऽग्रिप्तत्यये वाऽऽदी हिशब्दः, सीभरामहीयवकीलमानां दासे च,कावपणेक्कलीयानामी भवति, साहीये च भिशब्दो ऽनुत्कावे नाध्वतवत्यपणें बोधीये चवाचि सर्वमोभवत्य नुस्थमोवापरापांत्वोभ-पादमध्ये च हिशब्दस्याभ्यासो वचनाते । भेद्धायामप्रे दीदिही ति। (अतस्मित् हिशब्दः ।)

इति दशमस्य मथमी कण्डिका ।

∗गुर्देटदॐभवत्पकारोऽग्निषयये वाटौ **∗ गुर्देटद्धः अकारः** अभवति अभिनप्रत्यये प्रस्तावादौ । अदिशब्दः सौभरापदीयः वकौल्मानां दासेच * हिशब्द अभवति एवाह्यसीति त्चे-प्रथमायां सीभरामहीवनयोः । कौल्मलबींहिष च स्वास । रात्रि-हैवोहासे च हिशब्दॐभवति। अकावपर्णकृळीयानामो भवति अ। कविषेडसौपणयोः मस्तावे रोहितकूळीयेउपद्रवे । कुतः अनुबङ्गाः भवति । वाचिसर्वपाभवति तेन एतेष्विप वाचि परवयभूतायां अभा-वः। तस्पादाचयोः (थपोसोमासाविषश्चित इति रोहितकुळीयोत्तरः थो)प्रस्तावे इतरत्रोपद्रव इति सिद्धम्। श्रमाहीयेच भिनाब्दः श्री सत्रा-साहीये च(तसुबुनायां)उपद्रनायां भिन्नब्दअभवति । *अनुत्का-वे * अकारः प्रतिवेषार्थः। कावउद्यमममित्यत्र उच्छब्दोभावप्रति-बेषः । पूर्वे अक्षणवाप्तस्य *नाध्यतवस्यपर्णे ऋऐडसौपर्णे अध्वयोन अद्विभिरिसत्र योशब्दस्य प्रकृतस्यैत अभावपतिषेघः । तत्रस-इत्यत्रापित्यशब्दस्य अभावमतिषेधः । मध्यमयत्रायाचिमित्-यकारः प्राप्नोति तस्प्रतिषेषार्थं बचनप । अबीधीये चअ जराबी-च वाक्यान्स्ये अभवति अवाचिसविषोभवाते अगृहै-धींचे वृद्धअभवत्यते आर्भपअभाव उक्तः । कस्मिन्यत्यये अभा-बोभवतीत्याह । बाचिमत्यये सर्वेषामितेषां अभवाते नान्येथेतेति ।

बत्यडनातृतीयं कृष्टम प्रत्युक्तान्तमाचतुर्थेकृष्टन्तुपादान्ते मन्द्रकृष्टश्रामन्द्रकृष्टश्च वृषेव्यंजानानाः सनित्य इत्ये-सर्वशब्द अधिकारव्यतिरेकार्यः अन्यत्रापि सर्वत्र वाचिपत्ययेओ॰ भावोभवतीत्यर्थः । यथा श्रोतकक्षाणभगौरीविताभीवर्त्तवात्सगृदी-दिषु । अञ्जनस्थम् अकारः प्रतिषेघार्थः उत्थरपनानपत्यपस्पा-पि ओभावपतिषेधः यथा स्वास स्वारसीपणे सिसूर्यमित्यत्र ज स्थग्रहणेनजकारजकारी मृह्येते । अओवापरायां त्वोभवातेअ ओवापरायां तु वाचि उत्थमप्योभवाते । यथा जागृरित्यत्र गौ-श्रुक्ते । रथिरासः सुना । तथा हारायणेपसोमदेवनीतय इः त्याद्यायां । अच्छाकोशंमधोता ३ । तथा कौल्मलवीहवेपरी-तोब्युत्तमायां श्रीणं तोगोभिरोबारि अअनातृतीयं कृष्ट्रं अकारः प्रतिवेषार्थः वाचिसर्वमोभनतीसम्योत्सर्गस्यापमपनादः । आतृतीयकृष्ट्रं तु वाक्तृतीयगीप न ओभवति । यथा ऽऽधीगवबृहदाग्नेयस्वारसीपणेषु प्रतिहारे अपत्युक्रान्तम् अकारः प्रतिषेत्रे इह प्राक्तत्वयस्येक पूर्वपदाप्नादः। यत प्रत्युक्रान्तं वाक् प्रत्ययं तस्य ओभावपतिषेषः । यथा अच्छि-द्वांजोद्भवसन्तिनिष्ठ अञाचतुर्थकृष्टं तु पादान्ते अइह वाचि-सर्वमोभवतीत्यत्र।विश्रेषोदाहरणाव ग्रहणाव । आकृष्ट्यतुर्ध तु यदि पदान्ते भवाते ततः सर्वमोभवति । ओपावा-थिकारोऽनुवर्त्तते उदाहरणं बृहतीज्याद्यासु श्रुधीहवायां च । सर्वासु वारवन्तीये अमन्द्रकृष्टं चामन्द्रकृष्टं च अोभवति । आपन्द्रकृष्टं च सर्वत्र । यथा दायोदादीनि । मन्द्रकृष्टे वार्चोहा-द्वीति अमद्भक्त हे अरुपेन्यं जनाना ५ सानित्यहत्येभ्यः परो-प्रवासिख्य देवे अपना रहे निया है अपना रोड भ्यान है अपना रोड भ्यान स्था प्रतावृतीचार्या नाशब्दे अकारोध्यासः। अप्रिनरायात- भगः परोभगासंख्रदैन्य और्णायवयोरो भवति यकारे सानौकान्द्रश्च सर्वत्राकारे बोधीयनिधने च घोषे ॥ २॥

त्रीक्रोंचप्रमद्यात्त्यसंजयभरकंदाभिकाणेश्रवद्येताः कूप विद्याविभीदाककुभस्वारपर्णदेवादिष्वायास्य द्वितिकाण्यकार्त्रयवद्यावाद्वयद्वेषु वज्ञेयाः मध्यसमः न्विताननिष्नशहीष्येषुयासामसुः॥ ३॥

न्त्यकार्वे यकाराभ्यासः तेषामभ्यासानामोभवति। तदेतन्युनहक्तं,
दैन्यआंकाकारयकाराराभ्यासपना तंबोऽग्निमितिनिधने च नित्यमात्विमितिसिद्धत्वाद अअणीयवयोरोभवातेयकारे अणायवयोस्त्वोभवति, यकारे प्रत्यये। इदमापि च पुनहक्तमेव असानीकान्द्रश्च सर्ववाकारे । असानौकान्द्रश्च सर्वत्र ओभवति अकारे
प्रत्यये । नौकान्द्रश्च सर्ववाकारेओभवनीति सिद्धमेतत् । तस्मादिद्मिपि पुनहक्तमेव । उदाहरणं द्यपापवित्रेअधिसानोअन्ये
अवीयीयीनिधने च घोषे विश्वीयानिधानेषु च घोषे प्रत्यये च
तुंडा कान्द्रः घोष प्रव विकाषणं नीपपद्यत इति चेत् । आह ।
दर्शनार्धमेतदुच्यते । घोषपत्यये ओभवतीति । यथा अभिघोषेप्रज्याच्य इति । अथवा विपतिपत्तीनियमार्थ । घोष प्रव पत्यये ओभवतीति नघोष इति । कथं विश्वतिपत्तिरोते । उच्यते ।
उद्धं न्यंजनादिकाद्यविक्रिष्ठप्रपुरेषुरिस्यवमारभ्यते ।

इति उपाध्यायाजातवाजुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये दशमस्य द्वितीया कण्डिकाः।

श्रृतीक्रों चप्रमशास्त्रय सञ्जय भरक्रंद्राभिकार्णश्रवं देवेताक्क्याने-श्रोतिभीशककुभस्त्रापण्यस्त्रादिष्वयायास्य द्वितिधनकाण्यकार्त्तय-यवद्यावादवेषु च क्षेयम् मध्यसमन्विताननिधनर्थहीष्येषुयासामसु * एषुसामसु यादीषी सामध्यसामानिधनभवाते । ततः कि । उ इयैनेतृतीयादिन्याऔहोवायाः परं तृतीयं नीचं नृतद्भारययो बृहतिचद्रासाद्वितीयेक्यसर्वत्रा द्राभ्यः मच प्रथमतृतीयइद्ययंथीसचा क्रस्तावतृतीयनीचमा-रपते । ताळव्पपाइ आपिपाप्तस्यनिधनहीषीस्थामितिनिषद्धस्य मतिमसर्वार्थम् ।

शति उपाध्यायजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वामस्य हतीया कण्डिकाः।

#इयेते तृतीयादिन्याअहोत्रायाः परं तृतीयं नीचं # इयेतेतृ-तीयादिन्या अहोबायाः परं यत्पर्व तत्र तृतीयपक्षरं नीचं भव-ति । द्वितीये स्त्ररे भवतीसर्थः । तृतीयादिन्या इति विशेषणं पन्द्रस्वरादौ होवाङ्निधनार्द्विद्यत इत्यतोविशिष्पते । तृतीयाः दिन्या इति । अन तदिमान्त्ययोः पूर्वस्रक्षणमाप्तस्य (पर्वादः । तदिदावपैते प्रथमान्त्ययोः स्तोत्रीययोः द्विरीयस्याक्षरस्य नीचीः भावो न तृतीयस्य अवहति च द्रासाद्वितीये क्र अववित्र बह-ति च द्रासात्पर्वणः पुरस्ताद्द्विशीये स्वरे एकाक्षरं सर्वत्र भवन ति । कतमस्य दिनीयस्वरापत्तिरिति । द्वितीयस्येति अपः । कुः तः । नतदिमान्दययोदितिद्वितीयाधिकारातु । अअद्रीरुयम्बः । सोषाः पवन्तायां बृहति उत्तरयोः स्तोत्रीययोसप्वादः तु-तीयं नीचं अवतीत्यर्थः । सुरासानदर्श इषपरप्रध्यम् । अपय मत्रतीयइदपयसीसूच इदययंथीसूचेतिपाठः अद्रासात्परस्यैव पर्न-णः अयं विशेष उच्यते । प्रथमस्त्ररातृतीयस्वरे भवति । प्रथमस्त्र-रहेष तृतीयस्वरापित्तभेवतीत्यर्थः । एकाक्षराण्यदाहरणानि । इकारः मन्द्रव यहति मधमायां । उपातेयवण इति इकारः । किपि-तेतिष्णविति प्रथमायां अस्पद्रपग्रहण्यत् । पदेदकारेः। अत्रैव द्वितीयायां तब्याइयं यज्ञब्दः । अत्रेव तृतीयायां गिरोमे यूयं चामायार्थं ध्यमायां तमसेचांधाद्वित्यितकश्सर्वत्रायोः नौ प्रथमेदे स्तोभेचोत्तरेवकार ओभवत्यत्वे हिष्ठीयगवः वसितेषु सचपवृत्तसर्वत्रांत्यमयोनौ वसुचद्वितीया दसु तिथेचतृत्यिपथमयोनौ जयेचस्तावांत्यमयोनौ ॥ ४॥

प्रकारः । सहस्रवारायां सोर्यस्य तीरायीयीकारः । सुकारः सहुद्र-वार्या बृहत्येव सुरामी~~वसु~~ *आकृस्तावच तृतीयनिचमाद्यायां* आक्रुपारआद्यायां स्तोत्रीयायां तृतीयमक्षरं निचं भवति अआद्येष्ट्य-मायां अमध्यमायां स्तोत्रीयायां आकूपारे प्रस्तावाद्यस्य नीचीभाः वः अतमसेचान्धाद्वितीयेनेक असर्वत्राऽयोनीमथमेदे असहोदेर्घनम-से धात्पर्वणः परस्तात् आन्धात्परस्तादित्यर्थः। द्वितीयस्वरे अने-कपक्षरं सर्वत्र भवति प्रथमेपादे अयोगौ योनिवर्जीमस्यर्थः । अने-काक्षराभावात यस्तेवोधीये श्रुधीहवायां सर्वाम्रुएवमादीन्युदाह-रणानि । *स्तोभेचोत्तरेवकारओभवाते अत्वे उत्तरे च *स्रःस्तो-भेचकार आभवाते । किं सर्वत्र ! न, अर्थे । किंग्रुक्तभवाते । यहरा वर्णस्य आत्वं रूपं तस्मित्रवमान्तेवर्णेषत्ययभूत इत्यर्थः। यथानर्द-वार्या वर्शन्दस्योत्वं भवति श्रीहृष्टीयगवसितेषु सच्पृष्टतसर्वज्ञा-त्रान्त्यमयोनौ अयद्वाहिष्ठीये पूर्व अपगव अनुष्टमासितेषुयथासं-रूपेनसप्तमचतुर्थपञ्चमेषुपर्वसुचारत्यमक्षरं दृद्धंभवति । यथादिष्ठी पसप्तमेपर्वन्यन्तस्थाक्षरस्य दृद्धिः एवमेवपर्योः अवस्रचाद्वितीयात् क त्रैककुभेद्वितीयात्स्वरात्परः वदावदो वर्द्धतौ । वासुमर्ता ३या । अअमु अववमु शब्दोनवर्द्धते अतिथेच तृतीयेषयपयोनी अद्रैवा तिथे च तृतीये पादे थमपमसरं बद्धतेयोनी अजयेच स्तावान्त्याप-मयोनौ असअयेच प्रस्तावान्त्यपक्षरं वर्द्धत अयोनौ ।

इति उपाध्यायाजातशञ्च कृते पुष्पभाष्येदशमस्य चतुर्थाकण्डिका । कोंचेदेचमात्प्रथमोचम सूरासो येचतृतीयाद्गेष्णाः चृतीयं नप्रसो अवसआधिंद्राताज्ञेतिलोप उतद्विषायाः आयअवाश्याञ्चसेधेतुप्रतंपीयूपाद्यायाशसत्रायस्यलोः

कों अरदेचमात्मथमाचम् आष्ट्रमिकेक्रोंच पादे पञ्चमादस-रात्वरस्तात्त्रथममुच्चम्भवति । प्रथमतृतीयेषु पादेषु पष्टमक्षर-मुच्चं भनतित्वर्थः *अमुरासः *अकारः मतिवेषार्थः सूरासीनदर्शनासः इत्यत्र सप्तपनक्षरमुच्चभवति अयेवतृतीयाद्व-ज्यातः तृशीयं *त्राबोधीये तृशीयात्पर्वणः परस्ताच्चतुर्थे पर्वणि-तृतीयमक्षरमुच्वं भवति अनमसोअ मसोमयाहात्यत्र बोधीये चतुर्थे पर्वाण तृ गीयस्योच्चीभावपातिषेषः अत्र तु द्वितीयमक्षरं भवति **अप्रवस आइन्द्राताज्ञानिलोपः अनौरश्रवमे योनी सुतीये पादे च** त्वारि पर्वाणि आइन्द्राचाजीनत उताद्वेषाश्वाच आ ३ स्मा ३ कश्चमा ३ घा ३ वान ३ पुस ३ तत्र ऊहगीती आइन्द्रान्तात्पर्वे णः परस्ताज्जिनिलोपोभवति सलायोदीपत्रतृतीये पाद परो ३ दू-मास्या इदा ३ ता ३ विस ३ ता ३ त्रीणियवाणि भवन्तीत्य-र्थः। अउतिदिषायाश्चार्यः धयात्रा उतिदिषातस्याभाद्यमक्षरं छुप्यते अक्षराभवतीत्यद्येः। अश्रवायाश्च अद्यपक्षरं छुप्पते । ता इसु ३ ताः ३ । यत्र चर्वारि पर्वाण्याप्रिधीयन्ततेषां कथावाति ? ऊहगानै योनित्रतस्त्ररास्त्रीभाभयासनिरामा इति योनिवदेव चत्वारि पर्वी-णि पाष्त्रवन्तिअल्पाक्षराणि भवन्ति । कनीयास्यादिनोलोप इति वचनाद । असे वे तुप्रजंपीयुवाद्याया १ सत्राद्यस्य छोपः अ उत्सेधे तु मेरनिभायुंबायां सत्राहणां भरयायसात्रि यः संघातस्तस्य संघात-स्यार्च यदसरं तर्छ्ण्यते * कृतिनि तृतीये दे सर्वत्र रम्यते *सं-कृतिनि उइमीतौ चुइतीषु गीयंगानस्य तृशीये वादे विरामीभव-ति । अनुष्टुप्रितीये वक्षा अनुष्टुपि गीयमानस्य संकृतिनि

पःकाति।नितृतीयेदेसर्वत्ररम्यते नुष्ट्पृद्धितीयेच-पभेच प्राक्चतुर्णेष्वयोनावोमितिचनीचः द्रवेतृत्रीयेपतृषद्धरः एकचें दसंज्ञीयेहाराचीनिव दविज्ञीत्तमाया सोमाः द्वितीये पादे विरामीभवति अपभेच काक रर्षभे च अनुष्ट-भि गीयपाने द्वितीये पादे विरामाभवाते । पवस्व वाजेत्यत्र पाः दस्यान्बद्धमु द्वितीयं पादं द्वैषं च्यूहोदत्येतदुक्तं भवति अपाक्-चतुर्वेष्त्रय मोनात्रोमिति चनीचः अप्रामुक्तं द्वितीये पादे तृतीये पादे तृतीये रम्यत इति । स विरामः कथं भवति । आह पाक्-चतुर्धनर्णेषु स विरामो भनति द्वादशाक्षरे । अष्टाक्षरे वा अभेप-ति । एतच्य प्राक्चतुर्धुवर्णेषु भवति पाद्श्वादेतयोः साम्नोः योडत्वम्प्यादनार्थविद्यार्थ्येते । अयोनवे तदेव योनौ तु पः श्च दैस्वादोहित्योते । अथवा प्राकुचतुर्पे ब्वोमिति एवमन्तं सूत्रं । प्राक्चतुर्षु निधनेषु शंयोः हतिः स्रुवः ज्योति।रेति । एनेषुप्रामो-कारोभवाते। विनीचः। एवं पाठः । वाचित्रस्ययेअमित्येततः नीचं भवति अनीचः व तृतीयेयन्त्रदृरं अयोनानित्यधिकारः।वैषश्चावे निवन्तं त्रशीये पादे तृशीयमक्षरं नीचं भगते । पृष्टमपरं च पृद्य-रोते च नीचभवतः । पष्टसप्तमम् इत्पर्थः । अएकचेंद्रे अएकचें-वैयश्वपनानायां तृतीये पादे त्रयाणामुहिष्टानां तृतीये पष्ठनम् प्रपानां पूर्वे नीचेभवतः । तुनीये षष्टे इत्यर्थः । श्रदसेजीयेहाराद्यो-निवत् नैच्छन्दसे यज्ञायज्ञीये आद्ययोः प्रतिहारात्वरं यत्वर् तद्योतिवद्भवति । अष्टाक्षरं भवतीस्पर्धः । सिद्धारंभौविशोपविवक्ष-या अविशोत्तमाया। सोमाद्ययोश्च विशोत्तमायां यज्ञायज्ञीये सोमःप्रवतेजनितायां जीये आद्ययोः स्तोत्रिययोः प्रतिहारात्पर-स्य पर्नेयोनिवद्धात्रपतिषेयः अभनेये जास्वरं बृहत् बृहरदा-ग्नैवे जास्तरस्य दृद्धिः तिद्धोपन्यास्रोतिशोषार्धः। अनिवछदःस् *

चयोश्चामेघजास्यरंगुन्नविंछदःसु प्रहूवसायाश्चसन्तरः मवृ सादिस्तनिपार्श्वपोधयचेशसर्वजा ऽस्तावहार्योरवः ष्टद्राग्नेये जास्त्ररस्य द्वद्धिमतिषेषः । अप्रिनरायां । आद्य-रयजास्त्ररस्य दृद्धिमतिषेधः अमह्यसायाश्चद्वधसामदत् स्मित्रेव वर्छद्रसे वृहद्यिय पाद्व्यसाआयं। सक्षरं अद्दं भवति अप्रिनरायामेव । आदिस्तनिपार्श्वयोर्थयर्च सर्वत्र पादादिः संतान गायत्रपार्श्वयोः सर्वत्र सर्वेश्च पथर्च भवति अस्तावहार-योरवश्येहिस्तोपसुपरापपरा जीचारे अकारः प्रतिषेषार्थः । पदादेर्वस्यमाणेषूदाहरणेषु यथच्चीभावः। उदाहरणाति । अव-क्योहि स्तोमं सुमाराः भामराज्ञजी । एकाक्षराण्युदाहरणानि । यथा सेरुपेन अकारादीन्युदाहरिष्यामः । अकारः अभिसोमाया प्रस्तावे संतनिति गायत्रपादर्वयोः इयोन्द्रामितुतायां च संति नि अस्मात् मतिहारे विकारः।वयन्हां व्येतोहां । हिन्वेहां इतोतुही-**छ । मन्स्याहाउम्रत्वाहाउँ । सन्तानानिगात्रपार्श्वे मस्तीवे मस्त** रासः । राजादेवः । प्रतिहारे प्रहिन्यानः । प्रतिहारेएव । प्रधीः नामक्षरथेनपादिभति च । एतानि गायत्रपार्श्वे प्रतिहारे जीराः संतानाते प्रतिहारे। अभेचकारांतकांतमयोनी अ शावकर्षभे च अकारातं यस्पत्युस्कान्तं भवति । योनिव । उदाहरणानिर्ज । वामनएत्राएषा ३ वाएथीएनाएषा ३ एनाएमानाएमहाएत्त्रना ३ । **बंदरः सर्वत्र अद्यक्षतरम्**च्चमुच्चमुइहइसनेन लक्षणेत**ा ये**षु सामग्र उदाहःपामोति तेषु उद्हः सर्वत्र कार्य इति सिद्धोप-न्यास्तर विशेषवित्रस्या अअमीढि । पौरुमीढे त्रमंगादिषु ज-दहा न भवति । च माकतुर्णो द्वितस्मिन्सूत्रे द्वितीयेपि वर्ण-नअनेनाध्युपायेन स्नोभानुसंहारण्योपदिवयते । माकतुर्ध निध-नेषु अभितिस्तोभः निधने प्रत्ययभूते कर्त्तच्य इत्पर्थः अगते-

द्यवेहिस्तोमसुपर।प्रमराजीचरे भेचाकारांतकांतप्रयोगा बुद्हः सर्वत्रा मीढे गतेश्च कर्नायस्यत्वमोकारस्य कुः तलेयेस्वं पद्गतिस्त्वसिद्धस्वात् ॥ ५ ॥

श्रुध्येस्तावतुरीयेष्यतेस्वेत्र संवत्सायांतु तृतीये
गोमन्नश्च महतामिन्द्रा १ स्वास्त्रमायां धसेचतुर्थां छयो।
श्वकतीयश्च स्वत्वं १ इंद्रायेन्दायां क्रींच उगतेः अत्वं भवति ।
किनिवेशेषेण । न । कनीयसि वर्णे प्रत्ययभूते । अकारस्य प्रत्ययभूते । कथ्योकारस्य कति ।
संध्याद्यश्च स्वतः । संध्याद्यश्च स्वतः । संध्याद्यश्च स्वतः ।
कारस्य हाविष्क्र १ कालयेययोः अत्वं भवति । त्वं सुष्वाणोन्द्राविष्क्र १ कालयेययोः अत्वं भवति । त्वं सुष्वाणोन्द्राविष्क्र १ ति सुष्वाणोन्द्राविष्क्र १ ति सुष्वाणोन्द्राविष्क्र १ ति सुष्वाणोन्द्राविष्ठ । तुभ्येत्सोविष्वासोकालेये अवद्र्यातिस्त्वात् सुष्वाणोन्द्राविष्क्र । तुभ्येत्सोविष्ठासोकालेये अवद्र्यातिस्त्वात् सुष्वाण्ये । यद्वक्तं कृतलेयेअत्विपितिः तत्व कस्मातः । अस्वयः विष्वा । किमुक्तंभवति । उच्यते । अत्वयः येऽ
ग्रहणादिस्रयेः । तस्मात्यदगीत्मेव नात्विपिति ।

इति अजातराष्ट्रकृते पुष्पसूत्रभाष्ये दशमस्य पञ्चमी काण्डिका ॥

*शुध्येस्तावे तुरीये व्यते सर्वत्र शुध्येपस्तावे चतुर्थमक्षरं कृष्यते सर्वत्र सर्वश्च *संबद्धायान्तु तृतीये संबद्धायान्तु शुध्येन्तृतीये अक्षरं कर्षणं भवति प्रस्ताव एवं *गोमन्नश्च गोमनायां च शुध्ये प्रस्तावे तृतीयमक्षरं कृष्यते । उत्सर्गाचतुर्थस्य कर्षः प्राप्तः । एतयोः सूज्ययोरपवादः *परतामिन्द्राणे स्वासूत्त्रमायां स्रतावे इंद्रामापद्यते । इंद्रायसोमसुषु तः परिस्रवद्वितीयेइंद्रासाजन्त्रमायापाय्यते । मध्यमायाम् व्यविद्याः कृतिचेत । तः । मध्यमायां चतुर्थे स्वरण्कमक्षरंतिष्ठनं इत्येष विद्येषः स्वरण्कमक्षरंतिष्ठनं इत्येष विद्येषः स्वरण्कमक्षरंतिष्ठनं इत्येष

जिवद्धमाया १ स्ताबे दितीयं घान १ रूणसाम्न्याचा-न्त्ययोस्तु विकारो नार्मे धेघात्याचयोः पाह्युपामापच-ते थमांच १ प्रमहिम जनेचसु लंबि सिंमितिसच वरुपृ-

योनिवद्भवति । तांबोद्स्ममृतीषा ३ हां ३ एतचतुर्थोचं तदेतल्मूत्रं समानमित्र सर्वत्राञ्यभिचारात् । "अथवा धरेचतुर्थार्चयोनिवत । चतुर्थोचादन्यद्यथर्च भवति । प्रथमोच्चे आद्यपक्षरं सुर्वेत्र यथर्च भवतीयर्थः । वात्मत्रस्वसरां ३ एतत् मथमीचं । एवमप्यसारमेव व्यभिचारात् *ध्यमायां स्तावे द्वितीयं घातणं रूणसान्ति *इयो-तिर्वरुणसाम्ति च पध्यमायां पस्तावे द्वितीयमक्षरं निदन्यते । पंद्रे भवतीसर्थः । अभिक्रदेवित्यर्थ *आद्यात्ययोरस्तुविकारः * ज्यो-तिर्वरूणसाम्नि च आद्यांत्ययोः स्तोत्रीययोः प्रस्तावर्णन विकारी-भवति । एतयोश्चतुर्थस्वरे बहुन्यसराणि भवन्ति इत्येष , विदोषः 🍅 नामेंचे था बाच योः पा खुपामा चर्ते 🕸 अथा हिना में थे आचायोः स्तो-त्रीययोः पाहो ३ जनाद्वितीयायां एषापाहि । अधाहास्ययोः उपामा-पद्यते । उपात्याका उभे अप्येते पर्वणी सुत्रसिद्धे नाभ्याम-न्वत्र संज्यवहारोस्ति अथमोच्च १ वभइविष अवैराजर्वभे पथमोच-प्राति प्रथमे स्वरं उच्चत्वस्यापेक्षितत्वादः । अभिस्वारमपेक्ष्य मुद उद्यः । मंद्रभवेश्यचतुर्थेउच्चः । चतुर्थमवेश्य तृतीय उद्यः तुतीयमेवस्य दितीयउचः । इत्यतीविशेषणमुपपन्नं प्रथमे स्वरे उच्चे जान्यस्मित्रिति । एकाक्षराण्युदाहरणानि विम प श्ट्रपदन्तुत्वाः । विषिपानस्य । प्रचतन्त्रयोक् च इति #जनेच् भु * राजने च मध्ये स्वरे उड्चं भवति । भुशब्दभुवनेषुज्येष्टम् अलं-विहिम्हिस चन कपुष्णिक्येतमहेषुक एका सुराण्युद्धाहरणांन यथासं-रखेत छंपत् सारित । रिष रिशंगं बहुछ विश प्रक्तिति । सोवीय-

िण त्यैतमद्गेषु ष्टंभेची शस्ये शायेचनाकृद्द् चशसिः कृष्टादेकं ध्यमायामकारोद्धितीय संभिश्वःसुक्ते प-दगीतअष्ठये हकारे चककारश्चोभवतिमरायेदिमात्रः

उत्त मण्डावे: । स्मिन्द्रयेते । शिक्षाणोस्मिन् । सि । पौरुमद्रे । अपोवसानोअर्वसि । अन्यत्रेनेषु सामसु एवा पर्वणा योनिवद्धा-वादंसपक्षरं नीचं मनतीति अष्टम्भेचौरासूरे अपहानेष्ठभेच अश स्ये । एकाक्षराण्युदाहरणानि । योनिवद्धावासीचले प्राप्त उच्चीभावोपदेवाः । कदासुत तृषाण्यः। त्वयावर्यं प्रवतः शनः त्वार्वाजन्तमहस्र एंस्व समुद्रस्याधिविष्ट्रपे अशीयेचनाकुद्धहत्अ सदोविशीये च प्रथमे स्वरं उर्चभवति आधिकारात् । एकाक्ष-राण्यदाहरणानि । नाकुद्दद्व । इमे चित्रश्वाभुवना । पद्ममध्ये पृग्रते । वैच्छंद्वत्वाद । असिसत्यईशानकृत । एवपन्तेषद्यपदं । राजादेवऋतं वृहत अयशासिक्षष्टादेकं अहम्प यशासि कृष्टादेक-पक्षरं द्वितीयस्तरं उचं भवति । आद्यन्तयोस्त्वं द्वत्राणि हर्ण्दिाब्दात् कृष्टात ,ह ऐं बेंड्दोतीये स्वरेडचोभवति । प्रहीवकृतिशब्द।त्कृतिश ब्दः द्विनीय कुरुचोभवति । सिद्धोपन्यासोविशेषार्थः अध्यमायामका-रोद्विनीय क्षेत्र मध्यमायां तु स्तोत्रीयायां कुष्टात्परः. द्वितीयं स्वर मकारश्च भवाते । तजस्वन्यन्तिविधं द्वे अक्षरे भवत इत्यर्थः क्षंत्रीयक्रः सुरूपे पदगीतॐष्ठ्यो क्षंत्रिक्तः सुरूपेपदगीतोभवाते । अपूरो पत्ययभूते आदो तु सुद्धवे अनीचेपत्ययत्वात संध्यगीत एव । अहकारेच ककारश्ची भवाते पराये द्विपात्रः अपरायेचककार अभवाति । इकारे परपये द्विपात्रः । ततु द्वस्यः को उहादा उहाउ-हाड्येति अगोष्ठेष्ठः अगोष्ठेषु परीतोत्पत्तिषुञः कारञ्ज्यवि । क्रियुक्तं भवति यस्याम्।चि गौष्ठयस्य सहतस्यामृति अकारअभवाति

ष्टेष्यःकारः तरायेषुष्यते नीयरणसामि वितीयेलां-देथमाचमकमति चतुर्थेतुवृणीजास्वरः सर्वत्र कांपाचः

गोष्ट्रानीति बहुवचनं छत्रिन्यायेनवाअवियातस्वीद्धारशास्त्रवत् तथा च सापतंत्रेडिपभाष्यं गोष्टेषु मति मानविधिसिते । तस्मात्यः रीते। विचतासुनमिति प्राप्ते अःकरिः सर्वतामसु अभवति । तोवि इदश्चर्पग्रहणम् । परीतोषिंचतायामेतदुक्तं भवति, अभावश्चा-त्रः धिकारात क्षत्रायेषुप्यते असम्बद्धामदं। एकाक्षराराण्युदाहर-णानि । तद्योद्दः जातंतितंतिमातरः । राज्ञद्दः । राजने । येशब्दः जन्नये । एतेषुनरोतरः । राजन उन्नयेषु अःकारोलुप्यते कथंतरो-तर इत्यत्र रहतिमामोति । ऊष्मा चपरसंस्थानमापद्यते । इतिलक्षणात्तस्य अकारस्य छोषोभवति । ततोवचनांतरेणअश्वं भवति । अदेस्त । तथाराजनेवागीडामुवाबहद्धाइति अकारएव माप्रोति । मकुतत्वति । अत्राप्योभावोवाचानकः । राजने च स्व-मञ्दअभवतीति। उन्नये च अहोरात्रण्यरित्राणीतिमाम्रोति रेफश्च-तुरुयस्थाने खुष्यते । अत्रापिताचनिकएतअभावः उन्नवेसमास-त्वादिति । एवमेतेषुदाहरणेषु अकारोलक्षणप्राप्तालुप्यतहीत । अथवा अपरा व्याख्या योगतराणिष्पप्तेषु भावः पाष्यतइति वर्णायतव्यं अनीवरुणसामिन अयोनी च वारुणसादिन अःकार अभवति । अधिकारात । मिमत्रायांवच्या अद्वितीये छादेथमोचंमक्षाते । इछादेद्वितीये तु गाने प्रथमे स्वरे चर्च भवति । एकासर्।ण्युदाहरणानि । ऊति अकारः । अग्ने-तव । ऊकारः । ऊर्जनपा । तकारः तिर्मदस्य अचतुर्थेतु हणीजास्वर एं सर्वत्र * तिस्मनेत्र इलांदे चतुर्थे अनुगाने हणी-जास्वरमाश्रयते । पावसत्रचीः सुक्रवचीइति । प्वमादीन्युदा-

ध्यतेनयताविग्निरेच देदेचाविषाः सर्वत्रा योनौ जास-रश्क्षमनसेचद्विषद्वमनसेचिद्धपः॥६॥ अद्सुषडेतेरक्षाष्कारणिधनवदुपान्त्ये भिरायवा

इति उपाध्यायाजातशञ्चकृते पुष्पभाष्ये दशमस्य पष्टाकंडिका ॥

डन्यत्रस्तायस्त्रसा पञ्चाक्षरश्चाभ्यासः कार्याः राजेध्यमा-यांगाष्टे वृदायायांचांत्यस्यतमसेस्वास्चरयोर्वृणीत-रुतेचतुरक्षरे नाभ्यासे नरायेहा उवाद्वितीयात्सक्त-त्कृष्टा-दांत्याविधाः सर्वत्रस्थास्चतमायां प्रथमेदे सूर्ड-

कदावसोद्दिनीये । दीर्घा ३ अही वासुता । एषासुता स्वक्षरा आचलुमा भवति अपंचासरश्चाभ्यासः अर्थाचृतीये। तृतीये पादे पंचासरअभ्यासोभवति क्षकायाराजेध्यमायां अकायां सामराजे मध्यमायां स्तोत्रीयायां पंचमाष्ट्रमे अष्टमे पादे पादे हुद्धे भवतः । योनोसप्तमाष्ट्रमयोर्द्धदित्यतोवचनम् प्रतेषाराइसत्रा । अभागायां चान्त्यस्य अआद्यायां स्तोत्रीयायां अन्तस्य पादस्य पंचपाष्ट्रेषे दद्धे भवनः * तमसेस्वाम् चरवोद्देणीतरुवचतुरक्षरे * सहा दैर्घतमसे पिनासोपायां उत्तरयोः स्तोत्रीययोः हणा च तरुणा रणीतरुते चतुरक्षरेभवतः । सत्यामिन्द्रा ३ प्रभूवसाज । इमाबद्यांसम्पतदाई । एवंचतुरक्षरेकर्त्तवये । आद्यायामध्येत्रीमति चेत् । न । योनेच विचार्यत्वात । योन्यन्तरापेक्षं चैतद्वचनं स्यान त । अथवा जहकारेण सह विकल्पः अनाभ्यासे अउत्तर-योरेव स्तात्रीययोः अभ्यासिवये अक्षरेव ज्यक्षरेव तहनाभवति न चतुरक्षरा अपरायेहाउवाद्वितीयात्सक्रत्कृष्टा अपराये हाउ बासामान्ते द्वितीयात् स्वरादारभयं सकृत्कृष्टा भवति उपापत्वा-दस्याः उद्हमतिषेधः मागुषायादितिमासे वचनं अदांत्या विधाः सर्वत्रस्वासूत्तमायां प्रथमे देश पुनहक्तिविदंसूत्रं अमूर्छः न्यएव दंत्यः स्वरोपधः अदंत्यः विरामेषि, मुर्द्धन्य एव भवति । किमनिशेषेण । न । यदि दयन्ये भवति स्वरपूर्व इत्यर्थः। कस्मिन्मा -प्त इद्यारभ्यते। उच्यते। एकपदे रेफालकारे।मूर्द्धन्य मापद्यते इति।

न्यएवदन्त्यः स्वरोपधो णळ्योतिहारीस्यादिकृतपूर्व-

ऊचानामेकपदे मूर्दन्य एवेतिवचनं । तथापिभ्यामित्यत्र एकपद एव ऋकारपाकाराभ्यां परस्य मुद्धेन्यापित्तरितिवचनानि उदाहर-णानि। जराबोधीये उरुकुदुरुणः अयं नकारः विरामे मुर्द्धन्य एव भवति तथा मानवे आचे शिक्षाणो आद्या । तथा नौधसपतदे-वोदाहरणं। सांबा इक्षाणो अस्मिक्षाणो आ तथापार्थवासिष्ठयोः। इंद्रायसोमाइ ३ परिवाइत्यत्र पूर्वयो रुदाहरणयोः स्ं हितकालेयेन णत्वं पापोति नानापदत्वादिति । उच्यते । सत्यं न प्रामोति । कि तर्हि भाष्यकारेण अकारची येन पापितं। कथं। अत्र किल पादे मुद्धेन्य इति वक्तव्ये तथार्षभ्यामितवक्तव्ये एवं वसरचो चेन नानापदोपे प्रापितं । तत्र च उदाहतानि वेमा-नाः अर्वाज्ञः । उरुकुदुरुणः । स्वर्णयस्तेश्रुङ्गद्ययोणपात् । एवं कचित मुद्धन्यापत्तिः सर्हितायामध्युक्तेऽपि न दोषः । मत्युदाहरणानि । एवं तानवदीर्घतप्रशेकें स्थिताणो हर्यतो विचक्षणः क्षणः अर्थविसर्जनीयोपधानस्वरोपरोधः तस्मा-दम्धन्यापत्तिन भवाते । इंद्राय सोमंपरिषिच्यमान इसत्र तु समासपदत्वात्सीहताकाले मुद्धन्यापीत्तरेवेति अक्षप्रध्योऽ-तिहारीस्यादविकृतपुर्वेपदवत् * णकारश्च यः अतिहारी स्यात अतिहारयोगाद्तिहारी अविकृतपूर्वेपदवद्भवति। समासपदवद्भवति इति यथा उत्तरे मानवे सुते जिन्द्रगिर्वण इति णकार एव भवति। अतिहारयोगः कथामाते । उच्यते । गिर्वणस्त्रया भूपन्ति मानव इति अपरिष्कृते चागमोलोष्यः परिष्कृते चामामेकः सकारोल्ल-प्यत इति । परिष्कृत इति किम्रुक्तंभत्रति । उच्यते । परिष्कृतं बोभ नं भूषितं अछंकुनमित्पर्थः। स्तोभेन च सामर्थ्यं रक्षितकृतं भवति। पद्च त्परिष्कृतेचागमोलोप्यः ॥७॥

काणिश्रवसोत्तरयोव्ये स्वद्यसदात्वां द्रमधुसुराकौचे स्त्रभान हिवा मिं प्रवेशवाजीय उपांत्त्यकुष्टुः सर्वासुः
अलंकतं भृषितं द्र्यांनात । प्रकृत्येत माम सुशोभनं तद्वुसंहृतस्तोः
भं वर्णवत् तथा च परिष्कृतः । संस्तुत इत्यर्थः । किमुक्तं
भवति । स्तोभः परिष्करणं अलंकार इसर्थः । तस्मिन्परिष्करणे परिष्कृतस्तोभे आगमः आगमिकः सकारः स लोप्तव्यः ।
यथाहरिश्चंद्रइत्यत्र वास्त्रतेसमासः । ऋधुचंद्रइति अस्य सकारस्य
स्ताभेस्तिलोपोभवति । हाराइहाइवान्द्रोः इति ।

इति उपाध्यायाजातशञ्चक्रुनेपुष्पभाष्ये दश्चमम्पाठकस्य सप्तमी कंडिका ।

*कार्णश्रवसो तरयोव्ये *स्वद्यासदाद्याम् *कार्णश्रवसे उत्तरयोः स्तोवीययोव्येस्वद्यायोनिहृष्टा सदाद्यामापद्यते *दस्पं एस्याक्षेत्रस्त्रभानेद्विवां द्रस्पं त्वेद्दस्पां सुराआभिष्रवः स्तुरा एत्योस्तृ वयोर्वाङ्गिष्ठने कौंचेपभाइन्द्रोसहस्त्रभणंस इत्ये तिस्पन्यादे प्रभासापनयोस्तृतीये पादे तिहिवामापद्यते । निहवान-दिवश्रस्थये द्वितीये साम्त्रि प्रथमे पादे *आग्रिवोवाजीयअपान्त्यकृष्टणं सर्वासु अग्रिववादेवप्राप्तिरत्यत्र रायोद्याजीये प्रतिस्तो निष्यं द्वितीये पादे उपान्त्यमक्षरं कृष्यते योनौ तु स्वादोरित्थायां द्वितीये पादे उपान्त्यमक्षरं कृष्यते । अतोवचनगौरीयाइति । अत्रिक्तिये पादे उपान्त्यमक्षरं न कृष्यते । अत्रोवचनगौरीयाइति । अत्रिक्तिययोः दितीये पादे उपान्त्यमक्षरं न कृष्यते । अत्रोवचनगौरीयाइति । अत्रिक्तिययोः दितीये पादे उपान्त्यमक्षरं न कृष्यते । अत्र च द्वितीये पादे यत्पूर्वं त्रवोपायमक्षरं कृष्यते । एवं दृष्ट्व्यं । इत्रस्था नैवात्र पादः परिः स्माप्यत इति संदेदः स्याद अप्यमायां चतुर्थम् तस्योः पंचां भ्रमाप्यत इति संदेदः स्याद अपयमायां चतुर्थम् तस्योः पंचां भ्रमाप्ति योगे आपात्स्वरात्यरहताद्यं एतस्मारपरस्ताद्यः

त्रिकवत्सायांचाययोः प्रथमायांचतुर्थमुत्तरयोः पश्चमः प्रवासु वैराजे तृतीये प्रथमांत्येषृद्धेऽप्रस नामेंद्वितीयाः याः राषायांतृतीयमयोनौ कौत्सदः ष्ट्रोत्तराक्सपारःश्चः

रपर्व तत्र चतुर्थमक्षरं कृष्यते । तत्र त्रिकवत्सायामाद्यायां तारादाध्य एतस्मात्य-स्तोत्रीयायां आस्वरात्परस्तात् रस्तात् अन्यत्र आधाएतयोः परस्तात्पर्व तत्र पंचपपर्सरं कृष्यते अस्त्राष्टु वैराजे तृतीये प्रथमान्त्ये वृद्धे अ महावैराजे स्वासु सर्वासु स्तोत्रीयासु (तृतीये पादे द्विनीये पर्वणि प्रथमा-न्त्ये अक्षरे रुद्धे भवतः । द्वितीयेष्विप पादेष्वेवमेवेति चेत् । न । तत्राव्यभिचारात अदोषः *अमस *अकारः प्रतिषे धार्थः ।)(१) तृतीयेपादे द्वितीये पर्वाण प्रथमान्त्ये अक्षरे बर्द्धते इत्यस्यापत्रादः प्रशब्दसशब्दो न बर्द्धेते इति । सर्व्शिमद्रपद्रमाञ्ज-*नार्मे द्वितीयायां राषायां तृतीयपयोनौ द्विवसीराधे कर्जापाताचताचतासभाइति च । अत्र द्वितीयायां वसोराषायां उहगीतो तृतीय मसरं वर्दते द्विवादाहवा । वाहासु-वा । इंद्रं विश्वायां च योनिवर्ज । योनी तु द्वितीयायां वसारी-धायां तृतीयस्य।क्षरस्य द्यद्भित्रातेषेधः अकौत्सदः ष्ट्रोत्तराकृपार-श्श्रध्यपृक्तिमानवाद्यरुणवैधृतवासिष्टतिथकुभनि त्रेषु च नौ अञ् संबद्धपायिषदं सूत्रं छ।त्रभोजनन्यायेन कस्मिश्चिरिकंचिद्धदेते। ऐडकीत्मे वाहींद्रेतिप्रस्तावाद्यस्य योनावेव अकारस्य टक्किः। परिसं-ल्यानार्थं वचनं अभीनोवादिषु पस्तावादिषु प्रस्तावाद्यस्य होद्धिपति-वेधः । उत्तरे आष्टा ध्दष्टे तृशीये पादे दिनीयम्भरं योनावेच न दिते ।

⁽१)() प्रत्नम्तर्गती पाठः पुस्तकद्वये नास्ति, तथापि एक स्मिन् वर्तते राति स्थावितः।

ध्यपृश्चिमानवाचकणवैधृतवासिष्टतिथक्कमानित्रेषुचनी तीषंग्रज्ञाकरयोराधांतोऽयोनौ ग्निस्वीवारे रिंतुरिय जोके मन्गोभिस्त्रिणिधने सौहाविषरंश्रोत्तरयोगी भिरिलान्दस्वान्त्याचमुपान्त्यमयोनौ ॥ ८ ॥

तथा उत्तरे द ्ष्टे।एतर्क्तं भवति। आक्रुपारे यदिद्रचित्रायां द्वितीयेपादे दितीये पर्वणि दराधसाया एंतृतीयमक्षरं योनावेव वर्द्धते। श्रुध्येम तिहारद्वितीयस्य योनानेत्र दृद्धिः। वरुणसाम्नि घृतवस्यां द्वितीयेपाद अष्ट्रममक्षरं(कृष्यते)बर्द्धते । वैधृते च वासिष्ठ्र∕एषप्राकोशायां मध्यम योः पादयोः द्वितीयमक्षरं योनावेत वर्द्धते । अभिवियाण्यां प्रतिवे-धः सर्वेषापेतषामूहगीनी पतिषेषः निधकुर्भानत्रेषु च एतेषु अप्रेच-मेन परिसंरव्यानार्थ वचनं । दैवातिथे आद्यायापेन स्तोत्रीयायां तृतीयपादाग्रमक्षरं बर्द्धते त्रैककुभे च उद्गीधाग्रस्य योनावेव चृद्धिः । पूर्वे च जतित्रे मितिहाराद्यस्य योनावेत दृद्धिः अतीर्ष-वाकरयोराधान्तः अतीषद्गे रहस्ये च वाकरवर्णे आधान्तोः वर्द्धते यदिन्द्रंचित्रअर्वासोमतृचयोः *अयोनौ* योनावव त-योरायानयोः दृद्धिपतिषेधः । उग्रं अतीषङ्गेमानुः बाहरपर्णे । **%ग्निस्वीवारे अद्वारवन्तीये** द्वितीये पादे द्वितीये पर्वाण द्विती-स्याक्षरस्य एतयोरेव दृद्धिरन्यत्र मतिषेधः परिसंख्यानेन परं द ध्यात । अग्रिसुन्मवावस्वीरिति । अरितुरिय मोके अवेशके च रिनुः। अपि च एतेषामक्षराणां दृद्धिः सन्हानश्चरा इन्द्रअजन्ताः। अधिकर्णे अपन्योधिस्त्रिणियने अध्नेस्त्रिणियने अहरेगोपात्रोभिः पितिपिताब्दस्य दृद्धिः असीहिविषरन्धी तरयोगीियः असीहिविषे उत्तर व उक्ष्णा (म्धे । गोभिः बाब्दस्य हिन्दः । गोभिः श्रीणान रति । बाह्यक्रियाधिक जात इस्योक्षणीयन्त्रे अवस्ट स्वान्त्या-

यस्तेहरेच इयेनेदानांधरां प्रोचारांह जताकयास्थि-रां द्वितीयमकर्षणं धर्तीसाविसोच यसुसफेवादाच्य-क्षरां देव्येप्रहृद्धितीयमथतां वैराजेयोनावस्त्ययोर्नतं चै-

द्यमुपान्त्यम् अइद्यान्दे तृतीये तु गाने बृहद्धानोत्तात्रसा इत्ये । सिम्न गानेन आद्यम् । किमुक्तं भवति । अदर्दरूतमम्हजा इत्यत्र । आदं यत्पर्व योनिसंद्वितं आद्ये साम्नि इत्यर्थः । तस्य तृतीये तु गाने उपान्त्यमक्षरं वर्द्धते अथयोनी अथयोनी तृपान्त्यम्याक्षरस्य दृद्धिमतिषयः प्रथमे पादे ।

हति उपाध्यायाजातबाञ्चक्कते प्रुष्पस्त्रभाष्ये दश्यमप्रपाटकः-स्याष्ट्रमी कण्डिका ।

क्ष्यस्तेहरेन अस्विद्यां च वार्षांहरे आविश्वेषोपदेशात्सर्व-पर्वणां छपान्सस्य द्याद्धः। योनी तु ध्यमयोः पाद्योद्ध्यिभ्याराद्दि-दम्रुच्यते। योनिवद्धावोपाभृदितिस्वभेतद्वोहाइ इत्यत्र अद्वयेनेद्वा-नाध्वरां गोविच्छ्येनेनायो निहष्टाइहाष्ट्रमे पर्वणि ध्वरामापद्यते सो-मश्चा दानापवहन्द्रायामाचे साम्नि दा १ ना ३ क्ष्मोवाराहकताक्ष्य स्थिरां भोवाराह अन्त्ये याजभएका क्यस्थिरामापद्यते अन्त्ये ध्वेत्र च पादेषु अद्वितीयमकर्षणं एतेष्वेत्र वाराह्वासिष्ठेषु अन्येषु अन्येषु पादेषु द्वितीय स्वरे यक्षप्रमासीद् । योनौ तु द्वितीयकर् र्षणं न भवतीत्यर्थः अवतिमाविसो च वासिष्ठे द्विनीयस्वरे तुकर् र्षणं न भवतीत्यर्थः अवतिमाविसो च वासिष्ठे द्विनीयस्वरे तुकर् र्षणं काषा न भवति इत्यर्थः अयस्यभक्षेमादाञ्यक्षरां योनिहष्टाञ्च-क्षरा प्रहृषसा आसीद्य सा विकद्वकार्या द्वितीयेगामापद्यते इडानां अदेच्येपहृद्वितीयेपथतां । पश्चिनधने वापदेच्ये, क्यानायां द्वितीये पादे या प्रहृयसा आसीद्य सा विकद्वकार्या द्वितीये पादे अवन्यतामापद्यते । अवन्यतात्वामप्रेषुष्कराद्धित्यत्र अवैरा- द्वमनसेत्वा स्तोभार्चिकसंधेर्प्रहणात्सपोद्धितियांतेपो त्तमायामाये शोक्तेचाययोः शोक्तेच सुवाश्रीणप्रत्नश्रह-णसाम्नि इलांदेहीवीपभृत्युद्धारोंऽत्यायामनुद्धार स्तम-सोर्केयोनावाययोमीगायतो द्घातनिघातौ॥ ९॥

जे योनावन्त्ययोर्नतं * पहावैराजे योनी आद्यायापन्त्ययोः पान दर्योचिनतं भवाते । अन्यत्र प्रतिषयो न भवतीत्वर्धः । अवैश्वय नसे स्वास्तोभाचिकमन्त्रेग्रहणात् अ वैश्वमनसे संश्लेषोभवति । जसआकळशीपत्यत्र । कस्मात् । अत्वातः। अन्वोपदेशादि-त्यर्थः । जसावैश्वपनसा इति । बदिपुनस्तत्र चौषसीन्धन्यायेन सं-क्षेत्रः क्रियते तथासति अत्वोपदेशोऽनर्थकः स्याद । किञ्च स्ती-आर्चिकसन्धेर्प्रहणादेव संश्लेषो भनीत । नान्यथा । कथमयं स्तोभाचिकसन्धिरिति। उच्यते । यो सौ आकारः अःवमापादितः स्तोभः स इयाभिपायः अत्सपे द्विशीयान्तेष्रोत्तमायामाद्ये वात्सः मे द्वितीयान्त्ये पादे नीचादी भवतः। प्रथमायास्तोत्रीयायां उत्तमा यामाचे वात्सपे अन्यायां स्तोत्रीयायां प्रथमद्वितीये पादे नीचादी भवतः अवाक्ति चाययोः अत्रेशोके चात्रयोः स्तोत्रीययोपया-सम्भवं पादादयोनीचा भवन्ति *शौक्ते च * शौक्ते चाद्ययोः स्तोत्रीययोः पादादि नीचैः। असुषाश्रीणपत्रभेरूणसाहिन अवह-णसाम्नि एते बाब्दाः प्रतिहारिविषये नीचा भवान्न अइलान्दे इहा-पिप्रभत्यद्वारः अइलान्दे तृतीये तु गाने बृहद्धानीश इत्येतास्पन् हीबीवभुत्युद्धारः सुवा एवाहींबी एतस्याः परस्तात्सर्वे स्तोभाजः दश्चियन्त इस्र्यः । अअन्त्यायामनुद्धारः एतारेपन्नेतानगाने अन न्त्यायां विघायां दाश्ये कात्रे इत्येतस्यामनुद्धारः अत्वासो देहे योनामाययोशीमायतोद्यातनियातौ अनहोदैर्घतपते योनावाद्याप्रे

अधोहगीतीनां प्रस्तावोहेशः स्तोभः पुरस्तादंत-

स्वर्थः । अन्त्ययोः स्वस्तोत्रीययोः मागायता उद्घातानिघातौ प्रतिभवतः । वाक्यतेषः । कस्माद्धेदेनापेन्यासः योनावन्त्यः योश्चेति । उच्यते । धर्मभेदात । आद्यायाप्रद्धातं मागायता उ-चस्यो निर्धातं प्रतीसत्रोभेदेनोपन्यासः उद्घात इत्युचप्रतीसर्थः । निष्धात इति नीचप्रतीत्यर्थः । आद्यायां सोमिष्टिन्द्रमामाश्चव्द उ-चप्रत्ययः प्रत्ययापादापूर्णकाः शब्दोनीचेवर्तते । सूपेम्घवन् छ-ब्दोनीचप्रत्ययः पर्वणां भेदं कृत्वाआत्मनोनुस्मरणार्थे केना-पि कृतम् ।

इति उपाध्यायाजातशञ्चकृते पुष्पभाष्ये दश्गमस्य नवमी कण्डिका ।

*अथोहगीतानां प्रस्तावोहेशः क्षे कोऽस्याभिसम्बन्धः। उद्या ते भावाः परिसमाप्ताः। तेषां च भावानां भक्तिसम्बन्धेन छक्ष-णमुक्तंः। स्तावोपान्दयं दैन्ये येसक्ते तरेहारादि उपायदिनीयं का-ण्ये योनीं निधने हीषीस्थि सर्वेत्रति । अतः तासां भक्तीनां वि-ज्ञानार्थमाह । अथोहगीतीनाभिति । यद्येवं सर्वभक्तीनामेव छक्ष-णोहेशोवक्तव्यः। कुतः । यस्मात्सर्वभक्तिसम्बन्धेन भावानासु-पदेशः छतः। अथ कस्मात्मस्तावस्यैव केवछस्य छक्षणमुद्दिश्यत हति । उद्यते । एवमेतत् । किताई ? स्वकारेण पञ्चावधोपग्रन्थः कारादिभिः प्रतिहारानिधनयोर्छक्षण मुक्ता ततः अथातः प्रतिहार-स्य महाप्रपञ्चन प्रतिसामानुक्रमणं कृतं । प्रस्तावछक्षणं नैवोक्तं ।

सुत्रे पाञ्चिष्ये च लक्षणमात्रं उपिद्छं । ततु प्र-तिहारबद्धिस्पष्टमुक्तं । अतोविस्पष्टीकरणार्थं आद्यत्वान्मुख्यत्वा-च पस्तावस्य विदोष्छक्षणमाह । उद्गीयोपद्रवौ तु परिज्ञेषसिद्धी

वा (क) प्रस्तोतुरतेवा विधाय उद्गातुरत्तकारावष्म-पावमानजानित्राणाः हुवादिवासिष्टे पद्यानादेशे द्याः तस्मादाह । अथे।हगीतीनां प्रस्तात्रोद्देशइति । अथः भावानन्त-रमूहगीतीनां साम्नां मस्ताबोद्देशः । उद्देशीलक्षणग्रुच्यते । मस्ता-वस्य छक्षणं वस्याम् इत्यर्थः । तदेतत्प्रतिज्ञासूत्रम् । अस्तोभः पुरस्तादन्तनो पस्तोतुः * अतस्य प्रस्तावस्य पुरस्ताचः स्ताभः स प्रस्तानाङ्गं भन्ततित्यथेः अअन्तर्ना अन्तर्नाब्द्रोप्रध्यवाची पध्ये च प्रस्तावस्य यः स्तोभः सप्रस्तावार्क् भवाते यथापुरस्ताव स्तोभः आश्वसूक्त पूर्वेयोक्ताश्वेडयास्याभितिषनकाण्यादारसदिडासंक्षाराः दिषु । पृथ्ये च यथा गौषुक्तसौमे पाधुच्छन्दसवाचः सापानीवादी यहाविष्कृतादिषु कचिद्भयं यथाभावे अअन्ते च अपस्तावस्य यः स्तोभः प्रस्तानांगभनति । यथा पौरुपद्रश्रौद्धनद्गनद्रयेतः ब्रियनियनायास्यादिषु अअवियाद्यः के सर्व एव परनानान्त्यः स्तोभः प्रस्तांवाक्षं भवति । ता अविधाद्यः । अकारः प्रतिवेधा-थें: । विषाद्यस्तु उद्गीयाङ्गमेव भवाते । क्रिमुक्तं भवाते । प्रस्ता-बात्पराया विधा तस्या आदौ यः स्तोभोव्यवास्थितः तस्या अङ्ग-भूतः स न प्रस्तावाङ्गं भवीत । किं तर्हि । तद्विधाङ्गमेव भवति उद्गीर्थामामित्यर्थः । यथा आधर्त्रणनानिहरुऐडस्वरपञ्चानिधनत्रै-इपऐडसाकमध्वादिषु संकृतिनि च प्रस्तावपक्षे । उद्गातुन्तु का-ण्वर्षभपावमानजीनत्राणां * तुश्रदः पूर्वलक्षणप्राप्तानवर्त्तकः एते-च सापमु पूर्वलक्षणेन अविधाग्रत्वात्त्रस्तावाङ्गत्वे प्राप्त उद्गीधाः क्रं भवतीत्यर्थः । अहुवादिवासिष्ठं अहतापे पूर्वछक्षणेन कुत्स्न-स्तोभस्य प्रस्तावाद द्विन्ते माप्ते एकदेवास्य उद्गीयाङ्गन्त्रमुपदिवयते । हुवादिस्तोभः उद्घातुर्भवति । चयमेतेवासिष्टेहुवेहोईएवमुद्रातुर्भ-वति अपयोनादेशे सर्वत्र सर्वसामग्र पद्मः मस्तायोभनिति ।

आदेशे तु यथादेशं, यथा सहशगीतिषु सर्वेज्वेत्र यथा ऐडयामडे-डपांडवत्रासदस्यवपगायतायो।नेघनवैद्यक्योतिषायंप्रपाक्रींचपव-द्धार्गवदैवोदासवाङ्गिधनक्रौंचलौत्रऐडकावपद्ममार्थपपर्याकूपार्-वैष्ट्रीवासिष्ठवैखंडिनानि पद्वित्यस्तावानि । एनेषु पादः प्रस्ता-वो भवति वासिष्ठं परायामाष्ट्रादेष्ट्रसेक्रोबामहावैदवामित्रचतुधवैदन्व-तप्रवित्तहत्रार्कपुष्वमामराजवागीयत्रवार्धवाहयौतानत्रैष्टुभनित्रसः पत्रिषुभातुष्टुभवात्समस्वारत्वाष्ट्रीसामद्वयस्वाराद्ववय्यासवैद्ववय्यो-तिष्वथमे चमवाजाजित कुत्सस्याधिरथीय।रिष्टास्वादिरामकांग्रेरकी दीधितमसोकभाजोऽपत्यभाजीवकश्यासाऽप्रेत्रीतस्याकज्ञेभपः दिनिधनवामदेव्योत्तरमहता ऐतः स्ताभो द्विद्वल्वतः सप्तहसमात्काः द्योभयतः स्थं सर्वे तरोर्भयीकिननेवितद्वयायात्रतोभमेपूर्वगवां वताः निविधामानिधनानि स्तोभपदिविभाग्यानि । एतेषु आद्य-स्ताभसहितः गस्तावो भवति । उत्तरस्यस्ताभविभाग्यस्वाद्धः द्वीथाङ्कमेवत्युक्तं । अन्यानि स्तोभावभाग्यानि तेषु वस्य-ति स्तोभउपायान्तः पदनिधनेष्त्रिति । निषयभक्तिष्वास् हीयतादिषु कथमिति चेत् ? उच्यते । विषमभक्तिष्वपिष्ठ एवप्रस्तावीभवाते, किं सर्वेध्वेव ? न । यान्यस्यां कण्डिकायां विषयभक्तीनि उचारितानि, तद्वर्जपन्येषु सर्वेषु विषयभक्तिषु पद्यः प्रस्तानोभवति । यथाऽऽपहीयवरीयवरीयाज्ञपवापदेव्यनीधसकाः लेयमंहितसफ्पीष्कल्ड्यावाड्यान्धीगवादीनि । यत्र पुनः पादै-कदेशाभ्यासः तत्र कथामाते ? यथा मरायवात्समेशिस्विष्टिन-दीर्घतपसीकादिषु । उच्यते । तत्रापि सामाध्यास एव पादः प्रस्तावीभवति । कुतः । कुत्स्नपादाभ्यासे वचनारम्भाव पादी भ्यस्त इति । तेन पारिकोष्यादैकदेवाभ्यासे साभ्यासः पादः मु-स्तानोभनतीति सिद्धं।

श्चरोवासंकृतिदार्दंच्युतयोश्चतुरक्षरोवासुह्याजिगैड-साकमञ्जानाः सदेवतोवाराजनशाकरषेत्रयो बिपात्सं जयना नदगौश्चंगरात्रिदेवोदोसानां कावश्चौतकश्चा-चमन्त्र्यतायास्यैडीक्षणौरंभैडसीपणमोत्स्वमार्गीयवज-

* स्रा ते । संकृतिदार्दच्युतयोः *पञ्जोवाचा शब्दात् । *च-सुद्धपाजिगेडमाकपश्चानां ऋएतेषां 💛 सुद्धपादा-नां चतुरक्षरीया प्रस्तायोभयति । सुरुपैडसाकपद्मयोः । सः इतोषश्चविपाग्यत्त्रातः प्रस्तावाङ्गंपत्रातः । अन्तेचाविषाद्यइति वचनात् असदेवतोनाराजनदाकरर्षभगोः अराज्येनदाकर्षभयोः सदेवतः पादः मस्नावोभवति । पादः पाप्त एव गृह्यने । पद्यो नादेगच्छति विशेषेणार्थपारेसंख्यानभयादेवनार्थ आरम्भः। देव-तासूत्रास्योभस्याद्वचनारम्भः । अन्ये त्वधीयते-सदैवतोवाराज नवाकर्यभयोरेतेवां विकल्पः सदेवतीया देवता विनाच श्रद्धिपा-त्तञ्जयनानदगौश्रुङ्गरात्रिदैवोदासानां अपतेषां साम्नां द्वौद्वौ पा-दौ प्रस्तावोभवाते अकावश्रौतकक्षार्षभत्र्यन्तायास्यैडेक्ष्णोरंध्रेड-क्षीवर्णवीक्षवार्गीयवजर।बोधीययद्वाहिष्ठीयोत्सेधवाम्रस्वारसापरा-जपीरुभीढपूर्ववारवन्नीयवार्त्रतुरयराववैरूपहस्त्रांबुहदोपशामहा-दिवाकीत्यीनां वातः अपनेषां कावादीनां वाशब्दान्तः प्रस्तावी भवति स्तोभश्च यथान्यायं भवति । अन्तेचाविधाचइत्यनेन न्यायेन । यथा उपन्तायास्यैडौक्ष्णोरान्ध्रेडादीनां सहस्तोभेतं वा शब्दान्तः प्रस्तानी भवति । पहात्रैष्टंभक्यतद्विनिधनायास्यसीभरसत्रासाही-वश्रध्यवरुणतापसदौतिशीयाभवित्तवाम्रादीनां वान्तत्वेष्यग्रह्णं न्यायसिद्धत्वात । पद्यौर्डनादेशहात अविधाद्यहतिस्तोभस्य माप्ति-रिति। अन्तगृहणं कावादीनां केषां चित्पद्मतिरं रूपमस्ताची भवति

राबोधीययद्वाहिष्ठीयोत्सेधवाम्रस्वारसामराजपौक्षीद्वपूर्ववारवंतीयवार्त्रतुरयण्ववैरूपहरवाबृहदोपद्यामहादिवाकीरयोनां वातः कृष्टादृष्णो दिवीवारवंतीयआत्मिनिचमहादिवाकीरये यातोदाद्यस्य पासद्यांम दगायत्र्यासितानां जारांतोवीकवासिष्टप्रियपञ्चाणां वारांतोवैदवामित्रे हाउकारांतः संतनिजमदण्याभीव-क्वर्त्त्यद्वाकारांत स्वाष्ट्रीसाम्नां जाराग्निद्तोपक्रमा-

केषांचिदद्भपदं प्रस्तावः।अतोवैछक्षण्यात्कावादीनां पृथग्रहणमुक्तं क्कुष्टाह्नुष्णः ऋ दृद्धिकृष्टात्परोयोवा शब्दः तदन्तः मस्तावो भवति । बाबाब्दादुत्वाव कृष्टात्परइति विश्वेषणार्थमाह । कृष्टाद्वरण इति । इन्द्राज्यापावपनतः अद्विवीवारवंतीयेअपूर्वे वारवन्तीये द्वौ वादा-ब्दी तत्र आह्ये प्राप्ते विकल्पमाह । द्वितीवाज्ञब्दान्तः प्रस्ताव इति सकुद्रेति अअत्मिन च महादिवाकीत्वे पूर्वसूत्रेणादावेवैको-वान्तः मस्तावःप्राप्तः । अनेन सूत्रेणात्मनि च द्वितीयोतिहितः। आदावात्मनि द्विवीवाब्दान्तः पस्तावीभवति समुचयेन नतु विक-त्यभासशांमदगायव्याप्तितानां ऋएतेषां ल्पः अयान्तोदाशस्य चतुर्णी दाशस्यत्यादीनां याशब्दान्तः मस्ताबोभवति । ऐडकी-त्सादीनां यान्तन्तेऽप्यग्रहणादुक्तः परिहारः। कावश्रौतकसापभेत्ये-तस्मिन् पुत्रे अजारान्तीर्वीकवसिष्ठप्रियपजाणां अपतेषां त्रयाणां बोड्कादीनां जारान्तः र्मस्तावीभवति अवारान्तोवैदवामित्रेअसफपी क्कलाक्तरीदीनांवारान्तस्वेऽप्यक्रुणं अत्रापि स एव परिहारः । ः अहा उकारान्तः । सन्तिनिजमदग्न्यभी वर्त्तेकार्तयशाकारान्तः वाष्ट्रीसाः कृति अपतेष्ठी चर्तुणी हां बकारान्तः प्रस्तावोभवाते । प्रवितदा-वेद्धनिधवासितच्यविनहातिष्कृतपौरुषद्वयौत्रपादीनां हा इत्रा- णीतएवाविभाग्यानाम् ॥१०॥००% ००० ।

न्याः योक्ताइवैडवास्यत्रैकोककोक्ताश्रीष्टोद्धश्रवापुत्रदैर्घः तमससिमानां निषेधवैराजानां द्यक्षरे। अवस्तोद्यक्षरञाः

रान्तमप्यग्रहणं पूर्ववत् क्षजाराग्नित्तोपक्रमाणां तेण्वाविभाग्यानां क्ष्रजाराग्नित्तयाच्यान्यपक्रमान्ते तानि जाराग्नित्तोपक्रमाणि । तेषां ते एव पर्वाण मस्तावाभवन्ति । जारोपक्रमेषु जाराग्नित्तो-पक्षपेष्वाभवन्ति । यथौत्रष्ट्रभौत्रनाद्यवेदन्वद्दिर्मूर्द्दगायत्रपार्व्वताः कर्षभायवेणवाणरेवतीनित्यवत्सावाजीयरथ्यअरण्येगयद् । व्येनः यहीयस्य चोत्तरयोः एतेषु जाराग्रस्तावोभवति । सुद्धान्तवाष्ट्री-सामाद्यपार्वत्रपूर्व्यमाणवाग्नेस्त्रिण्यनेषोद्यीवाजदावयोक्ष्णोरंप्राद्यान्यसर्वात्वयन्तित्वाष्ट्रासामवात्सवाभ्रवकाशीतभारद्वाजाच्छिद्ररियष्ट्व- हद्धारद्वाजकाशपूर्ववेषण्यतेपगवपूर्वत्रिपुर्वावाष्ट्रिराद्यस्वरद्ववस्थान्वार्थणातीषगान्तारेक्षवाद्वाङ्गराजावेष्ठपव्याद्वतिसामानि । एते- खु सामसु अग्नित्तापस्तावो भवति । किमविशेषणेव जारा- गिनद्तयोः प्रस्तावार्थमिति । अविभाग्यानां साम्नामेषधर्मोभवति । जाराग्नित्ते प्रस्तावः । विभाग्यानान्तु अग्नित्त्वासाहितजारासाहि- हितोजारासहितश्च पद्यप्त प्रस्तावोभवति । यथामरायदीशार्गदी- र्घतमसोक्षिरिष्ट्रभर्गमुहावैद्यामित्रादिषु ।

इति उपाध्यायाजातश्च कृते पुष्पसूत्रभाष्ये दशमस्य दशमीकण्डिका ।

*यौक्ताइनैडयास्यत्रैशोककोश्वाद्गेष्ठोद्वर्णशपुत्रदैर्घतमससिमा नांनिष्यनैराजानांद्यक्षरः *एतेषां यौक्ताइशदीनां द्यानां द्यक्षरः प्रस्तानोभनति। अत्र सहोदैर्घप्रहणं जारोपक्रमत्ने सिद्धीपआदेरदः द्वस्त्रीद्वण कृतं स्तापेश्चेतेषु पस्तानाङ्गं भनति यथान्यायं *अ- नृषेटतसौहविषवैष्णवोत्तरपयोतः स्वराणामग्निंद् ताभ्यस्तामध्यमकौंचस्य पादोभ्यस्तोवषडंताभ्यस्ता-कूपारराजनपयसां द्वादशाक्षराणि चरैवर्तषभे ज्य-क्षरोबृहत्के सोमसामगायत्रीकौंचवैष्पौदलगायज्यौ-शानसैंधुक्षितमेधातिथरोहितक्लियेहवदैष्मवाहेंद्रय-शः कण्वबृहत्रेष्टुभ य्यावायवशौक्षवाषीहरवाज-भृत्काणिश्रवसानांचत्वारि देवांत्ययोः षद्शंकुर्वाहेत-

अयस्तोद्वयक्षरआनूपैटतसौहविषवैष्णवोत्तरपयोन्तः स्वराणाम् 🗱 । आनूपादीनां द्व्यक्षरः अभ्यस्तः प्रस्तावोभवति । द्वे द्वे अक्षरे अभ्यस्त आद्ये प्रस्तावोभवाते । अअभिनद्ताभ्यस्तापध्यमक्रींच-स्य अव्यक्तित्वाभ्यस्तावोभवति **%पादोभ्यस्तोत्रषडन्ताभ्यस्ता**-क्यारराजनप्यसां अएतेषां वषडन्तादीनां चतुर्णा पादः अभ्य-स्तः प्रस्तावोभवति । राजनस्येद पुनर्ग्रहणं विशेषणार्थे । तत्री-क्तं स्वदैवतः पादोमवतीति । इह त्वयं विशेषः पादीभवतीति । दद्राणायां तुषडन्तेवैच्छन्दसत्वादेकदेशाभ्यासः । अद्वादकाक्षराणि च रैवतर्षभे अरेवतर्षभे च पादः अभ्यस्तः। द्वा-दश्चैतान्यक्षराणि मस्तावोभवति षट्त्रिंशदक्षरऋषभस्यरैवतस्येति *** इपक्षरोबृहत्के * इयक्षरः प्रस्तावीभवाते * सोमसामगायत्रीकोंच** वैरुपोंदलगायज्यौदानसेंधुक्षितमेथातिथरोहितकूलीयेहवदैध्मवाहेंद्र-यदाः कणबृहञ्जेष्टुभवयावावनवीत्तिवाषीहरवाजभृत्काणीश्रवसानां चत्वारिक एतेषां सोमादीनां सप्तद्शानां चतुरक्षरः प्रस्तावोभवति। स्तोभं यथान्यायमुक्तं अद्वेतान्त्ययोः अअन्त्ययोत्रीजभूत्कार्णश्रवसः योद्वेवा अक्षरे प्रस्तावोभवति चत्वारि वेतिविकल्पः अवद्वांकुवाः हेतवाजजित्स्वाररोहितक्क्षीयासितयौक्तस्तुवानाम् **ऋएते**वां बांकादीः- वाजित्स्वाररोहितक्लीयासितयौक्तस्त्वानामष्टा-वौरक्षयजागतसोमसाम्नोरेकाद्योत्तरेजनित्रेद्वाद्याह-रिश्रीयते स्तोभउपायांतः पद्निधनेषु निधनचतदं गण्ट स्यादिरेकवृषे त्रिवीपदस्तोभेडिवलांदाचेत्रिरुक्तंयथो

नां पंचानां षडक्षरः प्रस्तावे।भवति अअष्टाबौहक्षयजागतमो।मसा-म्तोः अष्टावीरुक्षयजागतसोपमाम्तोः अएकादशोत्तरेजनित्रे अड-त्तरे जनित्रे तंत्रोदस्मपुरोजित्योः एकादशाक्षरः प्रस्तात्रोभवति । *** स्तोभडपायान्तः पदिनधनेषु * पेषां पदानि धनानि स्तोभ** भक्तीः प्रविभाष्यनते तेषु पद्दनिधनेषु उपायान्तः प्रस्तावीभवति । स्तोभः पागृच जपायत्रानः स्तोभः पदपदनिधने व्यंतदुक्तंभवात-उदाहरणानि । यथा गोष्ठमतोदसौिमत्रधर्मभ्राजकीत्र्ययदाः सं-सप्भद्रश्रेयोद्भवत्त्रकेववोत्तरगनांत्रतेलांदद्वितीयानुगानगनपदस्ती-भादीनि एतेषु उपायान्तः मस्तावीभवति । अनिधनं च तुद्ंमं स्यात् * तस्मात्मस्ताबाद्र्द्धं यत्पद्रनिधनं तत्मस्तावांगं अत्रोडयते सर्वप्रयोज्यत्वानिधनस्याङ्गत्वे किं प्रयोजनं । उच्यते । कुशाः निधाने प्रयोजनं अङ्गत्वे । निधनांतेक्रशानिधानं भवीत । तः दङ्गत्त्रे प्रयोजनं । अन्ये तु ब्रुवते । अस्यमते न निधनमापे स्तो-भविभाग्येसुप्रस्तोनप्रयोज्यमेत्रेतित्रचनातः निधनं च तदङ्गं स्या-दिति । तस्मादेष विशेष: अदिरेकष्टेषे अपूर्वसूत्रे सकुदुपाया-न्तः पदमस्ययः प्राप्तः अन आह । द्विरेकष्टपहाते । उपायान्तः स्तोभः एकच्चेपस्तावोभवाते पदमत्ययोदेवता-प्रत्यपश्च । एवत्वभस्योतापवन्तः स्तोभः पादानांनिधनस्वा-दिति । उपासोगायत्वं । अत्रिवीपदस्तोभेषुअः । इद्रापि पूर्व क्तमितरेष्वंत्येवाद्यक्षरो महानाम्नीषुद्विपदासुप्रस्तावः शाकरप्रथमेष्वध्यासपुरीषेषु च यथोप्दिष्टं वैछंदसेषु-

बदेव सत्तरपायांभः आद्यः स्तोभः माप्तः अतआह त्रिविपदस्तोः भेष्यिति । त्रिवीनुपापन्तिः स्तोत्रः प्रस्ताबोभवति सतदेतिविक-ल्पः त्रयोवाज्यायान्ताः स्तोभाः मस्तावोभवति । एकोवाज्या-यान्तः । अइलांदाचेत्रिरुक्तं अइलान्दस्याचेस्ते।भिके अनुगाने-त्रिरुक्ते इलांदस्याचे स्तोभिके अनुगाने त्रिरुक्तं स्तास्र्यम्ना-वारवन्तीयमनत वसुरुसन्नासाहीयहि चेति प्रशीमतदिदाक्तेत अ-धपीदसदोविक्षीयत्रिष्दुद्रजगतीविषयज्ञायमत्तपी । यौषाजयं आ-जागृकिवित्तयो गींहापितमपूषुदुरस्यावाद्यांधीगवदेवयोकानिधन-आग्नेतमद्यायः पसाकमश्रविधुददाणवषडन्तोधमयानोधागवगी-विच्छेनानि । पतेषुपातपास्ताविकमेवस्यातः । नपद्यः पद्योनादे-बाइति अस्पायमपादः । वैछन्दासेषुगास्ताविकमेवगान माप्ताबो-भवाते । नपद्य इति । अधहति । अधस्ताद्यक्तमेत्रतिषामहे आ-यप्तिछन्दिसयथान्यायमावायः। इति। तथापस्तायपतिसराण-धनानामक्षवरिगाण असर्वत्रयथायोनिविकी वेदिति । तस्माद्वेछ-न्दातेप्रस्ताविकमेवगीतप्रस्तावीभवति । तपडं । तयो । नोदो नो-पादोभ्यस्तमस्ताचेन्दद्राणायाङ्कम्यादेक दिवाभ्यासइति । उ-च्यतेयानौ । अष्टाखरपादाभ्यासात् । बोऽशाक्षरः प्रस्ता । बो भवात । देवचतुर्थायोस्हसस्तोभः पादः प्रस्तायोभवति । यद्यो-नादेशद्ति बचनात । पश्चमेषिपद्यएवभवति । एवभवति । अ-स्य मतेनपञ्च । यनुगानेविविभाग्यः । अन्तवाद्व्यक्षरः । अञ्ते पञ्चमे नुगाने पद्योवा प्रस्तावाभवति । व्यक्षपेतियिकल्पः। महानाम्नीषुदिपदासुनस्तानः शाकरमथमेष्नध्यासपरीपेषु च य-

शीतंत्रास्ताविकमेवस्या चण्वादीनामप्रस्ताव्याउत्तराः

थोपदिष्टं #महानाम्नीषुमदिष्टमभवति । कथं चोपदिष्टमिति न-च्यते । द्विपडासु मस्तावः । शाक्त्ररमधमेष्त्रपि । पद्य एव मस्ता-वोभवति । पूर्ववत् । पश्चिक्षाशचीनां पता ३हे । १३ दाविष्टव-जिभजता ३ई । १३ सनः स्वरिषद्तिहिषाः । णेतत्रयः शाक-रमथमेषुपानादेश इति । अथाप्येतदेवलक्षणान्त्मध्यास्यांपुरीवप-देषुचजारामस्तावोभवति । वचनात् । तार्णात्रद्तोपक्रगाणामिति अध्यासेषु । आयाद्यकां ३ भूरोसाखा । पुरीववदेषु आत इनां एवे बशब्दः पञ्चस्विपविकेकिस्मनमस्तावाभवति । एत एवमहा-नाम्नीवपदिष्ठं । बच्छरसषु गीतम्बास्ताविकमेचस्पात अवैक्टन्द-सेष सामग्र प्रास्तावियोद्राणायादेकदेशाभ्यास इति उच्यतेयोः नौ । अपक्षरपादाभ्यासीत । पोदशातरः मस्तानोभवति । द-द्राणाञ्चएकादवासरपादोयातः। एकदेवाभ्यासेः। तेववोऽवा-क्षरः प्रस्तावीभवति । अतः पञ्चाक्षराभ्यासः । यरावादीनाप-प्रस्ताच्यादुत्तरायण्यानापञ्चानांन्त्रयत्यसन्तनिशाकरवर्णानांस्तो-त्रीया अपस्ताव्येषासन्ताननः मस्ताव्येयासन्तातनः । अवादा-होविकत्यार्थः । यण्वादिषु आघावहुत्तरमोः मस्तावलामं एवं-सन्तति न्यपिमाप्तं । तस्मिन् विफल्पमाइ । वामस्ताव्ये उत्तरेसं-सन्तनिनः । वा अपस्ताव्ये इति विकल्पः । उत्तरयोरितिसिद्धं । इतिपुष्पसूत्रभाष्यो काद्रभीकण्डिका दशमः प्रपाठकः समाप्तः।

उपाध्यायाजातशत्रकृतो । पाठकधनेश्चरस्पत्र्यद्वायनायपस्ति-कालिखिता । उपाध्यायनरहासस्रुतत्रुकासोमनिधाते । यथोक्तं यथाळक्षणं भवति । कथं चोक्तं । द्वितीयचातुगानस्तोमिप भा-ग्वं स्वाततः प्रस्तावोभवति । तृतीयदेवनतत्देवपस्तावोभवति । दशमः प्रपाठकः।

प्रस्ताव्येवासंतिनिः प्रस्ताव्येवासंतिनः॥ ११॥

इति पुष्पस्त्रेदशमः प्रपाठकः(१)॥ पुष्पस्त्रं समाप्तम्।

in the Area of the

गीतिमितिनभयथावणीगितव्यं । क्रिचिद्रीतिज्ञव्देनपर्वयृहीतव्य । ण्यवप्तालेये । क्रिचिचतीतिज्ञाव्देनगान्यसते । कियुक्तम्भवति । प्रास्ताविकीयीतिः प्रास्ताविपाङ्गनगृहीतव्यमित्यर्थः । यथावि-राद्वमिदेव्यो । उभयोहारुदाहरणानिवस्यामः ।

इति पुष्पसूत्रभाष्यं समाप्तं ।

- COMPENSATION OF THE PARTY OF

⁽१) अत्र प्रथमादर्शपुस्तके लेखकेन लिपिकाल एवं लिखितः।
"सवत् १६७२ समयेक्षाद्रकृष्म १ रवी अथेहवाराणास्यांवस्तव्य
आभ्यंतरनागरक्षातीयत्रिपाठीविश्वनाथसुतित्रिपाठीगंगाधरसुतित्रिपा॰
ठी गोपीनाथ सुतत्रिपाठीपद्मनाभदीक्षितवेदपञ्चाननेन लिखितं।
त्रिपाठीपरमानन्दसुत विश्वनाथायदस्तं। विश्वनाथपुत्रपौत्राणां
पठनार्थं। लेखकपाठकयोः शुभंभूयात्।

ार्क त्यायरिसकों को अपूर्व लामा

3 6 4

* कारिकावली *

मुक्तावली और न्यायचन्द्रिका सहित।

भारतवर्षके प्रायः सभी पंडित तथा विद्यार्थिगण विश्वनाथन्यायपंचानन कृत 'न्यायसिद्धान्तमुक्तावली' से परिचित हैं, तथा पढ़ते
पढ़ाते भी हैं। क्यों कि ऐसा न्याय वैशेषिक के मत का नवीन और
प्राचीन दोनों लेखशैली से बना हुआ दूसरा प्रंथ अभीतक प्रचलित
नहीं है। परन्तु वह मी प्रायः जगह २ पर नयी न्यायशैली अधिक
होने से न्यायशास्त्र के सिद्धान्तमात्र का परिचय चाहनेवालों के लिये
वैसी उपयोगी नहीं है जैसी षट्दर्शनव्याख्याता पं० नारायणतीर्थ कृत
'न्यायचन्द्रिका'। यह सोचकर हमने यह अपूर्व व्याख्या परीक्षार्थियों
के उपकारार्थ दुंदिराजशास्त्री कृत टिप्पणी सहीत मुक्तावली के साथ
अपने यहां सुंदर बम्बई टाइप में शुद्ध कराय मुद्दित की है।
न्यायचंद्रिकाका महत्त्व प्रंथ देखनेहीसे मालुम पेड़गा उसके विषय में
अधिक लिखना व्यर्थ है। प्रंथ का मूल्य भी सब के उपकारार्थ १) रु.
मात्र रख्खा गया है।

इसके अलावे हमारे यहां हरतरह के संस्कृतप्रन्थ तथा भाषा-भाष्य की पुस्तकेंभी मिलती हैं और भी हमारे यहां हर तरह की छपाई तथा जिल्द के बंधाई का कार्य भी होता है। एक बार पत्र व्यवहार कर देखीय, और पुस्तकों का बड़ा सूचीपत्र मुफ्त मंगाकर देखीये।

पुस्तक मिलने का पता— ज्ञथकृष्णदास—हरिदास गुप्त,

चौलम्बा संस्कृत सीरिज आफिस विद्याविलास प्रेस, गोपालमंदिरलैन,

बनारस सिटी।

५९ आपस्तम्बगृद्धसूत्रम् । श्रीहरदत्तप्रणीतयाऽनाकुलाख्यया व्याख्यया, श्रीसुदर्शनाचार्यप्रणीतया तात्पर्यदर्शनाख्यया व्याख्यया च सम्लङ्कतम्, पृथक् सूत्रपाठेन, पाठभेदेन, मीमांसापदार्थवि वरणेन च संयोजितम्। (कर्म०वि०५) रु०४—० ६० नाट्यशास्त्रम् । भरतमुनिप्रणीतम् (ूसम्पूर्णम्) साहित्योपाध्याय दम.प. इत्यादिपदचीभाजा पण्डित बदुकनाथ शर्म्मणा तथा साहित्यशास्त्रि एम.ए. पदवीभृता पण्डित बलदेवोपाध्यायेन च सम्पादितम्। (नाट्यशास्त्र वि० १) रु० ५-० ६१ काव्यालङ्कारः । श्रीमामहाचार्येण विनिर्मितः । काशीविश्ववि द्यालयाध्यापकाभ्यां पण्डित बटुकनाथ शर्मा एम० ए० सा हित्योपाध्यायः तथा पण्डित बलदेव उपाध्याय एम० ए० साहित्यशास्त्री इत्येताभ्यां भुमिकादिभिः समलङ्कृत्य सम्पा दितः, काशो विश्वविद्यालयोपकुलपतिपदं विभुषयद्भिः श्री मदाचार्यप्रवरैः आनन्दशङ्कर ध्रुव महोदयैः लिखितेन प्राक् कथनेन सनाथीकृतः। (अलङ्कार वि० २) रु० रे—८ ६२ ब्रह्मवादः । गोस्वामि श्रीहरिरायजी महाराज विरचितः।श्री-गोपालकृष्णभद्द विरचित विवरणा्ख्यन्याख्यासमलङ्कृतः । तथा गोस्वामी श्रोब्रजनाथविरचितो ब्रह्मवादः । तथा शुद्धाः द्वैतपरिष्कारः श्रीमद्रामकृष्णमृह विरचितः । श्रीरघुनाथ-शास्त्रि विरचित शुद्धाद्वैतपरिष्कारतात्पर्यम् । श्रीहरि-शङ्कर शास्त्र-वेदान्तविशारदेन विस्तृत् भूमिकया विवि-धर्परिशिष्टैर्भाषानुवादेन टिप्पण्यादिना च (शुद्धाद्वैतसम्प्रदाय वि०१) रु० १-० ६३ प्रेमरसायनम्। श्रीविश्वनाथपण्डितरचितम् (का०वि०८) रु० १-० ६४ व्याप्तिपञ्चकरहस्यम् सिंहव्याव्रत्रक्षणरहस्यं च । श्रीमथुरानाथ-तर्कवागीशकृतम्। न्यायाचार्यं पं शिवदत्तमिश्रं विरचित गंगानिर्झरिणीव्याख्यया टिप्पण्यादि विभूषितं च। (न्याँ॰ वि० ८) रू० ०—१२ ६५ सिद्धान्तबिन्दुः । श्रीमधुसुदनसर्स्वती विरचितः । श्रीभगवान्-शङ्कराचार्य विरचित दशस्त्रोकव्याख्यारूपः श्रीगौड ब्रह्मा-नन्दिवरिचत न्यायरत्नावली-नारायणतीर्थं विरचित लघु-च्याच्या टिप्पणीसहितः। (वेदान्त वि०८) ह० ८ (वेदान्त वि०८) रु० ५-० ६६ अन्त्यकर्मदीपकः आशौचकालनिर्णयसहितः। प्रेतकर्मब्रह्मीभूतयः तिकर्मनिरूपणात्मकः । महामहोपाध्याय पं० श्री नित्यानन्दः पन्तपर्वतीय विरचितः। (कर्मकाण्ड वि०६) रु०१—८ ६७ सांख्यदर्शनम् । श्रीमद्विज्ञानभिक्षुकृत सांख्यप्रवचनभाष्यसमलः (सांख्य वि०१) रु० २-० ङ्कतम्। ६८ अनेकार्थसङ्कहो नाम कोशः। आचार्यश्रीहेमचन्द्रेण विरचितः।

(कोश वि०२)

काशीसंस्कृतसीरीज्।

६९ त्रिाशुपालवधम् । श्रीमन्माघकविनिर्मितं श्रोवल्लभदेवकृतया सन्देहिविषौषधिब्याख्यया महामहोपाध्याय श्रोमल्लिनाथकृतया सर्वङ्कषाव्याख्यया समेतम् । (सम्पूर्णम्)

Ę

६९ " (संपूर्णम्)रफ मोटा कागज रु० २-७० व्यासिपञ्चकम् सिंहव्याव्रलक्षणं च । श्रीजगदीशतकालङ्कार-

कृतम् । न्यायाचार्यं पं० शिवदत्तमिश्रं विरचित गंगानिर्फार

णीव्याख्यया टिप्पण्यादि विभूषितं च। (न्याय वि०९) रु० ०-७१-१ ब्रह्मसुत्रशाङ्करभाष्यम् । चतुःसुत्रयन्त पूर्णानन्दीय व्याख्याः सहितया श्रीगोविन्दानन्द प्रणीतया रत्नप्रभया समन्वितम्।

द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादान्तो प्रथमोमागः ७१-२ ब्रह्मसूत्रशाङ्करभाष्यम् । रत्नप्रभया सहितम् । द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपाँदान्ताञ्चतुर्थाध्याय पर्यन्तः द्वितीयामागः। (यन्त्रस्थ)

७२-१ सिद्धान्तशिरोमणिः। श्रीभास्कराचार्य विरचितः । गणि-नाध्यायः वासनामाष्य सहितः । ज्योतिषाचार्य म. म. श्री६मदुवापूरेवशास्त्रिकृतिटप्पणी सहितः । (ज्यो० वि० ४) २—०

७२-२ सिद्धान्तशिरोमणिः। गोलाध्यायः वासनाभाष्य सहितः। ज्योतिषाचार्य म. म.

श्री६मदुवापूरेवशास्त्रिसृतटिप्पणी सहितः । (ज्योवविव्ध) २—० ७३ काकचण्डीभ्वरकल्पतन्त्रम्। पण्डित रामकृष्ण शर्माणा सम्पा दितम्। पण्डित बटुकनाथ शम्मी एम. ए. साहित्यापाध्याय इत्येतेन लिखितया प्रस्ताचनया सनाधीकृतम्। (आयुर्वेद शास्त्रविभागे १) ७४ किरातार्ज्जनीयम् । श्रीमत्किविकुलचूडामणिभारविविरिवतम् ।

मिलनाथस्रिकतया घण्टापथसमास्यव्यास्यया तथा पं० श्रोगङ्गाधररार्मणा कृतया सुधाऽऽख्यव्याख्यया समलङ्कृतम्। (काव्य वि०१०) रु००—१२ (सर्गत्रयमात्रम्)। ७५ चन्द्रालोकः । पीयूषवर्षश्रीजयदेवकवि प्रणीतः । श्रीमत्पद्मनाः भिभाषराभिष्यानप्रद्योतनभट्टाचार्य विरचितया चन्द्रालो-कप्रकाशापराख्य 'शरदागम' टीकया सङ्कलितः। साहि-

त्याचार्येण बिस्ते इत्युपाख्यनारायणशास्त्रिणा भूमिका दिभिः सम्भूष्य सम्पादितः। (अलङ्कार वि॰ ३) रु॰ ०--१२ ७६ किरातार्जुनीयम् । श्रीमत्कविकुलच्चामणिभारविविरचितम् । महिनाथव्रिकृतया घण्टापथसमाख्यया तथा पं० श्रीकन-कलालशर्मणा कृतया भावार्थदीपिनीव्याख्यया समलङ्कर तम्। (सर्गत्रयमात्रम्) (काव्य वि०११) रु० ० – ६

जयकृष्णदास-हरिदासगुप्तः, चौसम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, विद्याविलास प्रेस, गोणालमन्दिर के उत्तर फाटक बनारस सिटी।